

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/20-01/09

URBROJ: 65-20-02

Zagreb, 23. siječnja 2020.

Hs**NP*022-03/20-01/09*65-20-02**Hs

P.Z.E. br. 830

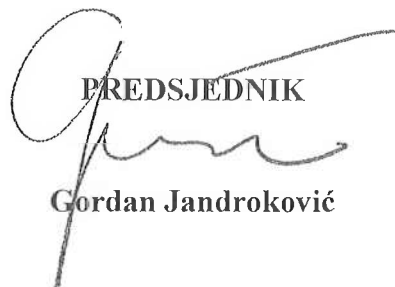
ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 23. siječnja 2020. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija, Zdravka Zrinušića i Stipu Župana, državne tajnike u Ministarstvu financija.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 830

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/19-01/200

Urbroj: 50301-25/16-20-6

Zagreb, 23. siječnja 2020.

Hs**NP*022-03/20-01/09*50-20-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 23-01-2020		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
022-03/20-01/09	65	
Uruđbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-20-01	1	CS

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija, te Zdravka Zrinušića i Stipu Župana, državne tajnike u Ministarstvu financija.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O KREDITNIM INSTITUCIJAMA**

Zagreb, siječanj 2020.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KREDITNIM INSTITUCIJAMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna ocjena za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM I POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakonom o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18 i 70/19, u daljnjem tekstu: važeći Zakon) uređuju se uvjeti za osnivanje, poslovanje i prestanak rada kreditnih institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i supervizija njihova poslovanja te uvjeti pod kojima pravne osobe sa sjedištem izvan Republike Hrvatske mogu pružati bankovne i/ili financijske usluge u Republici Hrvatskoj.

Važeći Zakon, zajedno s pripadajućim podzakonskim aktima, u potpunosti je usklađen s pravnom stečevinom Europske unije u području bankarstva koja je trenutno na snazi. To se prvenstveno odnosi na odredbe Direktive 2013/36/EU o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima (CRD IV), Uredbe (EU) br. 575/2013 o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva (CRR) i Direktive 2014/59/EU o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava (BRRD) u dijelu koji se odnosi na planove oporavka koje izrađuju kreditne institucije, mjere rane intervencije koje Hrvatska narodna banka poduzima kada se za to ispune zakonski uvjeti i na sporazume o financijskoj potpori grupe.

Sklapanjem Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, Republika Hrvatska obvezala se uvesti euro kao službenu novčanu jedinicu Republike Hrvatske, kada se za to ispune uvjeti. U vezi s time, Vlada Republike Hrvatske i Hrvatska narodna banka izradile su Strategiju za uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, koju je Vlada Republike Hrvatske donijela 10. svibnja 2018. godine Odlukom o donošenju Strategije za uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, broj 43/18).

Radi približavanja krajnjem cilju, uvođenju eura kao zakonskog sredstva plaćanja u Republici Hrvatskoj i ulaska u bankovnu uniju, potrebno je najprije omogućiti blisku suradnju Hrvatske narodne banke s Europskom središnjom bankom prema članku 7. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 1024/2013.).

Člancima 2. i 3. Odluke Europske središnje banke od 31. siječnja 2014. godine o bliskoj suradnji s nacionalnim nadležnim tijelima država članica sudionica čija valuta nije euro (ESB/2014/5, OJ L 198, 5.7.2014, p. 7–13) propisano je da Europska središnja banka uspostavlja blisku suradnju na temelju zahtjeva države članice čija valuta nije euro kojim će

se, između ostaloga, obvezati na donošenje relevantnih nacionalnih propisa, čije nacрте prilaže uz zahtjev, a kojima će osigurati provedbu bliske suradnje između Europske središnje banke i nacionalnog nadležnog tijela države članice sudionice čija valuta nije euro.

Slijedom navedenoga, Republika Hrvatska je 27. svibnja 2019. godine uputila Europskoj središnjoj banci zahtjev za uspostavu bliske suradnje između Hrvatske narodne banke i Europske središnje banke u obavljanju poslova supervizije kreditnih institucija u okviru Jedinstvenoga nadzornog mehanizma. Riječ je o koraku koji je sastavni dio procedure za ulazak Republike Hrvatske u Europski tečajni mehanizam.

Službenim slanjem pisma namjere za ulazak Republike Hrvatske u Europski tečajni mehanizam (ERM II) 4. srpnja 2019. godine, Republika Hrvatska iskazala je čvrstu namjeru ulaska u ERM II i bankovnu uniju. Pismo namjere i pripadajući Akcijski plan s reformskim mjerama službeno su usvojeni od strane Euroskupine 8. srpnja 2019. godine u Briselu.

Nužni regulatorni preduvjet za uspostavu bliske suradnje bila je, Zakonom o dopunama Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, broj 70/19), dana ovlast Europskoj središnjoj banci da i prije uspostave bliske suradnje provede sveobuhvatnu procjenu kreditnih institucija iz članka 7. stavka 2. točke b) Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013, a koja obuhvaća uvid u svu dokumentaciju i informacije o kreditnim institucijama.

Dana 7. kolovoza 2019. Europska središnja banka objavila je kako će provesti sveobuhvatnu procjenu pet hrvatskih banaka (Zagrebačke banke d.d., Privredne banke Zagreb d.d., Erste & Steiermärkische Banke d.d., OTP banke Hrvatska d.d. i Hrvatske poštanske banke d.d.). Konačni rezultati procjene očekuju se u svibnju 2020. godine. Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona) omogućava se Hrvatskoj narodnoj banci nalaganje mjera ako iste bude potrebno provesti uslijed rezultata sveobuhvatne procjene koju provodi Europska središnja banka.

U cilju postizanja pravne sigurnosti u odnosima s kreditnim institucijama nakon uspostave bliske suradnje Hrvatske narodne banke s Europskom središnjom bankom, Prijedlogom zakona precizirane su aktivnosti koje poduzimaju pojedina nadzorna tijela u okviru svojih ovlasti, a osobito u upravnim postupcima: izdavanja odobrenja za rad kreditnoj instituciji, izdavanja prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji, izdavanja prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije i funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije, procjene planova oporavka, nalaganja mjera rane intervencije te izricanja upravnih sankcija.

Kako bi se omogućilo da nakon uspostave bliske suradnje Hrvatska narodna banka provede upute za izricanje upravnih sankcija koje će joj izdati Europska središnja banka, Prijedlogom zakona se Hrvatskoj narodnoj banci dodjeljuje nadležnost za izricanje upravnih sankcija kreditnim institucijama i odgovornim osobama iz uprava kreditnih institucija. Hrvatska narodna banka, kao upravne sankcije, može izreći novčane kazne u istim maksimalnim iznosima koje su do sada mogli izricati sudovi u prekršajnim postupcima te periodične penale za slučaj trajnog kršenja propisa, koje će se izricati sve dok počinitelj ne prestane sa kršenjem propisa. Uz to bit će moguće dati i upozorenje, što je najblaži oblik upravne sankcije. Postupak izricanja upravnih sankcija od strane Hrvatske narodne banke u potpunosti se usklađuje s postupkom izricanja administrativnih kazni od strane Europske središnje banke.

Također, Prijedlogom zakona detaljnije se uređuje provođenje Uredbe (EU) 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014) u dijelu koji se odnosi na procese koji uključuju Jedinostveni sanacijski mehanizam.

Prijedlogom zakona predlažu se dodatne makrobonitetne mjere koje Hrvatska narodna banka kao imenovano tijelo može propisati prema kreditnim institucijama kada je to potrebno zbog očuvanja stabilnosti financijskog sustava u cjelini, jačanja otpornosti financijskog sustava te izbjegavanja i smanjivanja sistemskih rizika. Te mjere mogu uključivati:

- najveći dozvoljeni omjer vrijednosti instrumenta osiguranja i odobrenog iznosa kredita
- najveći dozvoljeni omjer iznosa kredita i dohotka koji ostvaruje korisnik kredita
- najveći dozvoljeni omjer iznosa otplate obroka ili rate kredita i dohotka koji ostvaruje korisnik kredita
- najdulje dozvoljeno trajanja kredita
- zahtjeve vezane za metodu obračuna otplate kredita i drugo.

Kako bi se uklonile prepreke u razmjeni povjerljivih podataka potrebnih za procjenu kreditne sposobnosti klijenta te razmjena osobnih podataka prilagodila zahtjevima Uredbe (EU) 2016/679 o zaštiti fizičkih osoba u pogledu obrade osobnih podataka i slobodnog kretanja takvih podataka i o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (u daljnjem tekstu: Opća uredba o zaštiti podataka) dodatno se uređuju odredbe o čuvanju bankovne tajne i usklađuju sa zahtjevima propisa kojima je uređena zaštita osobnih podataka. Također, uređuje se razmjena informacija za potrebe upravljanja kreditnim rizikom na način da se osigurava pravna sigurnost pri razmjeni informacija koje kreditne institucije izravno ili preko zasebne pravne osobe razmjenjuju u cilju procjene kreditne sposobnosti klijenta te se propisuje obveza kreditne institucije da u svrhu procjene kreditne sposobnosti i upravljanja kreditnim rizikom, na zahtjev, razmjenjuje s drugim kreditnim institucijama minimalni obuhvat informacija vezanih za obveze klijenta, uključujući osobne podatke klijenta.

Zbog važnosti Nacionalne referentne stope prosječnog troška financiranja hrvatskog bankovnog sektora (NRS) kao referentne kamatne stope (koja služi kao indeks za određivanje promjenjivog dijela promjenjive kamatne stope na potrošačke kredite) te osiguranja kontinuiteta njegovog izračuna i objave propisuje se obveza Hrvatske narodne banke da, na temelju podataka koje joj kreditne institucije dostavljaju za regulatorne potrebe, preuzme izračun i objavu NRS-a od Hrvatske udruge banaka. Hrvatska udruga banaka izračunava i objavljuje NRS koristeći kao osnovu podatke koje Hrvatska narodna banka objavljuje o troškovima financiranja kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O KREDITNIM INSTITUCIJAMA**

Članak 1.

U Zakonu o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18 i 70/19), u članku 2. iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe (EU) 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 806/2014.).“.

Članak 2.

U članku 3. iza točke 8. dodaje se točka 8.a koja glasi:

„8.a) *država članica sudionica* kako je uređeno člankom 2. točkom 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013“.

Iza točke 22. dodaju se točke 22.a i 22.b koje glase:

„22.a) *Jedinstveni nadzorni mehanizam (SSM)* kako je uređeno člankom 2. točkom 9. Uredbe (EU) br. 1024/2013

22.b) *Jedinstveni sanacijski odbor* je odbor osnovan u skladu s člankom 42. Uredbe (EU) br. 806/2014“.

Iza točke 47.a dodaju se točke 47.b, 47.c i 47.d koje glase:

„47.b) *nacionalno nadležno tijelo* kako je uređeno člankom 2. točkom 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013. U Republici Hrvatskoj nacionalno nadležno tijelo je Hrvatska narodna banka

47.c) *nacionalno imenovano tijelo* kako je uređeno člankom 2. točkom 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013. U Republici Hrvatskoj nacionalno imenovano tijelo je Hrvatska narodna banka

47.d) *nacionalna referentna stopa prosječnog troška financiranja hrvatskog bankovnog sektora (NRS)* kako je uređeno člankom 2. stavkom 1. točkom 16. Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, br. 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 9/15, 78/15, 102/15 i 52/16)“.

Iza točke 56. dodaje se točka 56.a koja glasi:

„56.a) *prosječan dnevni prihod* je ukupan godišnji prihod iz točke 86. ovoga članka podijeljen s 365“.

Iza točke 81. dodaje se točka 81.a koja glasi:

„81.a) *subjekt za koje je direktno odgovoran Jedinštveni sanacijski odbor* je subjekt iz članka 3. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava (Narodne novine, br. 19/15 i 16/19) za koje je direktno odgovoran Jedinštveni sanacijski odbor u skladu s člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 te, kada su ispunjeni uvjeti za njihovu primjenu, člankom 7. stavkom 4. točkom b) i stavkom 5. Uredbe (EU) br. 806/2014, koja direktna odgovornost je utvrđena odlukom Jedinštvenog sanacijskog odbora“.

Točka 86. mijenja se i glasi:

„86) *ukupni prihod* je ukupni godišnji neto prihod društva u prethodnoj poslovnoj godini, uključujući bruto prihod koji se sastoji od kamatnih i srodnih prihoda, prihoda od dionica i ostalih vrijednosnih papira s varijabilnim i fiksnim prihodom i prihoda od naknada i provizija u skladu s člankom 316. Uredbe (EU) br. 575/2013. Iznimno, za društvo koje je društvo kći matičnog društva u Republici Hrvatskoj, relevantni neto prihod po kamatama i naknadama utvrđuje se iz godišnjeg konsolidiranog financijskog izvještaja krajnjeg matičnog društva u Republici Hrvatskoj“.

Članak 3.

U članku 8. stavku 2. točka 1. mijenja se i glasi:

„1) poslovi distribucije osiguranja u skladu s propisima kojima se uređuje osiguranje“.

Članak 4.

U članku 11. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo u smislu članka 458. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 144.a ovoga Zakona u dijelu koji se tiče propisivanja mjera koje se odnose na kreditne institucije.“.

Članak 5.

U članku 11.b iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Iznimno od članka 220. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka će na temelju rezultata sveobuhvatne procjene iz stavka 1. ovoga članka izreći bilo koju mjeru iz ovoga Zakona, a koja je potrebna.“.

Članak 6.

Iza članka 11.b dodaje se naslov iznad članka i članak 11.c koji glase:

„*Utvrđivanje značajne kreditne institucije*“

Članak 11.c

(1) Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku ocjene značajnosti kreditnih institucija. Hrvatska narodna banka donosi odluku o utvrđivanju kreditne

institucije kao značajne u skladu s uputom Europske središnje banke i dostavlja takvu odluku kreditnoj instituciji ili grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj.

(2) Hrvatska narodna banka najmanje jednom godišnje preispituje ispunjava li manje značajni nadzirani subjekt ili manje značajna nadzirana grupa kriterije propisane člankom 6. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013. Ako procjeni da manje značajni nadzirani subjekt ili manje značajna nadzirana grupa ispunjava kriterije propisane člankom 6. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013 Hrvatska narodna banka o tome će bez odgađanja obavijestiti Europsku središnju banku.“.

Članak 7.

U članku 24. stavku 5. riječi: „12 mjeseci“ zamjenjuju se riječima: „tri mjeseca“.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Ako osoba koja je dobila prethodnu suglasnost neće dovršiti stjecanje kvalificiranog udjela u roku iz stavka 5. ovoga članka, može najkasnije 15 dana prije isteka toga roka Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje toga roka koji se može produljiti za najviše tri mjeseca.“.

Iza stavka 22. dodaje se stavak 23. koji glasi:

„(23) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela kreditne institucije.“.

Članak 8.

Članak 26. mijenja se i glasi:

„(1) Hrvatska narodna banka izdat će u roku od dva radna dana od dana zaprimanja zahtjeva za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela (u daljnjem tekstu: zahtjev) podnositelju zahtjeva pisanu potvrdu o zaprimanju zahtjeva. Hrvatska narodna banka u potvrdi će utvrditi je li zahtjev uredan. Hrvatska narodna banka pri izdavanju potvrde o zaprimanju urednog zahtjeva obavijestit će podnositelja zahtjeva o danu isteka roka za provođenje postupka odlučivanja. Hrvatska narodna banka obavijestiti će Europsku središnju banku o zaprimanju zahtjeva za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela u roku od najviše pet radnih dana od dana zaprimanja zahtjeva.

(2) Ako zahtjev nije uredan, Hrvatska narodna banka pozvat će podnositelja zahtjeva da zahtjev nadopuni u primjerenom roku. Hrvatska narodna banka u roku od dva radna dana od dana zaprimanja nadopunjenog zahtjeva postupit će u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(3) Urednim zahtjevom iz stavka 1. ovoga članka smatra se zahtjev kojem je priložena dokumentacija propisana podzakonskim propisom koji je donesen na temelju članka 28. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Hrvatska narodna banka provest će u roku od 60 radnih dana od dana podnošenja urednog zahtjeva postupak odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela (u daljnjem tekstu: postupak odlučivanja).

(5) Hrvatska narodna banka će najkasnije u roku od 15 radnih dana prije isteka roka iz stavka 4. ovoga članka dostaviti Europskoj središnjoj banci nacrt odluke o zahtjevu i zatražiti uputu. Hrvatska narodna banka o zahtjevu iz članka 24. stavka 4. ovoga Zakona odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.

(6) Nakon donošenja odluke o zahtjevu Hrvatska narodna banka o tome će u roku od dva radna dana, a unutar roka iz stavka 4. ovoga članka, podnositelju zahtjeva otpremiti rješenje. Hrvatska narodna banka objavit će na zahtjev podnositelja zahtjeva za izdavanje suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela, a čiji je zahtjev za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela odbila, odgovarajuće priopćenje i navesti razloge odbijanja.

(7) Ako Hrvatska narodna banka ne odluči o zahtjevu u roku iz stavka 4. ovoga članka, smatra se da je izdala prethodnu suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela.

(8) Ako je Hrvatska narodna banka zaprimila dva ili više zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela u istoj kreditnoj instituciji, odnosit će se prema svim namjeravanim stjecateljima na nediskriminirajući način.“.

Članak 9.

U članku 27. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Hrvatska narodna banka će obavijestiti Europsku središnju banku ako je privremeno prestao teći rok za odlučivanje, u skladu s ovim člankom. Hrvatska narodna banka će dodatne zaprimljene informacije proslijediti Europskoj središnjoj banci najkasnije pet radnih dana nakon što ih je zaprimila od podnositelja zahtjeva.“.

Članak 10.

U članku 29. ispred riječi: „Hrvatska“ dodaje se oznaka stavka koja glasi: „(1)“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, a u vezi članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.“.

Članak 11.

U članku 32. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, a u vezi s člankom 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.“.

Članak 12.

U članku 38. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Član uprave kreditne institucije može biti osoba koja, u svakom trenutku, ispunjava sljedeće uvjete:

- 1) koja ima dobar ugled, poštenje i savjesnost
- 2) koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za vođenje poslova kreditne institucije, a koja zajedno s ostalim članovima uprave ispunjava zahtjeve iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona
- 3) koja je sposobna iskazati neovisno mišljenje, odnosno kod koje ne postoji sukob interesa kojim se ne može upravljati na način koji osigurava neovisnost mišljenja
- 4) koja ispunjava uvjete za člana uprave prema odredbama zakona kojim se uređuju trgovačka društva i
- 5) koja može posvetiti dovoljno vremena ispunjavanju obveza iz svoje nadležnosti.“

Članak 13.

U članku 39. stavak 9. briše se.

Dosadašnji stavak 10. koji postaje stavak 9. mijenja se i glasi:

„(9) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije ako ocijeni da kandidat za člana uprave ne ispunjava uvjete iz članka 38. ovoga Zakona.“

Dosadašnji stavci od 11., 12. i 13. postaju stavci 10., 11. i 12.

Iza dosadašnjeg stavka 14. koji postaje stavak 13. dodaju se novi stavak 14. i stavak 15. koji glase:

„(14) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije.

(15) U slučaju iz stavka 14. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavještava Europsku središnju banku o roku u kojem je Hrvatska narodna banka dužna donijeti odluku o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka. U tom slučaju Hrvatska narodna banka o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.“

Članak 14.

U članku 41. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

„2) ovim Zakonom, propisima donesenim na temelju ovoga Zakona te, kada je primjenjivo propisa Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija i propisa Europske središnje banke donesenih na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013 i“.

Članak 15.

U članku 44. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječ: „zakonito“ briše se.

Točka 7. mijenja se i glasi:

„7) ako u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja.“.

U stavku 3. u uvodnoj rečenici riječ: „zakonito“ briše se.

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

„(8) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka ukida rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije kada su za to ispunjeni propisani uvjeti u skladu s uputom Europske središnje banke.“.

Članak 16.

U članku 45. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Član nadzornog odbora kreditne institucije može biti osoba koja, u svakom trenutku, ispunjava sljedeće uvjete:

- 1) koja ima dobar ugled, poštenje i savjesnost
- 2) koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti, a koja zajedno s ostalim članovima nadzornog odbora ispunjava zahtjeve iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona
- 3) koja je sposobna iskazati neovisno mišljenje, odnosno kod koje ne postoji sukob interesa kojim se ne može upravljati na način koji osigurava neovisnost mišljenja
- 4) koja može posvetiti dovoljno vremena ispunjavanju obveza iz svoje nadležnosti i
- 5) koja može biti član nadzornog odbora prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima.“.

Članak 17.

U članku 46. stavak 8. briše se.

Dosadašnji stavak 9. koji postaje stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije ako ocijeni da kandidat za člana nadzornog odbora ne ispunjava uvjete iz članka 45. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavci 10. i 11. postaju stavci 9. i 10.

Iza dosadašnjeg stavka 12. koji postaje stavak 11. dodaju se novi stavak 12. i stavak 13. koji glase:

„(12) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom

bankom u postupku odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije.

(13) U slučaju iz stavka 12. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku središnju banku o roku u kojem je Hrvatska narodna banka dužna donijeti odluku o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka. Hrvatska narodna banka o zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.“.

Članak 18.

U članku 47. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječ: „zakonito“ briše se.

Točka 5. mijenja se i glasi:

„5) ako u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja.“.

U stavku 2. riječ: „zakonito“ briše se.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka ukida rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije kada su za to ispunjeni propisani uvjeti u skladu s uputom Europske središnje banke.“.

Članak 19.

U članku 60. iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o izdavanju odobrenja za rad kreditnoj instituciji.“.

Članak 20.

U članku 63. iza stavka 15. dodaje se stavak 16. koji glasi:

„(16) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o izdavanju odobrenja iz ovoga članka. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.“.

Članak 21.

U članku 65. iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) Hrvatska narodna banka će najkasnije u roku od 20 radnih dana prije isteka roka iz članka 327. ovoga Zakona dostaviti Europskoj središnjoj banci nacrt odluke o izdavanju odobrenja iz stavka 2. ovoga članka i zatražiti uputu. Nacrt odluke o odobrenju iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka dostaviti će i podnositelju zahtjeva. Hrvatska narodna banka o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.“

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 8.

Članak 22.

U članku 67. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(1) Hrvatska narodna banka ocjenjuje jesu li za izdavanje odobrenja za rad, ispunjeni svi sljedeći uvjeti:“

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da su ispunjeni uvjeti za izdavanje odobrenja za rad iz stavka 1. ovoga članka, pripremit će nacrt odluke o izdavanju odobrenja za rad. Hrvatska narodna banka će 20 radnih dana prije isteka roka iz članka 327. ovoga Zakona nacrt odluke o izdavanju odobrenja za rad uputiti Europskoj središnjoj banci i zatražiti uputu. Nacrt odluke o izdavanju odobrenja za rad Hrvatska narodna banka dostaviti će i podnositelju zahtjeva. Hrvatska narodna banka o zahtjevu za izdavanje odobrenja odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.

(4) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da uvjeti za izdavanje odobrenja za rad iz stavka 1. ovoga članka nisu ispunjeni odbit će zahtjev i o tome obavijestiti Europsku središnju banku.“

Članak 23.

U članku 68. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi:

„5) danom, satom i minutom navedenom u izrijeci odluke o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije zbog razloga određenog člankom 255. stavkom 1. ovoga Zakona a koja se donosi istodobno s odlukom o ukidanju odobrenja za rad.“

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku središnju banku kada odobrenje za rad kreditne institucije prestane sukladno stavku 1. ovoga članka.“

Članak 24.

Članak 69. mijenja se i glasi:

„(1) Hrvatska narodna banka ocijenit će je li ispunjen neki od sljedećih razloga za ukidanje odobrenja za rad:

- 1) ako kreditna institucija ne počne poslovati unutar 12 mjeseci od izdavanja odobrenja
- 2) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci u pisanom obliku dostavi obavijest da više ne namjerava pružati bankovne i/ili financijske usluge za koje je izdano odobrenje
- 3) ako kreditna institucija samostalno prestane pružati bankovne usluge duže od šest mjeseci.
- 4) ako kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve iz dijela trećeg, četvrtog i šestog Uredbe (EU) br. 575/2013, ili zahtjeve vezane uz visinu regulatornog kapitala koje je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga Zakona, ili posebne zahtjeve vezane uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona
- 5) ako se ne može očekivati da će nastaviti ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima te posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu koja joj je povjerena, osobito što se tiče isplate depozita
- 6) ako kreditna institucija ne ispunjava uvjete vezane uz interni kapital i ostale uvjete za poslovanje u skladu s propisima o upravljanju rizicima
- 7) ako kreditna institucija u razdoblju od tri godine više puta prekrši dužnost pravodobnog i pravilnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke
- 8) ako kreditna institucija na bilo koji način onemogućuje obavljanje supervizije svojeg poslovanja
- 9) ako kreditna institucija ne izvršava supervizorske mjere koje je Hrvatska narodna banka naložila svojim rješenjem
- 10) ako postoji razlog za ukidanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela iz članka 32. ovoga Zakona
- 11) ako kreditna institucija ne ispunjava obveze koje se odnose na osiguranje depozita u skladu sa zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita
- 12) ako kreditna institucija ne ispunjava tehničke, organizacijske, kadrovske ili ostale uvjete za pružanje bankovnih usluga
- 13) ako kreditna institucija nije postupila u skladu s člankom 151. stavkom 2. točkom 5. i stavkom 3. točkom 2. ovoga Zakona
- 14) ako kreditna institucija nema uspostavljene sustave upravljanja na način uređen člankom 101. ovoga Zakona i podzakonskim propisima donesenima na temelju ovoga Zakona
- 15) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o ispunjavanju obveza vezanih uz stope kapitala u skladu s člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 99. stavku 1. te Uredbe
- 16) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke u skladu s člankom 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni
- 17) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o velikim izloženostima ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 394. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

18) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o likvidnosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 415. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013

19) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o omjeru financijske poluge ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 430. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

20) ako kreditna institucija ponovljeno ili kontinuirano ne ispunjava zahtjeve vezane uz likvidnu imovinu, što je postupanje protivno članku 412. Uredbe (EU) br. 575/2013

21) ako kreditna institucija postupa protivno odredbi o ograničenju izloženosti iz članka 395. Uredbe (EU) br. 575/2013

22) ako je kreditna institucija izložena kreditnom riziku pozicije sekuritizacije, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 405. Uredbe (EU) br. 575/2013

23) ako kreditna institucija ne objavljuje informacije ili su objavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 431. stavcima 1., 2. i 3. ili članku 451. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

24) ako kreditna institucija isplaćuje sredstva imateljima instrumenata koji su uključeni u izračun regulatornog kapitala protivno članku 140. ovoga Zakona ili u slučajevima kada u skladu s člancima 28., 51. ili 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 nije dopuštena takva isplata

25) ako je kreditna institucija pravomoćno proglašena krivom zbog težeg kršenja odredbi zakona kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma

26) ako kreditna institucija prestane ispunjavati uvjete na temelju kojih je dobila odobrenje za rad ili

27) ako u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja.

(2) Hrvatska narodna banka pripremit će nacrt odluke o ukidanju odobrenja za rad i dostaviti ga Europskoj središnjoj banci te zatražiti uputu ako ocijeni da je ispunjen neki od razloga za ukidanje odobrenja za rad iz stavka 1. ovoga članka i da ne postoje stečajni razlozi iz članka 266. ovoga Zakona a ispunjen je neki od sljedećih razloga:

- nisu ispunjeni uvjeti za donošenje odluke o podnošenju prijedloga za otvaranje postupka sanacije ili
- Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odbila je prijedlog Hrvatske narodne banke za otvaranje postupka sanacije ili
- Jedinствeni sanacijski odbor nije donio odluku o otvaranju postupka sanacije kreditne institucije ili
- nastupio je slučaj iz članka 18. stavaka 8. Uredbe (EU) br. 806/2014.

Hrvatska narodna banka odlučuje o ukidanju odobrenja za rad u skladu s uputom Europske središnje banke.

(3) U izreci rješenja iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka navest će da će se izreka rješenja javno objaviti.

(4) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ne može ukinuti rješenje kojim je dano odobrenje za rad kreditnoj instituciji od trenutka kada je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka ili Jedinostveni sanacijski odbor donio odluku o otvaranju postupka sanacije do trenutka donošenja odluke o okončanju postupka sanacije.“.

Članak 25.

U članku 70. stavku 3. riječi: „ili točke 5.“ brišu se.

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

„(7) Prije donošenja odluke iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka o tome će, bez odgađanja, obavijestiti Europsku središnju banku.“.

Članak 26.

U članku 73. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o ukidanju odobrenja iz ovog članka. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.“.

Članak 27.

U članku 75. iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

„(8) Sukladno stavcima 1. do 7. ovoga članka, značajna kreditna institucija koja namjerava osnovati podružnicu u drugoj državi članici sudionici dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o toj namjeri. Hrvatska narodna banka će bez odgađanja o tome obavijestiti Europsku središnju banku i zatražiti upute. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka u skladu s uputom Europske središnje banke.“.

Članak 28.

U članku 88. stavku 1. iza točke 3. dodaje se točka 4. koja glasi:

„4) razmjeni informacija, uključujući osobne podatke koji se odnose na ili su u vezi s njihovim klijentima s drugim kreditnim institucijama koje su na temelju ovoga Zakona ovlaštene pružati priznate usluge na području Republike Hrvatske (članak 321. stavci 2. do 5.).“.

U stavku 2. iza točke 6. dodaje se točka 7. koja glasi:

„7) razmjeni informacija, uključujući osobne podatke koji se odnose na ili su u vezi s njihovim klijentima s drugim kreditnim institucijama koje su na temelju ovoga Zakona ovlaštene pružati priznate usluge na području Republike Hrvatske (članak 321. stavci 2. do 5.).“.

Članak 29.

U članku 92. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi:

„5) eksternalizaciji (članci 109. do 111.)“.

Iza točke 19. dodaje se nova točka 20. koja glasi:

„20) razmjeni informacija, uključujući osobne podatke koji se odnose na ili su u vezi s njihovim klijentima s drugim kreditnim institucijama koje su na temelju ovoga Zakona ovlaštene pružati priznate usluge na području Republike Hrvatske (članak 321. stavci 2. do 5.)“.

Dosadašnje točke 20. i 21. postaju točke 21. i 22.

Članak 30.

Iza članka 100. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 100.a i 100.b koji glase:

„Odnos između varijabilnoga i fiksnog dijela ukupnih primitaka

Članak 100.a

(1) Kreditna institucija dužna je odnos između varijabilnoga i fiksnog dijela ukupnih primitaka pojedinog radnika odrediti na način da iznos varijabilnog dijela ne prelazi iznos fiksnog dijela ukupnih primitaka.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kreditna institucija može odrediti iznos varijabilnog dijela ukupnih primitaka do visine dvostrukog iznosa fiksnog dijela ukupnih primitaka pojedinog radnika ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) glavna skupština kreditne institucije donijela je, na temelju obrazloženog prijedloga uprave, odluku kojom utvrđuje: iznos varijabilnih primitaka, broj radnika na koje se ta odluka odnosi i njihove funkcije te očekivani utjecaj koji će ta odluka imati na održavanje adekvatne razine kapitala

2) odluka iz točke 1. ovoga stavka donesena je glasovima koji predstavljaju najmanje tri četvrtine temeljnoga kapitala zastupljenoga na glavnoj skupštini pri donošenju odluke

3) radnici za koje se traži viši odnos varijabilnih i fiksnih primitaka nisu sudjelovali u glasovanju o odluci iz točke 1. ovoga stavka

4) kreditna institucija prethodno je obavijestila sve dioničare o tome da će se na glavnoj skupštini odlučivati o višem odnosu varijabilnih i fiksnih primitaka

5) kreditna institucija je najkasnije pet radnih dana prije održavanja glavne skupštine obavijestila Hrvatsku narodnu banku o tome da će se glavnoj skupštini predložiti donošenje odluke o višem odnosu varijabilnih i fiksnih primitaka, pri čemu je:

a) naznačila traženi odnos varijabilnih i fiksnih primitaka

b) obrazložila takav odnos i

c) dokazala da traženi odnos neće negativno utjecati na ispunjavanje obveza kreditne institucije propisanih Uredbom (EU) br. 575/2013, ovim Zakonom i podzakonskim propisima donesenima na osnovi ovoga Zakona, a posebno na održavanje adekvatnosti regulatornoga kapitala.

(3) Kreditna institucija dužna je u roku od pet radnih dana od dana održane glavne skupštine obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o donesenoj odluci glavne skupštine o:

1) odobrenom višem odnosu varijabilnih i fiksnih primitaka, uključujući naznaku višeg odnosa i

2) odobrenim različitim višim odnosima varijabilnih i fiksnih primitaka, ako primjenjuje različite više odnose za različite poslovne jedinice, kontrolne i ostale funkcije te različite kategorije identificiranih radnika, uključujući naznaku različitih viših odnosa.

(4) Kreditna institucija dužna je u roku iz stavka 3. ovoga članka dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci sljedeće informacije:

1) broj radnika (kraj posljednje financijske godine)

2) broj identificiranih radnika (rezultat posljednjeg utvrđivanja)

3) ukupnu bilancu (kraj posljednje financijske godine)

4) odluku glavne skupštine kreditne institucije

5) odnos koji je odredila i

6) ako su odobreni različiti odnosi unutar kreditne institucije, poslovna područja i odobrene postotke te maksimalno odobreni odnos.

Ograničenja u odnosu na vrstu i oblike instrumenata u kojima varijabilni primici mogu biti dodijeljeni

Članak 100.b

Kreditna institucija može upotrijebiti instrumente za dodjelu varijabilnih primitaka u obliku redovnih dionica kreditne institucije koja je izravno ili neizravno nadređena kreditnoj instituciji ili u obliku instrumenata povezanih s redovnim dionicama kreditne institucije koja je izravno ili neizravno nadređena kreditnoj instituciji te koji imaju ugovornu odredbu kojom se najveća moguća vrijednost instrumenta ograničuje na onu vrijednost koja je vrijedila na dan dodjele primitaka, samo ako upravljanje kapitalom na razini grupe kreditnih institucija u kojoj je kreditna institucija članica onemogućuje ili znatno otežava upotrebu instrumenata koje je izdala sama kreditna institucija.“.

Članak 31.

Iznad članka 109. naslov glave V.2.4. mijenja se i glasi: „V.2.4.. EKSTERNALIZACIJA“.

Naslov iznad članka 109. i članak 109. mijenjaju se i glase:

„Pojam eksternalizacije i registar ugovorenih eksternalizacija

Članak 109.

(1) Eksternalizacija jest svako povjeravanje obavljanja procesa, usluga ili aktivnosti između kreditne institucije i pružatelja usluge koje bi kreditna institucija inače obavljala sama.

(2) Kreditna institucija dužna je voditi i ažurirati registar informacija o svim ugovorima o eksternalizaciji.“.

Članak 32.

U članku 110. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ako kreditna institucija namjerava eksternalizirati ključne ili važne procese, usluge ili aktivnosti, dužna je o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i dostaviti propisanu dokumentaciju.“.

Stavak 4. briše se.

Članak 33.

Članak 111. mijenja se i glasi:

„Hrvatska narodna banka će donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

- 1) pojam ključnih ili važnih procesa, usluga ili aktivnosti
- 2) postupke, usluge ili aktivnosti koje se u skladu s člankom 109. stavkom 1. ovoga Zakona ne smatraju eksternalizacijom
- 3) iscrpne uvjete za eksternalizaciju
- 4) sadržaj informacija, oblik i vođenje registra ugovorenih eksternalizacija
- 5) sadržaj dokumentacije uz obavijest i rokove za dostavu obavijesti iz članka 110. stavka 3. ovoga Zakona.“.

Članak 34.

U članku 114. iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

„(7) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o odobrenjima iz ovoga članka. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.“.

Članak 35.

U članku 119. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za područje Republike Hrvatske odnosno imenovano tijelo za potrebe članka 136. stavka 1. Direktive 2013/36/EU. U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati makrobonitetne zadatke. U tome slučaju Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja.“.

Članak 36.

U članku 129. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za određivanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za kreditne institucije prema članku 133. stavku 2. Direktive 2013/36/EU i priznavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik za kreditne institucije prema članku 134. stavku 1. Direktive 2013/36/EU. U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati makrobonitetne zadatke. U tom slučaju Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.“.

Članak 37.

U članku 137. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Hrvatska narodna banka odredit će stopu zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju u visini od 0% do 2% ukupnog iznosa izloženosti riziku, na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj ili pojedinačnoj osnovi, uzimajući u obzir uvjete za utvrđivanje OSV kreditne institucije. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala. U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati makrobonitetne zadatke. U tom slučaju Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije.“.

Članak 38.

U članku 143. iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

„(8) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o odobrenju iz ovoga članka. U tom slučaju Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.“.

Članak 39.

Iza članka 144. dodaje se naslov glave i glava VII.a te naslov iznad članka i članak 144.a koji glase:

„VII.a MAKROBONITETNE MJERE

Mjere i instrumenti usmjereni na povećanje otpornosti i očuvanje stabilnosti financijskog sustava u cjelini

Članak 144.a

Hrvatska narodna banka kao imenovano tijelo će, kada je to potrebno zbog očuvanja stabilnosti financijskog sustava u cjelini, jačanja otpornosti financijskog sustava te izbjegavanja i

smanjivanja sistemskih rizika, donijeti podzakonski propis kojim propisuje odgovarajuće mjere i instrumente koje mogu uključivati:

- najveći dozvoljeni omjer vrijednosti instrumenta osiguranja i odobrenog iznosa kredita
- najveći dozvoljeni omjera iznosa kredita i dohotka koji ostvaruje korisnik kredita
- najveći dozvoljeni omjera iznosa otplate obroka ili rate kredita i dohotka koji ostvaruje korisnik kredita
- najdulje dozvoljeno trajanja kredita
- zahtjeve vezane za metodu obračuna otplate kredita ili
- druge mjere i zahtjeve s ciljem očuvanja stabilnosti financijskog sustava u cjelini te izbjegavanja i smanjivanja sistemskih rizika.“.

Članak 40.

Iza članka 145. dodaje se naslov iznad članka i članak 145.a koji glase:

„Ograničenje velikih izloženosti

Članak 145.a

(1) U prijelaznom razdoblju određenom u članku 493. stavku 3. Uredbe (EU) 575/2013 izloženost kreditne institucije iz točke c) istog članka, uključujući sudjelujući udjel ili druge vrste ulaganja, kreditne institucije prema njezinom matičnom društvu, ostalim društvima kćerima tog matičnog društva ili vlastitim društvima kćerima, pod uvjetom da su ta društva obuhvaćena supervizijom na konsolidiranoj osnovi kojoj podliježe i sama kreditna institucija, u skladu s glavom XXII. ovoga Zakona, Uredbom (EU) 575/2013, propisima koji uređuju poslovanje financijskih konglomerata ili s istovjetnim načelima koji su na snazi u trećoj zemlji ne smije prelaziti 25% priznatoga kapitala kreditne institucije.

(2) Za potrebe izračuna iznosa izloženosti iz stavka 1. ovoga članka kreditna institucija primjenjuje tehnike smanjenja kreditnog rizika u skladu s člankom 399., člankom 400. stavkom 1., člankom 401. i člankom 403. Uredbe (EU) 575/2013.

(3) Na kraju prijelaznog razdoblja određenog člankom 493. stavak 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na kreditne institucije u skladu s ovim Zakonom.“.

Članak 41.

U članku 154.a iza stavka 11. dodaju se stavci 12. i 13. koji glase:

„(12) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku procjene plana oporavka. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.

(13) U slučaju iz članka 10. Uredbe (EU) br. 806/2014 pri procjeni planova oporavka Hrvatska narodna banka postupa u skladu s tom Uredbom.“.

Članak 42.

U članku 157. stavku 3. točka 1. mijenja se i glasi:

„1) ako se klijent usuglasi da se određeni povjerljivi podaci mogu priopćiti drugoj fizičkoj i/ili pravnoj osobi, pod uvjetom da je suglasnost dokaziva. U slučaju da povjerljivi podaci obuhvaćaju osobne podatke, suglasnost mora biti dana u skladu s propisima koji uređuju zaštitu osobnih podataka“.

Točka 5. mijenja se i glasi:

„5) ako se povjerljivi podaci o klijentu priopćavaju izravno drugoj kreditnoj instituciji u skladu sa člankom 321. ovoga Zakona“.

Iza točke 5. dodaje se točka 5.a koja glasi:

„5.a) ako se povjerljivi podaci o klijentu priopćavaju izravno drugoj kreditnoj instituciji i/ili financijskoj instituciji ili se priopćavaju pravnoj osobi koja prikuplja i razmjenjuje podatke između kreditnih i/ili financijskih institucija, a podaci su potrebni za procjenu kreditne sposobnosti klijenta ili upravljanje kreditnim rizikom“.

U točki 24. riječ: „i“ briše se.

Iza točke 24. dodaje se nova točka 25. koja glasi:

„25) ako se povjerljivi podaci priopćavaju Jedinstvenom sanacijskom odboru u skladu s Uredbom (EU) br. 806/2014 i“.

Dosadašnja točka 25. postaje točka 26.

Stavak 5. briše se.

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 5. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(5) Kada se razmjena povjerljivih podataka obavlja na temelju suglasnosti klijenta iz stavka 3. točke 1. ovoga članka ili u skladu sa stavkom 3. točkama 5., 5.a i 6. ovoga članka, kreditna institucija dužna je osigurati da su ispunjeni sljedeći uvjeti:“.

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 6. riječi: „stavka 6. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „stavka 5. ovoga članka“.

Članak 43.

U članku 172. stavku 1. točki 2. riječi: „stavaka 1. i 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 1.“.

Članak 44.

U članku 175. iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase:

„(4) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovog članka, nadzirani subjekt svoje molbe, obavijesti ili zahtjeve koji se odnose na obavljanje supervizije, upućuje Hrvatskoj narodnoj banci.

(6) Prije provođenja nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava Hrvatska narodna banka će od Visokog upravnog suda Republike Hrvatske zatražiti nalog za provedbu nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se tamo nalaze, kao i pečačenje te privremeno oduzimanje predmeta, osobito ako postoji opasnost od skrivanja ili uništenja dokaza, a koji su nužni za provođenje supervizije iz članka 175. ovoga Zakona, a razumno je pretpostaviti da se oni nalaze u određenom prostoru ili kod određene osobe. U smislu Uredbe (EU) br. 1024/2013 Hrvatska narodna banka će zahtjev za takav nalog podnijeti Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske i kada isti zatraži Europska središnja banka.“.

Članak 45.

U članku 183. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Superviziju iz članka 175. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona obavljaju radnici Hrvatske narodne banke na temelju ovlaštenja guvernera Hrvatske narodne banke (u daljnjem tekstu: ovlaštene osobe). U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, a Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom, zaposlenici Europske središnje banke koje odredi Europska središnja banka mogu kao promatrači sudjelovati u bilo kojem neposrednom nadzoru značajnog nadziranog subjekta.“.

Članak 46.

Članak 213. mijenja se i glasi:

„Na obradu osobnih podataka primjenjuju se propisi kojima je uređena zaštita osobnih podataka.“.

Članak 47.

U članku 214. iza stavka 9. dodaje se stavak 10. koji glasi:

„(10) Hrvatska narodna banka obavještava Europsku središnju banku o svim postupcima, odlukama i drugim bitnim okolnostima koje su značajne za obavljanje supervizorskih ovlasti i zadataka Europske središnje banke iz članka 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013 te u vezi s tim, o svim izrečenim upravnim sankcijama, podnesenim pravnim lijekovima i tijeku postupka.“.

Članak 48.

U članku 215. stavku 4. riječi: „prekršajnih sudova“ zamjenjuju se riječima: „općinskih sudova“.

Iza stavka 4. dodaju se novi stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) Hrvatska narodna banka na svojim internetskim stranicama objavljuje odluke o svakoj izrečenoj upravnoj sankciji kreditnim institucijama i odgovornim osobama kreditnih institucija a koje su donesene u postupku izricanja upravne sankcije. Odluke se objavljuju bez odgode, a nakon što je osoba na koju se sankcija odnosi o tome obaviještena.

(6) Ako je protiv rješenja kojim je izrečena upravna sankcija podnesena tužba, Hrvatska narodna banka će bez odgode objaviti svaku informaciju o podnesenim pravnim lijekovima i tijeku postupka.“.

Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 7. i 8.

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(9) Odluke o izrečenim kaznama i upravnim sankcijama kreditnim institucijama i odgovornim osobama kreditnih institucija, Hrvatska narodna banka objavit će na anonimizirani način u sljedećim slučajevima.“.

Dosadašnji stavak 8. koji postaje stavak 10. mijenja se i glasi:

„(10) Objave iz stavaka 4., 5., 6. i 9. ovoga članka ostaju na internetskim stranicama najmanje pet godina.“.

Članak 49.

U članku 216.b iza stavka 11. dodaje se stavak 12. koji glasi:

„(12) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje sa Europskom središnjom bankom u postupku davanja odobrenja za sklapanje sporazuma o financijskog potpori. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučiti će u skladu sa uputom Europske središnje banke.“.

Članak 50.

U članku 216.e stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti sporazum o potpori iz stavka 1. ovoga članka Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka te Jedinstvenom sanacijskom odboru u skladu s člankom 30. Uredbe (EU) br. 806/2014.“.

Članak 51.

U članku 216.h iza stavka 12. dodaje se stavak 13. koji glasi:

„(13) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje sa Europskom središnjom bankom u postupku davanja odobrenja za davanje financijske potpore. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučiti će u skladu sa uputom Europske središnje banke.“.

Članak 52.

U članku 224. stavku 1. točka 29. mijenja se i glasi:

„29) naložiti jačanje sustava, procesa, mehanizama i strategija provedenih u skladu s člancima 101. i 113. ovoga Zakona“.

Članak 53.

U članku 235.a iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom pri nalaganju mjera rane intervencije. U tom slučaju Hrvatska narodna banka odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.

(5) Pri nalaganju mjera u fazi rane intervencije kreditnoj instituciji za koju je Jedinostveni sanacijski odbor izravno odgovoran, Hrvatska narodna banka surađuje s Jedinostvenim sanacijskim odborom na način kako je uređeno člankom 13. Uredba (EU) br. 806/2014.“.

Članak 54.

U članku 255. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo donosi odluku o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije pod uvjetom da je ukinuto rješenje kojim je dano odobrenje za rad.“.

Članak 55.

U članku 265. točka 2. mijenja se i glasi:

„2) ako Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odbije prijedlog Hrvatske narodne banke za otvaranje postupka sanacije te kreditne institucije odnosno ako Jedinostveni odbor za sanaciju ne donese odluku o otvaranju postupka sanacije ili“.

Iza točke 2. dodaje se točka 3. koja glasi:

„3) u slučaju iz članka 18. stavka 8. Uredbe (EU) br. 806/2014.“.

Članak 56.

Članak 277. mijenja se i glasi:

„(1) Hrvatska narodna banka uz superviziju kreditne institucije u Republici Hrvatskoj na pojedinačnoj osnovi provodi i superviziju grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj na konsolidiranoj osnovi.

(2) U slučaju kada je Europska središnja banka konsolidirajuće nadzorno tijelo Hrvatska narodna banka može u superviziji na konsolidiranoj osnovi odnosno kolegiju supervizora sudjelovati kao promatrač. Pri tome, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.

(3) Kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo iz države članice nesudionice u superviziji na konsolidiranoj osnovi odnosno kolegiju supervizora za značajni nadzirani subjekt, Hrvatska narodna banka može sudjelovati kao promatrač. Pri tome, Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke.“.

Članak 57.

U članku 297. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Europska središnja banka preuzima zadatke koordinatora financijskog konglomerata u skladu s kriterijima koji su utvrđeni mjerodavnim pravom Europske unije u odnosu na značajni nadzirani subjekt. Hrvatska narodna banka preuzima zadatke koordinatora financijskog konglomerata u skladu s kriterijima utvrđenim mjerodavnim pravom Europske unije u odnosu na manje značajni nadzirani subjekt.“.

Članak 58.

U članku 305. stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Kreditna institucija dužna je potrošaču, na njegov zahtjev besplatno i u svakom trenutku tijekom trajanja ugovora o kreditu, staviti na raspolaganje izvještaj u obliku otplatnog plana, informaciju o ukupno plaćenju glavnici, kamatama i troškovima, specifikaciju uplata i pregled promjena kamatnih stopa po kreditu.“.

Članak 59.

U članku 306. ispred riječi: „Na ugovor“ dodaje se oznaka stavka koja glasi: „(1)“.

Iza stavka 1. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:

„(2) Nacionalnu referentnu stopu prosječnog troška financiranja hrvatskog bankovnog sustava (u daljnjem tekstu: NRS) izračunava i na svojim internetskim stranicama objavljuje Hrvatska narodna banka.

(3) Hrvatska narodna banka izračunava NRS temeljem podataka kojima raspolaže, prikupljenih u regulatorne svrhe u skladu s člankom 162. ovoga Zakona.

(4) Hrvatska narodna banka javno će objaviti metodologiju za izračun NRS i kalendar objave NRS na svojim internetskim stranicama.“.

Članak 60.

U članku 320. stavku 2. točka 1. mijenja se i glasi:

„1) organizira obradu i razmjenu informacija o kreditnoj sposobnosti, uključujući osobne podatke, izravno ili putem zasebnog pravnog subjekta, u svrhu procjene kreditne sposobnosti ili upravljanja kreditnim rizikom i“.

Stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 3.

Članak 61.

Iznad članka 321. dodaje se naslov glave XXVI.a i glava XXVI.a koja glasi: „XXVI.a. RAZMJENA INFORMACIJA“.

Naslov iznad članka 321. i članak 321. mijenjaju se i glase:

„Razmjena informacija za potrebe procjene kreditne sposobnosti ili upravljanja kreditnim rizikom

Članak 321.

(1) Hrvatska narodna banka može odlučiti prikupljati informacije, uključujući i osobne podatke, od osoba koje su na temelju ovoga Zakona ovlaštene pružati bankovne usluge na području Republike Hrvatske i organizirati razmjenu informacija za potrebe zaštite od kreditnog rizika i upravljanja kreditnim rizikom.

(2) Kreditna institucija koja je na temelju ovoga Zakona ovlaštena pružati priznate usluge na području Republike Hrvatske dužna je u svrhu procjene kreditne sposobnosti ili upravljanja kreditnim rizikom, na zahtjev razmjenjivati informacije, uključujući osobne podatke koji se odnose na ili su u vezi s njihovim klijentima s drugim kreditnim institucijama koje su na temelju ovoga Zakona ovlaštene pružati priznate usluge na području Republike Hrvatske.

(3) Informacije i osobni podaci o klijentima koji se moraju razmjenjivati u skladu sa stavkom 2. ovoga članka moraju biti nužni za procjenu kreditne sposobnosti ili upravljanje kreditnim rizikom, a uključuju sljedeće kategorije informacija i podataka: identifikacijske osobne podatke klijenta (pravna osobnost osobe, ime i prezime/naziv, OIB ili ako OIB nije dostupan drugi identifikacijski broj, broj osobne isprave), podatke o postojećim obvezama klijenta (vrsta obveze, ukupan iznos obveze, iznos i periodičnost anuiteta/rate, urednost u podmirivanju obveza, broj dospjelih, a neplaćenih obveza, njihov iznos te broj dana u zakašnjenju). Podaci i informacije iz ovog stavka mogu se razmjenjivati najdulje četiri godine od dana kada je obveza u potpunosti podmirena.

(4) Kreditna institucija ne smije odbiti razmjenu informacija i osobnih podataka iz stavka 3. ovoga članka na temelju činjenice da druga kreditna institucija koristi drugačiji način razmjene podataka.

(5) Razmjena informacija i osobnih podataka iz stavka 2. ovoga članka može se odvijati i posredstvom pravne osobe koja prikuplja i razmjenjuje podatke između kreditnih i/ili financijskih institucija.

(6) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka će donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje načine i uvjete prikupljanja informacija za potrebe zaštite od kreditnog rizika i upravljanja kreditnim rizikom.“.

Članak 62.

Iza članka 322. dodaje se naslov iznad članka i članak 322.a koji glase:

„Primjena odredbi zakona kojim se uređuje opći upravni postupak

Članak 322.a

Na upravni postupak koji vodi Hrvatska narodna banka primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje opći upravni postupak, osim ako nije drukčije propisano ovim Zakonom.“.

Članak 63.

Iza članka 323. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 323.a i 323.b koji glase:

„Pravo stranke na izjašnjavaње

Članak 323.a

(1) Hrvatska narodna banka će, osim u slučajevima iz članka 179. ili članka 184. do 188. i glave XXIX.a ovoga Zakona, prije donošenja rješenja u skladu s ovim Zakonom ili Uredbom (EU) br. 575/2013 koje bi moglo imati negativan učinak na pravne interese stranke, obavijestiti stranku o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koje su važne za donošenje rješenja i pozvati stranku da se o njima pisano očituje.

(2) Uz obavijest koju Hrvatska narodna banka upućuje stranci sukladno stavku 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka priložit će nacrt rješenja u kojem se navode važne činjenice, okolnosti i pravna pitanja na kojima Hrvatska narodna banka temelji svoje rješenje.

(3) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni primjerenim, može strankama dati mogućnost da se o činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koje su važne za donošenje rješenja očituju na usmenoj raspravi.

(4) Ako Hrvatska narodna banka zakaže usmenu raspravu na temelju stavka 3. ovoga članka, a uredno pozvana stranka ne dođe na usmenu raspravu niti opravda svoj izostanak, rasprava se može provesti i bez nazočnosti pozvane stranke. Ako je stranka opravdala izostanak, Hrvatska

narodna banka može odgoditi usmenu raspravu i zakazati novu ili pozvati stranku da se pisano očituje o činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koje su značajne za donošenje rješenja.

(5) Hrvatska narodna banka određuje stranci rok za očitovanje na obavijest iz stavka 1. ovoga članka, a koji ne može biti duži od 10 radnih dana od dana primitka obavijesti. Hrvatska narodna banka može, na zahtjev stranke produljiti rok za očitovanje. U iznimnim okolnostima, Hrvatska narodna banka može skratiti rok za očitovanje na tri radna dana.

(6) Iznimno od stavka 4. i 5. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može u hitnim situacijama kako bi se spriječila značajna šteta za financijski sustav u cjelini donijeti usmeno rješenje.

Uvid u spis

Članak 323.b

(1) Od pokretanja postupka supervizije Hrvatske narodne banke stranka u postupku ovlaštena je izvršiti uvid u spis. Uvid u spis sukladno odredbama ovoga članka ima i stranka protiv koje je pokrenut postupak za izricanje upravne sankcije.

(2) Spis iz stavka 1. ovoga članka sastoji se od svih dokumenata koje je Hrvatska narodna banka primila, izradila ili prikupila za vrijeme vođenja postupka neovisno o mediju na kojem su pohranjeni.

(3) Uvid u spis omogućit će se stranci bilo pomoću uređaja za pohranu elektroničkih podataka uključujući bilo koji uređaj koji može biti dostupan u budućnosti ili putem preslike dostupnih spisa u papirnatom obliku dostavljenih stranci koji se stranci šalju poštom ili pozivanjem stranaka da pregledaju dostupne spise u prostorijama Hrvatske narodne banke.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pravo na uvid u spis ne odnosi se na povjerljive informacije koje je Hrvatska narodna banka primila u svrhu obavljanja supervizije ili drugih zadataka na koje je ovlaštena ili koje je Hrvatska narodna banka primila u postupku razmjena informacija s drugim nadzornim tijelima u Republici Hrvatskoj ili izvan nje.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pravo na uvid u spis ne odnosi se na informacije koje predstavljaju poslovnu ili profesionalnu tajnu pravne ili fizičke osobe koja nije stranka u postupku.

(6) Omogućavanje uvida u spis stranci u postupku ne utječe na pravo Hrvatske narodne banke da otkriva ili upotrebljava informacije potrebne za dokazivanje povrede prava.“.

Članak 64.

U članku 327. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Hrvatska narodna banka mora odlučiti:

- 1) o zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad, kao i o svim drugim zahtjevima iz članka 60., 62. i 66. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od primitka urednog zahtjeva
- 2) o zahtjevu za izdavanje prethodnih suglasnosti iz članaka 39., 40. i 46. ovoga Zakona, u roku od tri mjeseca od primitka urednog zahtjeva
- 3) o zahtjevu za izdavanje odobrenja iz članka 63. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od primitka urednog zahtjeva.“.

Članak 65.

Iza članka 359. dodaje se naslov glave i glava XXIX.a, naslovi iznad članaka i članci 359.a do 359.s koji glase:

„XXIX.a POSTUPAK IZRICANJA PERIODIČNIH PENALA I UPRAVNIH SANKCIJA

Nadležnost za vođenje postupka izricanja upravne sankcije

Članak 359.a

Hrvatska narodna banka nadležna je za utvrđivanje povrede, vođenje postupka za izricanje upravne sankcije i izricanje upravnih sankcija pravnoj osobi i odgovornoj osobi za povrede iz članaka 360., 361., 362., 363., 364., i 365. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: postupak za izricanje upravne sankcije).

Upravne sankcije

Članak 359.b

(1) Hrvatska narodna banka izriče upravne sankcije kojima je cilj sankcioniranja počinitelja za povrede propisane ovim Zakonom u visini koja odgovara okolnostima pod kojima je povreda počinjena te odvracanje počinitelja i drugih osoba od takvih povreda propisa ubuduće.

(2) Upravne sankcije su novčana kazna, periodični penali i upozorenje.

(3) Kada izriče upravne sankcije iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka može počinitelju naložiti da prekine postupanje i da ne ponavlja povredu.

Osobe ovlaštene za vođenje postupka izricanja upravne sankcije

Članak 359.c

(1) Postupak za izricanje upravne sankcije je upravni postupak koji vodi Hrvatska narodna banka.

(2) U postupku izricanja upravne sankcije može sudjelovati samo osoba koja nije u posljednje dvije godine sudjelovala u postupku supervizije nad strankom protiv koje je postupak za

izricanje upravnih sankcija pokrenut (u daljnjem tekstu: stranka protiv koje je postupak pokrenut).

XXIX.a.1. TIJEK POSTUPKA

Osnova za pokretanje postupka za utvrđivanje povrede

Članak 359.d

(1) Po provedenom postupku supervizije a temeljem zapisnika iz članka 190. ovoga Zakona i sve pripadajuće dokumentacije Hrvatska narodna banka prethodno će ispitati činjenice, okolnosti i pravne kvalifikacije iz kojih bi mogao proizaći razlog izricanje upravnih sankcija zbog povrede iz članaka 360., 361., 362., 363., 364. i 365. ovoga Zakona.

(2) U smislu ovoga Zakona, povreda je beznačajna ako je stupanj povrede propisa iz članaka 360., 361., 362., 363., 364., i 365. ovoga Zakona neznatan i ne postoji potreba da se počinitelju izrekne upravna sankcija.

Zaključak o pokretanju postupka za izricanje upravne sankcije

Članak 359.e

(1) Ako Hrvatska narodna banka tijekom prethodnog ispitivanja činjenica, okolnosti i pravne kvalifikacije utvrdi da postoje razlozi za izricanje upravnih sankcija zbog povrede iz članaka 360., 361., 362., 363., 364., i 365. ovoga Zakona, pokreće postupak za izricanje upravne sankcije po službenoj dužnosti donošenjem zaključka o pokretanju postupka za izricanje upravne sankcije (u daljnjem tekstu: zaključak o pokretanju postupka).

(2) Zaključak o pokretanju postupka osobito sadrži:

1. oznaku predmeta na koji se zaključak odnosi
2. opis činjeničnog stanja ili okolnosti koje su razlog za pokretanje postupka za izricanje upravnih sankcija (opis povrede)
3. pravnu osnovu na temelju i u vezi koje se pokreće postupak za izricanje upravnih sankcija
4. poziv stranci protiv koje je postupak pokrenut na očitovanje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima koja su važna za odlučivanje
5. poziv stranci protiv koje je postupak pokrenut da dostavi podatke i dokumentaciju relevantnu za utvrđivanje činjeničnog stanja
6. poziv stranci protiv koje je postupak pokrenut da se očituje o svom imovnom stanju
7. poziv stranci protiv koje je postupak pokrenut da navede sve činjenice i okolnosti koje mogu utjecati na određivanje vrste i visine upravne sankcije (olakotne i otegotne okolnosti) i
8. poziv stranci protiv koje je postupak pokrenut na predlaganje ostalih dokaza.

(3) Hrvatska narodna banka ovlaštena je prikupljati i obrađivati osobne podatke koji su joj nužni za vođenje postupka za izricanje upravne sankcije.

(4) Zaključak o pokretanju postupka dostavlja se stranci protiv koje je pokrenut postupak.

(5) Postupak za izricanje upravne sankcije smatra se pokrenutim danom donošenja zaključka o pokretanju postupka.

(6) U zaključku o pokretanju postupka određuje se rok u kojem se stranka protiv koje je postupak pokrenut ima pravo očitovati. Rok ne može biti kraći od osam niti dulji od 30 dana.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka Hrvatska narodna banka iz opravdanih razloga može na zahtjev stranke protiv koje je postupak pokrenut produljiti rok za dostavu očitovanja za najdulje 30 dana.

(8) Ako se stranka protiv koje je postupak pokrenut ne očituje o zaključku o pokretanju postupka ili ako izjavi da nije u mogućnosti postupiti po tom zaključku, činjenice i okolnosti relevantne za utvrđivanje činjeničnog stanja i utvrđivanje kriterija za izricanje upravne sankcije Hrvatska narodna banka utvrdit će po službenoj dužnosti, na temelju vlastitih saznanja, raspoloživih podataka i dokumentacije, te će bez odgađanja stranci protiv koje je pokrenut postupak dostaviti nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju iz članka 359.h ovoga Zakona.

Ispitni postupak

Članak 359.f

(1) U svrhu utvrđivanja svih činjenica i okolnosti koje su bitne za odlučivanje o izricanju upravne sankcije Hrvatska narodna banka provodi ispitni postupak.

(2) Pri provođenju ispitnog postupka, Hrvatska narodna banka ima ovlasti iz članka 179. i članaka 184. do 187. ovoga Zakona.

(3) Pri provođenju ispitnog postupka, Hrvatska narodna banka može se koristiti cjelokupnom dokumentacijom i svim informacijama prikupljenima u postupku supervizije nad kreditnom institucijom te ako ocijeni potrebnim i dokumentaciju drugih nadležnih tijela prikupljenu u okviru njihove supervizorske ovlasti ili drugih tijela u okviru njihove zakonom dane ovlasti.

(4) Ako stranka protiv koje je pokrenut postupak ometa provođenje ispitnog postupka, Hrvatska narodna banka rješenjem će novčano kazniti fizičku osobu i odgovornu osobu u pravnoj osobi, te pravnu osobu u iznosu do najviše dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka ili u iznosu do najviše 3.750.000,00 kuna. Tužba na rješenje o novčanoj kazni ne odgađa izvršenje rješenja.

(5) U pozivu za provođenje ispitnih radnji Hrvatska narodna banka o posljedicama ometanja ispitnog postupka iz stavka 4. ovoga članka obavještava stranku protiv koje je postupak pokrenut.

Usmena rasprava

Članak 359.g

U postupcima izricanja upravne sankcije koje vodi Hrvatska narodna banka na temelju ovoga Zakona, može se održati usmena rasprava s koje je javnost isključena.

Nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju

Članak 359.h

(1) Po provedenom ispitnom postupku, Hrvatska narodna banka sastavit će nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju koji sadrži:

- 1) utvrđeno činjenično stanje
- 2) odredbu ovoga Zakona na temelju i u vezi koje je utvrđena povreda i
- 3) vrstu i visinu upravne sankcije te olakotne i otegotne okolnosti koje su uzete u obzir pri odmjeravanju vrste i visine upravne sankcije.

(2) Ako se tokom postupka utvrdi da ne postoje razlozi za izricanjem upravnih sankcija guverner Hrvatske narodne banke može rješenjem obustaviti postupak. Rješenje o obustavi postupka će se bez odgađanja dostaviti stranci protiv koje je postupak pokrenut.

(3) Hrvatska narodna banka će nalaz iz stavka 1. ovoga članka kojim je utvrđena povreda dostaviti stranci protiv koje je postupak pokrenut na očitovanje i pozvati stranku da se očituje u određenom roku koji ne može biti kraći od osam niti dulji od 30 dana od dana primitka nalaza.

(4) U očitovanju na nalaz iz stavka 3. ovoga članka stranka protiv koje je postupak pokrenut može iznositi nove činjenice i dokaze u vezi s njima, samo ako dokaže da za odnosne činjenice i dokaze nije znala niti mogla znati pri prethodnom očitovanju u tijeku ovog postupka.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, ako Hrvatska narodna banka ocijeni da su nove činjenice i dokazi značajne za utvrđivanje činjeničnog stanja, u odnosu na te činjenice i dokaze provest će ispitni postupak i sastaviti novi nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju.

(6) Hrvatska narodna banka do okončanja postupka može izmijeniti nalaz iz stavka 1. ovog članka u dijelu vrste i visine upravne sankcije o čemu sastavlja novi nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju i dostavlja ga stranci na očitovanje u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

Kriteriji za izricanje upravne sankcije

Članak 359.i

(1) Pri izricanju upravne sankcije Hrvatska narodna banka uzet će se u obzir sve okolnosti koje utječu na to da vrsta i visina upravne sankcije bude lakša ili teža, a osobito olakotne i otegotne okolnosti kao što su:

- težina, ponavljanje, učestalost ili trajanje povrede

- stupanj odgovornosti stranke protiv koje je postupak pokrenut
- financijska snaga stranke protiv koje je postupak pokrenut
- značaj stečene dobiti ili izbjegnuto gubitka stranke protiv koje je postupak pokrenut, ako ih je moguće utvrditi
- gubici koje su zbog počinjene povrede imale treće osobe, ako ih je moguće utvrditi
- suradnja koju stranka protiv koje je postupak pokrenut pokazuje
- ponašanje stranke protiv koje je postupak pokrenut nakon povrede
- prethodna kršenja koja su utvrđena za stranku za koju je postupak pokrenut i
- posljedice takve povrede za stabilnost financijskog sustava i potrošače.

(2) Za povrede iz koristoljublja kojim je ostvarena imovinska korist stranka protiv koje je postupak pokrenut se može strože kazniti, najviše do dvostruko propisane kazne za tu povredu.

(3) Izricanje upravne sankcije prema ovome Zakonu nije od utjecaja na kaznenu odgovornost osobe kojoj je upravna sankcija izrečena.

Nadležnost za donošenje rješenja o upravnoj sankciji

Članak 359.j

(1) Rješenje o upravnoj sankciji donosi Savjet Hrvatske narodne banke.

(2) Rješenje o upravnoj sankciji Hrvatska narodna banka dostavlja počinitelju povrede u postupku u roku od osam dana od dana donošenja rješenja Savjeta Hrvatske narodne banke.

Upravni spor/ Sudska zaštita

Članak 359.k

(1) Tužba protiv rješenja Hrvatske narodne banke o izricanju upravne sankcije zadržava izvršenje rješenja o izrečenoj upravnoj sankciji.

(2) Svi sporovi pred upravnim sudom pokrenuti protiv rješenja o izricanju upravne sankcije su žurni.

(3) Upravni sud u Zagrebu isključivo je mjesno nadležan za suđenje u postupku koji se pokreće protiv rješenja Hrvatske narodne banke o izricanju upravne sankcije.

(4) S rasprave u upravnom sporu javnost je isključena.

Postupak izvršenja novčanih kazni

Članak 359.l

(1) U rješenju Hrvatske narodne banke kojim se izriče novčana kazna na temelju ovoga Zakona naznačit će se rok i način uplate izrečene novčane kazne. Rok ne može biti kraći od osam dana

ni dulji od tri mjeseca od dana izvršnosti rješenja o izricanju upravne sankcije odnosno izvršnosti sudske odluke.

(2) Novčana kazna uplaćuje se po izvršnosti rješenja Hrvatske narodne banke ako nije uložena tužba, odnosno po izvršnosti sudske odluke. Hrvatska narodna banka može sa strankom sklopiti upravni ugovor radi izvršenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčane kazne izrečene rješenjem o izricanju upravne sankcije prihod su državnog proračuna.

(4) Ako počinitelj povrede ne uplati u naznačenom roku novčanu kaznu, Hrvatska narodna banka će tijelu nadležnom za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima podnijeti nalog za naplatu novčane kazne prisilnim putem sukladno posebnom zakonu. Novčane kazne koje su prisilno naplaćene na temelju naloga Hrvatske narodne banke uplaćuju se izravno u korist državnog proračuna.

Zastara za izricanje upravne sankcije

Članak 359.m

(1) Postupak za izricanje upravne sankcije ne može biti pokrenut nakon što protekne rok od pet godina od dana kada je počinjena povreda. Povreda je počinjena u vrijeme kada je počinitelj povrede radio ili je bio dužan raditi, bez obzira na to kada je nastupila posljedica povrede.

(2) Sastoji li se djelatnost počinitelja iz više vremenski odvojenih radnji, povreda je počinjena danom posljednje radnje, a kod povreda kod kojih radnja traje, danom prestanka posljednje radnje.

(3) Zastarijevanje iz stavka 1. ovoga članka prekida se svakom radnjom Hrvatske narodne banke poduzetom radi utvrđivanja povrede i izricanja upravne sankcije zbog te povrede. Prekid zastare započinje danom kada je stranka primila obavijest o poduzetoj radnji Hrvatske narodne banke.

(4) Poslije svakog prekida zastara počinje ponovno teći, ali se postupak ni u kojem slučaju ne može voditi protekom dvostrukog vremena određenog stavkom 1. ovoga članka a da Hrvatska narodna banke nije izrekla upravnu sankciju.

(5) Zastara izricanja upravne sankcije iz prethodnog stavka ne teče:

- za vrijeme trajanja postupka pred upravnim sudom koji se vodi u vezi rješenja Hrvatske narodne banke o izricanju upravne sankcije i
- za vrijeme trajanja kaznenog postupka koji se protiv stranke vodi u vezi s istim činjenicama.

Zastara izvršenja novčane kazne

Članak 359.n

(1) Novčana kazna izrečena na temelju ovoga Zakona ne može se izvršiti ako od dana izvršnosti rješenja Hrvatske narodne banke o izricanju upravne sankcije i/ili izvršnosti odluke suda protekne rok od pet godina. Zastara počinje teći od dana kada je stranka uredno zaprimila izvršnu odluku suda ili od dana izvršnosti rješenja Hrvatske narodne banke o izricanju upravne kazne ako stranka nije podnijela tužbu na to rješenje.

(2) Poslije svakog prekida zastara počinje ponovno teći.

(3) Zastara iz stavka 1. ovoga članka prekida se:

- dok ne prođe rok za plaćanje izrečene novčane kazne ili
- svakom radnjom Hrvatske narodne banke poduzetom radi izvršenja novčane kazne.

Evidencija o izrečenim upravnim sankcijama

Članak 359.o

(1) Evidenciju o izrečenim upravnim sankcijama vodi Hrvatska narodna banka temeljem ovoga Zakona.

(2) Podaci iz evidencije o izrečenim upravnim sankcijama mogu se dati na pisani obrazloženi zahtjev:

- sudovima,
- tijelima državne uprave koja vode prekršajni postupak
- nadležnim tijelima u izvršavanju njihovih ovlasti
- državnim tijelima – ovlaštenim tužiteljima, kada se radi o prekršajnom postupku protiv počinitelja povrede za kojeg se traže podaci
- državnim tijelima kad se radi o povjeravanju određenih poslova i zadataka u državnoj službi ili kada je to potrebno za ostvarivanje određenih prava osobe za koju se traže podaci kod tijela državne uprave ili tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave u upravnom postupku iz njihove nadležnosti i
- tijelima unutarnjih poslova radi otkrivanja počinitelja prekršaja.

(3) Svatko ima pravo tražiti podatke o sebi iz evidencije o izrečenim upravnim sankcijama.

(4) Protekom pet godina od pravomoćnosti rješenja o izricanju upravne sankcije odnosno sudske odluke, Hrvatska narodna banka iz evidencije o izrečenim upravnim sankcijama briše podatak o izrečenoj upravnoj sankciji.

Upozorenje

Članak 359.p

Upozorenje je upravna sankcija koju Hrvatska narodna banka može izreći počinitelju za povrede propisane ovim Zakonom ako se radi o iznimno laganom obliku te povrede i kada se s obzirom na sve okolnosti koje se tiču počinitelja steknu uvjeti za postizanje svrhe sankcioniranja bez izricanja novčane kazne.

Periodični penali

Članak 359.r

(1) Hrvatska narodna banka može izreći periodične penale kreditnim institucijama u slučaju trajnog kršenja ovoga Zakona i propisa donesenih temeljem ovoga Zakona, uredbi Europske unije, rješenja koja su donesena na temelju ovoga Zakona ili odluka koje je Hrvatska narodna banka donijela po uputi Europske središnje banke.

(2) Hrvatska narodna banka može izreći periodične penale kada je povreda još uvijek u tijeku, s ciljem prisiljavanja kreditne institucije na ispunjavanje obveze koja se krši.

(3) Periodični penali moraju biti djelotvorni i razmjerni a gornja granica jest 5% prosječnog dnevnog prihoda po danu povrede.

(4) Periodični penali računaju se za svaki dan povrede dok se kreditna institucija ne uskladi s uredbom ili relevantnom odlukom Hrvatske narodne banke.

(5) U rješenju o izricanju periodičnih penala Hrvatska narodna banka navest će datum od kojeg počinju teći periodični penali i rok na koji se periodični penali izriču a koji ne može biti duži od šest mjeseci.

(6) Hrvatska narodna banka će po obavijesti kreditne institucije ili po proteku roka iz stavka 5. ovoga članka, rješenjem utvrditi datum prestanka povrede odnosno istek roka, utvrditi ukupan iznos periodičnog penala za sve dane povrede i rok u kojem je kreditna institucija dužna platiti navedeni iznos.

(7) Na izricanje periodičnih penala iz ovoga članka na odgovarajući način primjenjuje se postupak iz Glave XXVII. ovoga Zakona osim članka 323.a stavaka 6. i 7. ovoga Zakona.

XXIX.a.2. PRIMJENA ODREDBI OVE GLAVE NA POSTUPKE U BLISKOJ SURADNJI

Postupanje Hrvatske narodne banke u bliskoj suradnji pri izricanju upravne sankcije

Članak 359.s

U slučaju iz članka 11.a ovoga Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje ovlasti, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku za izricanje upravnih sankcija. Hrvatska narodna banka će postupiti po uputi Europske središnje banke.“.

Članak 66.

Iznad članka 360. naslov glave XXX. mijenja se i glasi: „PREKRŠAJNE ODREDBE I POVREDE PROPISA“.

Naslov iznad članka 360. mijenja se i glasi: „*Povrede kreditnih institucija*“.

U članku 360. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se kreditna institucija.“.

Točka 15. mijenja se i glasi:

„15) ako ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno članku 100. ovoga Zakona ili ako odredi odnos između varijabilnoga i fiksnog dijela ukupnih primitaka suprotno članku 100.a ovoga Zakona ili ako upotrijebi instrumente za dodjelu varijabilnih primitaka suprotno članku 100.b ovoga Zakona“.

Iza točke 42. dodaje se točka 42.a koja glasi:

„42.a) ako ne poduzme mjere iz članka 144.a ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom aktu donesenom na temelju članka 144.a ovoga Zakona“.

U točki 86. riječ: „i“ briše se.

Iza točke 86. dodaje se točka 86.a koja glasi:

„86.a) ako ne razmjenjuje informacije u skladu s člankom 321. stavcima 2. do 5. ovoga Zakona“.

Iza točke 87. dodaju se točke 88., 89. i 90. koje glase:

„88) ako postupi protivno pravnim aktima koje je donijela Europska središnja banka na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013 a koji se izravno primjenjuju u Republici Hrvatskoj temeljem članka 11.a stavka 2. ovoga Zakona

89) ako postupi protivno rješenju Hrvatske narodne banke koje je Hrvatska narodna banka u bliskoj suradnji donijela u skladu s uputama, općim smjernicama, zahtjevima ili mjerama Europske središnje banke

90) ako je izloženost viša od dopuštene izloženosti propisane člankom 145a ovoga Zakona.“.

Stavci 2. do 5. mijenjaju se i glase:

„(2) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave kreditne institucije.

(3) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se kreditna institucija ako protivno članku 39. stavku 1. ovoga Zakona imenuje člana uprave bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke ili protivno članku 40. stavku 1. ovoga Zakona imenuje predsjednika uprave bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke.

(4) Za povrede iz stavka 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz nadzornog odbora kreditne institucije.

(5) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 30.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice zastupa osnivača kreditnu instituciju.“.

Stavci 6., 7., 8. i 9. brišu se.

Članak 67.

Naslov iznad članka 361. mijenja se i glasi: „*Ostale povrede kreditnih institucija*“.

U članku 361. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se kreditna institucija.“.

Točke 19. do 28. brišu se.

Dosadašnje točke 29. do 39. postaju točke 19. do 29.

Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave ili nadzornog odbora kreditne institucije.

(3) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice zastupa osnivača kreditnu instituciju.“.

Stavci 4., 5. i 6. brišu se.

Članak 68.

Iza članka 361.a dodaje se naslov iznad članka i članak 361.b koji glase:

„Prekršaji zbog povrede odredaba o zaštiti potrošača

Članak 361.b

(1) Za prekršaj kaznit će se globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 37.500,00 kuna do najviše 3% ukupnog prihoda:

- 1) ako opće informacije o uslugama nisu jasne i razumljive, što je protivno članku 301. stavku 1. ovoga Zakona
- 2) ako opće informacije o uslugama nisu dostupne na hrvatskom jeziku, što je protivno članku 301. stavku 1. ovoga Zakona
- 3) ako opće informacije o uslugama nisu dostupne u papirnatom obliku, što je protivno članku 301. stavku 1. ovoga Zakona
- 4) ako opće informacije o uslugama nisu dostupne na pogodnom mjestu u poslovnim prostorijama u kojima se pružaju usluge potrošačima, što je protivno članku 301. stavku 1. ovoga Zakona
- 5) ako nudi ugovore o kreditu koji se pozivaju na referentnu vrijednost kako je definirana u članku 3. stavku 1. točki 3. Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29. 6. 2016.), a u opće informacije ne uključi imena referentnih vrijednosti odnosno njihovih administratora te moguće implikacije za potrošača, što je protivno članku 301. stavku 2. ovoga Zakona
- 6) ako ne sklopi s potrošačem ugovor o pružanju pojedine bankovne usluge iz članka 7. ovoga Zakona u pisanom obliku ili ako sklopljeni ugovor nije na hrvatskom jeziku ili ako najmanje jedan primjerak ugovora ne preda potrošaču ili ako u slučaju sklapanja ugovora o kreditu ne preda jedan primjerak ugovora drugim sudionicima kreditnog odnosa, što je protivno članku 302. stavku 1. ovoga Zakona
- 7) ako prije sklapanja ugovora o pružanju bankovnih ili financijskih usluga ne da potrošaču personalizirane informacije ili ako te informacije ne obuhvaćaju najmanje informacije koje su propisane zakonom kojim se uređuje potrošačko kreditiranje, stambeno potrošačko kreditiranje odnosno drugim propisima kojima se uređuju pojedine bankovne i financijske usluge, što je protivno članku 302. stavku 2. ovoga Zakona

8) ako potrošaču prije sklapanja ugovora ne predoči ili ne učini dostupnim sve bitne uvjete ugovora iz kojih su vidljiva prava i obveze ugovornih strana, a kod ugovora o kreditu drugim sudionicima ugovornog odnosa ne predoči odnosno ne učini dostupnim sve bitne informacije o uvjetima ugovora iz kojih su vidljiva prava i obveze ugovornih strana ili ako druge sudionike ugovornog odnosa ne upozori na pravnu prirodu sudužništva odnosno jamstva, kao i na pravo kreditne institucije da poduzme naplatu svojih potraživanja od svih sudionika kreditnog odnosa, što je protivno članku 302. stavku 3. ovoga Zakona

9) ako na zahtjev potrošača ne osigura nacrt ugovora iz članka 302. stavka 2. ovoga Zakona ili ako na zahtjev drugog sudionika ugovora ne učini dostupnim ili ne osigura nacrt ugovora iz članka 302. stavka 2. ovoga Zakona ili ako ga ne osigura bez naknade, što je protivno članku 302. stavku 4. ovoga Zakona

10) ako uz nacrt ugovora potrošaču ne da presliku ili elektroničku verziju odgovarajućih odredbi iz važećih Općih uvjeta poslovanja, Politike kamatnih stopa, Tarife naknada, kao i ostalih akata kreditne institucije koji mogu utjecati na financijski položaj potrošača uz kratko objašnjenje tog utjecaja ili ako mu ne da bez naknade, što je protivno članku 302. stavku 5. ovoga Zakona

11) ako u poslovanju s potrošačima koje je vezano uz primanje depozita i odobravanje kredita koje se odnosi na usluge s valutnom klauzulom ne primijeni srednji tečaj Hrvatske narodne banke odgovarajuće valute u odnosu na kunu koji važi na dan transakcije, što je protivno članku 302. stavku 6. ovoga Zakona

12) ako potrošačima ne učini dostupnim opće uvjete poslovanja na hrvatskom jeziku, što je protivno članku 303. stavku 1. ovoga Zakona

13) ako potrošačima ne učini dostupnim opće uvjete poslovanja na pogodnom mjestu u poslovnim prostorijama u kojima se pružaju usluge potrošačima, što je protivno članku 303. stavku 1. ovoga Zakona

14) ako ne učini dostupnim izmjene i dopune općih uvjeta poslovanja na način iz članka 303. stavka 1. i 2. ovoga Zakona odnosno ako izmjene i dopune općih uvjeta poslovanja ne učini dostupnim najmanje petnaest dana prije nego što one stupe na snagu, što je protivno članku 303. stavku 3. ovoga Zakona

15) ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 304. ovoga Zakona

16) ako o stanju kredita ne obavijesti potrošača, sudužnika, ili jamca na ugovoreni način odnosno ako o stanju kredita ne obavijesti potrošača, sudužnika ili jamca najmanje jedanput na godinu, odnosno ako bez naknade ne obavijesti potrošača, sudužnika ili jamca o stanju kredita potrošača, što je protivno članku 305. stavku 1. ovoga Zakona

17) ako o stanju depozita ne obavijesti potrošača na ugovoreni način odnosno ako o stanju depozita ne obavijesti potrošača najmanje jedanput na godinu odnosno ako o stanju depozita bez naknade ne obavijesti potrošača, što je protivno članku 305. stavku 1. ovoga Zakona

18) ako u obavijesti o stanju kredita iz članka 305. stavka 1. ovoga Zakona posebno ne iskaže dospjela nepodmirena dugovanja dužnika prema kreditnoj instituciji odnosno ako ne iskaže

informaciju o tome u kojem roku kreditna institucija šalje prvu i drugu opomenu o dugu odnosno ako ne iskaže upozorenje o otkazu kredita, što je protivno članku 305. stavku 1. ovoga Zakona

19) ako obavijest o stanju kredita ne dostavlja sve do trenutka pokretanja sudskog postupka za naplatu kredita, što je protivno članku 305. stavku 1. ovoga Zakona.

20) ako u trenutku otkaza kredita ne obavijesti korisnika kredita, sudužnika ili jamca o ukupnom iznosu i strukturi dugovanja prema sljedećim stavkama: glavnica, kamata, naknade i drugi troškovi, odnosno ako u trenutku otkaza kredita ne obavijesti korisnika kredita, sudužnika ili jamca bez naknade o ukupnom iznosu i strukturi dugovanja prema sljedećim stavkama: glavnica, kamata, naknade i drugi troškovi, što je protivno članku 305. stavku 2. ovoga Zakona

21) ako u trenutku otkaza kredita ne obavijesti korisnika kredita, sudužnika ili jamca o osnovanosti pojedinačnih stavki za koje se traži naplata ili ako ne naznači koje su stavke podložne uvećanju i po kojoj pripadajućoj kamatnoj stopi odnosno ako ne obavijesti korisnika kredita, sudužnika ili jamca bez naknade o osnovanosti pojedinačnih stavki za koje se traži naplata uz naznaku koje su stavke podložne uvećanju i po kojoj pripadajućoj kamatnoj stopi, što je protivno članku 305. stavku 2. ovoga Zakona

22) ako, u slučaju da se potrošač – kreditni dužnik i kreditna institucija nakon nastupa kašnjenja u otplati dugovanja ne dogovore o načinu daljnje otplate najduže u roku od dva mjeseca, ne obavijesti sudužnika, založnog dužnika ili jamca o stanju duga, odnosno ako sudužniku, založnom dužniku ili jamcu ne ostavi rok od 15 dana od dana slanja preporučenom pošiljkom obavijesti o stanju duga, da obvezu podmiri u novcu, što je protivno članku 305. stavku 3. ovoga Zakona

23) ako ne obavijesti potrošača o promjeni ugovorene promjenjive kamatne stope na ugovoreni način najmanje 15 dana prije nego što se one počnu primjenjivati, ili u obavijesti potrošaču ne predoči i objasni kretanje parametara zbog kojih je došlo do promjene kamatne stope, ili ako kod ugovora o kreditu potrošaču ne dostavi izmijenjeni otplatni plan, što je protivno članku 305. stavku 4. ovoga Zakona

24) ako, kod ugovora o kreditu kod kojeg je došlo do povećanja kamatne stope, primjeni promijenjenu kamatnu stopu, bez da je o toj promjeni na ugovoreni način najmanje 15 dana prije njezine primjene obavijestila potrošača, što je protivno članku 305. stavku 5. ovoga Zakona

25) ako, kod ugovora o depozitu kod kojeg je došlo do smanjenja kamatne stope, primjeni promijenjenu kamatnu stopu, bez da je o toj promjeni na ugovoreni način najmanje 15 dana prije njezine primjene obavijestila potrošača, što je protivno članku 305. stavku 6. ovoga Zakona

26) ako potrošaču, na njegov zahtjev, ne stavi na raspolaganje, besplatno i u svakom trenutku tijekom trajanja ugovora o kreditu, izvještaj u obliku otplatnog plana, informaciju o ukupno plaćenju glavnici, kamatama i troškovima, specifikaciju uplata i pregled promjena kamatnih stopa, što je protivno članku 305. stavku 8. ovoga Zakona

27) ako ne obavijesti potrošača najkasnije 15 dana od dana otplate kredita u cijelosti, bez naknade i na ugovoreni način o otplati cjelokupnog kredita ili ga ne informira o načinu

preuzimanja brisovnog očitovanja, ili ako postoje prava trećih osoba koje su dijelom ili u cijelosti otplatile kredit ne informira potrošača o pravima tih osoba i o daljnjim uvjetima izdavanja brisovnog očitovanja, ili ne informira potrošača o načinu preuzimanja svih drugih instrumenata osiguranja otplaćenog kredita, ili ne obavijesti na isti način sve treće osobe (jamce, sudužnike, založene dužnike i sl.) koje su dijelom ili u cijelosti otplatile kredit, što je protivno članku 305. stavku 9. ovoga Zakona

28) ako na ugovor o kreditu, neovisno o ukupnom iznosu i vrsti kredita koji kreditna institucija odobrava potrošaču, ne primjenjuje odredbe zakona kojima se uređuje potrošačko kreditiranje, a kojima se uređuje promjenjiva kamatna stopa, što je protivno članku 306. stavku 1. ovoga Zakona

29) ako nudi ugovaranje promjenjive kamatne stope bez prethodnog upozorenja na sve rizike promjenjivosti kamatne stope ili ne ugovori na jasan i nedvojben način parametre koji utječu na promjenu te kamatne stope, čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 1. ovoga Zakona

30) ako sklopi ugovor o kratkoročnom depozitu ili kratkoročnom kreditu s ugovorenom promjenjivom kamatnom stopom, čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 2. ovoga Zakona

31) ako ugovori promotivne kamatne stope na usluge koje nisu kratkoročne, čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 3. ovoga Zakona

32) ako potrošaču naplaćuje naknadu koja nije bila sadržana u Tarifi naknada u vrijeme zaključenja ugovora, što je protivno članku 308. stavku 1. ovoga Zakona

33) ako u skladu s člankom 309. stavkom 3. ovoga Zakona u utvrđenom roku ne dostavi dodatne podatke, izvještaje i druge akte koje je zatražila Hrvatska narodna banka

34) ako ne imenuje odgovornu osobu za poslove rješavanja prigovora potrošača ili ako ne povjeri poslove rješavanja prigovora potrošača najmanje jednoj osobi u skladu s člankom 309. stavkom 5. ovoga Zakona

35) ako ne dostavi podatke o prigovorima potrošača na način i u rokovima koje odredi Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 309. stavkom 8. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu 3.500,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave ili nadzornog odbora globalne ili ostale sistemski važne kreditne institucije.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 kuna do najviše 3% ukupnog prihoda kaznit će se kreditna institucija za koju nije utvrđeno da je globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 1.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave ili nadzornog odbora kreditne institucije za koju nije utvrđeno da je globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija.

(5) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 1.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice zastupa osnivača kreditnu instituciju.

(6) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti nadležnom općinskom sudu ili drugom stvarno nadležnom tijelu rješenje o utvrđivanju globalne ili ostale sistemski važne kreditne institucije za kreditnu instituciju protiv koje se vodi prekršajni postupak, i to za godinu u kojoj je prekršaj počinjen.“.

Članak 69.

Naslov iznad članka 362. mijenja se i glasi: „*Povrede štednih banaka*“.

U članku 362. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se štedna banka:“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave štedne banke.“.

Članak 70.

Naslov iznad članka 363. mijenja se i glasi: „*Ostale povrede uprave i nadzornog odbora*“.

U članku 363. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se član uprave kreditne institucije:“.

U stavku 2. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(2) Novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se član nadzornog odbora kreditne institucije:“.

Članak 71.

Naslov iznad članka 364. i članak 364. mijenjaju se i glase:

„Povrede drugih osoba

Članak 364.

(1) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako stekne dionice kreditne institucije na način suprotan odredbi članka 24. stavaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona ili ako ne postupi po nalogu Hrvatske narodne banke iz članka 30. stavaka 1. ili 2. ovoga Zakona.

(2) Za povredu iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.

(3) Novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako stekne dionice kreditne institucije na način suprotan odredbi članka 24. stavaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona ili ako ne postupi po nalogu Hrvatske narodne banke iz članka 30. stavaka 1. ili 2. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavaka 15. ili 17. ovoga Zakona.

(5) Za povredu iz stavka 4. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.

(6) Novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavaka 15. ili 17. ovoga Zakona.

(7) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavka 7. ovoga Zakona.

(8) Za povredu iz stavka 7. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.

(9) Novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavka 7. ovoga Zakona.

(10) Novčanom kaznom do 3% ukupnog prihoda kaznit će se imatelj kvalificiranog udjela koji je pravna osoba ako Hrvatsku narodnu banku ne obavijesti, ili ne obavijesti u roku iz članka 24. stavka 11. ovoga Zakona, o postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva u kojem sudjeluje ili o svakoj drugoj statusnoj promjeni.

(11) Za povredu iz stavka 10. ovoga članka novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.

(12) Novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se imatelj kvalificiranog udjela koji je fizička osoba ako Hrvatsku narodnu banku ne obavijesti, ili ne obavijesti u roku iz članka 24.

stavka 11. ovoga Zakona o postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva u kojem sudjeluje ili o svakoj drugoj statusnoj promjeni.

(13) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se pravna osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona ako ne postupi po zahtjevu koji joj je Hrvatska narodna banka postavila u vezi s člankom 179. stavak 3. ovoga Zakona.

(14) Za povredu iz stavka 13. ovoga članka novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.

(15) Novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona ako ne postupi po zahtjevu koji joj je Hrvatska narodna banka postavila u vezi s člankom 179. stavak 3. ovoga Zakona.“.

Članak 72.

Iza članka 364. dodaje se naslov iznad članka i članak 364.a koji glase:

„Prekršaji drugih osoba

Članak 364.a

„(1) Za prekršaj kaznit će se pravna osoba koja se koristi riječima »kreditna institucija«, »banka«, »štedna banka«, »stambena štedionica« ili »štedionica« odnosno izvedenicama tih riječi suprotno odredbama članka 6., članka 313. stavka 3. i 4. i članka 319. ovoga Zakona novčanom kaznom od 7.500,00 kuna do 10% ukupnog prihoda.

(2) Za prekršaj kaznit će se i odgovorna osoba iz pravne osobe koja je počinila prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 3.500,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj kaznit će se pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 75.000,00 kuna do 10% ukupnog prihoda ako prikuplja depozite ili druga povratna sredstva od javnosti suprotno zabrani iz članka 57. ovoga Zakona.

(4) Za prekršaj kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 3. ovoga članka novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 37.500,00 do 100.000,00 kuna ako prikuplja depozite ili druga povratna sredstva od javnosti suprotno zabrani iz članka 57. ovoga Zakona.“.

Članak 73.

Naslov iznad članka 365. mijenja se i glasi: „*Povrede članica grupe kreditnih institucija*“.

U članku 365. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se:“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za povredu iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave pravne osobe.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Dovršetak prekršajnih postupaka

Članak 74.

(1) Prekršajni postupci započeti do dana stupanja na snagu članka 65. ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18 i 70/19).

(2) Na prekršaje počinjene do dana stupanja na snagu članka 65. ovoga Zakona primjenjuje se Zakon o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15, 15/18 i 70/19).

Razmjena informacija za potrebe procjene kreditne sposobnosti i upravljanja kreditnim rizikom

Članak 75.

(1) Odredbe članka 61. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 321. stavke 2. do 5. primjenjuju se na informacije i osobne podatke kojima kreditna institucija iz članka 61. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 321. stavak 2. raspolaže na dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Kreditne institucije iz članka 61. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 321. stavak 2. dužne su u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona poduzeti sve radnje potrebne za razmjenu informacija u skladu s člankom 61. ovoga Zakona.

Početak izračuna i objave nacionalne referentne stope

Članak 76.

Hrvatska narodna banka izračunava NRS, počevši od NRS-a za prvo tromjesečje 2020. godine, a NRS po prvi puta objavljuje na svojim internetskim stranicama u svibnju 2020. godine sukladno utvrđenom kalendaru objave.

*Stupanje na snagu***Članak 77.**

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članka 1. ovoga Zakona, članaka 6. do 11. ovoga Zakona, članka 13. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 39. stavke 14. i 15., članka 14. ovoga Zakona, članka 15. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 44. stavak 8., članka 17. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 46. stavke 12. i 13., članka 18. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 47. stavak 5., članaka 19. do 22. ovoga Zakona, članka 23. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 68. stavak 3., članka 24. ovoga Zakona, članka 25. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 70. stavak 7., članaka 26. i 27. ovoga Zakona, članaka 34. do 38. ovoga Zakona, članka 41. ovoga Zakona, članka 42. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 157. stavak 3. točku 25., članaka 43., 44., 45., 47. ovoga Zakona, članaka 48. do 51. ovoga Zakona, članaka 53. do 57. ovoga Zakona, članka 63. ovoga Zakona, članaka 65., 66. i 67. ovoga Zakona, članaka 69. do 73. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu danom primjene bliske suradnje Europske središnje banke s Hrvatskom narodnom bankom sukladno odluci Europske središnje banke o uspostavi bliske suradnje iz članka 7. stavka 2. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013, a koja će biti objavljena u Službenom listu Europske unije.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim se člankom dodaje odredba koja precizira da se određenim odredbama predloženih izmjena Zakona pobliže uređuje provođenje Uredbe (EU) 806/2014, a koje se odnose na procese koji uključuju Jedinstveni sanacijski mehanizam.

Uz članak 2.

Ovim se člankom dodaju nove definicije koje se koriste u Zakonu, primjerice: nacionalna referentna stopa prosječnog troška financiranja hrvatskog bankovnog sektora (u daljnjem tekstu: NRS) kako bi se osigurala konzistentna primjena iste definicije u svim propisima kojima je uređena zaštita potrošača, zatim države članice sudionice, nacionalnog nadležnog i nacionalnog imenovanog tijela, značajnog nadziranog subjekta i druge u cilju preciziranja odredbi koje će stupiti na snagu danom uspostave bliske suradnje.

Definicija ukupnog prihoda mijenja se na način da preciznije odražava izričaj u Direktivi 2013/36/EU te se uvodi definicija prosječnog dnevnog prihoda kako bi se osigurala identična osnova za upravne sankcije neovisno o tome izriče li je Hrvatska narodna banka samostalno ili po uputi Europske središnje banke.

Uz članak 3.

U članku 8. potrebno je izmijeniti izričaj dodatne financijske usluge i uskladiti ga sa Zakonom o osiguranju (Narodne novine, br. 30/15 i 112/18) koji više ne poznaje poslove prodaje polica osiguranja već poslove distribucije osiguranja. Naime, izmijenjenim odredbama Zakona o osiguranja izbrisane su odredbe o prodaji polica osiguranja jer su ovi poslovi postali dio poslova distribucije osiguranja. Na temelju odredbi članka 139. stavka 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju (Narodne novine, broj 112/18), kreditne institucije koje su od Hrvatske narodne banke dobile odobrenje za obavljanje poslova vezanih uz prodaju polica osiguranja u skladu s propisima kojima se uređuje osiguranje i koje su upisane u registar Agencije za zastupanje u osiguranju, ostaju upisane u ovaj registar i ovlaštene su za obavljanje poslova distribucije u osiguranju. Stoga predložena izmjena predstavlja samo terminološku uskladbu i za istu nije predviđena prijelazna odredba.

Uz članak 4.

Ovim člankom se u članku 11. precizira da je Hrvatska narodna banka imenovano tijelo i u smislu dodanog članka 144.a kojim se preciziraju dodatne makrobonitetne mjere koje Hrvatska narodna banka može propisati kada je to potrebno zbog očuvanja stabilnosti financijskog sustava u cjelini, jačanja otpornosti financijskog sustava, te izbjegavanja i smanjivanja sistemskih rizika.

Uz članak 5.

Nužni regulatorni preduvjeti za uspostavu bliske suradnje bila je, prošlim izmjenama zakona, dana ovlast Europskoj središnjoj banci da i prije uspostave bliske suradnje provede sveobuhvatnu procjenu kreditnih institucija iz članka 7. stavka 2. točke b) Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013, a koja obuhvaća uvid u svu dokumentaciju i informacije o kreditnim

institucijama. Dana 7. kolovoza 2019. godine Europska središnja banka objavila je da će provesti sveobuhvatnu procjenu pet hrvatskih banaka (Zagrebačke banke, Privredne banke Zagreb, Erste & Steiermärkische Banke, OTP banke Hrvatska i Hrvatske poštanske banke). Konačni rezultati očekuju se u svibnju 2020. godine. Predloženom dopunom članka 11.b daje se ovlast Hrvatskoj narodnoj banci za nalažanje supervizorskih mjera koje budu potrebne nakon provedene sveobuhvatne procjene od strane Europske središnje banke. Članak 11.b bit će na snazi do dana uspostave bliske suradnje.

Uz članak 6.

Nakon uspostave bliske suradnje, a temeljem provedene sveobuhvatne procjene i temeljem uvjeta koji su propisani Uredbom (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 468/2014), Hrvatska narodna banka će surađivati s Europskom središnjom bankom pri utvrđivanju značajnih kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj. Određenje kreditne institucije kao značajne imat će utjecaja na modalitet nadzora koji će se provoditi nad njima. U slučaju kada je kreditna institucija utvrđena kao značajna, superviziju nad njom u Jedinstvenom nadzornom mehanizmu (SSM) provodi zajednički supervizorski tim.

Uz članak 7.

Ovim člankom kojim se mijenja članak 24. skraćen je rok u kojem je osoba koja je dobila prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke dužna dovršiti stjecanje kvalificiranog udjela s 12 mjeseci na 3 mjeseca od dana donošenja rješenja o davanju prethodne suglasnosti. Ovom izmjenom navedeni rok skraćen je na 3 mjeseca iz razloga što je Europska središnja banka kao nadležno tijelo iskoristila navedenu opciju na način da je odredila trajanje navedenog roka od najviše 3 mjeseca. Isto tako je mogućnost produžetka navedenog roka skraćena s dosadašnjih 6 mjeseci na najduže 3 mjeseca.

Ovaj članak se dopunjuje odredbom o suradnji Hrvatske narodne banke i Europske središnje banke u postupku odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela kreditne institucije u situacijama kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke iz članka 4. stavka 1. točka c) i članka 15. Uredbe (EU) br. 1024/2013 a u vezi s člankom 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013. Navedena odredba je neophodna iz razloga što Hrvatska narodna banka kao nacionalno nadležno tijelo za vrijeme trajanja bliske suradnje treba osigurati da se zajednički postupci koji se vode s Europskom središnjom bankom mogu na odgovarajući način (*mutatis mutandis*) provesti u odnosu na nadzirane subjekte sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a u svrhu postizanja pravne sigurnosti. Osim toga, Europska središnja banka za vrijeme trajanja bliske suradnje nema izravno primjenjive ovlasti nad značajnim i manje značajnim nadziranim subjektima i grupama u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 8.

Ovim člankom kojim se mijenja članak 26. omogućava se vođenje zajedničkog postupka odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela kreditne institucije kojeg Hrvatska narodna banka vodi zajedno s Europskom središnjom bankom. Navedena odredba je neophodna iz razloga što Hrvatska narodna banka kao

nacionalno nadležno tijelo za vrijeme trajanja bliske suradnje treba osigurati da se zajednički postupci koji se vode s Europskom središnjom bankom mogu na odgovarajući način (*mutatis mutandis*) provesti u odnosu na nadzirane subjekte sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a u svrhu postizanja pravne sigurnosti.

Uz članke 9., 10. i 11.

Dopunom u člancima 27., 29. i 32. omogućava se vođenje zajedničkog postupka odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela kreditne institucije kojeg Hrvatska narodna banka vodi zajedno s Europskom središnjom bankom, te osigurava donošenja odluka u propisanim rokovima. Navedena odredba je neophodna iz razloga što Hrvatska narodna banka kao nacionalno nadležno tijelo za vrijeme trajanja bliske suradnje treba osigurati da se zajednički postupci koji se vode s Europskom središnjom bankom mogu na odgovarajući način (*mutatis mutandis*) provesti u odnosu na nadzirane subjekte sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a u svrhu postizanja pravne sigurnosti.

Uz članak 12.

Ovim člankom kojim se mijenja članak 38. unesene su manje izmjene u dijelu koji se odnosi na nepostojanje sukoba interesa kao jednog od uvjeta za članstvo u upravi kreditne institucije na način da je uveden pojam neovisnosti mišljenja koji je povezan s nepostojanjem sukoba interesa.

Uz članak 13.

Ovim člankom kojim se mijenja članak 39. omogućava se suradnja s Europskom središnjom bankom prilikom vođenja postupka odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije. Navedena odredba je neophodna iz razloga što Europska središnja banka za vrijeme trajanja bliske suradnje nema izravno primjenjive ovlasti nad nadziranim subjektima i grupama u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 14.

Ovim člankom, kojim se dopunjuje članak 41. Zakona dodana je obveza uprave kreditne institucije osigurati da kreditna institucija posluje, između ostalog, u skladu s propisima Europske središnje banke donesenih na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013 iz razloga uspostave bliske suradnje između Hrvatske narodne banke i Europske središnje banke.

Uz članak 15.

Ovim člankom, kojim se dopunjuje članak 44. Zakona omogućava se suradnja s Europskom središnjom bankom prilikom vođenja postupka odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije. Navedena odredba je neophodna iz razloga što Europska središnja banka za vrijeme trajanja bliske suradnje nema izravno primjenjive ovlasti nad nadziranim subjektima i grupama u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 16.

Ovim člankom kojim se mijenja članak 45. unesene su manje izmjene u dijelu koji se odnosi na nepostojanje sukoba interesa kao jednog od uvjeta za člana nadzornog odbora kreditne institucije na način da je uveden pojam neovisnosti mišljenja koji je povezan s nepostojanjem sukoba interesa.

Uz članke 17. i 18.

Dopunom u člancima 46. i 47. omogućava se suradnja s Europskom središnjom bankom prilikom vođenja postupka odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije. Navedena odredba je neophodna iz razloga što Europska središnja banka za vrijeme trajanja bliske suradnje nema izravno primjenjive ovlasti nad nadziranim subjektima i grupama u Republici Hrvatskoj.

Uz članke 19., 20. i 21.

Dopunom u člancima 60., 63. i 65. omogućava se vođenje zajedničkog postupka odlučivanja o izdavanju odobrenja za rad kreditnoj instituciji odnosno odobrenja za pripajanje, spajanje i ostalih sličnih postupaka koje Hrvatska narodna banka vodi zajedno s Europskom središnjom bankom. Navedena odredba je neophodna iz razloga što Hrvatska narodna banka kao nacionalno nadležno tijelo za vrijeme trajanja bliske suradnje treba osigurati da se zajednički postupci koji se vode s Europskom središnjom bankom mogu na odgovarajući način (*mutatis mutandis*) provesti u odnosu na nadzirane subjekte sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a u svrhu postizanja pravne sigurnosti.

Uz članak 22.

Ovim člankom mijenja se i dopunjuje članak 67. tako da Hrvatska narodna banka ocjenjuje jesu li ispunjeni uvjeti za izdavanje odobrenja za rad kreditnoj instituciji. U slučaju da su propisani uvjeti ispunjeni, Hrvatska narodna banka priprema nacrt odluke o izdavanju odobrenja za rad te ga dostavlja Europskoj središnjoj banci u okviru zajedničkog postupka odlučivanja o izdavanju odobrenja za rad kreditnoj instituciji. Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti za izdavanje odobrenja za rad kreditnoj instituciji, odbit će zahtjev i o tome obavijestiti Europsku središnju banku.

Navedene odredbe su neophodne iz razloga što Hrvatska narodna banka kao nacionalno nadležno tijelo za vrijeme trajanja bliske suradnje treba osigurati da se zajednički postupci koji se vode s Europskom središnjom bankom mogu na odgovarajući način (*mutatis mutandis*) provesti u odnosu na nadzirane subjekte sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a u svrhu postizanja pravne sigurnosti.

Uz članak 23.

Ovim člankom kojim se mijenja članak 68. unesena je izmjena da se u slučaju kada odobrenje za rad prestaje važiti pokretanjem prisilne likvidacije, takva odluka donosi istodobno s odlukom o ukidanju odobrenja za rad.

Ovim člankom također se dopunjuje odredbom kojom se omogućava vođenje zajedničkog postupka odlučivanja o prestanku važenja odobrenja za rad kojeg Hrvatska narodna banka vodi zajedno s Europskom središnjom bankom. Navedena odredba je neophodna iz razloga što Hrvatska narodna banka kao nacionalno nadležno tijelo za vrijeme trajanja bliske suradnje treba osigurati da se zajednički postupci koji se vode s Europskom središnjom bankom mogu na odgovarajući način (*mutatis mutandis*) provesti u odnosu na nadzirane subjekte sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a u svrhu postizanja pravne sigurnosti.

Uz članak 24.

Ovim člankom, kojim se mijenja članak 69., omogućava se vođenje zajedničkog postupka ukidanja odobrenja za rad kreditnoj instituciji kojeg Hrvatska narodna banka vodi zajedno s Europskom središnjom bankom. Navedena odredba je neophodna iz razloga što Hrvatska narodna banka kao nacionalno nadležno tijelo za vrijeme trajanja bliske suradnje treba osigurati da se zajednički postupci koji se vode s Europskom središnjom bankom mogu na odgovarajući način (*mutatis mutandis*) provesti u odnosu na nadzirane subjekte sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a u svrhu postizanja pravne sigurnosti.

Uz članak 25.

Ovim člankom se u članak 70. dodaje odredba o obvezi Hrvatske narodne banke da prije donošenja rješenja o nedostupnosti depozita o tome obavijesti Europsku središnju banku.

Uz članak 26.

Ovim člankom, kojim se dopunjuje članak 73., omogućava se vođenje zajedničkog postupka ukidanja odobrenja za pružanje pojedinih financijskih usluga kojeg Hrvatska narodna banka vodi zajedno s Europskom središnjom bankom. Navedena odredba je neophodna iz razloga što Hrvatska narodna banka kao nacionalno nadležno tijelo za vrijeme trajanja bliske suradnje treba osigurati da se zajednički postupci koji se vode s Europskom središnjom bankom mogu na odgovarajući način (*mutatis mutandis*) provesti u odnosu na nadzirane subjekte sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a u svrhu postizanja pravne sigurnosti.

Uz članak 27.

Ovim člankom se u članak 75. uvodi obveza za značajnu kreditnu instituciju koja namjerava osnovati podružnicu u drugoj državi članici sudionici obavijestiti o tome Hrvatsku narodnu banku koja će o tome obavijestiti Europsku središnju banku i zatražiti upute. U tom slučaju Hrvatska narodna banka će o zahtjevu kreditne institucije odlučiti u skladu s uputom Europske središnje banke.

Uz članak 28.

Ovim člankom se u članak 88. dodaje odredba prema kojoj se na kreditnu instituciju iz druge države članice koja neposredno ili putem podružnice pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske, na odgovarajući način, primjenjuju odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju tog Zakona koje se, između ostalog, odnose i na razmjenu informacija, uključujući osobne podatke koji se odnose na ili su u vezi s njihovim klijentima s drugim kreditnim institucijama koje su na temelju ovoga Zakona ovlaštene pružati priznate usluge na području Republike Hrvatske.

Uz članak 29.

Ovim člankom se u članak 92. dodaje odredba prema kojoj se na podružnicu kreditnu instituciju iz treće zemlje, na odgovarajući način, primjenjuju odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju tog Zakona te odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013 koje se, između ostalog, odnose i na razmjenu informacija, uključujući osobne podatke koji se odnose na ili su u vezi s njihovim klijentima s drugim kreditnim institucijama koje su na temelju ovoga Zakona ovlaštene pružati priznate usluge na području Republike Hrvatske.

Uz članak 30.

Ovim člankom dodaju se članci 100.a i 100.b kojima se propisuje odnos između fiksnog i varijabilnog dijela primitaka ukupnih primitaka pojedinog radnika te ograničenja u odnosu na vrstu i oblike instrumenata u kojima varijabilni primici mogu biti dodijeljeni. S obzirom da se radi o nacionalnoj diskreciji koja je namijenjena državama članicama, odredbe o primicima radnika unesene su u Zakon, a prema važećim propisima uređene su Odlukom o primicima radnika (Narodne novine, br. 31/17 i 57/17).

Uz članak 31.

Mijenja se naslov glave V.2.4. sukladno sadržajnoj izmjeni u članku 109.

Ovim člankom, kojim se mijenja članak 109., unesena je manja izmjena definicije pojma eksternalizacije kao i obveza kreditnih institucija vezano uz vođenje i ažuriranje registra informacija o svim ugovorima o eksternalizaciji.

Uz članak 32.

Ovim člankom, kojim se mijenja članak 110., brisana je odredba prema kojoj Hrvatska narodna banka nakon primitka obavijesti o namjeri eksternalizacije materijalno značajnih aktivnosti procjenjuje jesu li ispunjeni uvjeti za eksternalizaciju propisani ovim Zakonom i drugim propisima (radi se o neobvezujućem mišljenju Hrvatske narodne banke).

Uz članak 33.

Ovim člankom, kojim se mijenja članak 111., detaljnije se uređuje sadržaj podzakonskog propisa kojega u vezi s eksternalizacijom donosi Hrvatska narodna banka.

Uz članak 34.

Ovim člankom, kojim se u članku 114., a vezano za odobrenja izmjene internih modela te odobrenje raspoređivanja instrumenata kapitala kao instrumente dodatnog osnovnog kapitala ili kao instrumente dopunskog kapitala, nakon uspostave bliske suradnje sa Europskom središnjom bankom u dodanom stavku 7. propisane su odredbe koje uređuju suradnju Hrvatske narodne banke sa Europskom središnjom bankom te u tom slučaju odlučivanje Hrvatske narodne banke u skladu sa uputom Europske središnje banke.

Uz članak 35.

U članku 119., a vezano za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za područje Republike Hrvatske, nakon uspostave bliske suradnje sa Europskom središnjom bankom u dopunjenom stavku 1. propisane su odredbe koje uređuju suradnju Hrvatske narodne banke sa Europskom središnjom bankom te u tom slučaju odlučivanje Hrvatske narodne banke u skladu sa uputom Europske središnje banke.

Uz članak 36.

U članku 129., a vezano za određivanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za kreditne institucije, nakon uspostave bliske suradnje sa Europskom središnjom bankom u izmijenjenom stavku 3. propisane su odredbe koje uređuju suradnju Hrvatske narodne banke kao imenovanog tijela sa Europskom središnjom bankom te u tom slučaju odlučivanje Hrvatske narodne banke u skladu sa uputom Europske središnje banke.

Uz članak 37.

U članku 137., a vezano za određivanje zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju, nakon uspostave bliske suradnje sa Europskom središnjom bankom u dopunjenom stavku 4. propisane su odredbe koje uređuju suradnju Hrvatske narodne banke sa Europskom središnjom bankom te u tom slučaju odlučivanje Hrvatske narodne banke u skladu sa uputom Europske središnje banke.

Uz članak 38.

U članku 143. dodaje se stavak 8. koji uređuje suradnju Hrvatske narodne banke sa Europskom središnjom bankom nakon uspostave bliske suradnje a vezano za odlučivanje o planu za očuvanje kapitala, te u tom slučaju odlučivanje Hrvatske narodne banke u skladu sa uputom Europske središnje banke.

Uz članak 39.

Iza članka 144. dodaje se glava VII.a Makrobonitetne mjere i članak 144.a u svrhu razrade već postojeće ovlasti Hrvatske narodne banke u donošenju i provedbi makrobonitetnih mjera i instrumenata s ciljem očuvanja stabilnosti financijskog sustava u cjelini. Ovim člankom ta se ovlast razrađuje utvrđivanjem načina njihova donošenja te navođenjem nekih mogućih makrobonitetnih mjera.

Uz članak 40.

Iza članka 145. dodaje se članak 145.a, kojim se u skladu sa člankom 493. stavkom 3. točkom c) Uredbe (EU) br. 575/2013 iskorištava diskrecija države članice da izloženost prema članicama grupe ne izuzme od ograničenja velikih izloženosti. Time se i nakon uspostave bliske suradnje zadržava u Republici Hrvatskoj postojeće ograničenje izloženosti prema članicama iste grupacije na 25% priznatog kapitala kreditne institucije, kao što je slučaj i s drugim izloženostima prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba.

Uz članak 41.

U članku 154.a dodaju se stavci 12. i 13., a vezano za postupak procjene planova oporavka nakon uspostave bliske kojim se uređuje suradnja Hrvatske narodne banke sa Europskom središnjom bankom te u tom slučaju odlučivanje Hrvatske narodne banke u skladu sa uputom Europske središnje banke. Tim je izmjenama propisan i postupak procjene planova oporavka pri ažuriranju sanacijskih planova u okviru Jedinственog sanacijskog mehanizma.

Uz članak 42.

U članku 157. predložene su izmjene odredbi o čuvanju bankovne tajne kako bi se uklonile prepreke u razmjeni povjerljivih podataka potrebnih za procjenu kreditne sposobnosti klijenata te usklađivanje te razmjene sa zahtjevima propisa kojima je uređena zaštita osobnih podataka.

Uz članak 43.

Članak 172. mijenja se radi uskladbe s izmijenjenim člankom 69. na koji se poziva.

Uz članak 44.

Članak 175. dopunjuje se stavcima kojima se uređuju specifičnosti suradnje Hrvatske narodne banke sa Europskom središnjom bankom pri obavljanju supervizije nakon uspostave bliske suradnje, a osobito da sve kreditne institucije sve svoje molbe, obavijesti ili zahtjeve i nadalje upućuju Hrvatskoj narodnoj banci. Dodatno je precizirano provođenje nenajavljene pretrage poslovnih prostorija kreditne institucije na način da isti može biti proveden isključivo na temelju naloga Visokog upravnog suda i to kada isti zatraži samostalno Hrvatska narodna banka ili takvu pretragu poslovnih prostorija kreditne institucije zatraži Europska središnja banka.

Uz članak 45.

U članku 183. stavku 2., kojima se uređuje da guverner radnicima Hrvatske narodne banke daje ovlaštenje za provođenje supervizije, dodaju se odredbe koje preciziraju da zaposlenici Europske središnje banke mogu u neposrednom nadzoru sudjelovati kao promatrači.

Uz članak 46.

Ovim člankom mijenja se članak 213. na način da se propisuje kako se na obradu osobnih podataka primjenjuju propisi kojima je uređena zaštita osobnih podataka, a koji prije svega uključuju Opću uredbu o zaštiti podataka i Zakon o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka.

Uz članak 47.

U članku 214. kojim se propisuje obavještanje tijela Europske unije dodane su odredbe o obavještanju Europske središnje banke.

Uz članak 48.

U članku 215. dodaju se stavci kojima se uređuje javno objavljivanje Hrvatske narodne banke i to odluke o svakoj izrečenoj upravnoj sankciji, kao i o svakom podnesenom pravnom lijeku i tijeku postupka. Propisana je i mogućnost objave u anonimiziranom obliku u zakonom propisanim slučajevima. Objave ostaju na internetskim stranicama najmanje pet godina.

Uz članak 49.

U članku 216.b dodaje se stavak 12. kojim se nakon uspostave bliske suradnje uređuje suradnja Hrvatske narodne banke sa Europskom središnjom bankom, kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, a u postupku davanja odobrenja za sklapanje sporazuma o financijskoj potpori.

Uz članak 50.

U članku 216.e stavak 2. mijenja se na način da Hrvatska narodna banka, nakon uspostave bliske suradnje sa Europskom središnjom bankom, sporazum o potpori osim Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka dostavlja i Jedinstvenom sanacijskom odboru.

Uz članak 51.

U članku 216.h dodaje se stavak 13. kojim se nakon uspostave bliske suradnje uređuje suradnja Hrvatske narodne banke sa Europskom središnjom bankom u postupku davanja odobrenja za davanje financijske potpore.

Uz članak 52.

U članku 224. stavku 1., kojim su propisane vrste supervizorskih mjera koje Hrvatska narodna banka može naložiti kreditnoj instituciji, izričaj točke 29. prilagođava se izričaju Jedinstvenog nadzornog mehanizma (prema preporuci Europske središnje banke).

Uz članak 53.

U članku 235.a dodaju se stavci 4. i 5. kojima se nakon uspostave bliske suradnje uređuje suradnja između Hrvatske narodne banke i Europske središnje banke u postupku nalaganja mjera rane intervencije te između Hrvatske narodne banke i Jedinstvenog sanacijskog odbora pri nalaganju mjera za kreditne institucije za koje je Jedinstveni sanacijski odbor izravno odgovoran.

Uz članak 54.

U članku 255. mijenja se stavak 1. na način da se precizira da Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo pokreće postupak prisilne likvidacije kreditne institucije u slučaju kada je ukinuto rješenje kojim joj je dano odobrenje za rad.

Uz članak 55.

U članku 265. precizirano je da se prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnosi i u slučajevima kada Jedinstveni odbor za sanaciju ne donese odluku o otvaranju postupka sanacije kao i u slučajevima kada Vijeće uloži prigovor na pokretanje sanacije neke institucije uz obrazloženje da nije zadovoljen kriterij javnog interesa budući da u tom slučaju Uredba (EU) br. 806/2014 propisuje da će se tada relevantan subjekt likvidirati redovnim putem u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom.

Uz članak 56.

Članak 277., koji propisuje superviziju na konsolidiranoj osnovi, nadopunjava se odredbama koje uređuju sudjelovanje Hrvatske narodne banke u svojstvu promatrača u slučajevima kada je Europska središnja banka konsolidirajuće nadzorno tijelo odnosno u slučajevima kada je nadzorno tijelo iz države članice nesudionice konsolidirajuće nadzorno tijelo i to u postupcima supervizije na konsolidiranoj osnovi odnosno sudjelovanje na kolegiju supervizora.

Uz članak 57.

U članku 297. dodaje se stavak 4. kojim se, nakon uspostave bliske suradnje, uređuje da Europska središnja banka preuzima zadatke koordinatora financijskog konglomerata u odnosu na značajni nadzirani subjekt.

Uz članak 58.

Ovim člankom mijenja se članak 305. stavak 8. na način da se ukida obveza kreditne institucije da tijekom cijelog trajanja ugovora o kreditu u otplatni plan koji je obvezna staviti na raspolaganje potrošaču, u svakom trenutku, na njegov zahtjev, uključi i izračun efektivne kamatne stope na dan izrade otplatnog plana.

Brisanje predmetne obveze predloženo je prvenstveno radi zadržavanja osnovne svrhe izračuna efektivne kamatne stope, a to je prikaz ukupnih troškova kredita za potrošača, izraženih kao godišnji postotak ukupnog iznosa kredita koji uključuju kamate, naknade, poreze i sve druge

naknade koje potrošač mora platiti u vezi s ugovorom o kreditu, a koji su poznati vjerovniku. Informacija o visini efektivne kamatne stope odlučna je prije ugovaranja kredita jer predstavlja stvarnu cijenu kredita te povećava transparentnost informacija koje potrošaču olakšavaju donošenje odluke o sklapanju određenog ugovora o kreditu. Kako je efektivna kamatna stopa, radi jedinstvene metodologije izračuna, usporediva kod različitih kreditnih institucija, potrošač tu informaciju o stvarnom trošku kredita može koristiti za usporedbu s ostalim ponudama na tržištu radi procjene njihovih učinaka te donošenja informirane odluke o odabiru za njega najisplativije ponude.

Međutim, kada se efektivna kamatna stopa izračunava tijekom trajanja ugovornog odnosa u različitim razdobljima otplate kredita, mogla bi se dobiti veća vrijednost od one koja je inicijalno izračunata prilikom ugovaranja, iako tijekom otplate kredita nije došlo do promjene uvjeta kredita kod kojeg je kao trošak uključena kamata i neki oblik naknada (npr. premije osiguranja, naknade za vođenje partije kredita). Naime, što je izračun efektivne kamatne stope bliži terminu konačne otplate kredita, može doći do izrazitog povećanja vrijednosti efektivne kamatne stope i to zbog omjera iznosa preostale glavnice (koja je smanjena) prema iznosu troška kredita (koji ostaje fiksna, u dijelu naknada, tijekom cijelog trajanja otplate kredita). Slijedom toga, izračun efektivne kamatne stope nakon što je kredit u otplati gubi opisani smisao jer je potrošač već donio odluku o odabiru za njega najpovoljnijeg kredita pa se, s obzirom da nema svrhe za daljnje izračunavanje efektivne kamatne stope tijekom otplate te kako bi se izbjeglo zavaravajuće informiranje potrošača, predlaže brisanje predmetne obveze.

Uz članak 59.

Ovim člankom se u članku 306. dodaju stavci 2., 3. i 4. kojima se propisuje obveza Hrvatske narodne banke da na temelju podataka koje kreditne institucije dostavljaju za regulatorne potrebe izračunava i objavljuje NRS. NRS je jedini indeks koji se izračunava i objavljuje s eksplicitnom namjerom da služi kao indeks za određivanje promjenjivog dijela promjenjive kamatne stope na potrošačke kredite. NRS-ovi (24 različita NRS indeksa) trenutno ne izračunava Hrvatska narodna banka kao vlasnik ovih podataka, već ih kao implicitne vagane kamatne stope izračunava i objavljuje Hrvatska udruga banaka, koristeći kao osnovu podatke koje Hrvatska narodna banka objavljuje o troškovima financiranja kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 60.

Ovim člankom se u članku 320. stavku 2., koji uređuje poslove koje može obavljati udruženje kreditnih institucija, mijenja točka 1. kako bi se uklonile prepreke pri razmjeni osobnih podataka koja se u cilju procijene kreditne sposobnosti provodi izravno između kreditnih institucija ili putem zasebnog pravnog subjekta.

Uz članak 61.

Ispred članka 321. dodaje se glava XXVI.a s naslovom „Razmjena informacija“ te se mijenja članak 321. kojim se uređuje razmjena informacija za potrebe procijene kreditne sposobnosti i upravljanja kreditnim rizikom. Na temelju Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 101/17) i Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, br. 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 9/15, 78/15, 102/15 i 52/16), kreditne institucije dužne su prije sklapanja ugovora o kreditu procijeniti kreditnu sposobnost potrošača, među ostalim, uvidom u dostupne kreditne registre. Budući da je Hrvatski registar obveza po kreditima (HROK) sa

21. svibnja 2018. godine obustavio razmjenu podataka o kreditnim obvezama za građane, ovim člankom osigurava se pravna sigurnost pri razmjeni informacija koje kreditne institucije izravno ili preko zasebne pravne osobe razmjenjuju u cilju procjene kreditne sposobnosti klijenta. Također, propisuje se obveza kreditne institucije da u svrhu procjene kreditne sposobnosti i upravljanja kreditnim rizikom, na zahtjev razmjenjuje s drugim kreditnim institucijama minimalni obuhvat informacija vezanih za obveze klijenata, uključujući osobne podatke klijenta.

Uz članak 62.

Dodaje se članak 322.a kojim se propisuje da se na upravne postupke Hrvatske narodne banke primjenjuju odredbe zakona kojima se uređuje opći upravni postupak, osim u slučajevima u kojima se od tih odredbi djelomično odstupa ovim Zakonom. Odstupanja od propisanog upravnog postupka prvenstveno se odnose na produženje rokova kako bi se omogućili supervizorski postupci koji će se odvijati u bliskoj suradnji sa Europskom središnjom bankom.

Uz članak 63.

Kako bi se pravo stranke na izjašnjavanje i pravo stranke na uvid u spis u cijelosti uskladili sa postupcima kojima se to pravo osigurava u Europskoj središnjoj banci, te kako bi se zajednički postupci mogli provoditi u bliskoj suradnji dodaju se članci 323.a i 323.b koji u odnosu na odredbe zakona kojima se uređuje opći upravni postupak dodatno preciziraju da se pravo na uvid u spis ne odnosi na povjerljive informacije koje je Hrvatska narodna banka dobila od drugih nadležnih tijela.

Uz članak 64.

Ovim člankom, kojim se mijenja članak 327. Zakona, produžen je rok odlučivanja na 3 mjeseca u postupcima odlučivanja o zahtjevu za izdavanje prethodne suglasnosti člana, predsjednika uprave i člana nadzornog odbora. Navedena odredba je neophodna jer u navedenim postupcima Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom, te se njome osigurava donošenje odluka u propisanim rokovima.

Uz članak 65.

Ovim se člankom određuje Hrvatska narodna banka nadležnom za utvrđivanje povreda, vođenje postupka i izricanje upravnih sankcija pravnoj i odgovornoj osobi za povrede iz članaka 360., 361., 362., 363., 364., i 365. ovoga Zakona. Uspostavom bliske suradnje između Europske središnje banke i Hrvatske narodne banke sukladno članku 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013, Europska središnja banka može slati upute koje je Hrvatska narodna banka dužna ispunjavati. Između ostalih uputa Europska središnja banka može u izvršavanju svojih ovlasti iz članka 18. a u vezi s člankom 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013 izdati Hrvatskoj narodnoj banci uputu za izricanje upravnih sankcija. Kako bi Hrvatska narodna banka mogla izvršiti takvu uputu ovim člankom joj se dodjeljuje nadležnost za izricanje upravnih sankcija. Člankom 113. Uredbe (EU) br. 468/2014 propisano je da se pravila o administrativnim kaznama iz dijela X te uredbe primjenjuju *mutatis mutandis* u odnosu na nadzirane subjekte i nadzirane grupe u državama sudionicama u bliskoj suradnji te se postupak izricanja upravnih sankcija od strane Hrvatske narodne banke ovim člankom u potpunosti usklađuje s postupkom izricanja administrativnih kazni od strane Europske središnje banke.

Člankom 359.a Hrvatska narodna banka kao što je gore obrazloženo se određuje kao nadležna za utvrđivanje povrede, vođenje postupka za izricanje upravne sankcije i izricanje upravnih sankcija pravnoj osobi i odgovornoj osobi za povrede iz članaka 360., 361., 362., 363., 364., i 365. ovoga Zakona.

Člankom 359.b određuje se cilj sankcioniranja počinitelja i vrsta upravnih sankcija. Cilj sankcioniranja je odvratanje počinite i drugih osoba od kršenja propisa. Hrvatska narodna banka kao upravne sankcije može izreći novčane kazne u istim maksimalnim iznosima koje su do sada mogli izricati sudovi u prekršajnim postupcima, periodične penala za slučaj trajnog kršenja propisa koji se izriče sve dok počinitelj ne prestane sa kršenjem propisa i upozorenje kao najblaži oblik upravne sankcije. Vrste upravnih sankcija su usklađene s administrativnim sankcijama koje može izreći Europska središnja banka.

Člankom 359.c uređuje se da Hrvatska narodna banka vodi postupak izricanja upravnih sankcija kao upravni postupak. U postupku izricanja upravnih sankcija u Hrvatskoj narodnoj banci mogu sudjelovati samo osobe koje nisu u posljednje dvije godine sudjelovale u postupku supervizije kreditne institucije i odgovorne osobe počinitelja. Ovime se osigurava neovisnost osoba koje provode postupak za izricanje upravnih sankcija što je u skladu s člankom 123. Uredbe (EU) br. 468/2014 kojom je propisana neovisnost istražne jedinice osnovane pri Europskoj središnjoj banci.

Člancima 359.d i 359.e propisuje se pokretanje postupka izricanja upravnih sankcija. Ako Hrvatska narodna banka po provedenom postupku supervizije utvrdi da postoje razlozi za izricanje upravnih sankcija, zaključkom će pokrenuti postupak. Zaključak se dostavlja stranci koji sadrži činjenični i pravni opis povrede i poziv za dostavom podataka i dokumentacije koja je potreba za utvrđivanje činjeničnog stanja te poziv da se može očitovati u postupku. Danom donošenja zaključka postupak izricanja upravnih sankcija se smatra pokrenutim. Odredbe su usklađene s člankom 124. Uredbe (EU) br. 468/2014.

Člankom 359.f uređuje se ispitni postupak kao dio postupka izricanja upravnih sankcija u kojem se utvrđivanja sve činjenice i okolnosti koje su bitne za odlučivanje o izricanju upravne sankcije. Pri provođenju ispitnog postupka, Hrvatska narodna banka može se koristiti cjelokupnom dokumentacijom i svim informacijama prikupljenima u postupku supervizije, a može koristiti i sve ostale ovlasti iz članka 179., te 184. do 187. ovoga Zakona. Ovlasti Hrvatske narodne banke su usklađene s ovlastima Europske središnje banke koje su propisane odredbama članka 125. Uredbe (EU) br. 468/2014. Istim člankom se propisuju i kazne za slučaj da netko ometa provođenje ispitnog postupka.

Člankom 359.g propisuje se da u postupku izricanja upravne sankcije može održati usmena rasprava, ali da ta rasprava nije javna što je usklađeno s člankom 126. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 468/2014.

Člankom 359.h propisuje se da će Hrvatska narodna banka po provedenom ispitnom postupku sastaviti nalaz o utvrđenom činjeničnom stanju koji sadrži pravni i činjenični opis povrede i vrstu i visinu primjerene upravne kazne. Nalaz se dostavlja stranci koja se može očitovati na utvrđene činjenice, pravni opis i na primjerenost kazne. Ovim člankom je propisano da

Guverner Hrvatske narodne banke može rješenjem obustaviti postupak ako utvrdi da ne postoje razlozi za izricanjem upravnih sankcija. U slučaju da stranka dostavi nove dokaze i nove činjenice koje su značajne za utvrđeno činjenično stanje Hrvatska narodna banka će ponovno provesti ispitni postupak i sastaviti novi nalaz. Nalaz se može izmijeniti sve do okončanja postupka, ali se pri svakoj izmijeni nalaza stranci mora omogućiti očitovanje o novom izmijenjenom nalazu. Odredbe su usklađene s člankom 126. i 127. Uredbe (EU) br. 468/2014.

Člankom 359.i propisuju se kriteriji za izricanje upravnih sankcija i da izricanje upravnih sankcija nije od utjecaja na kaznenu odgovornost osobe kojoj je upravna sankcija izrečena.

Člankom 359.j propisuje se da rješenje o upravnoj sankciji donosi Savjet Hrvatske narodne banke. Rješenje se dostavlja počinitelju povrede u roku od 8 dana od dana donošenja. Temeljem članka 127. Uredbe (EU) br. 468/2014. pri Europskoj središnjoj banci odluku o izricanju administrativne kazne donosi Upravno vijeće.

Člankom 359.k propisuje se pravni lijek protiv rješenja o izricanju upravne sankcije. Nezadovoljna stranka može uložiti tužbu Upravnom sudu u Zagrebu. Upravni sporovi su žurni, a s rasprave u upravnom sporu javnost je isključena.

Člankom 359.l propisuje se postupak izvršenja novčanih kazni. U rješenju će se naznačiti rok za dobrovoljno plaćanje novčane kazne, a taj rok ne može biti kraći od 8 dana niti dulji od tri mjeseca. Novčane kazne se uplaćuju u korist državnog proračuna. U slučaju ne plaćanja kazni u roku, Hrvatska narodna banka će tijelu nadležnom za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima podnijeti nalog za naplatu novčane kazne prisilnim putem sukladno posebnom zakonu.

Člancima 359.m i 359.n propisuje se zastara izricanja upravne sankcije i izvršenja novčane kazne u trajanja od pet godina. Odredbe su usklađene s člancima 130. i 131. Uredbe (EU) br. 468/2014.

Člankom 359.o uređuje se vođenje evidencije upravnih sankcija. Evidenciju vodi Hrvatska narodna banka. Protekom pet godina od pravomoćnosti rješenja o izricanju upravne sankcije odnosno sudske odluke, Hrvatska narodna banka iz evidencije o izrečenim upravnim sankcijama briše podatak o izrečenoj upravnoj sankciji.

Člankom 359.p uređuje se upozorenje kao najblaža upravna sankcija koju Hrvatska narodna banka može izreći. Izriče se ako se radi o iznimno laganom obliku te povrede i kada se s obzirom na sve okolnosti koje se tiču počinitelja steknu uvjeti za postizanje svrhe sankcioniranja bez izricanja novčane kazne.

Člankom 359.r uređuju se periodični penali koji se izriču u slučaju trajnog kršenja ovoga Zakona i propisa donesenih temeljem ovoga Zakona, uredbi Europske unije, rješenja koja su donesena na temelju ovoga Zakona ili odluka koje je Hrvatska narodna banka donijela po uputi Europske središnje banke i to kada je povreda još uvijek u tijeku, s ciljem prisiljavanja kreditne institucije na ispunjavanje obveze koja se krši. Periodični penali izriču se za svaki dan povrede do najviše 5% prosječnog dnevnog prihoda po danu povrede.

Člankom 359.s propisuje se da Hrvatska narodna banka pri izricanju upravnih sankcija temeljem uputa Europske središnje banke primjenjuje iste postupovne odredbe kao i kada izriče upravne sankcije po službenoj dužnosti.

Uz članak 66.

Ovim člankom mijenja se naslov Glave XXX na način da glasi: „*Prekršajne odredbe i povrede propisa*“ Kršenjem pojedinim odredbi ovoga Zakona može se počiniti prekršaj za čije utvrđivanje i kažnjavanje su nadležni općinski sudovi, a ovim izmjenama se uvodi ovlast Hrvatskoj narodnoj banci za izricanje upravnih sankcija sa određene povrede ovoga Zakona te se iz tog razloga razdvajaju kršenja kojima se čini prekršaj i kršenja kojima se čine povrede.

Ovim člankom mijenja se članak 360. na način da prekršaji iz članka 360. postaju povrede te je za njihovo sankcioniranje nadležna Hrvatska narodna banka. Dodane su i nove odredbe kojima se predviđa izricanje upravnih sankcija za slučaj povreda odredbi propisanih ovim Zakonom.

Uz članke 67. i 68.

Člankom 67. mijenja se članak 361. na način da prekršaji iz članka 361., osim prekršaja koji se odnose na odredbe o zaštiti potrošača, postaju povrede te je za njihovo sankcioniranje nadležna Hrvatska narodna banka. Prekršaji koji se odnose na kršenje odredbi o zaštiti potrošača i dalje ostaju prekršaji što je propisano člankom 68. kojim se dodaje članak 361.b čiji sadržaj je istovjetan važećem članku 361. u dijelu prekršaja koji se odnose na zaštitu potrošača.

Uz članke 69. i 70.

Ovim člancima mijenjaju se članci 362. i 363. na način da prekršaji iz tih članaka postaju povrede za čije sankcioniranje je nadležna Hrvatska narodna banka.

Uz članke 71. i 72.

Člankom 71. mijenja se članak 364. na način da jedan dio prekršaja iz tog članka postaju povrede za čije sankcioniranje je nadležna Hrvatska narodna banka, a preostali dio prekršaja iz tog članka ostaju i dalje prekršaji što je propisano člankom 72. kojim se dodaje članak 364.a.

Uz članak 73.

Ovim člankom mijenja se članak 365. na način da prekršaji iz tog članka postaju povrede za čije sankcioniranje je nadležna Hrvatska narodna banka.

Uz članke 74. do 77.

Ovim člancima se uređuju prijelazne i završne odredbe.

Prekršajni postupci započeti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15 i 15/18). Na prekršaje počinjene do dana stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuje se Zakon o kreditnim institucijama (Narodne novine, br. 159/13, 19/15, 102/15 i 15/18). Ova odredba je nužna radi kontinuiteta prekršajnog kažnjavanja u postupcima koji se provode i koji će se provoditi za prekršaje počinjenje do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Određeno je da se razmjenjivanje informacija za potrebe procjene kreditne sposobnosti i upravljanja kreditnim rizikom primjenjuje na informacije o klijentima kojima kreditna institucija raspolaže na dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

Određeno je od kada Hrvatska narodna banka izračunava NRS i kada ga po prvi puta objavljuje. Određeno je da se Zakon objavljuje u Narodnim novinama i njegovo stupanje na snagu.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Usklađenost s propisima Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive:

1) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Direktiva 2013/36/EU), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23. 12. 2015.)

2) Direktiva Vijeća 86/635/EEZ od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija (SL L 372, 31. 12. 1986.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2006/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o izmjeni Direktive Vijeća 78/660/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava, Direktive Vijeća 83/349/EEZ o konsolidiranim financijskim izvještajima, Direktive Vijeća 86/635/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija i Direktive Vijeća 91/674/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima osiguravajućih poduzeća (SL L 224, 16. 8. 2006.)

3) Direktiva 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita (SL L 135, 31. 5. 1994.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2009/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o izmjeni Direktive 94/19/EZ o sustavima osiguranja depozita u odnosu na razine pokrića i odgode isplate (SL L 68, 13. 3. 2009.)

4) Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12. 6. 2014.)

5) Direktiva 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija (SL L 125, 5. 5. 2001.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014.)

6) Direktiva Vijeća 89/117/EEZ od 13. veljače 1989. o obvezama podružnica osnovanih u državi članici kreditnih i financijskih institucija koje imaju sjedište izvan te države članice, u pogledu objavljanja godišnjih računovodstvenih dokumenata (SL L 44, 16. 2. 1989.) i

7) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014., u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/59/EU).

(2) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 575/2013).

(3) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27. 5. 2014., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 537/2014).

(4) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29. 10. 2013.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 1024/2013).

(5) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (SL L 141/1, 14. 5. 2014.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 468/2014.).

Pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu

Članak 3.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1) *član uže obitelji osobe* jest:

1. bračni drug ili osoba s kojom duže živi u zajedničkom kućanstvu koja, prema posebnom zakonu, ima položaj jednak položaju u bračnoj zajednici

2. sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći te osobe

3. sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći osobe iz podtočke 1. ove točke

4. druga osoba koja nema punu poslovnu sposobnost i koja je stavljena pod skrbništvo te osobe

2) *diskrecijske mirovinske pogodnosti* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 73. Uredbe (EU) br. 575/2013

3) *društvo kći* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 16. Uredbe (EU) br. 575/2013

4) *društvo za osiguranje* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 5. Uredbe (EU) br. 575/2013

5) *društvo za pomoćne usluge* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 18. Uredbe (EU) br. 575/2013

6) *društvo za reosiguranje* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 6. Uredbe (EU) br. 575/2013

7) *društvo za upravljanje imovinom* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 19. Uredbe (EU) br. 575/2013

8) *država članica domaćin* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 44. Uredbe (EU) br. 575/2013

9) *financijska institucija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 26. Uredbe (EU) br. 575/2013

10) *financijska poluga* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 93. Uredbe (EU) br. 575/2013

11) *financijski holding* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 20. Uredbe (EU) br. 575/2013

12) *financijski instrument* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 50. Uredbe (EU) br. 575/2013

13) *financijski ugovori* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 97. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

14) *grupa* je matično društvo kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 15. podtočkom (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 i njegovo društvo kći kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 16. Uredbe (EU) br. 575/2013

15) *grupa kreditnih institucija* kako je uređeno člankom 17. ovoga Zakona

16) *grupa kreditnih institucija u EU-u* jest grupa kreditnih institucija kojoj je krajnje matično društvo matična kreditna institucija u Europskoj uniji, matični financijski holding u Europskoj uniji ili matični mješoviti financijski holding u Europskoj uniji, koja nije ujedno i grupa kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: RH)

17) *grupa kreditnih institucija u RH* kako je uređeno člankom 278. ovoga Zakona

18) *grupa povezanih osoba* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 39. Uredbe (EU) br. 575/2013

19) *imenovano tijelo* je tijelo koje je ovlašteno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja, stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik ili zaštitnog sloja za globalnu sistemski

važnu kreditnu instituciju (u daljnjem tekstu: GSV kreditna institucija) i ostalu sistemski važnu kreditnu instituciju (u daljnjem tekstu: OSV kreditna institucija)

20) *instrument sanacije* kako je uređeno člankom 56. stavkom 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

21) *interni pristupi* jesu pristup zasnovan na internim rejting-sustavima iz članka 143. stavka 1., pristup internih modela iz članka 221., pristup vlastitih procjena iz članka 225., napredni pristup iz članka 312. stavka 2., metoda internih modela iz članaka 283. i 363. i pristup interne procjene iz članka 259. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

22) *investicijsko društvo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013

23) *knjiga trgovanja* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 86. Uredbe (EU) br. 575/2013

24) *konsolidirajuće nadzorno tijelo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 41. Uredbe (EU) br. 575/2013

25) *konsolidirana osnova* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 48. Uredbe (EU) br. 575/2013

26) *konsolidirani položaj* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 47. Uredbe (EU) br. 575/2013

27) *kontrola* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 37. Uredbe (EU) br. 575/2013

28) *kreditna institucija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

29) *kvalificirani udio* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 36. Uredbe (EU) br. 575/2013

29.a) manje značajni nadzirani subjekt kako je uređeno člankom 2. točkom 7. Uredbe (EU) br. 468/2014

29.b) manje značajna nadzirana grupa kako je uređeno člankom 2. točkom 23. Uredbe (EU) br. 468/2014

30) *matična država članica* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 43. Uredbe (EU) br. 575/2013

31) *matična kreditna institucija u državi članici* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 28. Uredbe (EU) br. 575/2013, a ne uključuje matičnu kreditnu instituciju u Republici Hrvatskoj

32) *matična kreditna institucija u EU-u* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29. Uredbe (EU) br. 575/2013

33) *matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29. Uredbe (EU) br. 575/2013 i koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj

34) *matična kreditna institucija u RH* je kreditna institucija koja u Republici Hrvatskoj ima kao društvo kći kreditnu instituciju, investicijsko društvo ili financijsku instituciju ili koja ima sudjelujući udio u takvoj kreditnoj instituciji, investicijskom društvu ili financijskoj instituciji te koja sama nije društvo kći neke druge kreditne institucije ili investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad u Republici Hrvatskoj ili financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji su osnovani u Republici Hrvatskoj, a ne uključuje matičnu kreditnu instituciju u Europskoj uniji

35) *matični financijski holding u državi članici* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 30. Uredbe (EU) br. 575/2013, a ne uključuje matični financijski holding u Republici Hrvatskoj

36) *matični financijski holding u EU-u* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 31. Uredbe (EU) br. 575/2013

37) *matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH* je financijski holding koji ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 31. Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji ima sjedište u Republici Hrvatskoj

38) *matični financijski holding u RH* je financijski holding koji sam nije društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koje je odobrenje za rad dobilo u Republici Hrvatskoj ili financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji su osnovani u Republici Hrvatskoj, a ne uključuje matični financijski holding u Europskoj uniji

39) *matični mješoviti financijski holding u državi članici* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 32. Uredbe (EU) br. 575/2013, a ne uključuje matični mješoviti financijski holding u Republici Hrvatskoj

40) *matični mješoviti financijski holding u EU-u* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 33. Uredbe (EU) br. 575/2013

41) *matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH* je mješoviti financijski holding koji ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 33. Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji ima sjedište u Republici Hrvatskoj

42) *matični mješoviti financijski holding u RH* je mješoviti financijski holding koji sam nije društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koje je odobrenje za rad dobilo u Republici Hrvatskoj ili financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji su osnovani u Republici Hrvatskoj, a ne uključuje matični mješoviti financijski holding u EU-u

43) *matično društvo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 15. Uredbe (EU) br. 575/2013

44) *mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća* kako je uređeno s obzirom na kriterij godišnjeg prometa iz članka 2. stavka 1. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20. 5. 2003.), uključujući i neprofitne organizacije

45) *mjera za sprječavanje krize* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 98. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

46) *mješoviti financijski holding* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 21. Uredbe (EU) br. 575/2013

47) *mješoviti holding* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 22. Uredbe (EU) br. 575/2013

47.a) nacionalno nadležno tijelo u bliskoj suradnji kako je uređeno člankom 2. točkom 10. Uredbe (EU) br. 468/2014. U Republici Hrvatskoj nacionalno nadležno tijelo u bliskoj suradnji je Hrvatska narodna banka

48) *nadležno tijelo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 40. Uredbe (EU) br. 575/2013

48.a) nadzirani subjekt kako je uređeno člankom 2. točkom 20. Uredbe (EU) br. 468/2014

48.b) nadzirana grupa kako je uređeno člankom 2. točkom 21. Uredbe (EU) br. 468/2014

49) *odobrenje za rad* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 42. Uredbe (EU) br. 575/2013

50) *ovlast za sanaciju* kako je uređeno glavom X. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

51) *podložni depoziti* kako je uređeno člankom 3. točkom 9. Zakona o osiguranju depozita

52) *podružnica* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 17. Uredbe (EU) br. 575/2013

53) *posredni imatelj* je imatelj dionica, poslovnih udjela ili drugih prava koja mu osiguravaju udio u kapitalu pravne osobe ili u glasačkim pravima u pravnoj osobi, i to:

1. osoba za čiji je račun druga osoba (izravni imatelj) stekla dionice, poslovne udjele ili druga prava u pravnoj osobi

2. osoba koja je usko povezana s izravnim imateljem dionica, poslovnih udjela ili drugih prava u pravnoj osobi, kao i članovima uže obitelji te osobe ili

3. osoba koja je član uže obitelji izravnog imatelja

54) *posredno ulaganje* je ulaganje u kapital pravne osobe ili stjecanje glasačkih prava u pravnoj osobi preko treće osobe

55) *potkonsolidirana osnova* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 49. Uredbe (EU) br. 575/2013

56) *priznati kapital* je priznati kapital kako je definiran člankom 4. stavkom 1. točkom 71. podtočkom b) Uredbe (EU) br. 575/2013

57) *protuciklički zaštitni sloj kapitala* je regulatorni kapital koji je kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 118. ovoga Zakona, pri čemu se taj iznos izračunava za svaku kreditnu instituciju

58) *radni dan* je svaki dan osim subote, nedjelje i dana koji su u skladu s propisima Republike Hrvatske proglašeni neradnim danima

59) *raspodjela* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 110. Uredbe (EU) br. 575/2013

60) *redovni osnovni kapital* kako je uređeno člankom 50. Uredbe (EU) br. 575/2013

61) *referentni pokazatelj* je referentna stopa zaštitnog sloja kapitala izračunata u skladu sa smjernicama Europskog odbora za sistemske rizike donesene na temelju članka 135. stavka 1. Direktive 2013/36/EU u vezi s određivanjem stope protucikličkog zaštitnog sloja

62) *regulatorni kapital* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 118. Uredbe (EU) br. 575/2013

63) *sanacija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

64) *sanacijska mjera* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 38. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

65) *sanacijska uprava* kako je uređeno člancima od 44. do 53. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

66) *sanacijski kolegij* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 44. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

67) *sanacijski program za grupu* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 43. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

68) *sanacijsko tijelo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 18. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

69) *sanacijsko tijelo za grupu* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 42. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

70) *sekuritizacija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 61. Uredbe (EU) br. 575/2013

71) *sekuritizacijska pozicija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 62. Uredbe (EU) br. 575/2013

72) *sekuritizacijski subjekt posebne namjene ili SSPN* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 66. Uredbe (EU) br. 575/2013

73) *sistemska rizik* je rizik od poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i gospodarstvo u cjelini

74) *sistemska važna kreditna institucija* je matična kreditna institucija u Europskoj uniji, matični financijski holding u Europskoj uniji, matični mješoviti financijski holding u Europskoj uniji ili kreditna institucija kod koje poremećaj u poslovanju ili prestanak poslovanja može dovesti do sistemskog rizika

75) *smanjenje kreditnog rizika* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 57. Uredbe (EU) br. 575/2013

76) *specifična stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala* je stopa koju pojedina kreditna institucija izračunava primjenom pravila iz članka 126. ovoga Zakona u svrhu izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

77) *središnja druga ugovorna strana ili CCP* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 34. Uredbe (EU) br. 575/2013

78) *središnje banke* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 46. Uredbe (EU) br. 575/2013

79) *središnje banke članice Europskog sustava središnjih banaka* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 45. Uredbe (EU) br. 575/2013

80) *stopa protucikličkog zaštitnog sloja* je stopa koju je kreditna institucija dužna primjenjivati pri izračunu svog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, a određuje se u skladu s člankom 119. ili člankom 124. ovoga Zakona ili je određuje relevantno tijelo iz treće zemlje, ovisno o slučaju

81) *strukturni sistemski rizik* je neciklički sistemski ili makrobonitetni rizik dugoročnog karaktera, odnosno rizik koji proizlazi iz strukture i uređenja financijskog sustava

82) *sudjelujući udio* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 35. Uredbe (EU) br. 575/2013

83) *suradnik stjecatelja kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji* je:

– svaka fizička osoba koja je na rukovodećem položaju u pravnom subjektu u kojem je namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji na rukovodećem položaju ili stvarni vlasnik nad pravnim subjektom

– svaka fizička osoba koja je stvarni vlasnik pravnog subjekta u kojem je namjeravani stjecatelj kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji na rukovodećem položaju

– svaka fizička osoba koja s namjeravanim stjecateljem kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji ima zajedničko stvarno vlasništvo nad pravnim subjektom

84) *suradnik podnositelja zahtjeva za izdavanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije* je:

– svaka fizička osoba koja je na rukovodećem položaju u pravnom subjektu u kojem je kandidat za člana uprave kreditne institucije na rukovodećem položaju ili stvarni vlasnik nad pravnim subjektom

– svaka fizička osoba koja je stvarni vlasnik pravnog subjekta u kojem je kandidat za člana uprave kreditne institucije na rukovodećem položaju

– svaka fizička osoba koja s kandidatom za člana uprave kreditne institucije ima zajedničko stvarno vlasništvo nad pravnim subjektom

85) *ukupni iznos izloženosti riziku* je ukupni iznos izloženosti riziku utvrđen u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

86) *ukupni prihod* je neto kamatni prihod i neto prihod od provizija i naknada u poslovnoj godini koja prethodi godini počinjenja djela, a koji u sebi sadržava bruto prihod i objavljen je u registru godišnjih financijskih izvještaja koji vodi Financijska agencija. Iznimno, ako je prekršaj počinilo društvo koje je društvo kći matičnog društva u Republici Hrvatskoj, relevantni neto prihod po kamatama i naknadama utvrđuje se iz godišnjeg konsolidiranog financijskog izvještaja krajnjeg matičnog društva u Republici Hrvatskoj

87) *uska povezanost* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 38. Uredbe (EU) br. 575/2013

88) *velika izloženost* je izloženost na način kako je definirana člankom 392. Uredbe (EU) br. 575/2013

89) *velika poduzeća* jesu poduzeća koja nisu obuhvaćena točkom 44. ovoga članka

90) *više rukovodstvo* jesu fizičke osobe koje obavljaju izvršne funkcije unutar kreditne institucije odgovorne za svakodnevno vođenje njezina poslovanja i za to odgovaraju upravi

91) *zahtjev za kombinirani zaštitni sloj* je redovni osnovni kapital koji je potreban za ispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj za očuvanje kapitala, uvećan za sljedeće zaštitne slojeve, ovisno o tome što je primjenjivo:

1. protuciklički zaštitni sloj kapitala
2. zaštitni sloj za GSV kreditnu instituciju
3. zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju
4. zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik

92) *zaštitni sloj za GSV kreditnu instituciju* je regulatorni kapital koji je GSV kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 135. ovoga Zakona

93) *zaštitni sloj za očuvanje kapitala* je regulatorni kapital koji je kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 117. ovoga Zakona

94) *zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju* je regulatorni kapital koji je OSV kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 137. ovoga Zakona

95) *zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik* je regulatorni kapital koji je kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 130. ovoga Zakona

96) značajna nadzirana grupa kako je uređeno člankom 2. točkom 22. Uredbe (EU) br. 468/2014

97) značajni nadzirani subjekt kako je uređeno člankom 2. točkom 16. Uredbe (EU) br. 468/2014.

Osnovne i dodatne financijske usluge

Članak 8.

(1) U smislu ovoga Zakona, osnovne financijske usluge jesu:

1) primanje depozita ili drugih povratnih sredstava

2) odobravanje kredita i zajmova, uključujući potrošačke kredite i zajmove te hipotekarne kredite i zajmove ako je to dopušteno posebnim zakonom, i financiranje komercijalnih poslova, uključujući izvozno financiranje na osnovi otkupa s diskontom i bez regresa dugoročnih nedospjelih potraživanja osiguranih financijskim instrumentima (engl. *forfeiting*)

3) otkup potraživanja s regresom ili bez njega (engl. *factoring*)

4) financijski najam (engl. *leasing*)

5) izdavanje garancija ili drugih jamstava

6) trgovanje za svoj račun ili za račun klijenta:

– instrumentima tržišta novca

– prenosivim vrijednosnim papirima

– stranim sredstvima plaćanja, uključujući mjenjačke poslove

– financijskim ročnicama i opcijama

– valutnim i kamatnim instrumentima

7) platne usluge u skladu s posebnim zakonima

8) usluge vezane uz poslove kreditiranja, npr. prikupljanje podataka, izrada analiza i davanje informacija o kreditnoj sposobnosti pravnih i fizičkih osoba koje samostalno obavljaju djelatnost

- 9) izdavanje drugih instrumenata plaćanja i upravljanje njima ako se pružanje tih usluga ne smatra pružanjem usluga u smislu točke 7. ovoga stavka, a u skladu s posebnim zakonom,
- 10) iznajmljivanje sefova
- 11) posredovanje pri sklapanju poslova na novčanom tržištu
- 12) sudjelovanje u izdavanju financijskih instrumenata i pružanje usluga vezanih uz izdavanje financijskih instrumenata u skladu sa zakonom kojim se uređuje tržište kapitala
- 13) upravljanje imovinom klijenata i savjetovanje u vezi s tim
- 14) poslovi skrbništva nad financijskim instrumentima i usluge vezane uz skrbništvo nad financijskim instrumentima u skladu sa zakonom kojim se uređuje tržište kapitala
- 15) savjetovanje pravnih osoba glede strukture kapitala, poslovne strategije i sličnih pitanja te pružanje usluga koje se odnose na poslovna spajanja i stjecanje dionica i poslovnih udjela u drugim društvima
- 16) izdavanje elektroničkog novca i
- 17) investicijske i pomoćne usluge i aktivnosti propisane posebnim zakonom kojim se uređuje tržište kapitala, a koje nisu uključene u usluge iz točaka 1. do 16. ovoga stavka.

(2) U smislu ovoga Zakona, dodatne financijske usluge jesu:

- 1) poslovi vezani uz prodaju polica osiguranja u skladu s propisima kojima se uređuje osiguranje
- 2) pružanje usluga upravljanja platnim sustavima u skladu s odredbama posebnog zakona
- 3) druge usluge koje kreditna institucija može pružati u skladu s odredbama posebnog zakona
- 4) trgovanje zlatom
- 5) usluge dostave podataka u skladu s propisima kojima se uređuje tržište kapitala i
- 6) druge usluge ili poslovi koji s obzirom na način pružanja i rizik kojim je kreditna institucija izložena, imaju slične karakteristike kao i osnovne financijske usluge iz stavka 1. ovoga članka, a navedene su u odobrenju za rad kreditne institucije.

Nadležnost Hrvatske narodne banke

Članak 11.

- (1) Hrvatska narodna banka nadležna je za nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo u smislu članka 458. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 u dijelu koji se tiče propisivanja mjera za ograničavanje sistemskog rizika koje se odnose na kreditne institucije.

(3) Hrvatska narodna banka je u smislu ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 nadležno tijelo za kreditne institucije.

Provedba sveobuhvatne procjene od strane Europske središnje banke

Članak 11.b

(1) Radi uspostave bliske suradnje sukladno članku 7. Uredbe (EU) br.1024/2013 Hrvatske narodne banke s Europskom središnjom bankom, a kako bi Europskoj središnjoj banci ili osobi koju ovlasti Europska središnja banka osigurali provedbu sveobuhvatne procjene iz članka 7. stavka 2. podstavka b) Uredbe (EU) br.1024/2013, osobe iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona dužne su Europskoj središnjoj banci ili osobi koju ovlasti Europska središnja banka dati sve potrebne informacije.

(2) Za potrebe provedbe sveobuhvatne procjene iz stavka 1. ovoga članka Europska središnja banka ili osoba koju ovlasti Europska središnja banka može:

1) zatražiti od osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona dostavljanje dokumentacije

2) obaviti pregled poslovnih knjiga i dokumentacije od osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona, uključujući pribavljanje preslika

3) zatražiti pisana i usmena objašnjenja od osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona, kao i od njihovih radnika

4) obaviti razgovore za potrebe prikupljanja informacija s bilo kojom osobom za koju ocijeni da ima relevantna saznanja, uz uvjet njezina izričitog pristanka.

(3) Dostavljanje informacija iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne smatra se odavanjem poslovne ili bankovne tajne.

II.3. DIONIČARI KREDITNE INSTITUCIJE

Suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 24.

(1) Imatelj kvalificiranog udjela može biti samo pravna ili fizička osoba, i osobe koje zajednički djeluju, koja je dobila prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke za stjecanje kvalificiranog udjela, i to u visini za koju je dobila tu suglasnost.

(2) Pravna ili fizička osoba i osobe koje zajednički djeluju dužne su za stjecanje dionica kreditne institucije, na temelju kojih pojedinačno ili zajednički, neposredno ili posredno, stječu kvalificirani udio u kreditnoj instituciji, Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti.

(3) Imatelj kvalificiranog udjela dužan je podnijeti zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za svako daljnje neposredno ili posredno povećavanje kvalificiranog udjela u visini koja je jednaka ili veća od 20%, 30% odnosno 50% udjela u kapitalu odnosno glasačkim pravima u kreditnoj instituciji.

(4) Iznimno od stavaka 2. i 3. ovoga članka, za osobu koja nije neposredni stjecatelj kvalificiranog udjela kao ni krajnji stjecatelj kvalificiranog udjela, zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji može podnijeti krajnji stjecatelj kvalificiranog udjela.

(5) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost dužna je u roku od 12 mjeseci od dana donošenja rješenja o davanju prethodne suglasnosti dovršiti stjecanje kvalificiranog udjela i o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(6) Ako osoba koja je dobila prethodnu suglasnost neće dovršiti stjecanje kvalificiranog udjela u roku iz stavka 5. ovoga članka, može najkasnije 15 dana prije isteka toga roka Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje toga roka koji se može produljiti za najviše šest mjeseci.

(7) Ako je osoba koja je dobila prethodnu suglasnost donijela odluku da proda ili na drugi način otuđi svoje dionice tako da će se zbog toga njezin udio smanjiti ispod visine za koju je dobila prethodnu suglasnost, dužna je o tome prethodno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(8) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost iz stavka 1. ovoga članka, a koja je prodala ili na drugi način otuđila svoje dionice tako da se zbog toga njezin udio smanjio ispod visine za koju je dobila prethodnu suglasnost, dužna je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za davanje prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela u slučaju kada nakon isteka roka od 12 mjeseci od dana donošenja rješenja o davanju prethodne suglasnosti namjerava ponovo steći kvalificirani udio u visini za koju je dobila prethodnu suglasnost.

(9) Hrvatska narodna banka savjetovat će se prije donošenja odluke o davanju prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela s drugim nadležnim nadzornim tijelom ako je stjecatelj:

1) kreditna institucija, društvo za osiguranje i reosiguranje, društvo za upravljanje u skladu sa zakonom kojim se uređuje poslovanje otvorenih investicijskih fondova (u daljnjem tekstu: društvo za upravljanje UCITS-om), mirovinsko društvo u skladu sa zakonom kojim se uređuje poslovanje mirovinskih fondova (u daljnjem tekstu: mirovinsko društvo) ili investicijsko društvo kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecanje nadležno drugo nadzorno tijelo

2) matično društvo kreditnoj instituciji, društvu za osiguranje i reosiguranje, društvu za upravljanje UCITS-om, mirovinskom društvu ili investicijskom društvu kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecatelja nadležno drugo nadzorno tijelo ili

3) fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju, društvu za osiguranje i reosiguranje, društvu za upravljanje UCITS-om, mirovinsko društvo ili investicijsko društvo

kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecatelja nadležno drugo nadzorno tijelo.

(10) U slučaju iz stavka 9. ovoga članka, u obrazloženju odluke o davanju prethodne suglasnosti Hrvatska narodna banka navest će mišljenja drugih nadležnih tijela.

(11) Pravna osoba imatelj kvalificiranog udjela dužna je Hrvatsku narodnu banku obavijestiti o sudjelovanju u postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva te o svakoj drugoj statusnoj promjeni, u roku od osam dana od dana provođenja statusne promjene.

(12) Financijski holding i mješoviti financijski holding, koji u skladu sa suglasnošću za stjecanje kvalificiranog udjela ima položaj matičnog društva u odnosu na kreditnu instituciju, dužan je Hrvatsku narodnu banku obavijestiti i o svakoj promjeni svojih članova uprave, i to u roku od osam dana od dana provođenja promjene.

(13) Pri utvrđivanju postotka kvalificiranog udjela na odgovarajući način primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje tržište kapitala koje se odnose na postotak glasačkih prava.

(14) Pri utvrđivanju postotka kvalificiranog udjela neće se uzeti u obzir glasačka prava ili dionice koje kreditna institucija drži kao rezultat pružanja investicijske usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa, pod uvjetom da se ta prava ne koriste za ostvarivanje utjecaja na upravljanje izdavateljem te da se navedene dionice ne drže dulje od godine dana od dana stjecanja.

(15) Dioničari kreditne institucije kod kojih nakon stjecanja dionica kreditne institucije nastane zajedničko djelovanje zbog kojeg oni kao osobe koje djeluju zajednički postanu imatelji 10%, 20%, 30% odnosno 50% udjela u kapitalu, odnosno glasačkim pravima u kreditnoj instituciji, dužni su podnijeti zahtjev za izdavanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela u roku od 30 dana od nastanka takvog djelovanja. Ako to ne učine, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(16) Ako osoba pojedinačno ili ako neka od osoba koje zajednički djeluju stekne ili poveća kvalificirani udio nasljeđivanjem ili u drugom slučaju kad nije znala, morala znati ili nije mogla utjecati na činjenicu da će premašiti navedeni udio, dužna je podnijeti zahtjev za takvo stjecanje u roku od 30 dana od dana kada je saznala ili morala saznati za takvo stjecanje. Ako to ne učini, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(17) Ako se udio osobe ili osoba koje zajednički djeluju poveća zbog smanjenja temeljnoga kapitala kreditne institucije ili zbog sličnog njezina djelovanja na način da je jednak ili veći od 10%, 20%, 30% odnosno 50% udjela u kapitalu odnosno glasačkim pravima u kreditnoj instituciji, dužna je podnijeti zahtjev za daljnje stjecanje dionica u kapitalu ili glasačkim pravima u roku od 30 dana od dana kada je saznala ili morala saznati da se njezin udio povećao zbog djelovanja kreditne institucije. Ako to ne učini, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(18) Na imatelja kvalificiranog udjela iz stavaka 15., 16. i 17. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ove glave Zakona.

(19) Iznimno od stavaka 2. i 15. ovoga članka, osobe za koje je ostvarena okolnost iz članka 16. stavka 2. ovoga Zakona, a koje smatraju da zajedničko djelovanje ne postoji, dužne su Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za utvrđivanje nepostojanja zajedničkog djelovanja.

(20) Ako Hrvatska narodna banka na temelju zahtjeva iz stavka 19. ovoga članka utvrdi da ne postoji zajedničko djelovanje osoba iz članka 16. stavka 2. ovoga Zakona, te osobe nisu dužne podnijeti zahtjev iz stavka 2. odnosno iz stavka 15. ovoga članka.

(21) Ako Hrvatska narodna banka odbije zahtjev iz stavka 19. ovoga članka, utvrdit će da postoji zajedničko djelovanje, a:

1) osobe iz stavka 2. ovoga članka koje zajednički djeluju dužne su prije stjecanja kvalificiranog udjela podnijeti zahtjev za izdavanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

2) osobe iz stavka 15. ovoga članka koje zajednički djeluju dužne su podnijeti zahtjev za izdavanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela u roku od 30 dana od dana dostave rješenja Hrvatske narodne banke o postojanju zajedničkog djelovanja.

(22) Ako osobe iz stavka 15. ovoga članka ne podnesu zahtjev iz stavka 19. ovoga članka u roku od 30 dana od nastanka takvog djelovanja, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

Postupak odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 26.

(1) Hrvatska narodna banka izdat će u roku od dva radna dana od dana zaprimanja zahtjeva za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela (u daljnjem tekstu: zahtjev) podnositelju zahtjeva pisanu potvrdu o zaprimanju zahtjeva. Hrvatska narodna banka u potvrdi će utvrditi je li zahtjev uredan. Hrvatska narodna banka pri izdavanju potvrde o zaprimanju urednog zahtjeva obavijestit će podnositelja zahtjeva o danu isteka roka za provođenje postupka odlučivanja.

(2) Ako zahtjev nije uredan, Hrvatska narodna banka pozvat će podnositelja zahtjeva da zahtjev nadopuni u primjerenom roku. Hrvatska narodna banka u roku od dva radna dana od dana zaprimanja nadopunjenog zahtjeva postupit će u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(3) Urednim zahtjevom iz stavka 1. ovoga članka smatra se zahtjev kojem je priložena dokumentacija propisana podzakonskim propisom koji je donesen na temelju članka 28. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od stavaka 1. do 3. ovoga članka, ako Hrvatska narodna banka, nakon što je izdala potvrdu o zaprimanju urednog zahtjeva, detaljnom analizom sadržaja priložene dokumentacije utvrdi nedostatke u dokumentaciji zbog kojih je zahtjev neuredan, može iz tog razloga odbiti ili odbaciti zahtjev u roku iz stavka 5. ovoga članka.

(5) Hrvatska narodna banka provest će u roku od 60 radnih dana od dana podnošenja urednog zahtjeva postupak odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela (u daljnjem tekstu: postupak odlučivanja).

(6) Nakon donošenja odluke o zahtjevu Hrvatska narodna banka o tome će u roku od dva radna dana, a unutar roka iz stavka 5. ovoga članka, podnositelju zahtjeva otpremiti rješenje. Hrvatska narodna banka objavit će na zahtjev podnositelja zahtjeva za izdavanje suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela, a čiji je zahtjev za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela odbila, odgovarajuće priopćenje i navesti razloge odbijanja.

(7) Ako Hrvatska narodna banka ne odluči o zahtjevu u roku iz stavka 5. ovoga članka, smatra se da je izdala prethodnu suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela.

(8) Ako je Hrvatska narodna banka zaprimila dva ili više zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela u istoj kreditnoj instituciji, odnosit će se prema svim namjeravanim stjecateljima na nediskriminirajući način.

Dodatni zahtjevi u tijeku postupka odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 27.

(1) Tijekom provođenja postupka odlučivanja, a u roku od 50 radnih dana od dana podnošenja zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela, Hrvatska narodna banka može pisanim putem zatražiti i dodatnu dokumentaciju iz članka 25. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Podnositelj zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela dužan je dostaviti zatraženu dokumentaciju u roku koji odredi Hrvatska narodna banka, a koji ne može biti duži od 20 radnih dana te u tom roku ne teče rok iz članka 26. stavka 5. ovoga Zakona. Hrvatska narodna banka može naknadno zatražiti dopunu ili pojašnjenje dostavljenih informacija, ali takav zahtjev ne može produžiti rok iz članka 26. stavka 5. ovoga Zakona. Hrvatska narodna banka izdat će pisanu potvrdu o zaprimanju zatražene dokumentacije.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može odrediti rok iz stavka 2. ovoga članka do 30 radnih dana u sljedećim slučajevima:

1) kada stjecatelj kvalificiranog udjela ima prebivalište ili sjedište u trećoj zemlji, odnosno kada podliježe propisima treće zemlje ili

2) kada stjecatelj kvalificiranog udjela, fizička ili pravna osoba, nije subjekt supervizije odnosno nadzora prema odredbama ovoga Zakona, zakona kojim se uređuje tržište kapitala, zakona kojim se uređuje osiguranje imovine i osoba i zakona kojim se uređuju otvoreni investicijski fondovi s javnom ponudom odnosno propisa države članice u kojoj je njezino prebivalište ili sjedište kojima se prenose Direktive 2013/36/EU, 2009/65/EZ, 2009/138/EZ ili 2004/39/EZ.

Razlog za odbijanje zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 29.

Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela ako ocijeni da primjerenost ili financijsko stanje stjecatelja kvalificiranog udjela ne ispunjava kriterije iz članka 28. ovoga Zakona.

Ukidanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 32.

(1) Hrvatska narodna banka može ukinuti zakonito rješenje kojim je dana suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela:

1) ako imatelj kvalificiranog udjela krši svoje obveze iz glave XXII. ovoga Zakona, odnosno ako ne postupi u skladu s rješenjem Hrvatske narodne banke ili tijela druge države članice nadležnog za superviziju na konsolidiranoj osnovi kojim mu se nalaže uklanjanje nedostataka

2) ako je kvalificirani imatelj dobio suglasnost davanjem neistinitih ili netočnih podataka

3) ako više nisu ispunjeni kriteriji iz članka 28. ovoga Zakona o primjerenosti i financijskom stanju stjecatelja kvalificiranog udjela ili

4) ako se kvalificirani imatelj koristi svojim utjecajem protivno dobrom i razboritom upravljanju kreditnom institucijom ili ne postupi s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika.

(2) Na kvalificiranog imatelja kojem je u skladu sa stavkom 1. ovoga članka ukinuta suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela primjenjuju se odredbe članka 30. ovoga Zakona.

Uvjeti za članstvo u upravi kreditne institucije

Članak 38.

(1) Član uprave kreditne institucije može biti osoba koja, u svakom trenutku, ispunjava sljedeće uvjete:

1) koja ima dobar ugled

2) koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za vođenje poslova kreditne institucije, a koja zajedno s ostalim članovima uprave ispunjava zahtjeve iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona

3) koja nije u sukobu interesa u odnosu na kreditnu instituciju, dioničare, članove nadzornog odbora, nositelje ključnih funkcija i više rukovodstvo kreditne institucije

4) za koju je na osnovi dosadašnjeg ponašanja moguće opravdano zaključiti da će pošteno i savjesno obavljati poslove člana uprave kreditne institucije

5) koja ispunjava uvjete za člana uprave prema odredbama zakona kojim se uređuju trgovačka društva i

6) koja može posvetiti dovoljno vremena ispunjavanju obveza iz svoje nadležnosti.

(2) Uprava kreditne institucije uz prethodnu suglasnost nadzornog odbora dužna je donijeti primjerenu politiku za izbor i procjenu ispunjenja uvjeta za pojedinačne članove uprave kreditne institucije, kao i za sve članove uprave zajedno. Kreditna institucija dužna je provoditi tu politiku.

(3) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim se pobliže uređuju:

– uvjeti iz stavka 1. ovoga članka i članka 35. stavka 2. ovoga Zakona za članstvo u upravi kreditne institucije

– postupak za izdavanje prethodne suglasnosti

– dokumentacija koja se prilaže zahtjevu za izdavanje prethodne suglasnosti za imenovanje predsjednika odnosno člana uprave i

– sadržaj politike iz stavka 2. ovoga članka i dinamika procjene ispunjenja uvjeta za članove uprave kreditne institucije.

(4) Smatra se da osoba koja je pravomoćno osuđena za kaznena djela iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona ili je suradnik osobe osuđene za kaznena djela iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona nema dobar ugled.

(5) Hrvatska narodna banka ovlaštena je podatke o pravomoćnoj osuđivanosti suradnika podnositelja zahtjeva za izdavanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije za kojega je na temelju članka 39. stavka 2. ovoga Zakona podnesen zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke, za kaznena djela u Republici Hrvatskoj pribaviti od ministarstva nadležnog za pravosuđe ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija.

Prethodna suglasnost za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije

Članak 39.

(1) Članom uprave kreditne institucije može biti imenovana samo osoba koja je dobila prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke za obavljanje funkcije člana uprave.

(2) Zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka podnosi nadzorni odbor kreditne institucije za mandat koji ne može biti duži od pet godina.

(3) Iznimno, ako člana uprave kreditne institucije imenuje nadležni sud u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima, njegov mandat ne može trajati duže od šest mjeseci, ali i u tom slučaju osoba koja se imenuje mora ispunjavati uvjete iz članka 38. ovoga Zakona.

(4) Zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka potrebno je priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 38. ovoga Zakona i program rada uprave s projekcijom financijskih izvještaja za razdoblje mandata na koji se imenuje član uprave.

(5) Hrvatska narodna banka podatke o pravomoćnoj osuđivanosti za kaznena djela i prekršaje u Republici Hrvatskoj za osobe za koje je podnesen zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka pribavlja iz kaznene, odnosno prekršajne evidencije na temelju obrazloženog zahtjeva ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija, i to za kaznena djela iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka provjerit će podatke o izrečenim sankcijama u evidenciji Europskog nadzornog tijela za bankarstvo.

(7) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka izdaje prethodnu suglasnost iz stavka 1. ovoga članka na rok predloženog trajanja mandata. Iznimno, Hrvatska narodna banka može, ako ocijeni da je to opravdano, izdati prethodnu suglasnost na rok koji je kraći od predloženog trajanja mandata.

(8) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka može zatražiti od kandidata za člana uprave prezentaciju o vođenju poslova kreditne institucije koja se odnosi na poslove iz njegove nadležnosti.

(9) Hrvatska narodna banka odlučuje o izdavanju prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka na temelju:

1) dokumentacije iz stavka 4. ovoga članka

2) prezentacije iz stavka 8. ovoga članka

3) podataka o pravomoćnoj presudi za prekršaje koje je kandidat za člana uprave kreditne institucije počinio u vezi s dosadašnjim radom i izrečenim opomenama iz članka 43. ovoga Zakona i

4) ostalih podataka i informacija kojima raspolaže.

(10) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije ako ocijeni:

1) da kandidat za člana uprave ne ispunjava uvjete iz članka 38. ovoga Zakona ili

2) da podaci i informacije iz stavka 9. ovoga članka upućuju na to da kandidat za člana uprave nije primjeren.

(11) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije dužna je prije nego što bude imenovana na tu funkciju u drugoj kreditnoj instituciji

ponovo dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke. Odredbe stavka 2. i stavaka 4. do 10. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na suglasnost iz ovoga stavka.

(12) Osoba koja je već dobila suglasnost za obavljanje funkcije člana uprave i koju nadzorni odbor želi ponovo imenovati dužna je ponovo proći postupak propisan ovim Zakonom.

(13) Nadzorni odbor kreditne institucije dužan je podnijeti zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 2. odnosno stavka 11. ovoga članka najmanje tri mjeseca prije isteka mandata pojedinog člana uprave.

(14) Kada uprava nije u punom sastavu ili kada članovi uprave ne mogu obavljati svoju funkciju, nadzorni odbor kreditne institucije može, bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke, jednokratno imenovati svoje članove za zamjenike članova uprave, i to najviše na rok od tri mjeseca.

Dužnosti i odgovornosti uprave

Članak 41.

(1) Uprava kreditne institucije dužna je osigurati da kreditna institucija posluje u skladu s:

1) pravilima struke

2) ovim Zakonom, propisima donesenima na temelju ovoga Zakona te, kada je primjenjivo, ostalih propisa Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije i

3) drugim propisima kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije.

(2) Uprava je dužna osigurati provođenje supervizorskih mjera koje je naložila Hrvatska narodna banka.

(3) Uprava kreditne institucije dužna je uspostaviti i provoditi djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja kreditnom institucijom u skladu s člankom 101. ovoga Zakona, koji osigurava učinkovito i razborito upravljanje kreditnom institucijom.

(4) U svrhu uspostavljanja i provedbe djelotvornog i pouzdanog sustava upravljanja uprava kreditne institucije dužna je:

1) donijeti poslovnu politiku kreditne institucije

2) odobriti i redovito preispitivati strateške ciljeve te strategije i politike upravljanja rizicima, uključujući i upravljanje rizicima koji proizlaze iz makroekonomskog okruženja u kojem kreditna institucija posluje, te stanje poslovnog ciklusa u kojem je kreditna institucija

3) osigurati integritet računovodstvenog sustava i sustava financijskog izvještavanja i financijske i operativne kontrole

4) redovito preispitati ispravnost postupaka objave i priopćavanja informacija

5) osigurati djelotvoran nadzor višeg rukovodstva i

6) uspostaviti točno utvrđene, jasne i dosljedne unutarnje odnose u vezi s odgovornošću, koji će osiguravati jasno razgraničavanje ovlasti i odgovornosti te sprječavati nastanak sukoba interesa.

(5) Uprava kreditne institucije dužna je periodično, a najmanje jedanput godišnje, preispitati učinkovitost sustava upravljanja kreditnom institucijom, uključujući primjerenost postupaka i djelotvornost kontrolnih funkcija, svoje zaključke dokumentirati i o njima obavijestiti nadzorni odbor te poduzeti odgovarajuće mjere za ispravljanje utvrđenih nedostataka.

(6) Članovi uprave kreditne institucije solidarno odgovaraju kreditnoj instituciji za štetu koja nastane kao posljedica činjenja, nečinjenja i propuštanja ispunjavanja svojih dužnosti, osim ako ne dokažu da su u ispunjavanju svojih dužnosti upravljanja kreditnom institucijom postupali s pažnjom dobrog i savjesnoga gospodarstvenika.

Ukidanje suglasnosti za obavljanje funkcije predsjednika, odnosno člana uprave kreditne institucije

Članak 44.

(1) Hrvatska narodna banka ukinut će zakonito rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije:

1) ako predsjednik odnosno član uprave krši odredbe o dužnostima uprave iz Zakona o trgovačkim društvima čija je posljedica opoziv člana uprave

2) ako predsjednik odnosno član uprave više ne ispunjava uvjete za članstvo u upravi kreditne institucije iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona

3) ako je predsjedniku odnosno članu uprave izrečena treća opomena unutar razdoblja od pet godina

4) ako osoba u roku od šest mjeseci od izdavanja suglasnosti ne bude imenovana ili ne stupi na dužnost na koju se suglasnost odnosi

5) ako osobi prestane dužnost na koju se suglasnost odnosi, i to s danom prestanka dužnosti ili

6) ako osobi istekne ugovor o radu u kreditnoj instituciji, i to s danom isteka ugovora

7) ako je predsjednik odnosno član uprave dobio suglasnost na temelju davanja neistinite ili netočne dokumentacije ili neistinito prezentiranih podataka koji su bitni za obavljanje funkcije predsjednika ili člana uprave.

(2) Rok od pet godina iz stavka 1. točke 3. ovoga članka računa se za svaku izrečenu opomenu, i to od dana izricanja opomene.

(3) Hrvatska narodna banka može ukinuti zakonito rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije:

1) ako predsjednik odnosno član uprave nije osigurao provođenje ili nije proveo supervizorske mjere koje je naložila Hrvatska narodna banka

2) ako je predsjednik odnosno član uprave teže prekršio dužnosti člana uprave iz članka 41. ovoga Zakona

3) ako je predsjednik odnosno član uprave prekršio dužnosti člana uprave iz članka 42. ovoga Zakona

4) ako se kreditna institucija koja je dobila odobrenje za interni model ne pridržava tog odobrenja te

5) ako nastupe uvjeti za ranu intervenciju u skladu s člankom 235.a ovoga Zakona.

(4) Smatrat će se da je predsjednik odnosno član uprave teže prekršio obveze iz članka 41. ovoga Zakona ako je zbog tog kršenja bila ugrožena likvidnost ili solventnost kreditne institucije.

(5) Radi provođenja postupka iz stavaka 1. i 3. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavlja kontrolu nad predsjednikom odnosno članovima uprave u opsegu i na način koji omogućuje da se provjeri postoje li činjenice i okolnosti iz stavaka 1. i 3. ovoga članka.

(6) Ako Hrvatska narodna banka ukine suglasnost za imenovanje predsjednika odnosno člana uprave, nadzorni odbor kreditne institucije dužan je bez odgode donijeti odluku o opozivu imenovanja predsjednika odnosno člana uprave.

(7) Ako je postupak za ukidanje suglasnosti za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije pokrenut zbog kršenja propisa i pravila o upravljanju rizicima zbog kojeg je protiv kreditne institucije pokrenut postupak za ukidanje odobrenja za rad, Hrvatska narodna banka može spojiti ta dva postupka.

Članovi nadzornog odbora

Članak 45.

(1) Član nadzornog odbora kreditne institucije može biti osoba koja, u svakom trenutku, ispunjava sljedeće uvjete:

1) koja ima dobar ugled

2) koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti, a koja zajedno s ostalim članovima nadzornog odbora ispunjava zahtjeve iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona

3) koja nije u sukobu interesa u odnosu na kreditnu instituciju, dioničare, članove nadzornog odbora, nositelje ključnih funkcija i više rukovodstvo kreditne institucije

4) koja može posvetiti dovoljno vremena ispunjavanju obveza iz svoje nadležnosti i

5) koja može biti član nadzornog odbora prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima.

(2) Nadzorni odbor kreditne institucije koja je značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju i vrstu, opseg i složenost poslova koje obavlja i nadzorni odbor kreditne institucije čiji su vrijednosni papiri uvršteni na uređeno tržište kako je određeno zakonom kojim se uređuje tržište kapitala mora imati dovoljan broj neovisnih članova.

(3) Nadzorni odbor kreditne institucije koja nije obuhvaćena stavkom 2. ovoga članka mora imati najmanje jednog neovisnog člana nadzornog odbora. Iznimno, ta se obveza ne odnosi na kreditnu instituciju koja je društvo kći matične kreditne institucije u EU-u sa sjedištem u RH ili matične kreditne institucije u RH.

(4) Radnici kreditne institucije ne mogu biti članovi nadzornog odbora te kreditne institucije.

(5) Na prijedlog uprave glavna skupština kreditne institucije donosi primjerenu politiku za izbor i procjenu ispunjenja uvjeta za pojedinačne članove nadzornog odbora i sve članove nadzornog odbora zajedno. Kreditna institucija dužna je provoditi tu politiku.

(6) Smatra se da osoba koja je pravomoćno osuđena za kaznena djela iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona nema dobar ugled.

(7) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

– uvjete iz stavka 1. ovoga članka i članka 35. stavka 3. ovoga Zakona za članstvo u nadzornom odboru kreditne institucije

– uvjete za određivanje neovisnosti člana nadzornog odbora i dovoljnog broja neovisnih članova nadzornog odbora

– postupak za izdavanje prethodne suglasnosti i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu za izdavanje prethodne suglasnosti za imenovanje člana nadzornog odbora i

– sadržaj politike iz stavka 5. ovoga članka i dinamiku procjene ispunjenja uvjeta za članove nadzornog odbora kreditne institucije.

Prethodna suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije

Članak 46.

(1) Članom nadzornog odbora kreditne institucije može biti izabrana, odnosno imenovana samo osoba koja je dobila prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora.

(2) Zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka podnosi kreditna institucija ili osnivači za mandat koji ne može biti duži od četiri godine.

(3) Iznimno, ako člana nadzornog odbora kreditne institucije imenuje nadležni sud u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima, njegov mandat ne može trajati duže od šest mjeseci, ali i u tom slučaju osoba koja se imenuje mora ispunjavati uvjete iz članka 45. ovoga Zakona.

(4) Zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka potrebno je priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 45. ovoga Zakona i odluku glavne skupštine o izboru kandidata za člana nadzornog odbora odnosno ako je statutom predviđeno da određeni dioničar imenuje određeni broj članova nadzornog odbora, potrebno je priložiti odluku tog dioničara o imenovanju člana nadzornog odbora.

(5) Hrvatska narodna banka podatke o pravomoćnoj osuđivanosti za kaznena djela i prekršaje za osobe za koje je podnesen zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka, pribavlja iz kaznene odnosno prekršajne evidencije na temelju obrazloženog zahtjeva ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija, i to za kaznena djela iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka provjerit će podatke o izrečenim sankcijama u evidenciji Europskog nadzornog tijela za bankarstvo.

(7) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka izdaje prethodnu suglasnost iz stavka 1. ovoga članka na rok predloženog trajanja mandata. Iznimno, Hrvatska narodna banka može izdati prethodnu suglasnost na rok koji je kraći od predloženog trajanja mandata.

(8) Hrvatska narodna banka odlučuje o izdavanju prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka na temelju:

1) dokumentacije iz stavka 4. ovoga članka

2) podataka o pravomoćnoj presudi za prekršaje koje je kandidat za člana nadzornog odbora kreditne institucije počinio u vezi s dosadašnjim radom i

3) ostalih podataka i informacija kojima raspolaže.

(9) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije ako ocijeni:

1) da kandidat za člana nadzornog odbora ne ispunjava uvjete iz članka 45. ovoga Zakona ili

2) da podaci i informacije iz stavka 8. ovoga članka upućuju na to da kandidat za člana nadzornog odbora nije primjeren.

(10) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije dužna je prije nego što bude imenovana na tu funkciju u drugoj kreditnoj instituciji ponovo dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke. Odredbe stavka 2. i stavaka 4. do 9. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na suglasnost iz ovoga stavka.

(11) Osoba koja je već dobila suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora i koju glavna skupština želi ponovo izabrati odnosno koju dioničar kojem je statutom predviđeno pravo imenovanja jednog ili više članova nadzornog odbora želi ponovno imenovati dužna je ponovo proći postupak propisan ovim Zakonom.

(12) Kreditna institucija dužna je podnijeti zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka, odnosno stavka 11. ovoga članka najmanje tri mjeseca prije isteka mandata pojedinog člana nadzornog odbora.

Ukidanje suglasnosti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije

Članak 47.

(1) Hrvatska narodna banka ukinut će zakonito rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije:

1) ako član nadzornog odbora više ne ispunjava uvjete za članstvo u nadzornom odboru kreditne institucije iz članka 45. ovoga Zakona

2) ako član nadzornog odbora krši odredbe o dužnostima i odgovornostima nadzornog odbora iz članaka 48. i 49. ovoga Zakona

3) ako osoba u roku od šest mjeseci od izdavanja suglasnosti ne stupi na dužnost na koju se suglasnost odnosi ili

4) ako osobi prestane dužnost na koju se suglasnost odnosi, i to s danom prestanka dužnosti

5) ako je član nadzornog odbora dobio suglasnost na temelju davanja neistinite ili netočne dokumentacije ili neistinito prezentiranih podataka koji su bitni za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora.

(2) Hrvatska narodna banka može ukinuti zakonito rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije ako nastupe uvjeti za ranu intervenciju u skladu s člankom 235.a ovoga Zakona.

(3) Radi provođenja postupka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavlja kontrolu nad članovima nadzornog odbora u opsegu i na način koji omogućuje da se provjeri postoje li činjenice i okolnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Ako Hrvatska narodna banka ukine rješenje kojim je dana suglasnost za imenovanje člana nadzornog odbora, glavna skupština kreditne institucije dužna je bez odgode donijeti odluku o opozivu imenovanja člana nadzornog odbora.

III.2. ODOBRENJA ZA PRUŽANJE BANKOVNIH I/ILI FINANCIJSKIH USLUGA

Odobrenje za rad

Članak 60.

- (1) Hrvatska narodna banka izdaje kreditnoj instituciji odobrenje za rad kao banka, štedna banka ili stambena štedionica (u daljnjem tekstu: odobrenje za rad).
- (2) Odobrenje za rad sadrži odobrenje za pružanje bankovnih usluga.
- (3) Odobrenje za rad može sadržavati i odobrenje za pružanje osnovnih i dodatnih financijskih usluga (u daljnjem tekstu: odobrenje za pružanje financijskih usluga).
- (4) Nakon dobivanja odobrenja za rad kreditna se institucija može upisati u sudski registar.
- (5) Iznimno od stavaka 3. i 4. ovoga članka, ako kreditna institucija namjerava pružati dodatnu financijsku uslugu iz članka 8. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona, a za koju nije potrebno odobrenje u skladu s posebnim zakonom, može pružati tu uslugu bez dobivanja odobrenja za pružanje te dodatne financijske usluge i upisati pružanje te usluge u sudski registar.

Ostala odobrenja

Članak 63.

- (1) Kreditna institucija koja pripaja drugu kreditnu instituciju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje ili drugu pravnu osobu sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje dužna je, prije upisa odluke o pripajanju u sudski registar, dobiti odobrenje Hrvatske narodne banke za to pripajanje (u daljnjem tekstu: odobrenje za pripajanje).
- (2) Kreditna institucija koja se namjerava pripojiti drugoj kreditnoj instituciji sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje dužna je od Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje za pripajanje.
- (3) Prijenos cjelokupne imovine i obveza smatra se pripajanjem u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka.
- (4) Kreditne se institucije mogu spajati s kreditnim institucijama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje ili s drugim pravnim osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje samo ako su dobile odobrenja nadležnih tijela svih sudionika u spajanju (u daljnjem tekstu: odobrenje za spajanje) i ako tim spajanjem nastaje nova kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje. Za upis u sudski registar nove kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj potrebno je odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke. Danom upisa nove kreditne institucije u sudski ili drugi odgovarajući registar kreditne institucije koje su sudjelovale u spajanju prestaju postojati, a njihova odobrenja od nadležnih tijela prestaju važiti.
- (5) Kreditna se institucija može razdvojiti tako da svu svoju imovinu prenese na dvije ili više novih kreditnih institucija osnovanih u tu svrhu sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, a prije upisa novih kreditnih institucija u sudski ili drugi odgovarajući registar dužna je od

Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje za provođenje razdvajanja (u daljnjem tekstu: odobrenje za razdvajanje s osnivanjem). Danom upisa novih kreditnih institucija u sudski ili drugi odgovarajući registar kreditna institucija koja se razdvaja prestaje postojati, a njezina odobrenja od Hrvatske narodne banke prestaju važiti.

(6) Kreditna institucija koja se razdvaja tako da svu svoju imovinu prenese na dvije ili više kreditnih institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, a koje već postoje, dužna je, prije upisa odluke o razdvajanju u sudski registar, od Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje za provođenje razdvajanja (u daljnjem tekstu: odobrenje za razdvajanje s preuzimanjem).

(7) Kreditna institucija može odvojiti jedan ili više dijelova svoje imovine tako da ih prenese na jednu ili više novih kreditnih institucija osnovanih u tu svrhu sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, a prije upisa odluke o odvajanju u sudski registar dužna je od Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje za provođenje odvajanja (u daljnjem tekstu: odobrenje za odvajanje s osnivanjem).

(8) Kreditna institucija koja odvaja jedan ili više dijelova svoje imovine tako da ih prenese na jednu ili više kreditnih institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, ako već postoje, dužna je, prije upisa odluke o odvajanju u sudski registar, od Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje za provođenje odvajanja (u daljnjem tekstu: odobrenje za odvajanje s preuzimanjem).

(9) Kreditna institucija koja namjerava prenijeti dio svoje imovine zajedno s razmjernim dijelom obveza na drugu kreditnu instituciju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, dužna je prije sklapanja tog ugovora dobiti odobrenje od Hrvatske narodne banke.

(10) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete i način dobivanja odobrenja iz ovoga članka.

(11) Kreditna institucija koja se namjerava pripojiti ili spojiti s drugom kreditnom institucijom sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje dužna je uz zahtjev iz stavka 2. ili 4. ovoga članka podnijeti obavijest Hrvatskoj narodnoj banci o načinu kako namjerava osigurati zaštitu prava vjerovnika u skladu sa zakonom kojim se uređuju trgovačka društva te o načinu i rokovima obavještanja deponenata u skladu sa zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita.

(12) Kreditna institucija koja se namjerava pripojiti drugoj kreditnoj instituciji sa sjedištem u drugoj državi članici, a kreditna institucija kojoj će ona biti pripojena nije osnovala podružnicu u Republici Hrvatskoj, dužna je prije provođenja pripajanja, a najkasnije dva mjeseca od objave zajedničkog plana pripajanja:

1) obavijestiti vjerovnike o pripajanju, kao i o načinu na koji namjerava na području Republike Hrvatske osigurati ispunjenje njihovih tražbina, osim ako je kreditna institucija prije pripajanja podmirila sve svoje obveze prema vjerovnicima iz Republike Hrvatske

2) obavijestiti dužnike o načinu na koji će primati ispunjenje obveza na području Republike Hrvatske i

3) obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o ispunjenju obveza iz točaka 1. i 2. ovoga stavka.

(13) Kreditna institucija koja se namjerava spojiti s drugom kreditnom institucijom sa sjedištem u drugoj državi članici, pri čemu će kreditna institucija koja će nastati spajanjem imati sjedište u drugoj državi članici, dužna je prije provođenja spajanja, a najkasnije dva mjeseca od objave zajedničkog plana spajanja:

1) obavijestiti vjerovnike o spajanju, kao i o načinu na koji namjerava na području Republike Hrvatske osigurati ispunjenje njihovih tražbina, osim ako je kreditna institucija prije spajanja podmirila sve svoje obveze prema vjerovnicima iz Republike Hrvatske

2) obavijestiti dužnike o načinu na koji će primati ispunjenje obveza na području Republike Hrvatske i

3) obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o ispunjenju obveza iz točaka 1. i 2. ovoga stavka.

(14) Kreditna institucija iz treće zemlje koja namjerava pripojiti kreditnu instituciju dužna je prije provođenja pripajanja Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev iz članka 89. stavka 2. ovoga Zakona kako bi se osigurao nastavak poslovanja putem podružnice najmanje godinu dana od dana pripajanja.

(15) Kreditna institucija iz treće zemlje koja je nastala spajanjem s kreditnom institucijom sa sjedištem u Republici Hrvatskoj dužna je u roku od 15 dana od dana spajanja Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev iz članka 89. stavka 2. ovoga Zakona kako bi se osigurao nastavak poslovanja putem podružnice najmanje godinu dana od dana spajanja.

Zahtjev za izdavanje odobrenja za rad

Članak 65.

(1) Zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad potrebno je priložiti dokumentaciju koju će Hrvatska narodna banka propisati podzakonskim propisom iz stavka 7. ovoga članka.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka prilaže se i:

– zahtjev za stjecanje kvalificiranog udjela i dokumentacija iz podzakonskog propisa na temelju članka 28. stavka 5. ovoga Zakona

– zahtjev iz članka 39. stavka 2. i članka 40. ovoga Zakona s prijedlogom predsjednika i članova uprave te dokumentacija iz članka 39. stavka 4. ovoga Zakona i

– zahtjev iz članka 46. stavka 2. ovoga Zakona s prijedlogom članova nadzornog odbora te dokumentacija iz članka 46. stavka 4. ovoga Zakona.

(3) Ako kreditna institucija osim bankovnih namjerava pružati i financijske usluge, u zahtjevu za izdavanje odobrenja mora navesti vrste financijskih usluga koje namjerava pružati.

(4) Kreditna institucija koja namjerava pružati dodatnu financijsku uslugu iz članka 8. stavka 2. točaka 2., 3. i 5. ovoga Zakona dužna je Hrvatskoj narodnoj banci dostaviti dokumentaciju propisanu posebnim zakonom.

(5) Prije izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka savjetovat će se i razmijeniti informacije s nadležnim tijelom države članice, u skladu s člankom 24. stavkom 9. ovoga Zakona, osobito u odnosu na primjerenost stjecatelja kvalificiranog udjela, ugled, odgovarajuće sposobnosti i iskustvo članova uprave i nadzornog odbora u društvima unutar iste grupe.

(6) Hrvatska narodna banka ovlaštena je, za pravne ili fizičke osobe koje procjenjuje pri odlučivanju o zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad, podatke o prekršajnoj osuđivanosti o tome vodi li se protiv tih osoba kazneni ili prekršajni postupak te o tome da te osobe nisu pravomoćno osuđene, podatke o pravomoćnoj osuđivanosti tih osoba za kaznena djela i prekršaje u Republici Hrvatskoj, kao i za kaznena djela u državi članici pribaviti iz kaznene odnosno prekršajne evidencije na temelju obrazloženog zahtjeva ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija, i to za kaznena djela iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona.

(7) Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis kojim će urediti dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad i zahtjevu za izdavanje odobrenja za pružanje financijskih usluga.

Usvajanje zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad

Članak 67.

(1) Hrvatska narodna banka usvojiti će zahtjev za izdavanje odobrenja za rad ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) ako za kvalificiranog stjecatelja ili, za slučaj da niti jedna pravna ili fizička osoba ne stječe kvalificirani udio, za 20 najvećih stjecatelja udjela u kreditnoj instituciji ne postoji razlog iz članka 29. ovoga Zakona

2) ako obavljanje supervizije poslovanja kreditne institucije prema odredbama ovoga Zakona ne bi bilo otežano ili onemogućeno zbog uske povezanosti kreditne institucije s drugim pravnim ili fizičkim osobama

3) ako obavljanje supervizije poslovanja kreditne institucije prema odredbama ovoga Zakona ne bi bilo otežano ili onemogućeno zbog uske povezanosti kreditne institucije s drugim pravnim ili fizičkim osobama sa sjedištem odnosno prebivalištem ili boravištem u trećoj zemlji čiji propisi ne onemogućuju provedbu supervizije ili ako ne postoje drugi razlozi zbog kojih nije moguće ili je otežano provesti superviziju

4) ako osobe predložene za predsjednika odnosno članove uprave kreditne institucije ispunjavaju uvjete iz članka 38. ili članka 40. ovoga Zakona ili ako osobe predložene za članove nadzornog odbora ispunjavaju uvjete iz članka 45. ovoga Zakona

5) ako kreditna institucija ima inicijalni kapital u skladu s člankom 19. ovoga Zakona i ako proizlazi da je kreditna institucija organizirana u skladu s ovim Zakonom, odnosno da su osigurani uvjeti za poslovanje kreditne institucije određeni ovim Zakonom, propisima donesenima na temelju ovoga Zakona ili propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

6) ako proizlazi da će kreditna institucija biti fizički prisutna u Republici Hrvatskoj i da će poslove voditi s područja Republike Hrvatske

7) ako odredbe statuta kreditne institucije nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona ili odredbama propisa donesenih na temelju ovoga Zakona ili propisa Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

8) ako iz dokumentacije i drugih poznatih činjenica proizlazi da je kreditna institucija kadrovski, organizacijski i tehnički sposobna pružati bankovne i/ili financijske usluge na način i u opsegu koji je predviđen njezinim poslovnim planom i

9) ako iz zahtjeva i priložene dokumentacije proizlazi da kreditna institucija ispunjava druge uvjete za pružanje bankovnih i/ili financijskih usluga na koje se odnosi zahtjev za izdavanje odobrenja.

(2) Pri odlučivanju o zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad Hrvatska narodna banka neće se voditi ekonomskim potrebama tržišta.

Prestanak važenja odobrenja za rad

Članak 68.

(1) Odobrenje za rad prestaje važiti:

- 1) danom otvaranja redovne likvidacije kreditne institucije
- 2) danom donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom
- 3) danom upisa nove kreditne institucije u sudski registar u slučaju spajanja kreditnih institucija
- 4) danom brisanja kreditne institucije iz sudskog registra u slučajevima iz članka 63. stavaka 2., 4. i 5. ovoga Zakona ili
- 5) danom, satom i minutom navedenom u izrijeci odluke o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije zbog razloga određenog člankom 255. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona.

(2) Prestankom važenja odobrenja za rad prestaje važiti odobrenje za pružanje financijskih usluga, kao i sva ostala odobrenja dana toj kreditnoj instituciji.

Razlozi za ukidanje odobrenja za rad

Članak 69.

(1) Hrvatska narodna banka ukinut će rješenje kojim je dano odobrenje za rad:

- 1) ako kreditna institucija ne počne poslovati unutar 12 mjeseci od izdavanja odobrenja
- 2) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci u pisanom obliku dostavi obavijest da više ne namjerava pružati bankovne i/ili financijske usluge za koje je izdano odobrenje ili
- 3) ako kreditna institucija samostalno prestane pružati bankovne usluge duže od šest mjeseci.

(2) Hrvatska narodna banka može ukinuti rješenje kojim je dano odobrenje za rad:

- 1) ako kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve iz dijela trećeg, četvrtog i šestog Uredbe (EU) br. 575/2013, ili zahtjeve vezane uz visinu regulatornog kapitala koje je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga Zakona, ili posebne zahtjeve vezane uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona
- 2) ako se ne može očekivati da će nastaviti ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima te posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu koja joj je povjerena, osobito što se tiče isplate depozita
- 3) ako kreditna institucija ne ispunjava uvjete vezane uz interni kapital i ostale uvjete za poslovanje u skladu s propisima o upravljanju rizicima
- 4) ako kreditna institucija u razdoblju od tri godine više puta prekrši dužnost pravodobnog i pravilnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke
- 5) ako kreditna institucija na bilo koji način onemogućuje obavljanje supervizije svojeg poslovanja
- 6) ako kreditna institucija ne izvršava supervizorske mjere koje je Hrvatska narodna banka naložila svojim rješenjem
- 7) ako postoji razlog za ukidanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela iz članka 32. ovoga Zakona
- 8) ako kreditna institucija ne ispunjava obveze koje se odnose na osiguranje depozita u skladu sa zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita
- 9) ako kreditna institucija ne ispunjava tehničke, organizacijske, kadrovske ili ostale uvjete za pružanje bankovnih usluga

10) ako kreditna institucija nije postupila u skladu s člankom 151. stavkom 2. točkom 5. i stavkom 3. točkom 2. ovoga Zakona

11) ako kreditna institucija nema uspostavljene sustave upravljanja na način uređen člankom 101. ovoga Zakona i podzakonskim propisima donesenima na temelju ovoga Zakona

12) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o ispunjavanju obveza vezanih uz stope kapitala u skladu s člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 99. stavku 1. te Uredbe

13) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke u skladu s člankom 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni

14) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o velikim izloženostima ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 394. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

15) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o likvidnosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 415. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013

16) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o omjeru financijske poluge ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 430. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

17) ako kreditna institucija ponovljeno ili kontinuirano ne ispunjava zahtjeve vezane uz likvidnu imovinu, što je postupanje protivno članku 412. Uredbe (EU) br. 575/2013

18) ako kreditna institucija postupa protivno odredbi o ograničenju izloženosti iz članka 395. Uredbe (EU) br. 575/2013

19) ako je kreditna institucija izložena kreditnom riziku pozicije sekuritizacije, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 405. Uredbe (EU) br. 575/2013

20) ako kreditna institucija ne objavljuje informacije ili su objavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 431. stavcima 1., 2. i 3. ili članku 451. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

21) ako kreditna institucija isplaćuje sredstva imateljima instrumenata koji su uključeni u izračun regulatornog kapitala protivno članku 140. ovoga Zakona ili u slučajevima kada u skladu s člancima 28., 51. ili 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 nije dopuštena takva isplata

22) ako je kreditna institucija pravomoćno proglašena krivom zbog težeg kršenja odredbi zakona kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma

23) ako kreditna institucija prestane ispunjavati uvjete na temelju kojih je dobila odobrenje za rad ili

24) ako je kreditna institucija dobila odobrenje za rad na temelju neistinite ili netočne dokumentacije odnosno neistinito prezentiranih podataka koji su bitni za poslovanje kreditne institucije.

(3) U izreci rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka navest će da će se izreka rješenja javno objaviti.

(4) Iznimno od stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ne može ukinuti rješenje kojim je dano odobrenje za rad kreditnoj instituciji od trenutka kada je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka donijela odluku o otvaranju postupka sanacije do trenutka donošenja odluke o okončanju postupka sanacije.

Nedostupnost depozita

Članak 70.

(1) Hrvatska narodna banka donijet će rješenje o nedostupnosti depozita kada ocijeni da kreditna institucija ne može niti će biti u mogućnosti, zbog razloga koji su izravno povezani s njezinom financijskom situacijom, isplatiti depozit koji je definiran zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita, a koji je dospio i koji treba biti isplaćen, ali koji kreditna institucija nije isplatila prema zakonskim ili ugovornim uvjetima koji su primjenjivi u tom slučaju.

(2) Hrvatska narodna banka donijet će rješenje iz stavka 1. ovoga članka u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od pet radnih dana nakon što je utvrdila da kreditna institucija nije isplatila dospjele depozite utvrđene zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita za koje je zatražena isplata.

(3) U slučajevima kada je prestalo važiti odobrenje za rad kreditne institucije na temelju članka 68. stavka 1. točke 1. ili točke 5. ovoga Zakona ili kada je rješenje ukinuto, Hrvatska narodna banka može, ako utvrdi postojanje razloga iz stavka 1. ovoga članka, donijeti rješenje o nedostupnosti njezinih depozita.

(4) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka dostavit će bez odgode Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka i drugim nadležnim i nadzornim tijelima te objaviti u »Narodnim novinama«.

(5) Hrvatska narodna banka može ukinuti rješenje o nedostupnosti depozita kada prestanu razlozi iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako tijekom postupka sanacije Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka utvrdi postojanje uvjeta za donošenje rješenja o nedostupnosti depozita, donijet će odluku o postojanju uvjeta za utvrđivanje nedostupnosti depozita iz stavka 1. ovoga članka. Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka dužna je bez odgađanja tu odluku dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci koja će, na temelju te odluke, a bez provođenja posebnog postupka, u roku od tri radna dana donijeti rješenje o nedostupnosti depozita.

Ukidanje odobrenja za pružanje pojedinih financijskih usluga

Članak 73.

(1) Hrvatska narodna banka ukinut će rješenje kojim je dano odobrenje za pružanje financijskih usluga:

1) ako je kreditna institucija dobila odobrenje za rad na temelju neistinite ili netočne dokumentacije odnosno neistinito prezentiranih podataka koji su bitni za poslovanje kreditne institucije

2) ako kreditna institucija više ne ispunjava tehničke, kadrovske, organizacijske ili ostale uvjete za pružanje pojedinih vrsta financijskih usluga ili

3) ako kreditna institucija više ne ispunjava uvjete propisane drugim propisima kojima se uređuje pružanje financijskih usluga.

(2) Na ukidanje rješenja kojim je dano odobrenje za pružanje financijskih usluga na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 71. ovoga Zakona.

Pružanje usluga od strane kreditne institucije u drugoj državi članici preko podružnice

Članak 75.

(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja namjerava osnovati podružnicu u drugoj državi članici dužna je podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja Hrvatskoj narodnoj banci i navesti državu članicu u kojoj namjerava osnovati svoju podružnicu te dostaviti informacije o:

1) poslovnom planu za prve tri poslovne godine koji mora sadržavati vrstu i opseg usluga koje namjerava pružati preko podružnice te organizacijski ustroj podružnice

2) adresi u državi članici domaćinu na kojoj će Hrvatska narodna banka moći dobiti dokumentaciju o podružnici i

3) popisu imena, prezimena i adresa fizičkih osoba koje će biti odgovorne za vođenje poslova podružnice.

(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka kreditna institucija dostavit će Hrvatskoj narodnoj banci u sadržaju koji je propisan Delegiranom uredbom Komisije (EU) br. 1151/2014 od 4. lipnja 2014. o dopuni Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda u području informacija koje se priopćuju pri ostvarivanju prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (Tekst značajan za EGP) (SL L 309/1, 30. 10. 2014., u daljnjem tekstu: Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1151/2014) i na način propisan Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 926/2014 od 27. kolovoza 2014. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda u pogledu standardnih obrazaca, predložaka i postupaka za obavijesti o ostvarivanju prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga u

skladu s Direktivom 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća (Tekst značajan za EGP) (SL L 254/2, 28. 8. 2014., u daljnjem tekstu: Provedbena uredba Komisije (EU) br. 926/2014).

(3) Hrvatska narodna banka može u roku od 30 dana od zaprimanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka tražiti i dodatnu dokumentaciju.

(4) Hrvatska narodna banka donijet će najkasnije u roku od 60 dana od dana dostave potpunih i točnih informacija iz stavka 1. ovoga članka rješenje kojim odlučuje o zahtjevu kreditne institucije za osnivanje podružnice (u daljnjem tekstu: odobrenje za osnivanje podružnice u državi članici) i o tome obavijestiti kreditnu instituciju i Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

(5) Nakon izdavanja odobrenja iz stavka 4. ovoga članka Hrvatska narodna banka će bez odgađanja, a unutar roka od tri mjeseca od dana dostave potpunih i točnih informacija iz stavka 1. ovoga članka, dostaviti nadležnom tijelu države članice domaćina informacije iz stavka 1. ovoga članka zajedno s podacima o iznosu i sastavu regulatornoga kapitala i iznosu kapitalnih zahtjeva kreditne institucije izračunatima u skladu s člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 na način propisan Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 926/2014 te o tome obavijestiti kreditnu instituciju.

(6) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev kreditne institucije ako na temelju podataka kojima raspolaže ocijeni da:

1) kreditna institucija nema primjerenu organizacijsku, tehničku i kadrovsku strukturu ili primjeren financijski položaj da bi pružala planirani opseg usluga u navedenoj državi članici preko podružnice

2) kreditna institucija na taj način izbjegava strože propise i pravila koji su na snazi u Republici Hrvatskoj ili

3) bi time mogla biti ugrožena sigurnost i stabilnost poslovanja kreditne institucije.

(7) Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis kojim pobliže propisuje postupak za davanje odobrenja iz stavka 4. ovoga članka.

Primjena drugih odredbi ovoga Zakona te ostalih propisa na kreditnu instituciju iz druge države članice

Članak 88.

(1) Na kreditnu instituciju iz druge države članice koja neposredno pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje se primjenjuju na kreditne institucije, i to one koje se odnose na:

1) obvezu čuvanja bankovne tajne (članci 156. do 158.)

2) superviziju kreditne institucije

3) zaštitu potrošača (članci 300. do 312.).

(2) Na podružnicu kreditne institucije iz druge države članice koja pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje se primjenjuju na kreditne institucije, i to one koje se odnose na:

- 1) kupoprodaju plasmana (članak 150. stavci 5. i 8.)
- 2) izvještavanje na zahtjev Hrvatske narodne banke (članak 153.)
- 3) obvezu čuvanja bankovne tajne (članci 156. do 158.)
- 4) superviziju kreditne institucije
- 5) godišnju naknadu za superviziju (članak 200.) i
- 6) zaštitu potrošača (članci 300. do 312.).

(3) Kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka i podružnica kreditne institucije iz stavka 2. ovoga članka dužne su pridržavati se i drugih propisa koji se radi zaštite općeg dobra primjenjuju na području Republike Hrvatske.

Primjena drugih odredbi ovoga Zakona na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 92.

(1) Na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju odredbi ovoga Zakona te odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013 o:

- 1) upravi kreditne institucije (članci 36. do 44.)
- 2) sustavu upravljanja (članci 98. do 100.)
- 3) sustavu upravljanja rizicima (članci 101. do 103.)
- 4) sustavu unutarnjih kontrola (članci 104. do 108.)
- 5) eksternalizaciji poslovnih procesa (članci 109. do 111.)
- 6) adekvatnosti kapitala (članci 112. do 115.)
- 7) zaštitnim slojevima i mjerama za očuvanje kapitala (članci 116. do 144.)
- 8) suglasnostima za izloženosti (članci 145. do 147.)

9) posebnim uvjetima u vezi s ulaganjima u materijalnu imovinu i kapital drugih pravnih osoba (članci 148. i 149.)

10) kupoprodaji plasmana (članak 150.)

11) izvještavanju Hrvatske narodne banke (članci 151. do 154.)

12) bankovnoj tajni (članci 156. do 158.)

13) poslovnim knjigama i financijskim izvještajima (članci 159. do 164.)

14) javnom objavljivanju informacija (članci 165. do 167.)

15) vanjskoj reviziji (članci 168. do 174.)

16) superviziji kreditnih institucija (članci 175. do 190., članci 199. i 200.)

17) supervizorskim mjerama (članci 217. do 234.)

18) prestanku i reorganizaciji poslovanja (članci 246. do 249., članci 263. i 276. te članci 345. do 357.)

19) zaštiti potrošača (članci 300. do 312.)

20) postupcima odlučivanja Hrvatske narodne banke (članci 322. do 328.) i

21) prekršajima (članci 360. do 367.).

(2) Na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013 i propisa donesenih na temelju te Uredbe.

(3) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje odredbe o osnivanju, poslovanju, izvješćivanju Hrvatske narodne banke i prestanku podružnice kreditne institucije iz treće zemlje te način primjene odredbi iz stavka 1. ovoga članka na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje.

Isplata varijabilnih primitaka

Članak 100.

Kreditna institucija koja ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno odredbama ovoga Zakona ili odredbama podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona, ne smije isplaćivati tako ugovorene varijabilne primitke te su tako ugovorene odredbe ništete.

V.2.4. EKSTERNALIZACIJA POSLOVNIH AKTIVNOSTI KREDITNIH INSTITUCIJA

Pojam eksternalizacije

Članak 109.

(1) Eksternalizacija je ugovorno povjeravanje obavljanja aktivnosti kreditne institucije pružateljima usluga, koje bi inače kreditna institucija sama obavljala.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka eksternalizacijom se ne smatra:

- nabava robe i radova
- najam ili zakup i
- komunalne usluge.

Uvjeti za eksternalizaciju

Članak 110.

(1) Kreditna institucija dužna je uspostaviti odgovarajući sustav upravljanja rizicima koji su povezani s eksternalizacijom.

(2) Kreditna institucija dužna je osigurati da eksternalizacija ne narušava:

- 1) obavljanje redovitog poslovanja kreditne institucije
- 2) djelotvorno upravljanje rizicima kreditne institucije
- 3) sustav unutarnjih kontrola kreditne institucije i
- 4) mogućnost obavljanja supervizije od strane Hrvatske narodne banke.

(3) Ako kreditna institucija namjerava eksternalizirati materijalno značajne aktivnosti, dužna je o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i dostaviti propisanu dokumentaciju.

(4) Hrvatska narodna banka procijenit će nakon primitka obavijesti i potpune dokumentacije iz stavka 3. ovoga članka u roku od 90 dana jesu li ispunjeni uvjeti za eksternalizaciju propisani ovim Zakonom i drugim propisima te o rezultatima procjene obavijestiti kreditnu instituciju.

Propisi Hrvatske narodne banke u vezi s eksternalizacijom

Članak 111.

Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

- 1) pojam materijalno značajnih aktivnosti
- 2) iscrpne uvjete za eksternalizaciju i

3) sadržaj dokumentacije uz obavijest i rokove za dostavu obavijesti iz članka 110. stavka 3. ovoga Zakona.

Odobrenja Hrvatske narodne banke

Članak 114.

(1) Ako obavješćivanje o planiranoj izmjeni internog modela već nije propisano Uredbom (EU) br. 575/2013 ili uredbama koje su donesene na temelju te Uredbe, kreditna institucija dužna je odmah obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o planiranoj izmjeni internog modela za koji je dobila odobrenje Hrvatske narodne banke.

(2) Hrvatska narodna banka ocijenit će u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, na temelju dostavljene dokumentacije i informacija kojima raspolaže, zahtijeva li planirana izmjena izmjenu odobrenja.

(3) Ako obavješćivanje o prestanku ispunjavanja uvjeta već nije propisano Uredbom (EU) br. 575/2013 ili uredbama koje su donesene na temelju te Uredbe, kreditna institucija dužna je odmah obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o prestanku ispunjavanja uvjeta za izdavanje odobrenja i priložiti:

1) dokaz da odstupanja nisu materijalno značajna ili

2) plan za osiguravanje ispunjavanja uvjeta za izdavanje odobrenja.

(4) Kreditna institucija može rasporediti instrumente kapitala iz članaka 52. i 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 kao instrumente dodatnog osnovnog kapitala odnosno instrumente dopunskog kapitala nakon što dobije odobrenje Hrvatske narodne banke za raspoređivanje instrumenta kapitala kao instrumenata dodatnog osnovnog kapitala odnosno instrumenata dopunskog kapitala.

(5) Hrvatska narodna banka izdat će odobrenje iz stavka 4. ovoga članka ako instrument kapitala ispunjava sve propisane uvjete.

(6) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom propisat će dokumentaciju koju je kreditna institucija dužna dostaviti zajedno sa zahtjevom za izdavanje odobrenja iz stavka 4. ovoga članka i zahtjevom za izdavanje odobrenja iz članka 26. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za Republiku Hrvatsku

Članak 119.

(1) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za područje Republike Hrvatske, odnosno imenovano tijelo za potrebe članka 136. stavka 1. Direktive 2013/36/EU.

(2) Hrvatska narodna banka dužna je za svako tromjesečje izračunati referentni pokazatelj na kojem zasniva svoju procjenu potrebne visine stope protucikličkog zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 3. ovoga članka.

(3) Referentni pokazatelj iz stavka 2. ovoga članka mora na smislen način odražavati kreditni ciklus i rizike koji proizlaze iz prekomjernog kreditnog rasta u Republici Hrvatskoj kao i specifičnosti gospodarstva Republike Hrvatske. Referentni pokazatelj obvezno se zasniva na odstupanju omjera kredita i bruto domaćeg proizvoda od njegova dugoročnog trenda, uzimajući u obzir, među ostalim, sljedeće:

1) pokazatelj rasta razine kredita u Republici Hrvatskoj, a osobito pokazatelj koji odražava promjenu omjera odobrenih kredita u Republici Hrvatskoj i bruto domaćeg proizvoda

2) važeće smjernice Europskog odbora za sistemske rizike u vezi s načinom mjerenja i izračuna odstupanja omjera kredita i bruto domaćeg proizvoda od dugoročnog trenda te u vezi s izračunom referentnih pokazatelja, sve u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkom b) Direktive 2013/36/EU.

(4) Hrvatska narodna banka dužna je u svakom tromjesečju procijeniti primjerenu visinu stope protucikličkog zaštitnog sloja za područje Republike Hrvatske i o tome donijeti podzakonski propis uzimajući u obzir:

1) referentni pokazatelj iz stavaka 2. i 3. ovoga članka

2) važeće smjernice Europskog odbora za sistemske rizike donesene na temelju članka 135. stavka 1. točaka a), c) i d) Direktive 2013/36/EU i sve preporuke tog odbora u vezi s određivanjem stope protucikličkog zaštitnog sloja i

3) ostale varijable koje Hrvatska narodna banka smatra relevantnima za rješavanje pitanja cikličkog sistemskog rizika.

(5) Odluka iz stavka 4. ovoga članka sadrži stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i datum početka primjene te stope.

VII.3. ZAŠTITNI SLOJ ZA STRUKTURNI SISTEMSKI RIZIK

Opće odredbe

Članak 129.

(1) Hrvatska narodna banka odlukom će odrediti stopu i način održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za sve kreditne institucije ili za jednu ili više podskupina kreditnih institucija s ciljem sprječavanja ili smanjenja strukturnih sistemskih rizika koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013.

(2) Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka može propisati samo pod uvjetom da se strukturni sistemski rizici ne mogu riješiti primjenom drugih mjera na temelju ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013, ne uzimajući u obzir članke 458. i 459. te Uredbe.

(3) Hrvatska narodna banka je nadležno tijelo za određivanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik prema članku 133. stavku 2. Direktive 2013/36/EU za kreditne institucije.

Ostale sistemski važne kreditne institucije

Članak 137.

(1) Hrvatska narodna banka utvrđuje na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi OSV kreditne institucije kojima je izdala odobrenje za rad.

(2) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za utvrđivanje OSV kreditnih institucija prema članku 131. stavku 1. Direktive 2013/36/EU.

(3) OSV kreditna institucija može biti sljedeće sistemski važno društvo kod kojeg poremećaj u poslovanju ili prestanak poslovanja mogu dovesti do sistemskog rizika u Republici Hrvatskoj:

1) matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH

2) matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH

3) matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH ili

4) kreditna institucija.

(4) Hrvatska narodna banka odredit će stopu zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju u visini od 0% do 2% ukupnog iznosa izloženosti riziku, na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj ili pojedinačnoj osnovi, uzimajući u obzir uvjete za utvrđivanje OSV kreditne institucije. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.

(5) OSV kreditna institucija dužna je održavati zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju u visini koju odredi Hrvatska narodna banka uzimajući u obzir stavak 6. ovoga članka i članak 139. ovoga Zakona.

(6) Iznimno od stavka 4. ovoga članka i članka 129. ovoga Zakona, ako je OSV kreditna institucija društvo kći GSV kreditne institucije ili OSV kreditne institucije koja je matična kreditna institucija u EU-u i na koju se primjenjuje zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj koji se primjenjuje na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi za OSV kreditnu instituciju ne smije prelaziti veću od sljedećih vrijednosti:

1) 1% ukupnog iznosa izloženosti riziku i

2) stope zaštitnog sloja za GSV kreditnu instituciju ili stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju koja se primjenjuje na grupu na konsolidiranoj osnovi.

(7) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom koji održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 5. ovoga članka koristiti za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala iz članka 117. ovoga Zakona, zahtjeva za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 118. ovoga Zakona ni zahtjeva koje je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 220., 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(8) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti Europskoj komisiji, Europskom odboru za sistemске rizike i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo nazive OSV kreditnih institucija. Hrvatska narodna banka dužna je javno objaviti na svojim internetskim stranicama nazive OSV kreditnih institucija i njihove stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju.

(9) Hrvatska narodna banka dužna je rješenjem utvrditi OSV kreditnu instituciju i stopu zaštitnog sloja za tu OSV kreditnu instituciju.

Plan za očuvanje kapitala

Članak 143.

(1) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj dužna je izraditi plan za očuvanje kapitala i dostaviti ga Hrvatskoj narodnoj banci najkasnije u roku od pet radnih dana nakon što je ustanovila da ne ispunjava taj zahtjev.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može na zahtjev pojedinačne kreditne institucije odobriti da plan za očuvanje kapitala dostavi u roku od najviše 10 dana uzimajući u obzir opseg i složenost poslova koje ta kreditna institucija obavlja.

(3) Plan za očuvanje kapitala mora sadržavati sljedeće:

1) procjene prihoda i rashoda te projekciju bilance

2) mjere za povećanje stopa kapitala kreditne institucije

3) plan i vremenski okvir za povećanje regulatornog kapitala kako bi se u cijelosti ispunio zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

(4) Hrvatska narodna banka može od kreditne institucije zahtijevati i druge podatke koje smatra potrebnima za provođenje procjene iz stavka 5. ovoga članka.

(5) Hrvatska narodna banka procjenjuje plan za očuvanje kapitala te ga odobrava samo ako smatra da je vrlo vjerojatno da će se provođenjem plana očuvati kapital ili prikupiti dovoljno dodatnog kapitala koji bi kreditnoj instituciji omogućio ispunjavanje njezinog zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj u roku koji Hrvatska narodna banka smatra primjerenim.

(6) Ako Hrvatska narodna banka ne odobri plan za očuvanje kapitala u skladu sa stavkom 5. ovoga članka, poduzet će jednu ili obje sljedeće mjere:

1) naložit će kreditnoj instituciji da poveća regulatorni kapital do određenih razina u određenim rokovima

2) na osnovi svojih ovlasti u skladu s člankom 220. ovoga Zakona, naložit će stroža ograničenja raspodjele od onih iz članaka 140. do 142. ovoga Zakona.

(7) Ako kreditna institucija namjerava poduzeti druge mjere za povećanje stopa kapitala odnosno promijeniti vremenski okvir za povećanje regulatornoga kapitala sadržanog u odobrenom planu za očuvanje kapitala, dužna je o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i

dostaviti izmijenjeni plan za očuvanje kapitala. Izmijenjeni plan za očuvanje kapitala Hrvatska narodna banka procjenjuje i odobrava u skladu sa stavkom 5. ovoga članka.

VII.7. IZVJEŠTAVANJE

Izveštavanje

Članak 144.

(1) Kreditna institucija i matična kreditna institucija dužna je izvještavati Hrvatsku narodnu banku o zaštitnim slojevima kapitala iz članaka 117., 118., 130., 135. i 137. ovoga Zakona i mjerama za očuvanje kapitala iz članaka 140. do 143.a ovoga Zakona na način i u rokovima propisanim podzakonskim propisom iz stavka 2. ovoga članka.

(2) Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis kojim pobliže uređuje način i rokove izvještavanja o zaštitnim slojevima kapitala iz članaka 117., 118., 130., 135. i 137. ovoga Zakona i mjerama za očuvanje kapitala iz članaka 140. do 143.a ovoga Zakona.

VIII. OSTALE IZLOŽENOSTI I SUGLASNOSTI

Definicija izloženosti

Članak 145.

Izloženost u smislu ove glave je izloženost na način kako je definirana člankom 389. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Procjena plana oporavka

Članak 154.a

(1) Kreditna institucija dužna je osigurati da plan oporavka ispunjava sljedeće uvjete:

1) provedba mjera predloženih u planu osigurava ili ponovno uspostavlja održivost redovnog poslovanja i stabilnost financijskog položaja kreditne institucije ili grupe kreditnih institucija za koju se plan izrađuje, u situacijama ozbiljnog financijskog poremećaja, uzimajući u obzir pripremne mjere koje je kreditna institucija poduzela ili planira poduzeti i

2) plan oporavka i mjere predviđene njime mogu se u situacijama ozbiljnog financijskog poremećaja brzo i učinkovito provesti te neće dovesti do značajnih štetnih posljedica u financijskom sustavu, čak i u slučaju istodobnog provođenja plana oporavka u drugoj kreditnoj instituciji.

(2) Hrvatska narodna banka dužna je u roku od šest mjeseci od dostave plana oporavka provjeriti jesu li ispunjeni zahtjevi iz članka 154. ovoga Zakona i uvjeti iz stavka 1. ovoga članka te o tome obavijestiti kreditnu instituciju. Ako kreditna institucija ima značajnu podružnicu u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka u navedenom će se roku savjetovati i s nadležnim tijelom države članice u kojoj se nalazi ta podružnica, u onoj mjeri u kojoj je to važno za tu podružnicu.

(3) Pri procjeni iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka vodit će računa o primjerenosti strukture kapitala i izvora financiranja kreditne institucije ovisno o složenosti organizacijske strukture i profilu rizičnosti te kreditne institucije.

(4) Hrvatska narodna banka će bez odgađanja dostaviti plan oporavka sanacijskom tijelu nadležnom za izradu sanacijskog plana kreditne institucije, koje može, ako smatra da mjere predložene planom oporavka mogu negativno utjecati na mogućnost sanacije te kreditne institucije, u primjerenom roku dati preporuke. Pri nalaganju mjera prema kreditnoj instituciji uzet će se u obzir dobivene preporuke.

(5) Ako Hrvatska narodna banka u roku iz stavka 2. ovoga članka ocijeni da postoje značajni nedostaci u planu oporavka ili značajne prepreke mogućnosti njegove provedbe, naložit će kreditnoj instituciji da u roku od najviše dva mjeseca dostavi izmijenjeni plan oporavka kojim se utvrđeni nedostaci ili prepreke uklanjaju. Rok za dostavu izmijenjenog plana oporavka Hrvatska narodna banka može na zahtjev kreditne institucije produžiti za najviše mjesec dana. Prije nego što kreditnoj instituciji naloži da dostavi izmijenjeni plan oporavka, Hrvatska narodna banka kreditnoj će instituciji dati mogućnost da dade mišljenje o tom zahtjevu.

(6) Ako ocijeni da ni izmijenjenim planom oporavka nisu uklonjeni utvrđeni nedostaci ili prepreke, Hrvatska narodna banka može naložiti kreditnoj instituciji da izvrši točno određene promjene plana oporavka.

(7) Ako kreditna institucija ne dostavi izmijenjeni plan oporavka ili ako Hrvatska narodna banka ocijeni da izmijenjenim planom oporavka nisu uklonjeni prvotno utvrđeni nedostaci ili prepreke, i ako ih nije moguće ukloniti nalaganjem točno određenih promjena plana oporavka, Hrvatska narodna banka naložit će kreditnoj instituciji da odredi koje je promjene u poslovanju moguće provesti kako bi uklonila nedostatke ili prepreke u provedbi plana oporavka te rokove u kojima bi te promjene mogla provesti.

(8) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni da su promjene u poslovanju koje je odredila kreditna institucija adekvatne za uklanjanje nedostataka ili prepreka u provedbi plana oporavka, naložit će kreditnoj instituciji da te promjene provede.

(9) Ako kreditna institucija ne odredi promjene u poslovanju za uklanjanje nedostataka ili prepreka u provedbi plana oporavka ili ako Hrvatska narodna banka ocijeni da predložene promjene ili rokovi nisu adekvatni, Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji naložiti bilo koju mjeru koju smatra potrebnom za uklanjanje nedostataka ili prepreka u provedbi plana oporavka i razmjernom s obzirom na ozbiljnost nedostataka i prepreka te učinke mjera na poslovanje kreditne institucije.

(10) U smislu stavka 9. ovoga članka Hrvatska narodna banka može, osim drugih mjera iz ovoga Zakona, naložiti osobito:

- 1) smanjivanje profila rizičnosti, uključujući i likvidnosni rizik
- 2) stvaranje uvjeta za pravodobno povećanje temeljnog kapitala ili regulatornog kapitala
- 3) preispitivanje strategije i organizacijske strukture

4) promjenu strategije izvora financiranja s ciljem povećanja otpornosti temeljnih poslovnih linija i ključnih funkcija i

5) uvođenje promjena u sustavu upravljanja.

(11) Mjere iz stavka 10. ovoga članka mogu biti mjere koje se ispunjavaju na konsolidiranoj osnovi, mjere koje na pojedinačnoj osnovi ispunjava matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona ili mjere koje na pojedinačnoj osnovi ispunjava pojedina članica grupe kreditnih institucija.

Obveza čuvanja bankovne tajne

Članak 157.

(1) Članovi tijela kreditne institucije, dioničari kreditne institucije, radnici kreditne institucije i druge osobe koje zbog prirode poslova koje obavljaju s kreditnom institucijom ili za kreditnu instituciju imaju pristup povjerljivim podacima, moraju čuvati bankovnu tajnu te je ne smiju priopćiti trećim osobama, iskoristiti je protiv interesa kreditne institucije i njezinih klijenata ili omogućiti trećim osobama da je iskoriste.

(2) Obveza čuvanja bankovne tajne postoji za osobe iz stavka 1. ovoga članka i nakon prestanka njihova rada u kreditnoj instituciji, odnosno nakon prestanka svojstva dioničara ili članstva u tijelima kreditne institucije, kao i nakon prestanka ugovornog odnosa o obavljanju poslova za kreditnu instituciju.

(3) Obveza kreditne institucije da čuva bankovnu tajnu ne odnosi se na sljedeće slučajeve:

1) ako se klijent pisano izričito suglasi da se određeni povjerljivi podaci mogu priopćiti

2) ako to omogućuje ostvarenje interesa kreditne institucije za prodaju potraživanja klijenta

3) ako se povjerljivi podaci priopćavaju Hrvatskoj narodnoj banci, Financijskom inspektoratu Republike Hrvatske ili drugom nadzornom ili nadležnom tijelu za potrebe supervizije ili nadzora, a u okvirima njihove nadležnosti

4) ako se povjerljivi podaci razmjenjuju unutar grupe kreditnih institucija radi upravljanja rizicima

5) ako se povjerljivi podaci priopćavaju pravnoj osobi koja je osnovana radi prikupljanja i pružanja podataka o bonitetu pravnih i fizičkih osoba, i to u skladu s posebnim zakonom

6) ako se povjerljivi podaci o klijentima koji nisu ispunili svoju dospjelu obvezu u roku priopćavaju pravnoj osobi koja prikuplja i razmjenjuje ove podatke između kreditnih i/ili financijskih institucija

7) ako je priopćavanje povjerljivih podataka nužno za prikupljanje i utvrđivanje činjenica u kaznenom postupku i postupku koji mu prethodi, pod uvjetom da to pisano zatraži ili naloži nadležni sud

- 8) ako je priopćavanje povjerljivih podataka potrebno za provedbu ovrhe ili stečaja nad imovinom klijenta, ostavinskog ili drugog imovinskopravnog postupka, a to pisano zatraži ili naloži nadležni sud ili javni bilježnik u obavljanju poslova koji su im povjereni na temelju zakona
- 9) ako interesi ili obveze kreditne institucije ili klijenta zahtijevaju priopćavanje povjerljivih podataka u svrhu razjašnjenja međusobnog pravnog odnosa između kreditne institucije i klijenta u sudskom postupku, arbitražnom postupku ili postupku mirenja
- 10) ako se povjerljivi podaci priopćavaju Uredu za sprječavanje pranja novca, a na temelju zakona kojim se regulira sprječavanje pranja novca i financiranje terorizma
- 11) ako se povjerljivi podaci priopćavaju Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranoga kriminala, a na temelju zakona kojim se regulira suzbijanje korupcije i organiziranog kriminala
- 12) ako su povjerljivi podaci potrebni poreznim tijelima (Poreznoj i Carinskoj upravi) u postupku koji ona provode u okviru svojih zakonskih ovlasti, a priopćavaju se na njihov pisani zahtjev
- 13) ako se povjerljivi podaci priopćavaju za potrebe Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, a na temelju zakona kojim se regulira osiguranje depozita
- 14) ako je iz stanja računa vidljiva nesposobnost za plaćanje, a izdavanje potvrde traži se radi dokazivanja postojanja stečajnog razloga
- 15) ako je riječ o odavanju podataka društvima za osiguranje u postupku osiguranja potraživanja kreditne institucije
- 16) ako je riječ o odavanju podataka pri sklapanju pravnih poslova koji imaju učinak osiguranja potraživanja kreditne institucije kao što su kreditni izvedeni instrumenti, bankarsko jamstvo i drugi slični poslovi
- 17) ako je riječ o odavanju podataka, uz pisanu suglasnost uprave kreditne institucije, imatelju kvalificiranog udjela te kreditne institucije, osobi koja namjerava steći kvalificirani udio u toj kreditnoj instituciji, osobi kojoj se pripaja ili s kojom se spaja kreditna institucija, pravnoj osobi koja namjerava preuzeti kreditnu instituciju kao i revizorima, pravnim i drugim stručnim osobama ovlaštenima od imatelja kvalificiranog udjela ili potencijalnog imatelja
- 18) ako je riječ o odavanju podataka koji su nužni za provedbu aktivnosti kreditne institucije, a koje su predmet eksternalizacije, ako se podaci otkrivaju pružateljima eksternalizacije
- 19) ako kreditna institucija koja pruža usluge pohrane i administriranja financijskih instrumenata za račun klijenata, uključujući poslove skrbništva, dostavi kreditnoj instituciji koja je izdavatelj nematerijaliziranih vrijednosnih papira na njezin zahtjev podatke o imatelju tih vrijednosnih papira
- 20) ako se povjerljivi podaci na temelju pisanog zahtjeva priopćavaju centrima za socijalnu skrb u okviru njihovih zakonskih ovlasti, a za potrebe poduzimanja mjera radi zaštite prava djece (osoba mlađih od 18 godina) i osoba pod skrbništvom

21) ako to pisanim putem zatraži Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ili ako Državno odvjetništvo Republike Hrvatske pisanim putem naloži Ministarstvu unutarnjih poslova prikupljanje podataka u predistražnom postupku

22) ako se povjerljivi podaci priopćavaju sudužniku, založnom dužniku, jamcu ili drugom sudioniku kreditnog odnosa, i to samo podaci o tom kreditnom odnosu

23) ako se povjerljivi podaci priopćavaju na pisani zahtjev osobi koja je pogrešno uplatila novčana sredstva na račun klijenta kreditne institucije, i to samo podaci koji su potrebni u svrhu pokretanja sudskog postupka radi povrata pogrešno uplaćenih novčanih sredstava

24) ako se povjerljivi podaci priopćavaju sanacijskim tijelima i Ministarstvu financija u vezi s provedbom Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i

25) ako je to propisano drugim zakonima.

(4) Odavanjem povjerljivih podataka ne smatra se:

1) odavanje podataka u agregiranom obliku iz kojih nije moguće utvrditi osobne ili poslovne podatke o klijentu i

2) odavanje javnih podataka iz jedinstvenog registra računa.

(5) Kreditna institucija dužna je osigurati da potrošač pri zaključenju svakog pojedinog ugovora o pružanju bankovnih i/ili financijskih usluga pisanu suglasnost iz stavka 3. točke 1. ovoga članka daje u zasebnom dokumentu.

(6) Kada se razmjena povjerljivih podataka obavlja na temelju pisane suglasnosti klijenta iz stavka 3. točke 1. ovoga članka ili u skladu sa stavkom 3. točkom 6. ovoga članka, kreditna institucija dužna je ispuniti sljedeće uvjete:

– osigurati da su podaci koji se dostavljaju točni, potpuni i ažurni

– klijentu omogućiti uvid u njegove podatke koje ona dostavlja

– osigurati da se na taj način ne razmjenjuju podaci u opsegu većem nego što je potrebno za svrhu u koju se podaci razmjenjuju i

– čuvati tako primljene podatke ne duže nego što je potrebno za svrhu u koju se podaci dostavljaju.

(7) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete iz stavka 6. ovoga članka.

Obveze revizorskog društva

Članak 172.

(1) Revizorsko društvo dužno je pisano i bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o:

- 1) utvrđenim nezakonitostima ili činjenicama i okolnostima koje mogu na bilo koji način ugroziti daljnje poslovanje kreditne institucije
- 2) okolnostima koje su razlog za ukidanje odobrenja za rad iz članka 69. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona
- 3) materijalno značajnoj razlici u procjeni rizika prisutnih u poslovanju kreditne institucije i vrednovanju bilančnih i izvanbilančnih stavki i stavki računa dobiti i gubitka
- 4) težem kršenju internih akata
- 5) znatnijoj slabosti u ustroju sustava unutarnjih kontrola ili propustima u primjeni sustava unutarnjih kontrola i
- 6) činjenicama koje bi mogle dovesti do mišljenja s rezervom, negativnog mišljenja ili suzdržavanja od izražavanja mišljenja na financijske izvještaje.

(2) Revizorsko društvo dužno je pisano obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj činjenici iz stavka 1. ovoga članka za koju sazna u postupku obavljanja revizije financijskih izvještaja društva koje kontrolira kreditna institucija.

(3) Dostava podataka Hrvatskoj narodnoj banci iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne znači kršenje obveze čuvanja revizorske tajne koja proizlazi iz zakona kojim se uređuje revizija ili iz ugovora.

(4) Ako revizorsko društvo obavijesti Hrvatsku narodnu banku o činjenicama i okolnostima iz stavka 1. ovoga članka, a u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, dužno je istodobno o tome obavijestiti i upravu kreditne institucije, osim ako ocijeni da postoje opravdani razlozi koji priječe takvo obavještanje.

XVI. SUPERVIZIJA KREDITNIH INSTITUCIJA

XVI.1. OPĆE ODREDBE

Supervizija

Članak 175.

(1) Hrvatska narodna banka ovlaštena je obavljati superviziju kreditnih institucija:

1) obavljanjem nadzora prikupljanjem i analizom izvješća i informacija, kontinuiranim praćenjem poslovanja kreditnih institucija i drugih osoba koje su prema odredbama ovoga Zakona, i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, ili drugih zakona i propisa donesenih na temelju tih drugih zakona ili primjenjivim propisima Europske unije dužne izvještavati Hrvatsku narodnu banku

2) obavljanjem neposrednog nadzora nad poslovanjem kreditne institucije

3) nalaganjem supervizorskih mjera (uključujući i supervizorske mjere u fazi rane intervencije)

i

4) izdavanjem mišljenja, odobrenja, suglasnosti i procjenjivanjem kreditne institucije u skladu s ovim Zakonom, Uredbom (EU) br. 575/2013 i drugim propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija.

(2) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete i način provedbe supervizije, sadržaj plana supervizije, izricanja supervizorskih mjera te obveze tijela kreditne institucije tijekom i nakon supervizije koju obavlja Hrvatska narodna banka.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, ako je nad kreditnom institucijom otvoren postupak sanacije, Hrvatska narodna banka ne provodi redovan proces supervizije predmetne institucije tijekom čitavog postupka sanacije odnosno do okončanja postupka sanacije.

Osobe ovlaštene za superviziju

Članak 183.

(1) Superviziju iz članka 175. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona obavljaju radnici Hrvatske narodne banke (u daljnjem tekstu: ovlaštenici po zaposlenju).

(2) Superviziju iz članka 175. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona obavljaju radnici Hrvatske narodne banke na temelju ovlaštenja guvernera Hrvatske narodne banke (u daljnjem tekstu: ovlaštene osobe).

(3) Iznimno, za obavljanje zadataka u vezi s neposrednim nadzorom poslovanja kreditne institucije guverner Hrvatske narodne banke može ovlastiti ovlaštenog revizora, revizorsko društvo ili druge stručno osposobljene osobe.

(4) Osobe iz stavka 3. ovoga članka imaju pri obavljanju zadataka povezanih s neposrednim nadzorom poslovanja kreditne institucije za koje ih je ovlastio guverner Hrvatske narodne banke jednake ovlasti i odgovornosti kao i ovlaštene osobe Hrvatske narodne banke.

Obrada osobnih podataka

Članak 213.

Na prikupljanje, obradu i korištenje osobnih podataka primjenjuju se odredbe Zakona o zaštiti osobnih podataka te Uredbe (EZ) br. 45/2001.

Obavješćivanje tijela Europske unije

Članak 214.

(1) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku komisiju o:

1) odbijanju zahtjeva kreditne institucije za osnivanje podružnice u drugoj državi članici, propustu u prosljeđivanju informacija te o preventivnim mjerama iz članka 197. ovoga Zakona i

2) preuzimanju i prijenosu nadležnosti iz članka 280. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku komisiju, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europski odbor za bankarstvo o svakom odobrenju za rad podružnice izdanom kreditnoj instituciji sa sjedištem u trećoj zemlji.

(3) Hrvatska narodna banka sastavljat će popis matičnih financijskih holdinga u RH iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona i matičnih mješovitih financijskih holdinga u RH iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona i proslijediti ga odgovarajućim nadležnim tijelima drugih država članica, Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo i Europskoj komisiji.

(4) Hrvatska narodna banka obavijestit će o postupcima iz članka 299. stavka 3. ovoga Zakona ostala nadležna tijela uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europsku komisiju.

(5) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o:

1) uvjetima za dobivanje odobrenja za rad kreditne institucije

2) izdavanju i ukidanju odobrenja za rad kreditnim institucijama kao i o razlozima za ukidanje odobrenja za rad

3) odbijanju zahtjeva kreditne institucije za osnivanje podružnice u drugoj državi članici, propustu u prosljeđivanju informacija i preventivnim mjerama iz članka 197. ovoga Zakona

4) podacima koje je kreditna institucija objavila u skladu s člankom 450. stavkom 1. točkama g), h) i i) te člankom 435. stavkom 2. točkom c) Uredbe (EU) br. 575/2013

5) podacima o radnicima čiji ukupni godišnji primici prelaze iznos utvrđen propisom iz članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona

6) preuzimanju i prijenosu nadležnosti iz članka 280. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona

7) tijelima s kojima će, u skladu s člankom 209. ovoga Zakona, razmjenjivati povjerljive informacije

8) svim odlukama u prekršajnom postupku, o podnesenim pravnim lijekovima i tijeku postupka

9) postojanju i sadržaju bilateralnih sporazuma iz članka 287. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona

10) nalazima supervizije ako se utvrdi da kreditna institucija može predstavljati sistemski rizik uređen člankom 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010

11) načinu obavljanja supervizije kreditnih institucija

12) metodologiji na kojoj se temelje odluke iz članka 180. stavka 5., članka 181., članka 188., članka 220. stavka 1., članka 224. i članka 225. ovoga Zakona

13) sastancima koji se odnose na izradu i usklađivanje aktivnosti vezanih uz planove oporavka i sanacije, a osobito o datumu i mjestu održavanja, glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje se razmatraju

14) nastanku izvanrednog stanja, uključujući situaciju iz članka 18. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili nepovoljnog tržišnog kretanja, koje bi moglo ugroziti likvidnost tržišta ili stabilnost financijskog sustava u bilo kojoj državi članici i

15) svim mjerama poduzetima u skladu s člankom 225. ovoga Zakona.

(6) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku komisiju, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, Europski odbor za bankarstvo i druga tijela Europske unije i o drugim pitanjima kada je to propisano pravnom stečevinom Europske unije.

(7) Ako je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će drugim relevantnim nadležnim tijelima i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo dostaviti sve informacije o grupi kreditnih institucija iz članka 67. stavka 1. točaka 2. i 3., članka 97. stavaka 5., 6. i 7. te članka 101. ovoga Zakona, a osobito informacije o pravnim odnosima u grupi kreditnih institucija te o upravljačkoj i organizacijskoj strukturi grupe kreditnih institucija.

(8) Hrvatska narodna banka može Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo dostaviti informacije dobivene od tijela iz članka 212. ovoga Zakona.

(9) Pri obavještanju Europskog nadzornog tijela za bankarstvo o izdavanju odobrenja za rad iz stavka 5. točke 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka dostavit će informaciju o sustavu osiguranja depozita u kojemu je kreditna institucija član.

Javno objavljivanje informacija Hrvatske narodne banke

Članak 215.

(1) Hrvatska narodna banka dužna je javno objaviti sljedeće informacije:

1) tekstove zakona, odluka, uputa i općih smjernica u području bonitetne regulative, a koji su doneseni u Republici Hrvatskoj

2) način korištenja mogućnostima i diskrecijskim pravima navedenima u propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

3) opće kriterije i metodologije koje se primjenjuju pri superviziji kreditnih institucija iz članka 181. ovoga Zakona

4) agregirane statističke podatke o ključnim aspektima provedbe bonitetnog okvira koje je Hrvatska narodna banka prikupila na temelju propisa uključujući broj i vrstu naloženih supervizorskih mjera te o izrečenim kaznama za prekršaje propisane ovim Zakonom

5) popise priznatih burza i vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika te

6) izreke rješenja iz članka 30. ovoga Zakona.

(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka objavit će se na način koji omogućuje usporedbu između pristupa prihvaćenih od nadležnih tijela u različitim državama članicama. Ove informacije bit će redovito ažurirane i dostupne na internetskim stranicama Hrvatske narodne banke.

(3) Osim informacija iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može objaviti i druge informacije iz svoje nadležnosti.

(4) Hrvatska narodna banka na svojim internetskim stranicama objavljuje odluke o izrečenim pravomoćnim kaznama kreditnim institucijama i odgovornim osobama kreditnih institucija, prekršajnih sudova i drugih tijela nadležnih za vođenje prekršajnih postupaka, a koje su donesene u postupcima u kojima je Hrvatska narodna banka ovlaštena tužitelj. Odluke se objavljuju bez odgode, a nakon što je osoba na koju se kazna odnosi o tome obaviještena.

(5) Hrvatska narodna banka može objaviti rješenje koje donosi u izvršavanju svojih ovlasti. Kada Hrvatska narodna banka objavi takvo rješenje, dužna je objaviti i odluku upravnog suda donesenu povodom tužbe na to rješenje.

(6) Podaci koji predstavljaju bankovnu tajnu na temelju odredbi ovoga Zakona izuzet će se od objava iz stavaka 4. i 5. ovoga članka.

(7) Odluke o izrečenim kaznama kreditnim institucijama i odgovornim osobama kreditnih institucija, prekršajnih sudova i drugih tijela nadležnih za vođenje prekršajnih postupaka Hrvatska narodna banka objavit će na anonimizirani način u sljedećim slučajevima:

1) ako je kazna izrečena odgovornim osobama kreditne institucije, a Hrvatska narodna banka je prethodno procijenila da objava osobnog podataka nije razmjerna

2) ako bi objavljivanje ugrozilo stabilnost financijskog tržišta ili su u tijeku istražne radnje u kaznenom postupku

3) ako bi objavljivanje za uključene kreditne institucije ili fizičke osobe prouzročilo nerazmjernu štetu koju je moguće utvrditi ili

4) ako su nastupile pravne posljedice rehabilitacije.

(8) Objave iz stavaka 4. i 7. ovoga članka ostaju na internetskim stranicama najmanje pet godina.

Provjera predloženog sporazuma kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 216.b

(1) Matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH i kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona dužna je Hrvatskoj narodnoj banci kao konsolidirajućem nadzornom tijelu podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za sklapanje sporazuma o financijskoj potpori grupe kreditnih institucija u RH (u daljnjem tekstu: sporazum o potpori u RH). Zahtjevu se prilažu prijedlog teksta sporazuma s nazivima članica grupe kreditnih institucija u RH koje namjeravaju biti potpisnice sporazuma.

(2) Hrvatska narodna banka će bez odgađanja proslijediti zahtjev iz stavka 1. ovoga članka nadležnom tijelu druge države članice u kojoj je sjedište društva kćeri koje namjerava biti potpisnica sporazuma o potpori.

(3) Hrvatska narodna banka i nadležna tijela drugih država članica u kojima je sjedište društva kćeri koje namjeravaju biti potpisnice sporazuma o potpori u RH surađivat će radi donošenja zajedničke odluke o ispunjavanju uvjeta za sklapanje sporazuma o potpori iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona, uzimajući u obzir mogući utjecaj provedbe toga sporazuma u svakoj od država članica u kojima je sjedište bilo koje članice grupe kreditnih institucija u RH, uključujući njegove fiskalne učinke.

(4) Zajednička odluka iz stavka 3. ovoga članka bit će donesena u roku od četiri mjeseca od dana kada je Hrvatska narodna banka primila zahtjev iz stavka 1. ovoga članka. Ova odluka mora biti u pisanom obliku i obrazložena. Hrvatska narodna banka dostavit će ovu odluku podnositelju zahtjeva.

(5) Ako je donesena zajednička odluka iz stavka 4. ovoga članka o tome da su uvjeti iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona ispunjeni, Hrvatska narodna banka će na temelju te odluke izdati odobrenje za sklapanje sporazuma o potpori u RH i dostaviti ga podnositelju zahtjeva.

(6) Ako je donesena zajednička odluka iz stavka 4. ovoga članka o tome da uvjeti iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona nisu ispunjeni, Hrvatska narodna banka će na temelju te odluke odbiti zahtjev za izdavanje odobrenja za sklapanje sporazuma o potpori u RH i odluku o odbijanju zahtjeva dostaviti podnositelju zahtjeva.

(7) Hrvatska narodna banka može u postupku donošenja zajedničke odluke iz stavka 4. ovoga članka zatražiti pomoć Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(8) Ako zajednička odluka iz stavka 4. ovoga članka nije donesena u roku, Hrvatska narodna banka će samostalno odlučiti o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka, vodeći računa o stavovima i izdvojenim mišljenjima koje su iznijela druga nadležna tijela. Hrvatska narodna banka ovu odluku dostavlja podnositelju zahtjeva i nadležnim tijelima država članica u kojima je sjedište društava kćeri koje namjeravaju sklopiti sporazum.

(9) Hrvatska narodna banka može u roku od četiri mjeseca od dana kada je zaprimila zahtjev iz stavka 1. ovoga članka zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(10) Iznimno od stavka 8. ovoga članka, ako u roku četiri mjeseca od dana kada je Hrvatska narodna banka primila zahtjev iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka ili bilo koje nadležno tijelo drugih država članica zatraže posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom. Rok od četiri mjeseca smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(11) Kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka ne smije sklopiti sporazum o potpori u RH bez odobrenja Hrvatske narodne banke.

Dostavljanje sporazuma o potpori sanacijskim tijelima

Članak 216.e

- (1) Kreditna institucija dužna je bez odgađanja obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o sklapanju sporazuma o potpori i dostaviti presliku sporazuma.
- (2) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti sporazum o potpori iz stavka 1. ovoga članka Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.
- (3) Ako je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, sporazum iz stavka 1. ovoga članka dostavit će sanacijskim tijelima država članica u kojima je sjedište članica grupe kreditnih institucija u RH potpisnica sporazuma.

Članak 216.h

- (1) Kreditna institucija može dati potporu u skladu s potpisanim sporazumom o potpori ako je za davanje potpore dobila odobrenje Hrvatske narodne banke. Matična kreditna institucija u RH, matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku ako njezino društvo kći namjerava dati potporu.
- (2) Kreditna institucija koja namjerava dati potporu dužna je prethodno o tome obavijestiti:
 - a) konsolidirajuće nadzorno tijelo
 - b) nadležno tijelo korisnika potpore i
 - c) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.
- (3) Zahtjev za davanje odobrenja iz stavka 1. ovoga članka smatra se urednim ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - a) zahtjev sadrži sve pojedinosti predložene potpore i njihovo obrazloženje
 - b) zahtjevu je priložen primjerak odluke uprave o davanju potpore iz članka 216.g stavka 1. ovoga Zakona i
 - c) kreditna institucija dostavila je Hrvatskoj narodnoj banci presliku sporazuma o potpori u skladu s člankom 216.e stavkom 1. ovoga Zakona.
- (4) Hrvatska narodna banka donijet će najkasnije u roku od pet radnih dana od dana dostave urednog zahtjeva iz stavka 3. ovoga članka rješenje kojim odlučuje o zahtjevu, a ako u tom roku ne odluči o zahtjevu, smatra se da je izdala odobrenje za davanje financijske potpore.
- (5) Hrvatska narodna banka dat će odobrenje kreditnoj instituciji za davanje potpore ako su ispunjeni uvjeti iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona.
- (6) Ako procijeni da uvjeti iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona nisu ispunjeni, Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev iz stavka 3. ovoga članka. Ako su prema procjeni Hrvatske

narodne banke uvjeti iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona djelomično ispunjeni, Hrvatska narodna banka može djelomično usvojiti zahtjev iz stavka 3. ovoga članka.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, ako uvjeti iz članka 216.f stavka 1. točke 7. ili 8. ovoga Zakona nisu ispunjeni, Hrvatska narodna banka može usvojiti ili djelomično usvojiti zahtjev iz stavka 3. ovoga članka. U tom slučaju Hrvatska narodna banka dužna je u rješenju odrediti rok u kojem je kreditna institucija dužna ponovno uskladiti poslovanje sa zahtjevima iz tih točaka. Ako kreditna institucija u ostavljenom roku ponovno uskladi poslovanje sa zahtjevima iz članka 216.f stavka 1. točke 7. ili 8. ovoga Zakona, prekršajni postupak neće se pokrenuti.

(8) Hrvatska narodna banka dužna je o odluci iz stavka 5., 6. ili 7. ovoga članka bez odgađanja obavijestiti:

- 1) konsolidirajuće nadzorno tijelo,
- 2) nadležno tijelo korisnika potpore i
- 3) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

(9) Ako je Hrvatska narodna banka primila odluku konsolidirajućeg nadzornog tijela ili drugog nadležnog tijela o odbijanju ili djelomičnom usvajanju zahtjeva za davanje potpore, može u roku od dva dana predmet uputiti Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo i zatražiti pomoć u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(10) Ako je zahtjev za davanje potpore, na osnovi sporazuma o potpori koji je uključen u plan oporavka, odbijen ili djelomično usvojen od strane bilo kojeg nadležnog tijela potpisnice sporazuma:

1) Hrvatska narodna banka će kao konsolidirajuće nadzorno tijelo samostalno ili na zahtjev drugog nadležnog tijela potpisnice sporazuma kojoj je potpora odbijena ili djelomično usvojena, pokrenuti ponovnu procjenu plana oporavka grupe kreditnih institucija u skladu sa člankom 154.b ovoga Zakona

2) Hrvatska narodna banka za pojedinu će članicu grupe za koju je nadležno tijelo, a koja je dužna izrađivati plan oporavka na pojedinačnoj osnovi, naložiti dostavu izmijenjenog plana oporavka.

(11) Ako Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo, a zahtjev za potporu kreditnoj instituciji u Republici Hrvatskoj je odbijen ili je djelomično usvojen i plan oporavka grupe kreditnih institucija uključuje sporazum o potpori, Hrvatska narodna banka može od konsolidirajućeg nadzornog tijela zatražiti ponovnu procjenu plana oporavka grupe kreditnih institucija u skladu s člankom 154.c ovoga Zakona.

(12) Ako Hrvatska narodna banka donese odluku iz stavka 5., 6. ili 7. ovoga članka ili ako kao konsolidirajuće nadzorno tijelo primi od drugog nadležnog tijela obavijest o odobrenju, ograničenju ili zabrani pružanja financijske potpore, dužna je o tome bez odgađanja obavijestiti ostale članice kolegija supervizora i ostale članice sanacijskog kolegija.

XVIII.3. VRSTE SUPERVIZORSKIH MJERA

Vrste supervizorskih mjera

Članak 224.

(1) Hrvatska narodna banka može, osim ostalih mjera naloženih ovim Zakonom, kreditnoj instituciji supervizorskim mjerama osobito:

1) naložiti da razriješi predsjednika, člana ili članove uprave i da imenuje novoga predsjednika, člana ili članove uprave kreditne institucije

2) naložiti privremenu zabranu:

– davanja kredita i pružanja priznatih i ostalih financijskih usluga osobama s neodgovarajućom kreditnom sposobnošću

– zaključivanja poslova s pojedinim dioničarima, članovima uprave, članovima nadzornog odbora, prokuristima, društvima koja su usko povezana s kreditnom institucijom i s njom povezanim osobama

– stjecanja udjela u investicijskim fondovima

– primanja novih depozita i drugih povratnih sredstava od javnosti ili

– uvođenja novih proizvoda

3) naložiti privremenu zabranu ili ograničiti isplatu dividende ili bilo kojeg drugog oblika isplate dobiti te obračun i isplatu raspodjela imateljima instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ako zabrana ili ograničenje ne predstavlja nastanak statusa neispunjavanja obveze kreditne institucije

4) ograničiti poslovanje ili širenje mreže poslovnica kreditne institucije ili naložiti napuštanje djelatnosti koje čine pretjerane rizike za stabilnost kreditne institucije

5) ograničiti rast imovine i izvanbilančnih rizičnih stavki kreditne institucije

6) naložiti smanjenje troškova poslovanja, uključujući ograničenje plaća i drugih primitaka članova uprave, članova nadzornog odbora i radnika kreditne institucije

7) naložiti mjere kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja kreditne institucije, a koji mogu sadržavati najniže odnosno najviše kamatne stope, rokove dospijeca potraživanja i obveza te druge uvjete

8) naložiti prodaju materijalne i ostale imovine kreditne institucije

9) naložiti prodaju dionica ili poslovnih udjela ili likvidaciju društva kćeri kreditne institucije

10) naložiti promjenu područja poslovanja, odnosno strukture usluga koje pruža kreditna institucija

- 11) naložiti primjenu posebnih politika rezerviranja ili postupanja s imovinom u odnosu na izračun kapitalnih zahtjeva
- 12) naložiti da u daljnjem poslovanju smanjuje rizike koji su povezani s njezinim aktivnostima, proizvodima ili sustavima
- 13) naložiti da imenuje odgovarajuće odbore za pojedina područja poslovanja koji su u nadležnosti nadzornog odbora
- 14) naložiti poboljšavanje ili ograničavanje primjene pojedinog internog pristupa ili modela iz članka 114. ovoga Zakona
- 15) naložiti da iznos varijabilnih primitaka ograniči na postotak neto prihoda kada ti primici nisu u skladu s održavanjem adekvatne razine regulatornog kapitala
- 16) naložiti da neto dobit upotrijebi za jačanje regulatornog kapitala
- 17) naložiti da razriješi nositelja ključne funkcije i imenuje novoga
- 18) naložiti da provede mjeru prema preporuci Vijeća za financijsku stabilnost
- 19) naložiti druge mjere u okviru provođenja nadzora u skladu s člankom 177. ovoga Zakona
- 20) naložiti da ima dodatni regulatorni kapital, u obliku koji odredi Hrvatska narodna banka, povrh onoga zahtijevanog u skladu s glavom VII. ovoga Zakona i Uredbom (EU) br. 575/2013 vezano uz elemente rizika i rizike koji nisu obuhvaćeni člankom 1. te Uredbe
- 21) naložiti da predstavi plan za ponovnu uspostavu usklađenosti s bonitetnim zahtjevima u skladu s ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013. i odrediti rok za njegovu provedbu, uključujući poboljšanja tog plana vezano uz opseg i rok
- 22) naložiti obvezu češćeg i/ili dodatnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala i likvidnosti
- 23) naložiti ispunjenje posebnih zahtjeva za likvidnost, uključujući ograničenja ročnih neusklađenosti između imovine i obveza
- 24) naložiti javnu objavu dodatnih informacija
- 25) ograničiti odobravanje kredita
- 26) naložiti smanjenje, odnosno ograničiti izloženosti kreditne institucije
- 27) naložiti poboljšanje postupaka naplate dospjelih potraživanja
- 28) naložiti pravilno vrednovanje bilančnih i izvanbilančnih stavki
- 29) naložiti poboljšanje sustava upravljanja u skladu s člankom 101. ovoga Zakona
- 30) naložiti poboljšanje strategija i postupaka procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala

31) naložiti poboljšanje računovodstvenog i informacijskog sustava

32) naložiti poboljšanje sustava unutarnjih kontrola i unutarnjeg revidiranja

33) naložiti drugu mjeru koju smatra primjerenom i razmjernom kako bi kreditna institucija uskladila svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 i drugim propisima kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija.

(2) Pri izricanju supervizorske mjere Hrvatska narodna banka će, kada je to primjenjivo, naložiti kreditnoj instituciji da prekine s protupravnim postupanjem i da više ne ponavlja takvo postupanje.

(3) Ako Hrvatska narodna banka pri provođenju supervizije utvrdi da kreditne institucije sličnih profila rizičnosti (npr. slični modeli poslovanja ili geografski položaj izloženosti) jesu ili bi mogle biti izložene sličnim rizicima ili predstavljaju slične rizike za financijski sustav, može primijeniti jednak način obavljanja supervizije i izreći jednake supervizorske mjere. Hrvatska narodna banka o tome će obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

(4) Hrvatska narodna banka može utvrditi kreditne institucije iz stavka 3. ovoga članka, služeći se osobito kriterijima iz članka 181. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona.

(5) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka Hrvatska narodna banka će i podzakonskim propisom propisati dodatne bonitetne zahtjeve i druga ograničenja kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja kreditnih institucija.

Supervizorske mjere u fazi rane intervencije

Članak 235.a

(1) Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 235. stavka 1. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka može, osim ostalih mjera iz ovoga Zakona, osobito:

1) naložiti kreditnoj instituciji provedbu jedne ili više mjera iz plana oporavka

2) ako su se okolnosti na kojima se temelji plan oporavka promijenile, naložiti kreditnoj instituciji izmjenu plana oporavka i dostavu izmijenjenog plana oporavka

3) naložiti kreditnoj instituciji detaljno razmatranje financijskog stanja kreditne institucije, izradu plana aktivnosti za rješavanje utvrđenih slabosti i određivanje vremenskog okvira za njegovu provedbu

4) naložiti kreditnoj instituciji izradu plana pregovora o restrukturiranju duga kreditne institucije s pojedinim ili svim vjerovnicima, u skladu s planom oporavka gdje je to primjenjivo

5) naložiti kreditnoj instituciji promjenu poslovne strategije

6) naložiti kreditnoj instituciji promjenu organizacijskog ustroja

7) naložiti kreditnoj instituciji dostavljanje svih potrebnih informacija kako bi se nadopunio sanacijski plan i kreditna institucija pripremila za moguću sanaciju te za vrednovanje imovine i obveza kreditne institucije u skladu sa Zakonom o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

8) naložiti kreditnoj instituciji sazivanje glavne skupštine s dnevnim redom koji odredi Hrvatska narodna banka i s prijedlogom odluka koje na njoj treba donijeti

9) sazvati glavnu skupštinu kreditne institucije na način iz članka 235.b ovoga Zakona, utvrditi dnevni red i prijedlog odluka koje na njoj treba donijeti ako kreditna institucija nije provela naloženu mjeru iz točke 8. ovoga stavka

10) naložiti kreditnoj instituciji razrješenje osobe koja obavlja funkciju člana višeg rukovodstva kreditne institucije ako nema dovoljno dobar ugled ili ako nema odgovarajuća stručna znanja, sposobnosti ili iskustvo za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti

11) naložiti kreditnoj instituciji razrješenje jednog ili više članova višeg rukovodstva u skladu s člankom 235.c ovoga Zakona

12) ukinuti rješenje kojim je dana suglasnost jednom ili više članova uprave ili nadzornog odbora u skladu s člankom 235.c ovoga Zakona i imenovati jednog ili više zamjenskih članova uprave

13) imenovati administratora u skladu s člankom 235.d ovoga Zakona i

14) donijeti odluku o uvođenju posebne uprave u skladu s člankom 236. ovoga Zakona.

(2) Na postupak nalaganja mjera iz ovog članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na supervizorske mjere.

(3) U postupku povodom tužbe protiv rješenja o nalaganju mjera iz ovog članka nadležni upravni sud ne može izreći privremenu mjeru odgode izvršenja.

XX.2. PRISILNA LIKVIDACIJA KREDITNE INSTITUCIJE

Pokretanje postupka prisilne likvidacije

Članak 255.

(1) Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo donosi odluku o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije pod uvjetom da je u sanacijskom planu utvrđeno da sanacija te kreditne institucije nije u javnom interesu ili ako Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odbije prijedlog Hrvatske narodne banke za otvaranje postupka sanacije te kreditne institucije, ako je kreditnoj instituciji ukinuto rješenje kojim je dano odobrenje za rad, a nisu ispunjeni stečajni razlozi iz članka 266. ovoga Zakona.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka istodobno će s donošenjem odluke o poništenju ili ukidanju rješenja kojim je dano odobrenje za rad donijeti i odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije.

(3) Odluka o pokretanju postupka prisilne likvidacije kreditne institucije mora u izreci sadržavati dan, sat i minutu pokretanja postupka prisilne likvidacije, koji je istodoban s trenutkom donošenja te odluke.

Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka

Članak 265.

Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom može podnijeti samo Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo zbog razloga navedenih u članku 266. ovoga Zakona ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

1) ako je donesenim sanacijskim planom utvrđeno da sanacija nije nužna u javnom interesu i ako je sanacijskim planom predviđeno da kreditna institucija neće biti sanirana u slučaju da su ispunjeni uvjeti iz članka 28. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava, već će se nad njom pokrenuti stečajni postupak odnosno postupak prisilne likvidacije ili

2) ako Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odbije prijedlog Hrvatske narodne banke za otvaranje postupka sanacije te kreditne institucije.

XXII. SUPERVIZIJA NA KONSOLIDIRANOJ OSNOVI

Supervizija na konsolidiranoj osnovi

Članak 277.

Hrvatska narodna banka uz superviziju kreditne institucije u Republici Hrvatskoj na pojedinačnoj osnovi provodi i superviziju grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj na konsolidiranoj osnovi.

Primjena propisa na mješoviti financijski holding

Članak 297.

(1) Ako se na mješoviti financijski holding odnose odredbe ovoga Zakona koje su istovjetne odredbama zakona kojim se uređuje dodatna supervizija financijskih konglomerata osobito u dijelu supervizije poslovanja, Hrvatska narodna banka, ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo i uz savjetovanje s ostalim tijelima nadležnima za superviziju društava kćeri, može donijeti odluku da se na mješoviti financijski holding primjenjuju samo relevantne odredbe zakona kojim se uređuje dodatna supervizija financijskih konglomerata.

(2) Ako se na mješoviti financijski holding odnose odredbe ovoga Zakona koje su istovjetne odredbama zakona kojim se uređuje osiguranje osobito u dijelu nadzora poslovanja, Hrvatska narodna banka, ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo i uz suglasnost tijela nadležnog za nadzor društava za osiguranje, može donijeti odluku da se na mješoviti financijski holding primjenjuju samo relevantne odredbe onog zakona kojim se uređuje najznačajniji financijski sektor utvrđen prema zakonu kojim se uređuje dodatna supervizija financijskih konglomerata.

(3) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje o odlukama koje je donijela u skladu sa stavcima 1. i 2. ovoga članka.

Obavještavanje potrošača

Članak 305.

(1) Kreditna institucija dužna je na ugovoreni način, a najmanje jedanput na godinu bez naknade obavijestiti potrošača o stanju njegova kredita, odnosno o stanju depozita. U takvoj obavijesti kod kredita posebno moraju biti iskazana dospjela nepodmirena dugovanja dužnika prema kreditnoj instituciji, informacija o tome u kojem roku kreditna institucija šalje prvu i drugu opomenu o dugu i upozorenje o otkazu kredita. Takvu obavijest kreditna institucija dužna je jednom godišnje bez naknade uputiti na adrese sudužnika i jamca. Kreditna institucija dužna je obavijest o stanju kredita dostavljati na način iz ovoga stavka sve do trenutka pokretanja sudskog postupka za naplatu kredita.

(2) Kreditna institucija dužna je u trenutku otkaza kredita bez naknade obavijestiti korisnika kredita, sudužnika i jamca o:

– ukupnom iznosu i strukturi dugovanja prema sljedećim stavkama: glavnica, kamata, naknade i drugi troškovi i

– osnovanosti pojedinačnih stavki za koje se traži naplata, uz naznaku koje su stavke podložne uvećanju i po kojoj pripadajućoj kamatnoj stopi.

(3) Ako se potrošač – kreditni dužnik i kreditna institucija nakon nastupa kašnjenja u otplati dugovanja ne dogovore o načinu daljnje otplate najduže u roku dva mjeseca, kreditna institucija dužna je obavijestiti sudužnika, založnog dužnika i jamca o stanju duga i ostaviti im rok 15 dana od dana slanja preporučenom pošiljkom obavijesti da tu obvezu podmire u novcu. Ova odredba ne isključuje pravo kreditne institucije da pokrene postupak prisilne naplate u trenutku evidentiranja dospjelih, a neplaćenih potraživanja.

(4) U slučaju kada su ugovorene promjenjive kamatne stope, kreditna institucija dužna je obavijestiti potrošača o promjeni tih stopa na ugovoreni način obavještavanja potrošača, najmanje 15 dana prije nego što se one počnu primjenjivati, a kod ugovora o kreditu dužna mu je dostaviti i izmijenjeni otplatni plan. Kod promjene kamatnih stopa kreditna je institucija u istoj obavijesti potrošaču dužna predočiti i objasniti kretanje parametara zbog kojih je došlo do promjene kamatne stope.

(5) Ako bi kod ugovora o kreditu promjenom kamatne stope došlo do njezina povećanja, a kreditna institucija nije na ugovoreni način obavijestila potrošača o toj promjeni najmanje 15 dana prije njezine primjene, dužna je odgoditi primjenu nove kamatne stope do idućeg obračunskog razdoblja.

(6) Ako bi kod ugovora o depozitu promjenom kamatne stope došlo do njezina smanjenja, a kreditna institucija nije na ugovoreni način obavijestila potrošača o toj promjeni najmanje 15 dana prije njezine primjene, dužna je odgoditi primjenu nove kamatne stope do idućeg obračunskog razdoblja.

(7) Ako potrošač, korisnik kredita, nakon primitka obavijesti o povećanju kamatne stope nije suglasan s navedenom promjenom, ima pravo u roku tri mjeseca od primitka obavijesti na prijevremeno vraćanje kredita bez obveze plaćanja bilo kakve naknade kreditnoj instituciji, uključujući i ugovorenu naknadu za raniji povrat kredita. U tom slučaju kreditna institucija nema pravo na naknadu štete zbog ranijeg povrata.

(8) Kreditna institucija dužna je potrošaču, na njegov zahtjev besplatno i u svakom trenutku tijekom trajanja ugovora o kreditu, staviti na raspolaganje izvještaj u obliku otplatnog plana koji uključuje i izračun efektivne kamatne stope na dan izrade otplatnog plana, informaciju o ukupno plaćenju glavnici, kamatama i troškovima, specifikaciju uplata i pregled promjena kamatnih stopa po kreditu.

(9) Kreditna institucija dužna je najkasnije u roku od 15 dana od dana otplate kredita u cijelosti, bez naknade i na ugovoreni način obavijestiti potrošača o otplati cjelokupnog kredita i informirati ga o načinu preuzimanja brisovnog očitovanja, a u slučaju postojanja prava trećih osoba koje su dijelom ili u cijelosti otplatile taj kredit o pravima tih osoba te o daljnjim uvjetima izdavanja brisovnog očitovanja, kao i informirati potrošača o načinu preuzimanja svih drugih instrumenata osiguranja otplaćenog kredita. Kreditna institucija dužna je na isti način obavijestiti i sve treće osobe (jamce, sudužnike, založne dužnike i sl.) koje su dijelom ili u cijelosti otplatile taj kredit.

Promjenjiva kamatna stopa

Članak 306.

Na ugovor o kreditu, osim ugovora o stambenom potrošačkom kreditu uređenog zakonom kojim se uređuje stambeno potrošačko kreditiranje, neovisno o ukupnom iznosu i vrsti kredita koji kreditna institucija odobrava potrošaču, primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje potrošačko kreditiranje, a kojima se uređuje promjenjiva kamatna stopa.

XXVI. UDRUŽENJE KREDITNIH INSTITUCIJA

Udruženje kreditnih institucija

Članak 320.

(1) Kreditne institucije mogu se udružiti u udruženje osnovano kao gospodarsko interesno udruženje ili kao neki drugi oblik udruživanja gospodarskih subjekata u skladu s posebnim zakonom.

(2) Osim zadataka koji su određeni njegovim statutom, udruženje kreditnih institucija može:

1) organizirati razmjenu informacija o kreditnoj sposobnosti za potrebe zaštite od kreditnog rizika i

2) provoditi stručno usavršavanje radnika kreditnih institucija i izdavati potvrde o završenom stručnom usavršavanju.

(3) Kreditne institucije ne smiju zaključivati nikakve pisane ili usmene ugovore s drugim kreditnim institucijama ili njihovim udruženjima kojima se može ograničiti načelo slobodnog tržišnog natjecanja.

(4) Udruženje kreditnih institucija dužno je, na zahtjev Hrvatske narodne banke, dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci svoj statut, kao i sve sporazume, ugovore i druge opće akte.

Kreditni registar

Članak 321.

(1) Hrvatska narodna banka može prikupiti informacije od osoba koje su na temelju ovoga Zakona ovlaštene pružati bankovne usluge na području Republike Hrvatske i organizirati razmjenu informacija za potrebe zaštite od kreditnog rizika.

(2) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje načine i uvjete prikupljanja informacija za potrebe zaštite od kreditnog rizika.

XXVII. NAČIN I POSTUPAK ODLUČIVANJA HRVATSKE NARODNE BANKE

XXVII.1. OPĆE ODREDBE

Povrat u prijašnje stanje

Članak 322.

U upravnom postupku koji vodi Hrvatska narodna banka ne može se zahtijevati povrat u prijašnje stanje.

Rješenje

Članak 323.

Rješenja koja u upravnom postupku donosi Hrvatska narodna banka moraju biti u pisanom obliku i obrazložena. Protiv takvih rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv njih može pokrenuti upravni spor.

Rokovi

Članak 327.

(1) Hrvatska narodna banka mora u roku šest mjeseci od dana podnošenja urednog zahtjeva odlučiti o:

- 1) zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad, kao i o svim drugim zahtjevima iz članka 66. ovoga Zakona i
- 2) zahtjevu za izdavanje odobrenja o pripajanju, spajanju ili razdvajanju kreditnih institucija.

(2) Rok za donošenje odluke i obavijest o odluci iz stavka 1. ovoga članka ne može biti duži od 12 mjeseci od dana primitka zahtjeva.

Obveza kreditne institucije u vezi s obavještavanjem o povredi propisa

Članak 359.

(1) Kreditna institucija dužna je propisati interne procedure u skladu s kojima njihovi radnici mogu preko posebnog, neovisnog i samostalnog internog kanala prijaviti svaku eventualnu povredu propisa počinjenu od strane odgovornih osoba ili drugih radnika. Interne procedure moraju sadržavati i način na koji će kreditna institucija rješavati te prijave.

(2) Osobe koje su primile informacije iz stavka 1. ovoga članka dužne su ih čuvati kao povjerljive.

(3) Kreditna institucija ne smije ni na koji način radnike koji su dostavili obavijest o povredi iz stavka 1. ovoga članka ili obavijest iz članka 358. ovoga Zakona, diskriminirati, dovesti u nepovoljniji položaj u odnosu na druge radnike niti takvo postupanje može biti razlog za otkaz ugovora o radu ili drugog ugovora na temelju kojeg radnik radi u kreditnoj instituciji.

(4) Kreditna institucija može zahtjev za uspostavu kanala iz stavka 1. ovoga članka ispuniti i dogovorom sa socijalnim partnerom.

XXX. PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji kreditnih institucija

Članak 360.

(1) Za prekršaj kaznit će se globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 375.000,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda:

1) ako kreditira ili izdaje garancije odnosno druga jamstva protivno odredbama članka 21. ovoga Zakona

2) ako stekne udio u drugoj pravnoj osobi protivno odredbama članka 23. ovoga Zakona

3) ako ne osigura da stjecatelj bez suglasnosti ne ostvaruje prava iz dionica za koje mu je naložena prodaja ili ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o svim promjenama dioničara u skladu s člankom 30. stavkom 8. ovoga Zakona

4) ako prekrši odredbe o upravi iz članka 36. stavaka 1., 2., 3., 4., 5. ili 6. ovoga Zakona

5) ako protivno članku 46. stavku 1. ovoga Zakona izabere ili imenuje člana nadzornog odbora bez prethodne suglasnosti

6) ako obavlja djelatnosti protivno članku 59. ovoga Zakona

7) ako bez odobrenja Hrvatske narodne banke provede statusnu promjenu iz članka 63. ovoga Zakona ili ne obavijesti vjerovnike protivno članku 63. stavku 11. ovoga Zakona

8) ako bez odobrenja Hrvatske narodne banke osnuje podružnicu u drugoj državi članici, a o tome nije prethodno obavijestila Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 75. stavkom 1. ovoga Zakona

9) ako kao matična kreditna institucija nije prethodno obavijestila Hrvatsku narodnu banku da je financijska institucija koja je njezino društvo kći osnovala podružnicu u drugoj državi članici u skladu s člankom 76. stavkom 1. ovoga Zakona

10) ako započne pružati usluge preko podružnice u drugoj državi članici protivno članku 77. ovoga Zakona

11) ako započne neposredno pružati bankovne usluge ili priznate financijske usluge, a da o namjeri pružanja usluga prethodno ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 80. stavkom 1. ovoga Zakona

12) ako kao matična kreditna institucija u RH nije prethodno obavijestila Hrvatsku narodnu banku da je financijska institucija koja je njezino društvo kći započela neposredno pružati priznate financijske usluge u skladu s člankom 80. stavkom 2. ovoga Zakona

13) ako osnuje podružnicu u trećoj zemlji bez prethodnog odobrenja Hrvatske narodne banke u skladu s člankom 81. stavkom 3. ovoga Zakona

14) ako isplaćuje akontaciju dobiti ili dividende, dobit ili dividendu ili obavlja isplate na temelju sudjelovanja uprave, nadzornog odbora i radnika u dobiti društva protivno članku 99. ovoga Zakona

15) ako ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno članku 100. ovoga Zakona

16) ako ne uspostavi ili ne provodi sustav upravljanja u skladu s člankom 101. stavkom 1. ovoga Zakona

17) ako ne uspostavi djelotvorno upravljanje svim rizicima u skladu s člankom 103. ovoga Zakona ili ako postupi suprotno pravilima o upravljanju kreditnim, tržišnim, operativnim i ostalim rizicima iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

18) ako ne izračunava promjenu ekonomske vrijednosti kreditne institucije koja proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a nastala je kao rezultat standardnog kamatnog šoka, ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku o izloženosti kamatnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje ili ako postupi suprotno ostalim postupcima i načelima za upravljanje kamatnim rizikom u knjizi banke iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

19) ako postupi suprotno pravilima o upravljanju likvidnosnim rizikom iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

20) ako postupi suprotno pravilima o upravljanju informacijskim sustavom i rizicima koji proizlaze iz korištenja informacijskog sustava iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

21) ako ne raspoređuje izloženosti u skupine prema nadoknadivosti, ako ne provodi vrijednosno usklađivanje, ispravke vrijednosti za bilančne stavke te rezerviranja za izvanbilančne stavke ili ako postupi suprotno ostalim pravilima o praćenju portfelja koji nose kreditni rizik iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona

22) ako ne utvrđuje grupu povezanih osoba u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona

23) ako postupi suprotno pravilima u vezi s obvezom rezerviranja sredstava za sudske sporove i pravnim rizikom iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 4. ovoga Zakona

24) ako postupi suprotno zahtjevima vezanima uz primitke radnika ili ako postupi suprotno ostalim pravilima, postupcima i kriterijima u vezi s politikama primitaka iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona

25) ako ne izradi ili Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi plan oporavka ili doneseni plan oporavka ne primjenjuje ili ne ažurira plan oporavka, što je protivno članku 154. stavcima 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga Zakona te članku 154.a stavku 1. ovoga Zakona, ili ako plan oporavka ne izradi na način i u opsegu propisanom podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona ili ako plan oporavka nema sadržaj propisan podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona ili ako plan oporavka nije dostavljen na način i u rokovima za njihovu dostavu, čime postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona

26) ako ne formira rezerve za opće bankovne rizike i ako ne izračunava stanje pojedinačnih i svih otvorenih stavki i najveću dopuštenu razliku između tih stavki i ograničenja kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 3. ovoga Zakona

27) ako ne uspostavi sustav unutarnjih kontrola u skladu s člankom 104. stavkom 2., člankom 105. stavcima 1. i 2. te člancima 106. i 107. ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 105. stavka 3. ovoga Zakona

28) ako osoba odgovorna za rad kontrolne funkcije ne obavijesti upravu, nadzorni odbor i Hrvatsku narodnu banku u skladu s odredbom članka 108. ovoga Zakona

- 29) ako ne uspostavi, ne provodi i redovito ne provjerava strategije i postupke procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala u skladu s člankom 113. ovoga Zakona
- 30) ako primjenjuje interne modele ili pristupe ili ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o planiranoj izmjeni internog modela ili prestanku ispunjavanja uvjeta za izdavanje odobrenja protivno članku 114. ovoga Zakona ili protivno dijelu trećem Uredbe (EU) br. 575/2013
- 31) ako ne održava protuciklički zaštitni sloj kapitala u skladu s člankom 118. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona
- 32) ako ne održava zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik u skladu s člankom 130. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona
- 33) ako ne održava zaštitni sloj za GSV kreditne institucije u skladu s člankom 135. stavcima 4. i 5. ovoga Zakona
- 34) ako ne održava zaštitni sloj za OSV kreditne institucije u skladu s člankom 137. stavcima 5., 6. i 7. ovoga Zakona
- 35) ako provodi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom protivno odredbama članka 140. stavka 1. ovoga Zakona
- 36) ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o izračunatom najvećem raspodjeljivom iznosu na način iz članka 140. stavka 2. ovoga Zakona
- 37) ako ne izračunava ili netočno izračunava najveći raspodjeljivi iznos u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 140. stavka 6. ovoga Zakona
- 38) ako provodi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom, stvori obvezu isplate varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti, isplaćuje varijabilne primitke ili provodi plaćanja po instrumentima dodatnog osnovanog kapitala prije nego što je izračunala najveći raspodjeljivi iznos, čime postupa suprotno odredbama članka 140. stavka 3. ovoga Zakona, ili na taj način raspodijeli iznos koji prelazi najveći raspodjeljivi iznos, čime postupa suprotno članku 140. stavku 5. ovoga Zakona
- 39) ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o namjeri provođenja raspodjele dobiti ili radnji iz članka 140. stavka 3. ovoga Zakona ili ne dostavi propisane informacije, što je suprotno odredbama članka 142. stavka 1. ovoga Zakona
- 40) ako ne uspostavi, ne provodi i redovito ne provjerava sustave u skladu s člankom 142. stavkom 2. ovoga Zakona
- 41) ako ne izradi na propisani način plan za očuvanje kapitala ili ga ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci u propisanom roku, što je suprotno odredbama članka 143. stavka 1. ili 3. ovoga Zakona

42) ako ne poduzme mjere za očuvanje kapitala, što je protivno članku 143.a stavcima 1., 2. ili 3. ovoga Zakona, ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 143.a stavka 4. ovoga Zakona

43) ako sklopi pravni posao bez prethodne suglasnosti nadzornog odbora protivno odredbama članka 147. ovoga Zakona

44) ako postupi suprotno odredbama o ograničenju ulaganja iz članka 148. stavka 1. ovoga Zakona i ako ne izračunava ograničenja ulaganja ili ako postupi suprotno ostalim pravilima u vezi s ograničenjem ulaganja u materijalnu imovinu iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 6. ovoga Zakona

45) ako izvrši ulaganja bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke protivno odredbama članka 149. stavka 1. ili 2. ovoga Zakona

46) ako postupi protivno odredbama o kupoprodaji plasmana iz članka 150. stavaka 2. do 5. i 8. ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 150. stavka 7. ovoga Zakona

47) ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku o činjenicama i okolnostima iz članka 151. ovoga Zakona

48) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvješća i informacije iz članka 153. ovoga Zakona

49) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvješća ili ih ne objavi u skladu s odredbama članaka 163. i 164. ovoga Zakona

50) ako ne obavijesti zakonsku reviziju financijskih izvještaja iz članka 168. stavka 1. ovoga Zakona

51) ako objavi godišnje financijske izvještaje odnosno godišnje konsolidirane financijske izvještaje koji su odbijeni odnosno odbačeni, ili ako ne osigura da godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji koji su odbijeni odnosno odbačeni ne budu javno objavljeni, ili ako su godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji koji su odbijeni odnosno odbačeni već dostavljeni radi javne objave Financijskoj agenciji odnosno uređenom tržištu vrijednosnih papira, bez odgađanja ne obavijesti Financijsku agenciju i uređena tržišta vrijednosnih papira na kojima ima uvrštene vrijednosnice o činjenicama da su rješenjem Hrvatske narodne banke odbijeni odnosno odbačeni njezini revidirani godišnji financijski izvještaji odnosno godišnji konsolidirani financijski izvještaji, ili ako istu obavijest bez odgađanja ne objavi na svojim internetskim stranicama, a što je protivno članku 173. stavku 7. ovoga Zakona

52) ako ovlaštenoj osobi ne omogućiti obavljanje neposrednog nadzora na način i pod uvjetima iz članaka 184., 186. i 187. ovoga Zakona

53) ako ne postupi prema rješenju koje je Hrvatska narodna banka donijela temeljem odredbi ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013

54) ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku o datumu održavanja glavne skupštine u roku propisanom za obavještanje dioničara kreditne institucije o održavanju glavne skupštine ili ne dopusti predstavniku Hrvatske narodne banke prisustvovanje na glavnoj skupštini na način iz članka 227. stavka 1. ili 2. ovoga Zakona

55) ako ne ispuni obvezu u vezi s obavještanjem o povredi propisa na način iz članka 359. ovoga Zakona ili na bilo koji način dovodi u nepovoljniji položaj radnika kreditne institucije koji je dostavio obavijest o povredi propisa

56) ako u razdoblju do donošenja propisa utemeljenih na ovom Zakonu i Uredbi (EU) br. 575/2013 ne postupi u skladu s odredbama podzakonskih propisa iz članka 388. ovoga Zakona

57) ako ne izračunava regulatorni kapital u skladu s dijelom drugim Uredbe (EU) br. 575/2013 ili u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela drugog Uredbe (EU) br. 575/2013

58) ako je rasporedila instrumente kapitala iz članaka 26., 52. i 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 kao instrumente redovnog osnovnog kapitala, dodatnoga osnovnog kapitala ili dopunskoga kapitala bez prethodno dobivenog odobrenja Hrvatske narodne banke za raspoređivanje instrumenta kapitala kao instrumenata redovnog osnovnog kapitala, dodatnoga osnovnog kapitala odnosno instrumenata dopunskoga kapitala, što je u suprotnosti s člankom 26. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 odnosno člankom 114. stavkom 4. ovoga Zakona

59) ako izvrši isplatu imateljima instrumenata uključenih u regulatorni kapital u slučajevima kada je člancima 28., 51. ili 63. Uredbe (EU) 575/2013 zabranjena takva isplata

60) ako joj je stopa redovnog osnovnog kapitala ispod visine propisane člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako joj je stopa osnovnog kapitala ispod visine propisane člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako joj je stopa ukupnog kapitala ispod visine propisane člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako joj je regulatorni kapital ispod visine propisane člankom 93. Uredbe (EU) br. 575/2013

61) ako ne izračunava kapitalne zahtjeve u skladu s dijelom trećim Uredbe (EU) br. 575/2013 ili u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela trećeg Uredbe (EU) br. 575/2013

62) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o ispunjavanju kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili dostavlja nepotpune ili netočne informacije, čime postupa suprotno članku 99. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkom standardu koji je donijela Europska komisija na temelju članka 99. Uredbe (EU) br. 575/2013

63) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o gubicima i vrijednostima izloženosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, čime postupa suprotno članku 101. Uredbe (EU)

br. 575/2013 ili tehničkom standardu koji je donijela Europska komisija na temelju članka 101. Uredbe (EU) br. 575/2013

64) ako ne ispunjava obveze vezane uz knjigu trgovanja iz članaka 102. do 106. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne ispunjava obveze vezane uz knjigu trgovanja i bonitetno vrednovanje u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 105. Uredbe (EU) br. 575/2013

65) ako ne izračunava izloženost ili ne postupa u skladu s ostalim zahtjevima vezanima uz velike izloženosti iz dijela četvrtog Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izračunava izloženost ili ne postupa u skladu s ostalim zahtjevima vezanima uz velike izloženosti u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela četvrtog Uredbe (EU) br. 575/2013

66) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o velikim izloženostima ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je u suprotnosti s člankom 394. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 394. Uredbe (EU) br. 575/2013

67) ako joj izloženost prelazi ograničenje iz članka 395. Uredbe (EU) br. 575/2013

68) ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o prekoračenju najveće dopuštene izloženosti na način propisan člankom 396. Uredbe (EU) br. 575/2013

69) ako je izložena kreditnom riziku po sekuritizacijskoj poziciji, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 405. Uredbe (EU) 575/2013, ili ne postupa u skladu sa zahtjevima iz dijela petog Uredbe (EU) br. 575/2013 ili zahtjevima vezanima uz izloženosti prenesenom kreditnom riziku iz tehničkog standarda koji je donijela Europska komisija na temelju članka 410. Uredbe (EU) br. 575/2013

70) ponovljeno ili kontinuirano ne održava dovoljno likvidne imovine, što je u suprotnosti s člankom 412. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izvještava Hrvatsku narodnu banku na način propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izvještava Hrvatsku narodnu banku prema referentnim datumima na način propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izvještava Hrvatsku narodnu banku u rokovima za dostavu izvješća propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne dostavlja potrebna dodatna likvidnosna nadzorna izvješća na način propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013

71) ako ne osigura odgovarajuće ispunjavanje dugoročnih obveza pomoću niza instrumenata stabilnih izvora financiranja u skladu s člankom 413. Uredbe (EU) br. 575/2013

72) ako ne obavijesti i ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci plan za pravodobnu ponovnu usklađenost, čime je postupila protivno članku 414. Uredbe (EU) br. 575/2013

73) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o likvidnosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je u suprotnosti s člankom 415. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013

74) ako ne razvije metodologije i postupke za izračun i iskazivanje tržišne vrijednosti i korektivnih faktora za dionice ili udjele u investicijskim fondovima u skladu s člankom 418. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013

75) ako ne izračunava omjer financijske poluge u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013

76) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o omjeru financijske poluge ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je u suprotnosti s člankom 430. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako ne dostavlja podatke na jedinstvenom obrascu za izvješćivanje, ako podatke ne dostavlja prema uputama za upotrebu navedenih obrazaca, ako podatke ne dostavlja prema datumima izvješćivanja ili ako ih ne dostavlja u skladu s rješenjima informacijske tehnologije a kako je to propisano tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 430. Uredbe (EU) br. 575/2013

77) ako ne objavljuje informacije ili dostavlja netočne ili nepotpune informacije, što je u suprotnosti s člankom 431. stavcima 1., 2. i 3. Uredbe (EU) 575/2013 ili tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela osmog Uredbe (EU) br. 575/2013

78) ako postupi protivno podzakonskom propisu koji je Hrvatska narodna banka donijela na temelju ovlaštenja iz Uredbe (EU) br. 575/2013

79) ako postupi protivno delegiranom aktu koji je donijela Europska komisija na temelju članaka 456., 457., 459. i 460. Uredbe (EU) br. 575/2013

80) ako postupi protivno podzakonskom propisu koji je Hrvatska narodna banka donijela radi provedbe provedbenih i regulatornih tehničkih standarda, usklađivanja sa smjernicama i preporukama koje je izdalo Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili usklađivanja s upozorenjima i preporukama koje je izdao Europski odbor za sistemske rizike u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010

81) ako ima inicijalni kapital u iznosu manjem od propisanog člankom 19. ovoga Zakona

82) ako sklopi pravni posao s osobom u posebnom odnosu pod uvjetom koji je povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije, što je protivno članku 146.a stavku 1. ovoga Zakona, ili ako sklopi pravni posao prema kojem ukupna izloženost prema osobi u posebnom odnosu prelazi 50.000,00 kuna bez jednoglasne odluke svih članova uprave ili bez prethodne suglasnosti nadzornog odbora, što je protivno članku 146.a stavku 2. ovoga Zakona

83) ako sklopi sporazum o financijskoj potpori čije sklapanje nije odobrilo konsolidirajuće nadzorno tijelo, što je protivno članku 216.b stavku 11. ili 216.c stavku 2. ovoga Zakona, ili

ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o sklapanju sporazuma, što je protivno članku 216.e stavku 1. ovoga Zakona

84) ako da potporu bez odobrenja Hrvatske narodne banke, što je protivno članku 216.h stavku 1. ovoga Zakona, ili ako ne obavijesti o namjeri davanja potpore, što je protivno članku 216.h stavku 1. i 2. ovoga Zakona

85) ako ne dostavi odluku o davanju financijske potpore, što je protivno članku 216.i stavku 1. ovoga Zakona, ili ako javno ne objavi ili najmanje jednom godišnje ne ažurira informacije iz članka 216.i stavka 3. i 4. ovoga Zakona, što je protivno članku 216.i stavku 3. i 4. ovoga Zakona

86) ako provede smanjenje stavki redovnog osnovnog kapitala protivno člancima 312.a, 312.b ili 312.c ovoga Zakona i

87) ako ne ažurira ili po potrebi ne izradi novi plan oporavka i ne dostavi ga Hrvatskoj narodnoj banci, što je protivno članku 152. stavku 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave globalne ili ostale sistemski važne kreditne institucije novčanom kaznom u iznosu od 18.000,00 do 100.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se kreditna institucija za koju nije utvrđeno da je globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave kreditne institucije za koju nije utvrđeno da je globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 7.500,00 do 30.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj kaznit će se globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 375.000,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda ako protivno članku 39. stavku 1. ovoga Zakona imenuje člana uprave bez prethodne suglasnosti ili protivno članku 40. stavku 1. ovoga Zakona imenuje predsjednika uprave bez prethodne suglasnosti.

(6) Za prekršaj kaznit će se kreditna institucija za koju nije utvrđeno da je globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda ako protivno članku 39. stavku 1. ovoga Zakona imenuje člana uprave bez prethodne suglasnosti ili protivno članku 40. stavku 1. ovoga Zakona imenuje predsjednika uprave bez prethodne suglasnosti.

(7) Za prekršaj iz stavka 5. ili 6. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz nadzornog odbora globalne ili ostale sistemski važne kreditne institucije novčanom kaznom u iznosu od 18.000,00 do 100.000,00 kuna, a odgovorna osoba iz nadzornog odbora kreditne institucije za koju nije utvrđeno da je globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 7.500,00 do 30.000,00 kuna.

(8) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice zastupa osnivača kreditnu instituciju novčanom kaznom u iznosu od 7.500,00 do 30.000,00 kuna.

(9) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti nadležnom prekršajnom sudu rješenje o utvrđivanju globalne ili ostale sistemski važne kreditne institucije za kreditnu instituciju protiv koje se vodi prekršajni postupak, i to za godinu u kojoj je prekršaj počinjen.

Ostali prekršaji kreditnih institucija

Članak 361.

(1) Za prekršaj kaznit će se globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 37.500,00 kuna do najviše 3% ukupnog prihoda:

- 1) ako povlaštene dionice kreditne institucije prijeđu ograničenje iz članka 22. ovoga Zakona
- 2) ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o prestanku mandata člana uprave i nadzornog odbora te ne navede razloge prestanka mandata protivno članku 35. stavku 4. ovoga Zakona
- 3) ako prekrši odredbe o radnom odnosu članova uprave iz članka 37. ovoga Zakona
- 4) ako ne donese ili ne provodi primjerenu politiku za izbor i procjenu ispunjenja uvjeta za članove uprave kreditne institucije protivno članku 38. stavku 2. ovoga Zakona ili postupi protivno podzakonskom propisu koji je donijela Hrvatska narodna banka na temelju članka 38. stavka 3. ovoga Zakona
- 5) ako ne donese ili ne provodi primjerenu politiku za izbor i procjenu ispunjenja uvjeta za članove nadzornog odbora kreditne institucije protivno članku 45. stavku 4. ovoga Zakona ili postupi protivno podzakonskom propisu koji je donijela Hrvatska narodna banka na temelju članka 45. stavka 5. ovoga Zakona
- 6) ako ne osigura članovima odbora za rizike ili odbora za rizike i reviziju odgovarajući pristup informacijama u skladu s odredbama članka 52. stavka 5. ovoga Zakona
- 7) ako ne identificira ključne funkcije u skladu s člankom 54. stavkom 1. ovoga Zakona ili ne donese i ne provodi primjerene politike za izbor i procjenu primjerenosti nositelja ključnih funkcija u skladu s člankom 54. stavkom 2. ovoga Zakona ili ne poduzme odgovarajuće mjere kojima će osigurati da nositelj ključne funkcije bude primjeren u skladu s člankom 54. stavkom 3. ovoga Zakona ili postupi protivno podzakonskom propisu koji je donijela Hrvatska narodna banka na temelju članka 54. stavka 4. ovoga Zakona
- 8) ako u roku od najmanje mjesec dana prije provođenja promjene ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku odnosno nadležno tijelo države članice domaćina o promjenama u vezi s poslovanjem podružnice u državi članici u skladu s člankom 78. ovoga Zakona

9) ako osnuje predstavništvo u trećoj zemlji, a da o tome nije obavijestila Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 82. ovoga Zakona

10) ako pri provođenju eksternalizacije postupi suprotno člancima 109. do 111. ovoga Zakona

11) ako ne poduzima odgovarajuće mjere vezane uz razvoj i upotrebu internih pristupa za izračunavanje kapitalnih zahtjeva u skladu s odredbom članka 115. stavka 1. ovoga Zakona

12) ako ne osigura odvojeno davanje pisane suglasnosti u skladu s odredbom članka 157. stavka 5. ovoga Zakona

13) ako ne čuva knjigovodstvene isprave u skladu s odredbama članaka 160. stavaka 1., 2. ili 4. ovoga Zakona i ako ne primjenjuje kontni plan u skladu s odredbom članka 161. stavka 2. ovoga Zakona ili ako sastavlja financijske ili druge izvještaje suprotno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 162. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona ili ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi financijske ili druge izvještaje u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 162. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona, a što je protivno članku 162. stavku 4. ovoga Zakona

14) ako pri javnom objavljivanju ne postupi u skladu s učestalošću i rokovima javnog objavljivanja propisanim podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 165. ovoga Zakona ili ne objavljuje informacije u skladu s člankom 166. ovoga Zakona

15) ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci odluku o imenovanju revizorskog društva u skladu s člankom 169. stavkom 1. ovoga Zakona

16) ako ne obavijesti i ne obrazloži Hrvatskoj narodnoj banci raskid ugovora s revizorskim društvom u skladu s člankom 171. stavkom 1. ovoga Zakona

17) ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 175. stavka 2. ovoga Zakona

18) ako ne ispuni obveze vezane uz nadzor nad unutargrupnim transakcijama, čime postupi suprotno članku 292. stavku 2. ovoga Zakona

19) ako ne pruža opće informacije o uslugama na način iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona ili te informacije ne pruža u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 301. stavka 2. ovoga Zakona

20) ako ne sklopi s potrošačem ugovor o pružanju pojedine bankovne usluge iz članka 7. ovoga Zakona u pisanom obliku ili ako sklopljeni ugovor nije na hrvatskom jeziku ili ako najmanje jedan primjerak ugovora ne preda potrošaču ili ako u slučaju sklapanja ugovora o kreditu ne preda jedan primjerak ugovora drugim sudionicima kreditnog odnosa, a što je protivno članku 302. stavku 1. ovoga Zakona, odnosno ako prije sklapanja ugovora o pružanju bankovnih ili financijskih usluga ne da potrošaču personalizirane informacije ili ako te informacije ne obuhvaćaju najmanje informacije koje su propisane zakonom kojim se uređuje potrošačko

kreditiranje, stambeno potrošačko kreditiranje odnosno drugim propisima kojima se uređuju pojedine bankovne i financijske usluge, što je protivno članku 302. stavku 2. ovoga Zakona, odnosno ako potrošaču prije sklapanja ugovora ne predoči ili ne učini dostupnim sve bitne uvjete ugovora iz kojih su vidljiva prava i obveze ugovornih strana, a kod ugovora o kreditu drugim sudionicima ugovornog odnosa ne predoči odnosno ne učini dostupnim sve bitne informacije o uvjetima ugovora iz kojih su vidljiva prava i obveze ugovornih strana ili ako druge sudionike ugovornog odnosa ne upozori na pravnu prirodu sudužništva odnosno jamstva, kao i na pravo kreditne institucije da poduzme naplatu svojih potraživanja od svih sudionika kreditnog odnosa, što je protivno članku 302. stavku 3. ovoga Zakona, odnosno ako na zahtjev potrošača ne osigura nacrt ugovora iz članka 302. stavka 2. ovoga Zakona ili ako na zahtjev drugog sudionika ugovora ne učini dostupnim ili ne osigura nacrt ugovora iz članka 302. stavka 2. ovoga Zakona, što je protivno članku 302. stavku 4. ovoga Zakona, odnosno ako uz nacrt ugovora potrošaču ne da presliku ili elektroničku verziju odgovarajućih odredbi iz važećih Općih uvjeta poslovanja, Politike kamatnih stopa, Tarife naknada, kao i ostale akte koji mogu utjecati na financijski položaj potrošača uz kratko objašnjenje tog utjecaja ili ako mu ne da bez naknade, što je protivno članku 302. stavku 5. ovoga Zakona, odnosno ako u poslovanju s potrošačima koje je vezano uz primanje depozita i odobravanje kredita koje se odnosi na usluge s valutnom klauzulom ne primijeni srednji tečaj Hrvatske narodne banke odgovarajuće valute u odnosu na kunu koji važi na dan transakcije, a što je protivno članku 302. stavku 5. ovoga Zakona

21) ako postupa protivno odredbama o objavljivanju općih uvjeta poslovanja propisanih člankom 303. stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona

22) ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 304. ovoga Zakona

23) ako ne obavijesti potrošača, sudužnika, založnog dužnika ili jamca u skladu s odredbama članka 305. stavcima 1. do 3. ovoga Zakona ili ako promijeni kamatnu stopu protivno članku 305. stavcima 5. ili 6. ovoga Zakona

24) ako na ugovor o kreditu, neovisno o ukupnom iznosu i vrsti kredita koji kreditna institucija odobrava potrošaču, ne primjenjuje propise u skladu s člankom 306. ovoga Zakona

25) ako nudi ugovaranje promjenjive kamatne stope bez prethodnog upozorenja na sve rizike promjenjivosti kamatne stope ili ne ugovori parametre koji utječu na promjenu te kamatne stope, čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 1. ovoga Zakona, ili ako sklopi ugovor o kratkoročnom depozitu ili kratkoročnom kreditu s ugovorenom promjenjivom kamatnom stopom, čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 2. ovoga Zakona, ili ugovara promotivne kamatne stope na ugovore koji nisu kratkoročni, čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 3. ovoga Zakona, ili ako naplaćuje naknadu protivno članku 308. ovoga Zakona

26) ako u skladu s člankom 309. stavkom 3. ovoga Zakona u utvrđenom roku ne dostavi dodatne podatke, izvještaje i druge akte koje je zatražila Hrvatska narodna banka

27) ako ne imenuje odgovornu osobu za poslove rješavanja prigovora potrošača ili ako ne povjeri poslove rješavanja prigovora potrošača najmanje jednoj osobi u skladu s člankom 309. stavkom 5. ovoga Zakona

28) ako ne dostavi podatke o prigovorima potrošača na način i u rokovima koje odredi Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 309. stavkom 8. ovoga Zakona

29) ako ne primijeni metodu bonitetne konsolidacije propisanu člankom 18. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne provede konsolidaciju u skladu s uvjetima prema kojima se treba provesti konsolidacija propisanim regulatornim tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 18. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013

30) ako ne uključi u konsolidaciju društva iz članka 18. stavka 8. Uredbe (EU) br. 575/2013

31) ako isključi iz obuhvata konsolidacije društvo na način protivan odredbi članka 19. stavaka 1. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

32) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o opsegu svojih repo ugovora i pozajmljivanja vrijednosnih papira i opterećenosti imovine u skladu s člankom 100. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 99. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni

33) ako ne donese politiku u vezi s objavom informacija u skladu s člankom 431. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

34) ako u pisanom obliku ne obrazloži odluku o rejtingu u skladu s člankom 431. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013

35) ako ne objavljuje informacije u skladu sa zahtijevanom učestalošću iz članka 433. Uredbe (EU) br. 575/2013

36) ako ne poštuje odredbe o načinu objave iz članka 434. Uredbe (EU) br. 575/2013

37) ako sastavlja izvještaje o izloženostima prema osobama u posebnom odnosu s kreditnom institucijom suprotno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 146.c ovoga Zakona ili ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvještaje o izloženostima prema osobama u posebnom odnosu s kreditnom institucijom u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 146.c ovoga Zakona

38) ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točaka 1., 4., 5. ili 7. ovoga Zakona ili ako su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni

39) ako sastavlja izvještaje o zaštitnim slojevima kapitala i mjerama za očuvanje kapitala suprotno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 144. stavku 2. ovoga Zakona ili ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvještaje o zaštitnim slojevima kapitala i mjerama

za očuvanje kapitala u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 144. stavku 2. ovoga Zakona, a što je protivno članku 144. stavku 1. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave ili nadzornog odbora globalne ili ostale sistemski važne kreditne institucije kreditne institucije novčanom kaznom u iznosu od 3.500,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se kreditna institucija za koju nije utvrđeno da je globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 kuna do najviše 3% ukupnog prihoda.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave ili nadzornog odbora kreditne institucije za koju nije utvrđeno da je globalna ili ostala sistemski važna kreditna institucija u iznosu od 1.000,00 do 20.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice zastupa osnivača kreditnu instituciju novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 20.000,00 kuna.

(6) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti nadležnom prekršajnom sudu rješenje o utvrđivanju globalne ili ostale sistemski važne kreditne institucije za kreditnu instituciju protiv koje se vodi prekršajni postupak, i to za godinu u kojoj je prekršaj počinjen.

Članak 361.a

(1) Novčanom kaznom od 80.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se kreditna institucija:

– ako konverziju kredita denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR i kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR ne provodi na način da se položaj korisnika kredita s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj korisnika kredita s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR sukladno članku 357.b ovoga Zakona

– ako na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF ne izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama kreditne institucije, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike uslijed kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita sukladno članku 357.c stavku 1. točki 1. ovoga Zakona

– ako umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF ne primjeni kamatnu stopu jednaku kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je primjenjivao na kredite iste vrste

i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu sukladno članku 357.c stavku 1. točki 2. ovoga Zakona

– ako početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, ne zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s člankom 357.c stavkom 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospjeća glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta sukladno članku 357.c stavku 1. točki 3. ovoga Zakona

– ako iznose uplaćene radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (izuzev uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) ne pretvori u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je kreditna institucija na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR s time da takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, pri čemu se poštuje redoslijed namirenja dospjelih obveza sukladno općim uvjetima kreditne institucije, ali ne obračunavaju zatezne kamate sukladno članku 357.c stavku 1. točki 4. ovoga Zakona

– ako ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, na način iz članka 357.c stavka 1. točke 4. ovoga Zakona koji je veći od ukupnog iznosa obroka ili anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ne utvrdi kao preplatu sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. ovoga Zakona

– ako iznos preplate koji ne prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne koristi za namirenje budućih obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR koji će dospjeti na način da se kod plaćanja budućeg obroka odnosno anuiteta koji će dospjeti iznos do najviše 50% dospjelog obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR može zatvoriti preplatom, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. podtočki 1. ovoga Zakona

– ako iznos preplate koji prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne vrati korisniku kredita u roku od 60 dana od datuma prihvata konverzije sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. podtočki 2. ovoga Zakona

– ako ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz članka 357.c točke 4. ovoga Zakona koji je manji od ukupnog iznosa obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne namiri sukladno sporazumu s korisnikom kredita sukladno članku 357.c stavku 1. točki 6. ovoga Zakona

– ako ne utvrdi iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR na dan 30. rujna 2015., kao razliku novog otplatnog plana utvrđenog sukladno članku 357.c stavku 1. točki 3. ovoga Zakona i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno članku 357.c stavku 1. točki 4. ovoga Zakona, a sukladno članku 357.c stavku 1. točki 7. ovoga Zakona

– ako ne utvrdi učinak konverzije na način propisan u članku 357.c stavku 1. točki 8. ovoga Zakona

– ako u propisanom roku ne izradi kalkulator i ne učini ga dostupnim svakom pojedinom korisniku kredita putem svoje internetske stranice sukladno članku 357.d stavku 1. ovoga Zakona

– ako prije objave kalkulatora na internetskoj stranici ne pribavi mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 357.c ovoga Zakona te mišljenje u propisanom roku ne objavi na svojim internetskim stranicama sukladno članku 357.d stavku 3. ovoga Zakona

– ako korisniku kredita i/ili osobama od kojih je zahtijevao ili imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze ne dostavi u propisanom roku i na propisan način izračun konverzije zajedno s prijedlogom novog ili izmijenjenog ugovora o kreditu sukladno članku 357.e stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona

– ako Ministarstvu financija u propisanom roku ne dostavi izvješće o rezultatima provedbe konverzije kredita sukladno članku 357.i ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom od 80.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se vjerovnik pravna osoba iz članka 357.a stavka 5. ovoga Zakona:

– ako konverziju kredita denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR i kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR ne provodi na način da se položaj korisnika kredita s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj korisnika kredita s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR sukladno članku 357.b ovoga Zakona

– ako na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF ne izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama vjerovnika, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike uslijed kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita sukladno članku 357.c stavku 1. točki 1. ovoga Zakona

– ako umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF ne primjeni kamatnu stopu jednaku kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu sukladno članku 357.c stavku 1. točki 2. ovoga Zakona

– ako početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, ne zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s člankom 357.c stavkom 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijea glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta sukladno članku 357.c stavku 1. točki 3. ovoga Zakona

– ako iznose uplaćene radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (izuzev uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) ne pretvori u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je kreditna institucija na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR s time da takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, pri čemu se poštuje redosljed namirenja dospjelih obveza sukladno općim uvjetima vjerovnika, ali ne obračunavaju zatezne kamate sukladno članku 357.c stavku 1. točki 4. ovoga Zakona

– ako ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, na način iz članka 357.c stavka 1. točke 4. ovoga Zakona koji je veći od ukupnog iznosa obroka ili anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ne utvrdi kao preplatu sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. ovoga Zakona

– ako iznos preplate koji ne prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne koristi za namirenje budućih obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR koji će dospjeti na način da se kod plaćanja budućeg obroka odnosno anuiteta koji će dospjeti iznos do najviše 50% dospjelog obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR može zatvoriti preplatom, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. podtočki 1. ovoga Zakona

– ako iznos preplate koji prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ne vrati korisniku kredita u roku od 60 dana od datuma prihvata konverzije sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. podtočki 2. ovoga Zakona

– ako ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz članka 357.c točke 4. ovoga Zakona koji je manji od ukupnog iznosa obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona,

ne namiri sukladno sporazumu s korisnikom kredita sukladno članku 357.c stavku 1. točki 6. ovoga Zakona

– ako ne utvrdi iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR na dan 30. rujna 2015., kao razliku novog otplatnog plana utvrđenog sukladno članku 357.c stavku 1. točki 3. ovoga Zakona i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno članku 357.c stavku 1. točki 4. ovoga Zakona, a sukladno članku 357.c stavku 1. točki 7. ovoga Zakona

– ako ne utvrdi učinak konverzije na način propisan u članku 357.c stavku 1. točki 8. ovoga Zakona

– ako u propisanom roku ne izradi kalkulator i ne učini ga dostupnim svakom pojedinom korisniku kredita putem svoje internetske stranice sukladno članku 357.d stavku 1. ovoga Zakona

– ako prije objave kalkulatora na internetskoj stranici ne pribavi mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 357.c ovoga Zakona te mišljenje u propisanom roku ne objavi na svojim internetskim stranicama sukladno članku 357.d stavku 3. ovoga Zakona

– ako korisniku kredita i/ili osobama od kojih je zahtijevao ili imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze ne dostavi u propisanom roku i na propisan način izračun konverzije zajedno s prijedlogom novog ili izmijenjenog ugovora o kreditu sukladno članku 357.e stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona

– ako uz prijavu poreza na dobit koja se podnosi za razdoblje u kojem je u poslovnim knjigama evidentiran rashod iz članka 357.h stavka 1. ovoga Zakona, ne dostavi kumulativni sažetak izračuna konverzija iz članka 357.e ovoga Zakona temeljem kojeg je evidentirala rashod u poslovnim knjigama, kao i dokaz iz kojeg nedvojbeno proizlazi da je rashod porezno tretiran u skladu s člankom 357.h stavkom 1. ovoga Zakona

– ako Ministarstvu financija u propisanom roku ne dostavi izvješće o rezultatima provedbe konverzije kredita sukladno članku 357.i ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka i odgovorna osoba u vjerovniku pravnoj osobi iz članka 357.a stavka 5. ovoga Zakona.

Prekršaji štednih banaka

Članak 362.

(1) Za prekršaj kaznit će se štedna banka novčanom kaznom u iznosu od 75.000,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda:

- 1) ako joj naziv tvrtke ne sadrži riječi »štedna banka« (članak 313. stavak 2.)
- 2) ako obavlja djelatnost suprotno odredbama članka 315. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona
- 3) ako osnuje podružnicu ili predstavništvo u inozemstvu (članak 315. stavak 3.) ili

4) ako suprotno članku 316. ovoga Zakona u svojem temeljnom kapitalu ima povlaštene dionice.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba iz uprave štedne banke novčanom kaznom u iznosu od 7.500,00 do 20.000,00 kuna.

Ostali prekršaji uprave i nadzornog odbora

Članak 363.

(1) Za prekršaj kaznit će se član uprave kreditne institucije novčanom kaznom u iznosu od 3.500,00 do 20.000,00 kuna:

1) ako ne uspostavi i ne provodi djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja u skladu s člankom 41. stavcima 1., 3., 4. i 5. ovoga Zakona

2) ako bez odgode ne obavijesti nadzorni odbor o okolnostima iz članka 42. ovoga Zakona

3) ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci izvješća i informacije na način i u roku iz članka 179. stavka 4. ovoga Zakona ili

4) ako je donio odluku o sklapanju pravnog posla s osobom u posebnom odnosu koji je povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije ili je donio odluku o sklapanju pravnog posla čime će ukupna izloženost prema osobi u posebnom odnosu prelaziti 50.000,00 kuna bez jednoglasne odluke svih članova uprave i bez prethodne suglasnosti nadzornog odbora, što je protivno odredbama članka 146.a ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj kaznit će se član nadzornog odbora kreditne institucije novčanom kaznom u iznosu od 3.500,00 do 20.000,00 kuna:

1) ako u roku iz članka 39. stavka 13. ovoga Zakona ne podnese Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za imenovanje predsjednika, odnosno člana uprave

2) ako bez odgode ne donese odluku iz članka 44. stavka 7. ovoga Zakona

3) ako ne obavlja svoje dužnosti u skladu s člankom 49. stavkom 1. točkama 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga Zakona

4) ako bez odgode ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o nastupu okolnosti iz članka 49. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona

5) ako ne osnuje odbore u skladu s člankom 50. ovoga Zakona, ako odbori nadzornog odbora ne postupaju u skladu s člancima 51. do 53. ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona ili

6) ako je dao prethodnu suglasnost za sklapanje pravnog posla s osobom u posebnom odnosu koji je povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije i kojim je ukupna izloženost prema osobi u posebnom odnosu koja prelazi 50.000,00 kuna, što je protivno odredbama članka 146.a ovoga Zakona.

Prekršaji drugih osoba

Članak 364.

(1) Za prekršaj kaznit će se pravna osoba koja se koristi riječima »kreditna institucija«, »banka«, »štedna banka«, »stambena štedionica« ili »štedionica« odnosno izvedenicama tih riječi suprotno odredbama članka 6., članka 313. i članka 319. ovoga Zakona novčanom kaznom od 7.500,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda.

(2) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba iz pravne osobe koja je počinila prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 3.500,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj kaznit će se pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 75.000,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda ako prikuplja depozite ili druga povratna sredstva od javnosti suprotno zabrani iz članka 57. ovoga Zakona.

(4) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 3. ovoga članka novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 37.500,00 do 100.000,00 kuna ako prikuplja depozite ili druga povratna sredstva od javnosti suprotno zabrani iz članka 57. ovoga Zakona.

(6) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako stekne dionice kreditne institucije na način suprotan odredbi članka 24. stavaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona ili ako ne postupi po nalogu Hrvatske narodne banke iz članka 30. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona novčanom kaznom od 375.000,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda.

(7) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 6. ovoga članka novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(8) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako stekne dionice kreditne institucije na način suprotan odredbi članka 24. stavaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona ili ako ne postupi po nalogu Hrvatske narodne banke iz članka 30. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(9) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavaka 15. i 17. ovoga Zakona novčanom kaznom od 375.000,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda.

(10) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 9. ovoga članka novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(11) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavaka 15. i 17. ovoga Zakona novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(12) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavka 7. ovoga Zakona novčanom kaznom od 375.000,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda.

(13) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 12. ovoga članka novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(14) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavka 7. ovoga Zakona novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(15) Za prekršaj kaznit će se imatelj kvalificiranog udjela koji je pravna osoba ako Hrvatsku narodnu banku ne obavijesti, ili ne obavijesti u roku iz članka 24. stavka 11. ovoga Zakona, o postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva u kojem sudjeluje ili o svakoj drugoj statusnoj promjeni novčanom kaznom od 37.500,00 kuna do najviše 3% ukupnog prihoda.

(16) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 15. ovoga članka novčanom kaznom od 7.500,00 do 50.000,00 kuna.

(17) Za prekršaj kaznit će se imatelj kvalificiranog udjela koji je fizička osoba ako Hrvatsku narodnu banku ne obavijesti, ili ne obavijesti u roku iz članka 24. stavka 11. ovoga Zakona o postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva u kojem sudjeluje ili o svakoj drugoj statusnoj promjeni novčanom kaznom od 7.500,00 do 50.000,00 kuna.

(18) Ako pravna osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavlja izvješća i informacije ili ne omogući provjeru određenog dijela svojeg poslovanja, kaznit će se novčanom kaznom od 75.000,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda.

(19) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 18. ovoga članka novčanom kaznom od 7.500,00 do 50.000,00 kuna.

(20) Ako fizička osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavlja izvješća i informacije ili ne omogući provjeru određenog dijela svojeg poslovanja, kaznit će se novčanom kaznom od 7.500,00 do 50.000,00 kuna.

Prekršaji članica grupe kreditnih institucija

Članak 365.

(1) Za prekršaj kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 750.000,00 kuna do najviše 10% ukupnog prihoda:

1) matični financijski holding i matični mješoviti financijski holding koji ne postupi u skladu s člankom 24. stavkom 12. ovoga Zakona

2) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija kći iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona koja je obvezna primijeniti

bonitetne zahtjeve na konsolidiranoj osnovi za grupu kreditnih institucija odnosno podgrupu ako ne ispuni zahtjev iz članka 97. ovoga Zakona te matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona ako ne ispuni zahtjev iz članka 97. stavaka 4. do 7. ovoga Zakona

3) društvo kći koje je članica grupe kreditnih institucija u RH ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona ako matičnoj kreditnoj instituciji u toj grupi ili kreditnoj instituciji iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona ne izvrši obveze iz članka 281. stavka 1. ovoga Zakona

4) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona koja ne izvrši obvezu iz članka 281. stavka 2. ovoga Zakona

5) društvo kći koje je članica grupe kreditnih institucija u RH ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona ako u skladu s člankom 281. stavkom 3. ovoga Zakona Hrvatskoj narodnoj banci ne omogućiti obavljanje supervizije poslovanja

6) matično društvo kreditne institucije u RH koja je isključena iz konsolidacije matičnog društva, koje ne ispuni obveze iz članka 281. stavka 4. ovoga Zakona

7) osobe kojima je matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona koje nisu uključene u superviziju na konsolidiranoj osnovi, a koje ne ispune obveze iz članka 281. stavka 5. ovoga Zakona

8) pravne osobe koje ne postupe u skladu s podzakonskim propisima donesenima na temelju članka 290. ovoga Zakona

9) mješoviti holding i njegova društva kćeri ako ne izvrše obveze iz članka 291. stavka 1. ovoga Zakona

10) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ako u skladu s člankom 167. stavcima 1. ili 2. ovoga Zakona javno ne objavi informacije o upravljanju i organizaciji ili

11) matična kreditna institucija u RH ili matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija kći iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona koja je obvezna primijeniti bonitetne zahtjeve na konsolidiranoj osnovi za grupu kreditnih institucija odnosno podgrupu ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona ako ne ispuni zahtjev iz članka 11. Uredbe (EU) br. 575/2013 na osnovi svog konsolidiranog položaja.

(2) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba iz uprave pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 18.000,00 do 100.000,00 kuna.

- PRILOZI**
- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
 - Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije
 - Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija
Svrha dokumenta	Izveščivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama
Datum dokumenta	14.01.2020.
Verzija dokumenta	1.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	55.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo financija
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	U rad stručne Radne skupine bili su uključeni predstavnici Ministarstva financija, Hrvatske narodne banke, Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka i Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama bio je objavljen na portalu e-savjetovanje od 23.12.2019. do 07.01.2020. na internetskoj stranici: https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/MainScreen?entityId=13112
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Očitovanje je dostavio Karol Jurišić, član stranke Hrvatskih suverenista.

<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>Odgovor na dostavljeni komentar nalazi se u tablici Analiza dostavljenih primjedbi.</p>
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>-</p>

Izvješće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	Karol Jurišić	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KREDITNIM INSTITUCIJAMA	<p>Ja član stranke Hrvatskih suverenista sam protiv ovoga nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama zakona o kreditnim institucijama u sklopu Strategije za uvođenje eura i protiv strategije za uvođenje eura zajedno sa većinom građana Republike Hrvatske koji su isto protiv - zato bih molio da diskvalificirate ovaj prijedlog i Strategiju za uvođenje eura</p> <p>S poštovanjem</p> <p>Član stranke Hrvatskih suverenista</p> <p>Karol Jurišić</p>	Nije prihvaćen	<p>Odluku o donošenju Strategije za uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, broj 43/18) donijela je Vlada Republike Hrvatske 10. svibnja 2018. godine. Predmetnu Strategiju izradile su Vlada Republike Hrvatske i Hrvatska narodna banka nakon što su ocijenile da je Republika Hrvatska spremna započeti proces za uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj. Sklapanjem Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, Republika Hrvatska se obvezala uvesti euro kao službenu valutu kada se za to ispune uvjeti. Ovaj zakonski prijedlog jedna je od mjera iz Akcijskog plana Republike Hrvatske za pridruživanje Europskom tečajnom mehanizmu (ERM II) i bankovnoj uniji koji je Republika Hrvatska priložila pismu namjere za ulazak Republike Hrvatske u ERM II i bankovnu uniju.</p>

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINANCIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2020. godinu.

Rok: I. kvartal 2020.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 53. stavak 1., 114., 127. stavak 6.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ Tekst značajan za EGP (SL L 176, 27.6.2013.)

32013L0036

- Članci 15., 22., 23., 63., 65., 66., 67., 68., 91., 104., 131., 133. i 136. preuzeto: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18)
- Članak 91. preuzeto: Odluka o procjeni primjerenosti predsjednika uprave, člana uprave, člana nadzornog odbora i nositelja ključne funkcije u kreditnoj instituciji (NN 93/18)

Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013.)

32013R1024

Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih

investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225 30. 07. 2014.)

32014R0806

c) Ostali izvori prava Europske unije

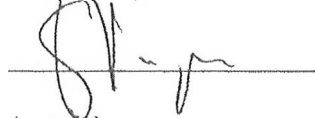
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Državni tajnik i EU koordinator

(potpis)

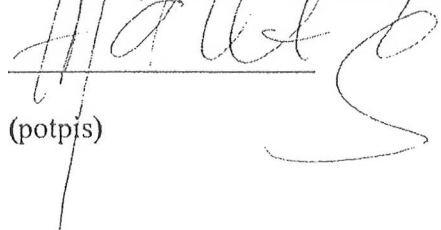

(datum i pečat)

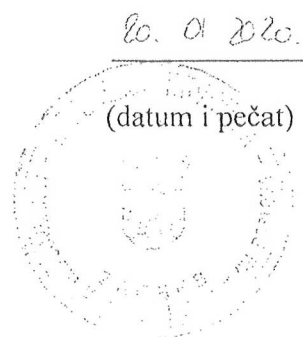
Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		prijedloga propisa?	
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ova Direktiva propisuje pravila o:</p> <p>(a) pristupu djelatnosti kreditnih institucija i investicijskih društava (zajedno se nazivaju: „institucije”);</p> <p>(b) nadzornim ovlastima i alatima za bonitetni nadzor nad institucijama od strane nadležnih tijela;</p> <p>(c) bonitetnom nadzoru nad institucijama od strane nadležnih tijela na način koji je usklađen s pravilima navedenima u Uredbi (EU) br. 575/2013.;</p> <p>(d) zahtjevima za objavljivanje za nadležna tijela u području bonitetne regulative i nadzora nad institucijama.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na institucije.</p> <p>2. Članak 30. primjenjuje se na lokalne pravne osobe.</p> <p>3. Članak 31. primjenjuje se na društva iz točke (2) podtočke (c) članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.</p>			

4. Članak 34. i glava VII. poglavlje 3. primjenjuju se na financijske holdinge, mješovite financijske holdinge i mješovite holdinge koji imaju mjesto uprave u Uniji.

5. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće:

- (1) pristup djelatnosti investicijskih društava u mjeri u kojoj je reguliran Direktivom 2004/39/EZ;
- (2) središnje banke;
- (3) poštanske žiroinstitucije;
- (4) u Belgiji: na „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut”;
- (5) u Danskoj: na „Eksport Kredit Fonden”, „Eksport Kredit Fonden A/S”, „Danmarks Skibskredit A/S” i „KommuneKredit”;
- (6) u Njemačkoj: na „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, društva koja se prema „Whonungsgemeinnützigkeitsgesetz” priznaju kao tijela državne stambene politike i uglavnom se ne bave bankovnim transakcijama te društva koja se prema tom zakonu priznaju kao neprofitna društva koja djeluju u području stanogradnje;
- (7) u Estoniji: na „hoiu-laenuühistud” kao zadruge koje se priznaju prema „hoiu-laenuühistu seadus”;
- (8) u Irskoj: na kreditne unije i društva za uzajamnu pomoć;
- (9) u Grčkoj: na „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion);
- (10) u Španjolskoj: na „Instituto de Crédito Oficial”;
- (11) u Francuskoj: na „Caisse des dépôts et consignations”;
- (12) u Italiji: na „Cassa depositi e prestiti”;
- (13) u Latviji: na „krājaizdevu sabiedrības”, društva koja se priznaju prema „krājaizdevu sabiedrību likums” kao zadruge koje pružaju financijske usluge isključivo svojim članovima;
- (14) u Litvi: na „kredito unijos” osim „Centrinė kredito unija”;
- (15) u Mađarskoj: na „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” i „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”;
- (16) u Nizozemskoj: na „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, „NV Industriebank

<p>Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” i „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”;</p> <p>(17)u Austriji: na društva koja se priznaju kao stambene udruge u javnom interesu i na „Osterreichische Kontrollbank AG”;</p> <p>(18)u Poljskoj: na „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe” i „Bank Gospodarstwa Krajowego”;</p> <p>(19)u Portugalu: na „Caixas Económicas” koja su postojala na dan 1. siječnja 1986., osim onih koja su osnovana kao društva s ograničenom odgovornosti i na „Caixa Económica Montepio Geral”;</p> <p>(20)u Sloveniji: na „SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”;</p> <p>(21)u Finskoj: na „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB i Finnvera Oy/Finnvera Abp”;</p> <p>(22) u Švedskoj: na „Svenska Skeppshypotekskassan”;</p> <p>(23)u Ujedinjenoj Kraljevini: na „National Savings Bank”, „Commonwealth Development Finance Company Ltd”, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, „Crown Agents for overseas governments and administrations”, kreditne unije i komunalne banke.</p> <p>6. Subjekti iz točke (1) i točaka od (3) do (23) stavka 5. ovog članka tretiraju se kao financijske institucije za potrebe članka 34. i poglavlja 3. glave VII.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(1)„kreditna institucija” znači kreditna institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (1) Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(2)„investicijsko društvo” znači investicijsko društvo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (2) Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(3)„institucija” znači institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (3) Uredbe (EU) br. 575/2013;</p>			

(4) „lokalna pravna osoba” znači lokalna pravna osoba definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (4) Uredbe (EU) br. 575/2013; (5) „društvo za osiguranje” znači društvo za osiguranje definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (5) Uredbe (EU) br. 575/2013; (6) „društvo za reosiguranje” znači društvo za reosiguranje definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (6) Uredbe (EU) br. 575/2013; (7) „upravljačko tijelo” znači tijelo, odnosno tijela institucije, imenovano u skladu s nacionalnim pravom, koje je ovlašteno odrediti strategiju, ciljeve i opće usmjerenje institucije a koje nadzire i prati odlučivanje u vezi s upravljanjem te uključuje osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem institucije; (8) „upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji” znači upravljačko tijelo u ulozi nadziranja i praćenja odlučivanja u vezi s upravljanjem; (9) „više rukovodstvo” znači fizičke osobe koje obavljaju izvršne funkcije unutar institucije, a koje su odgovorne i odgovaraju upravljачkom tijelu za svakodnevno upravljanje institucijom; (10) „sistemski rizik” znači rizik poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i realno gospodarstvo; (11) „rizik modela” znači mogući gubitak koji bi institucija mogla pretrpjeti zbog odluka koje bi se prvenstveno mogle temeljiti na rezultatima internih modela, i to zbog pogrešaka u oblikovanju, primjeni ili upotrebi tih modela; (12) „inicijator” znači inicijator definirani člankom 4. stavkom 1. točkom (13) Uredbe (EU) br. 575/2013; (13) „sponzor” znači sponzor definirani člankom 4. stavkom 1. točkom (14) Uredbe (EU) br. 575/2013; (14) „matično društvo” znači matično društvo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (15) Uredbe (EU) br. 575/2013; (15) „društvo kći” znači društvo kći definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (16) Uredbe (EU) br. 575/2013; (16) „podružnica” znači podružnica definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (17) Uredbe (EU) br. 575/2013; (17) „društvo za pomoćne usluge” znači društvo za pomoćne usluge definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (18) Uredbe (EU) br. 575/2013; (18) „društvo za upravljanje imovinom” znači društvo za upravljanje imovinom definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (19) Uredbe (EU) br. 575/2013;			

(19) „financijski holding” znači financijski holding definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (20) Uredbe (EU) br. 575/2013; (20) „mješoviti financijski holding” znači mješoviti financijski holding definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (21) Uredbe (EU) br. 575/2013; (21) „mješoviti holding” znači mješoviti holding definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (22) Uredbe (EU) br. 575/2013; (22) „financijska institucija” znači financijska institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (26) Uredbe (EU) br. 575/2013; (23) „subjekt financijskog sektora” znači subjekt financijskog sektora definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (27) Uredbe (EU) br. 575/2013; (24) „matična institucija u državi članici” znači matična institucija u državi članici definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (28) Uredbe (EU) br. 575/2013; (25) „matična institucija iz EU-a” znači matična institucija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (29) Uredbe (EU) br. 575/2013; (26) „matični financijski holding u državi članici” znači matični financijski holding u državi članici definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (30) Uredbe (EU) br. 575/2013; (27) „matični financijski holding iz EU-a” znači matični financijski holding iz EU-a definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (31) Uredbe (EU) br. 575/2013; (28) „matični mješoviti financijski holding u državi članici” znači matični mješoviti financijski holding u državi članici definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (32) Uredbe (EU) br. 575/2013; (29) „matični mješoviti financijski holding iz EU-a” znači matični mješoviti financijski holding iz EU-a definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (33) Uredbe (EU) br. 575/2013; (30) „sistemska važna institucija” znači matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija čija bi propast ili slabo poslovanje moglo dovesti do sistemskog rizika; (31) „središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna strana definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (34) Uredbe (EU) br. 575/2013; (32) „sudjelujući udio” znači sudjelujući udio definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (35) Uredbe (EU) br. 575/2013; (33) „kvalificirani udio” znači kvalificirani udio definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (36) Uredbe (EU) br. 575/2013;			

(34) „kontrola” znači kontrola definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (37) Uredbe (EU) br. 575/2013; (35) „uska povezanost” znači uska povezanost definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (38) Uredbe (EU) br. 575/2013; (36) „nadležno tijelo” znači nadležno tijelo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (40) Uredbe (EU) br. 575/2013; (37) „konsolidirajuće nadzorno tijelo” znači konsolidirajuće nadzorno tijelo definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (41) Uredbe (EU) br. 575/2013; (38) „odobrenje za rad” znači odobrenje za rad definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (42) Uredbe (EU) br. 575/2013; (39) „matična država članica” znači matična država članica definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (43) Uredbe (EU) br. 575/2013; (40) „država članica domaćin” znači država članica domaćin definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (44) Uredbe (EU) br. 575/2013; (41) „središnje banke ESSB-a” znači središnje banke ESSB-a definirane člankom 4. stavkom 1. točkom (45) Uredbe (EU) br. 575/2013; (42) „središnje banke” znači središnje banke definirane člankom 4. stavkom 1. točkom (46) Uredbe (EU) br. 575/2013; (43) „konsolidirani položaj” znači konsolidirani položaj definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (47) Uredbe (EU) br. 575/2013; (44) „konsolidirana osnova” znači konsolidirana osnova definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (48) Uredbe (EU) br. 575/2013; (45) „potkonsolidirana osnova” znači potkonsolidirana osnova definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (49) Uredbe (EU) br. 575/2013; (46) „financijski instrument” znači financijski instrument definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (50) Uredbe (EU) br. 575/2013; (47) „regulatorni kapital” znači regulatorni kapital definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (118) Uredbe (EU) br. 575/2013; (48) „operativni rizik” znači operativni rizik definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (52) Uredbe (EU) br. 575/2013; (49) „smanjenje kreditnog rizika” znači smanjenje kreditnog rizika definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (57) Uredbe (EU) br. 575/2013; (50) „sekuritizacija” znači sekuritizacija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (61) Uredbe (EU) br. 575/2013;			

- (51) „sekuritizacijska pozicija” znači sekuritizacijska pozicija definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (62) Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (52) „sekuritizacijski subjekt posebne namjene” znači sekuritizacijski subjekt posebne namjene definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (66) Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (53) „diskrecijske mirovinske pogodnosti” znači diskrecijske mirovinske pogodnosti definirane člankom 4. stavkom 1. točkom (73) Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (54) „knjiga trgovanja” znači knjiga trgovanja definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (86) Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (55) „uređeno tržište” znači uređeno tržište definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (92) Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (56) „financijska poluga” znači financijska poluga definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (93) Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (57) „rizik prekomjerne financijske poluge” znači rizik prekomjerne financijske poluge definiran člankom 4. stavkom 1. točkom (94) Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (58) „vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika” znači vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (98) Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (59) „interni pristupi” znači pristup zasnovan na internim rejting-sustavima iz članka 143. stavka 1., pristup internih modela iz članka 221., pristup vlastitih procjena iz članka 225., napredni pristupi iz članka 312. stavka 2., metoda internih modela iz članka 283. i 363. i pristup interne procjene iz članka 259. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Kada ova Direktiva upućuje na upravljačko tijelo i kada su na temelju nacionalnog prava upravljačke i nadzorne funkcije upravljačkog tijela dodijeljene različitim tijelima ili različitim članovima jednog tijela, država članica utvrđuje tijela ili članove upravljačkog tijela koji su odgovorni u skladu s njezinim nacionalnim pravom, osim ako je ovom Direktivom određeno drukčije.

GLAVA II.

NADLEŽNA TIJELA

Članak 4.

Imenovanje i ovlasti nadležnih tijela

1. Države članice imenuju nadležna tijela koja obavljaju funkcije i dužnosti propisane ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. One su o tome dužne obavijestiti Komisiju i EBA-u te navesti raspodjelu funkcija i dužnosti.
2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela prate djelatnosti institucija te, kada je to primjenjivo, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga kako bi ocijenila usklađenost sa zahtjevima iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013.
3. Države članice osiguravaju da su uspostavljene odgovarajuće mjere koje omogućuju nadležnim tijelima dobivanje informacija koje su im potrebne za ocjenu usklađenosti institucija te, kada je to primjenjivo, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga sa zahtjevima iz stavka 2. i za istraživanje mogućih kršenja tih zahtjeva.
4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju stručnost, resurse, operativnu sposobnost, ovlasti i neovisnost koji su potrebni za obavljanje funkcija koje se odnose na bonitetni nadzor, istrage i kazne navedene u ovoj Direktivi i u Uredbi (EU) br. 575/2013.
5. Države članice zahtijevaju da institucije osiguraju nadležnim tijelima svojih matičnih država članica sve informacije potrebne za procjenu njihove usklađenosti s pravilima donesenim u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. Države članice također osiguravaju da mehanizmi unutarnje kontrole i administrativni i računovodstveni postupci institucija omogućuju u svakom trenutku provjeru njihove usklađenosti s tim pravilima.
6. Države članice osiguravaju da institucije na koje se primjenjuju ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013 registriraju sve svoje transakcije i da dokumentiraju

<p>sustave i procese tako da nadležna tijela u svakom trenutku mogu provjeriti usklađenost s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da su funkcije nadzora u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 te sve druge funkcije nadležnih tijela odvojene i neovisne o funkcijama koje se odnose na sanaciju. Države članice o tome obavješćuju Komisiju i EBA-u te navode sve raspodjele dužnosti.</p> <p>8. Države članice osiguravaju da, kada tijela koja nisu nadležna tijela imaju ovlasti za sanaciju, ta tijela blisko surađuju i savjetuju se s nadležnim tijelima u vezi s pripremom sanacijskih planova.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Usklađivanje unutar država članica</p> <p>Ako države članice imaju više od jednog nadležnog tijela za bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama, investicijskim društvima i financijskim institucijama, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi organizirale usklađenost između tih tijela.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Suradnja unutar Europskog sustava financijskog nadzora</p> <p>U obavljanju svojih dužnosti nadležna tijela uzimaju u obzir konvergenciju s obzirom na nadzorne alate i prakse u primjeni zakona i drugih propisa donesenih u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. U tu svrhu države članice osiguravaju da:</p> <p>(a) nadležna tijela, kao stranke u Europskom sustavu financijskog nadzora (ESFS), surađuju s povjerenjem i potpunim međusobnim poštovanjem, posebno kod osiguranja protoka primjerenih i pouzdanih informacija između njih i drugih</p>			

<p>stranaka u ESFS-u, u skladu s načelom lojalne suradnje navedenim u članku 4. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji;</p> <p>(b) nadležna tijela sudjeluju u aktivnostima EBA-e i, kada je to primjereno, kolegija nadzornih tijela;</p> <p>(c) nadležna tijela ulažu svaki napor kako bi se uskladila sa smjernicama i preporukama koje je izdala EBA u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i odgovorila na upozorenja i preporuke koje je izdao ESRB u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010;</p> <p>(d) nadležna tijela blisko surađuju s ESRB-om;</p> <p>(e) nacionalna ovlaštenja koja su prenesena na nadležna tijela ne sprečavaju obavljanje njihovih dužnosti kao članova EBA-e, ESRB-a, prema potrebi, ili prema ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Europska dimenzija nadzora</p> <p>U obavljanju svojih općih dužnosti nadležna tijela u svakoj državi članici s dužnom pozornosti razmatraju mogući učinak svojih odluka na stabilnost financijskog sustava u drugim relevantnim državama članicama, a posebno u izvanrednim situacijama, na temelju informacija dostupnih u tom trenutku.</p>			
<p>GLAVA III.</p> <p>ZAHTJEVI ZA PRISTUPANJE DJELATNOSTI KREDITNIH INSTITUCIJA</p> <p>POGLAVLJE 1.</p> <p>Opći zahtjevi za pristupanje djelatnosti kreditnih institucija</p> <p>Članak 8.</p> <p>Odobrenje za rad</p>			

<p>1. Države članice zahtijevaju da kreditne institucije dobiju odobrenje za rad prije početka svojeg poslovanja. Ne dovodeći u pitanje članke od 10. do 14., države članice propisuju zahtjeve za takvo odobrenje za rad te o njima obavješćuju EBA-u.</p> <p>2. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju:</p> <p>(a) informacije koje treba dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad kreditnim institucijama, uključujući program rada iz članka 10.;</p> <p>(b) zahtjevi koji se primjenjuju na dioničare i članove koji imaju kvalificirane udjele u skladu s člankom 14.;</p> <p>(c) prepreke koje mogu sprečavati učinkovito obavljanje nadzorne funkcije nadležnog tijela, kao što je navedeno u članku 14.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u točkama (a), (b) i (c) prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>3. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za standardne obrasce, predloške i postupke za dostavljanje informacija navedenih u točki (a) prvog podstavka stavka 2.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>4. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 2. i od 3. do 31. prosinca 2015.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Zabrana osobama ili društvima koja nisu kreditne institucije da obavljaju poslove primanja depozita ili ostalih povratnih sredstava od javnosti</p> <p>1. Države članice zabranjuju osobama ili društvima koja nisu kreditne institucije da obavljaju poslove primanja depozita ili ostalih povratnih sredstava od javnosti.</p> <p>2. Stavak 1. ne primjenjuje se na primanje depozita ili ostalih povratnih sredstava od strane država članica ili jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave države članice, javnih međunarodnih tijela čiji su članovi jedna država članica ili više njih ili na slučajeve koji su izričito obuhvaćeni nacionalnim pravom ili pravom Unije, pod uvjetom da te djelatnosti podliježu propisima i kontrolama čija je svrha zaštita deponenata i ulagatelja.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Program rada i organizacijska struktura</p> <p>Države članice zahtijevaju da zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad bude priložen program rada u kojem se navode vrste predviđenih poslova i organizacijska struktura kreditne institucije.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Gospodarske potrebe</p> <p>Države članice ne smiju zahtijevati da se zahtjev za odobrenje za rad procjenjuje s osnova gospodarskih potreba tržišta.</p>			

<p>Članak 12.</p> <p>Inicijalni kapital</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje ostale opće uvjete koje propisuje nacionalno pravo, nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucija ako kreditna institucija nema zasebni regulatorni kapital ili ako njezin inicijalni kapital iznosi manje od 5 milijuna eura.</p> <p>2. Inicijalni kapital obuhvaća samo jednu ili više stavki navedenih u članku 26. stavku 1. točkama od (a) do (e) Uredbe (EU) br. 575/2013.</p> <p>3. Države članice mogu odlučiti da kreditne institucije koje ne ispunjavaju zahtjev da imaju zasebni regulatorni kapital, a koje su postojale na dan 15. prosinca 1979., mogu nastaviti poslovati. One mogu izuzeti takve kreditne institucije iz usklađivanja sa zahtjevom iz prvog podstavka članka 13. stavka 1.</p> <p>4. Države članice mogu izdati odobrenje za rad određenim kategorijama kreditnih institucija čiji je inicijalni kapital manji od kapitala navedenog u stavku 1. ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) inicijalni kapital nije manji od 1 milijuna eura;</p> <p>(b) dotične države članice obavijestile su Komisiju i EBA-u o svojim razlozima za korištenje te mogućnosti.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Stvarno vođenje poslovanja i mjesto uprave</p> <p>1. Nadležna tijela izdaju odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije samo ako postoje barem dvije osobe koje stvarno vode poslovanje kreditne institucije koja podnosi zahtjev.</p> <p>Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za rad ako članovi upravljačkog tijela ne ispunjavaju zahtjeve navedene u članku 91. stavku 1.</p>			

<p>2. Svaka država članica zahtijeva:</p> <p>(a) da kreditna institucija, koja je pravna osoba te koja ima sjedište prema nacionalnom pravu, ima svoje mjesto uprave u istoj državi članici u kojoj je i njezino sjedište;</p> <p>(b) da kreditne institucije, osim onih navedenih u točki (a), imaju svoje mjesto uprave u državi članici koja im je izdala odobrenje za rad i u kojoj one stvarno posluju.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Dioničari i članovi</p> <p>1. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako ih kreditna institucija nije obavijestila o identitetu svojih dioničara ili članova, izravnih ili neizravnih, fizičkih ili pravnih osoba, koji imaju kvalificirane udjele te o iznosima tih udjela ili, kada kvalificirani udjeli ne postoje, o 20 najvećih dioničara ili članova.</p> <p>Pri određivanju činjenice jesu li ispunjeni kriteriji za kvalificirane udjele, u obzir se uzimaju prava glasa iz članaka 9. i 10. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu (20), kao i uvjeti koji se odnose na njihovo zbrajanje iz članka 12. stavaka 4. i 5. te Direktive.</p> <p>Države članice ne uzimaju u obzir prava glasa ili dionice koje su institucije stekle pružanjem usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa iz točke 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, ako se ta prava ne ostvaruju ili ne koriste na neki drugi način za interveniranje u upravljanje izdavatelja te ako se otuđe u roku od godine dana nakon stjecanja.</p> <p>2. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako se, uzimajući u obzir potrebu za osiguranjem dobrog i razboritog upravljanja kreditnom institucijom, nisu uvjerala u primjerenost dioničara</p>			

<p>ili članova, posebno ako nisu ispunjeni kriteriji navedeni u članku 23. stavku 1. Primjenjuju se članak 23. stavci 2. i 3. i članak 24.</p> <p>3. Ako postoji uska povezanost između kreditne institucije i drugih fizičkih ili pravnih osoba, nadležna tijela izdaju odobrenje za rad samo ako ta povezanost ne sprečava učinkovito obavljanje njihovih nadzornih funkcija.</p> <p>Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako zakoni i drugi propisi treće zemlje koji reguliraju jednu ili više fizičkih ili pravnih osoba s kojima je kreditna institucija usko povezana ili poteškoće u provođenju tih zakona i drugih propisa sprečavaju učinkovito obavljanje njihovih nadzornih funkcija.</p> <p>Nadležna tijela zahtijevaju da im kreditne institucije dostavljaju informacije koje su im potrebne za kontinuirano praćenje usklađenosti s uvjetima navedenim u ovom stavku.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Odbijanje izdavanja odobrenja za rad</p> <p>Ako nadležno tijelo odbije izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije, podnositelja zahtjeva obavješćuje o toj odluci i o razlozima za nju u roku od šest mjeseci od primitka zahtjeva ili, ako je zahtjev nepotpun, u roku od šest mjeseci od primitka potpunih informacija potrebnih za donošenje odluke.</p> <p>Odluka o izdavanju ili odbijanju izdavanja odobrenja za rad u svakom se slučaju donosi u roku od 12 mjeseci od primitka zahtjeva.</p>	<p>Članak 67.</p> <p>U članku 327. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Hrvatska narodna banka mora u odlučiti:</p> <p>1) o zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad, kao i o svim drugim zahtjevima iz članka 60., 62. i 66.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 327.</p>

	<p>ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od primitka urednog zahtjeva</p> <p>2) o zahtjevu za izdavanje prethodnih suglasnosti iz članaka 39., 40. i 46. ovoga Zakona, u roku od tri mjeseca od primitka urednog zahtjeva</p> <p>3) o zahtjevu za izdavanje odobrenja iz članka 63. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od primitka urednog zahtjeva.“.</p>		
<p>Članak 16.</p> <p>Prethodno savjetovanje s nadležnim tijelima drugih država članica</p> <p>1. Nadležno tijelo se prije izdavanja odobrenja za rad kreditnoj instituciji savjetuje s nadležnim tijelima druge države članice ako je kreditna institucija:</p> <p>(a) društvo kći kreditne institucije koja je dobila odobrenje za rad u toj drugoj državi članici;</p> <p>(b) društvo kći matičnog društva kreditne institucije koja je dobila odobrenje za rad u toj drugoj državi članici; ili</p> <p>(c) pod kontrolom istih osoba, bilo fizičkih ili pravnih, koje kontroliraju kreditnu instituciju koja je dobila odobrenje za rad u toj drugoj državi članici.</p>			

<p>2. Nadležno tijelo se prije izdavanja odobrenja za rad kreditnoj instituciji savjetuje s nadležnim tijelom koje je odgovorno za nadzor nad društvima za osiguranje ili investicijskim društvima u dotičnoj državi članici ako je kreditna institucija:</p> <p>(a) društvo kći društva za osiguranje ili investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad u Uniji;</p> <p>(b) društvo kći matičnog društva društva za osiguranje ili investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad u Uniji; ili</p> <p>(c) pod kontrolom istih osoba, bilo fizičkih ili pravnih, koje kontroliraju društvo za osiguranje ili investicijsko društvo koje je dobilo odobrenje za rad u Uniji.</p> <p>3. Relevantna nadležna tijela navedena u stavcima 1. i 2. posebno se međusobno savjetuju kada procjenjuju primjerenost dioničara te ugled i iskustvo članova upravljačkog tijela uključenih u upravljanje drugim subjektom iste grupe. Nadležna tijela razmjenjuju sve informacije koje se odnose na primjerenost dioničara te ugled i iskustvo članova upravljačkog tijela koje su značajne za izdavanje odobrenja za rad i za kontinuiranu procjenu usklađenosti s uvjetima poslovanja.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Podružnice kreditnih institucija koje su dobile odobrenje za rad u drugoj državi članici</p> <p>Države članice domaćini ne zahtijevaju odobrenje za rad ili dotacijski kapital za podružnice kreditnih institucija koje su dobile odobrenje za rad u drugim državama članicama. Osnivanje takvih podružnica i nadzor nad njima obavljaju se u skladu s člankom 35., člankom 36. stavcima 1., 2. i 3., člankom 37., člancima od 40. do 46., člankom 49. i člancima 73. i 74.</p>			

<p>Članak 18.</p> <p>Oduzimanje odobrenja za rad</p> <p>Nadležna tijela mogu oduzeti odobrenje za rad koje je izdano kreditnoj instituciji samo u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) kreditna institucija nije počela poslovati u roku od 12 mjeseci, izričito je odbila odobrenje za rad ili više od 6 mjeseci nije poslovala, osim ako dotična država članica ne donese odluku o prestanku odobrenja za rad u takvim slučajevima;</p> <p>(b) kreditnoj instituciji je izdano odobrenje za rad na temelju lažnih izjava ili na bilo kojoj drugoj nepravilnoj osnovi;</p> <p>(c) kreditna institucija više ne ispunjava uvjete prema kojima joj je izdano odobrenje za rad;</p> <p>(d) kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve navedene u dijelu trećem, četvrtom ili šestom Uredbe (EU) br. 575/2013 ili uvjete iz članka 104. stavka 1. točke (a) ili članka 105. ove Direktive ili se više ne može očekivati da će ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima, a posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu koju su joj povjerali njezini deponenti;</p> <p>(e) na kreditnu instituciju se počnu odnositi neki drugi slučajevi u kojima nacionalno pravo propisuje oduzimanje odobrenja za rad; ili</p> <p>(f) kreditna institucija je počinila jednu od povreda odredbi navedenih u članku 67. stavku 1.</p>	<p>Članak 25.</p> <p>Članak 69. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Hrvatska narodna banka ocijenit će je li ispunjen neki od sljedećih razloga za ukidanje odobrenja za rad:</p> <p>1) ako kreditna institucija ne počne poslovati unutar 12 mjeseci od izdavanja odobrenja</p> <p>2) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci u pisanom obliku dostavi obavijest da više ne namjerava pružati bankovne i/ili financijske usluge za koje je izdano odobrenje</p> <p>3) ako kreditna institucija samostalno prestane pružati bankovne usluge duže od šest mjeseci.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

4) ako kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve iz dijela trećeg, četvrtog i šestog Uredbe (EU) br. 575/2013, ili zahtjeve vezane uz visinu regulatornog kapitala koje je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga Zakona, ili posebne zahtjeve vezane uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona

5) ako se ne može očekivati da će nastaviti ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima te posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu koja joj je povjerena, osobito što se tiče isplate depozita

6) ako kreditna institucija ne ispunjava uvjete vezane uz interni kapital i ostale

	<p>uvjete za poslovanje u skladu s propisima o upravljanju rizicima</p> <p>7) ako kreditna institucija u razdoblju od tri godine više puta prekrši dužnost pravodobnog i pravilnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke</p> <p>8) ako kreditna institucija na bilo koji način onemogućuje obavljanje supervizije svojeg poslovanja</p> <p>9) ako kreditna institucija ne izvršava supervizorske mjere koje je Hrvatska narodna banka naložila svojim rješenjem</p> <p>10) ako postoji razlog za ukidanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela iz članka 32. ovoga Zakona</p> <p>11) ako kreditna institucija ne ispunjava</p>		
--	---	--	--

	<p>obveze koje se odnose na osiguranje depozita u skladu sa zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita</p> <p>12) ako kreditna institucija ne ispunjava tehničke, organizacijske, kadrovske ili ostale uvjete za pružanje bankovnih usluga</p> <p>13) ako kreditna institucija nije postupila u skladu s člankom 151. stavkom 2. točkom 5. i stavkom 3. točkom 2. ovoga Zakona</p> <p>14) ako kreditna institucija nema uspostavljene sustave upravljanja na način uređen člankom 101. ovoga Zakona i podzakonskim propisima donesenima na temelju ovoga Zakona</p> <p>15) ako kreditna institucija Hrvatskoj</p>		
--	---	--	--

	<p>narodnoj banci ne dostavi podatke o ispunjavanju obveza vezanih uz stope kapitala u skladu s člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 99. stavku 1. te Uredbe</p> <p>16) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke u skladu s člankom 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni</p> <p>17) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o velikim izloženostima ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 394. stavku 1.</p>		
--	--	--	--

	<p>Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>18) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o likvidnosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 415. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>19) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o omjeru financijske poluge ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 430. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>20) ako kreditna institucija ponovljeno ili kontinuirano ne ispunjava zahtjeve vezane uz likvidnu imovinu, što je postupanje protivno</p>		
--	---	--	--

	<p>članku 412. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>21) ako kreditna institucija postupa protivno odredbi o ograničenju izloženosti iz članka 395. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>22) ako je kreditna institucija izložena kreditnom riziku pozicije sekuritizacije, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 405. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>23) ako kreditna institucija ne objavljuje informacije ili su objavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 431. stavcima 1., 2. i 3. ili članku 451. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>24) ako kreditna institucija isplaćuje sredstva imateljima instrumenata koji su uključeni u izračun</p>		
--	--	--	--

	<p>regulatornog kapitala protivno članku 140. ovoga Zakona ili u slučajevima kada u skladu s člancima 28., 51. ili 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 nije dopuštena takva isplata</p> <p>25) ako je kreditna institucija pravomoćno proglašena krivom zbog težeg kršenja odredbi zakona kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma</p> <p>26) ako kreditna institucija prestane ispunjavati uvjete na temelju kojih je dobila odobrenje za rad ili</p> <p>27) ako u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja.</p> <p>(2) Hrvatska narodna banka pripremit će</p>		
--	---	--	--

nacrt odluke o ukidanju
odobrenja za rad i
dostaviti ga Europskoj
središnjoj banci te
zatražiti uputu ako
ocijeni da je ispunjen
neki od razloga za
ukidanje odobrenja za
rad iz stavka 1. ovoga
članka i da ne postoje
stečajni razlozi iz
članka 266. ovoga
Zakona a ispunjen je
neki od sljedećih
razloga:

nisu ispunjeni uvjeti
za donošenje odluke o
podnošenju prijedloga
za otvaranje postupka
sanacije ili

Državna agencija za
osiguranje štednih
uloga i sanaciju banaka
kao sanacijsko tijelo
odbila je prijedlog
Hrvatske narodne
banke za otvaranje
postupka sanacije ili

Jedinstveni
sanacijski odbor nije
donio odluku o
otvaranju postupka

	<p>sanacije kreditne institucije ili</p> <p>nastupio je slučaj iz članka 18. stavaka 8. Uredbe (EU) br. 806/2014.</p> <p>Hrvatska narodna banka odlučuje o ukidanju odobrenja za rad u skladu s uputom Europske središnje banke.</p> <p>(3) U izreci rješenja iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka navest će da će se izreka rješenja javno objaviti.</p> <p>(4) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ne može ukinuti rješenje kojim je dano odobrenje za rad kreditnoj instituciji od trenutka kada je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka ili Jedinstveni sanacijski odbor donio</p>		
--	--	--	--

	odluku o otvaranju postupka sanacije do trenutka donošenja odluke o okončanju postupka sanacije.“.		
<p>Članak 19.</p> <p>Naziv kreditne institucije</p> <p>U svrhu obavljanja svojih djelatnosti kreditne institucije mogu, bez obzira na bilo koju odredbu u državi članici domaćinu koja se odnosi na upotrebu riječi „banka”, „štedionica” ili ostale nazive za banku, upotrebljavati na području Unije isti naziv koji upotrebljavaju u državi članici u kojoj se nalazi njihovo mjesto uprave. U slučaju da postoji opasnost da dođe do zabune, država članica domaćin može zatražiti od kreditne institucije da se naziv dopuni radi razlikovanja.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Obavješćivanje o izdavanju odobrenja za rad i o oduzimanju odobrenja za rad</p> <p>1. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim odobrenjima za rad koja su izdana na osnovi članka 8.</p> <p>2. Na svojoj internetskoj stranici EBA objavljuje i redovito ažurira popis naziva svih kreditnih institucija kojima je izdano odobrenje za rad.</p> <p>3. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja relevantnim nadležnim tijelima i EBA-i sve informacije koje se odnose na grupu kreditnih institucija u skladu s člankom 14. stavkom 3., člankom 74. stavkom 1. i člankom 109. stavkom 2., a posebno</p>			

<p>informacije povezane s pravnom i organizacijskom strukturom grupe i njezinim upravljanjem.</p> <p>4. Popis iz stavka 2. ovog članka uključuje nazive kreditnih institucija koje nemaju kapital naveden u članku 12. stavku 1. i u njemu se te institucije utvrđuju kao takve.</p> <p>5. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svakom oduzimanju odobrenja za rad kao i o razlozima za to oduzimanje.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Izuzeća za kreditne institucije koje su trajno povezane sa središnjim tijelom</p> <p>1. Nadležna tijela mogu izuzeti kreditnu instituciju iz članka 10. Uredbe (EU) br. 575/2013 od primjene članaka 10., 12. i članka 13. stavka 1. ove Direktive pod uvjetima navedenim u članku 10. te Uredbe.</p> <p>Države članice mogu zadržati i primjenjivati postojeće nacionalno pravo u vezi s primjenom tog izuzeća, pod uvjetom da ono nije u suprotnosti s ovom Direktivom ili Uredbom br. 575/2013.</p> <p>2. U slučaju da nadležna tijela primjenjuju izuzeće iz stavka 1., članci 17., 33., 34. i 35., članak 36. stavci od 1. do 3. i članci od 39. do 46., odjeljak II. poglavlja 2. glave VII. i poglavlje 4. glave VII. primjenjuju se na cjelinu koju čini središnje tijelo zajedno sa svojim povezanim institucijama.</p>			

<p>POGLAVLJE 2.</p> <p>Kvalificirani udio u kreditnoj instituciji</p> <p>Članak 22.</p> <p>Obavješćivanje o predloženim stjecanjima i njihova procjena</p> <p>1. Države članice od svake fizičke ili pravne osobe ili od takvih osoba koje zajednički djeluju („predloženi stjecatelj”), a koje su donijele odluku ili o stjecanju, bilo izravnom ili neizravnom, kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji, ili o daljnjem povećanju, bilo izravnom ili neizravnom, takvog kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji zbog čega bi udio u pravima glasa ili u kapitalu dosegno ili premašio 20 %, 30 % ili 50 % ili bi kreditna institucija postala njihovo društvo kći („predloženo stjecanje”), zahtijevaju da prije stjecanja pisanim putem obavijeste nadležna tijela kreditne institucije u kojoj žele steći ili povećati kvalificirani udjel, navodeći veličinu planiranog udjela i relevantne informacije, kao što je navedeno u članku 23. stavku 4. Države članice ne moraju primjenjivati prag od 30 % ako u skladu s člankom 9. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2004/109/EZ primjenjuju prag jedne trećine.</p> <p>2. Nadležna tijela brzo, a u svakom slučaju u roku od dva radna dana od primitka, pismeno potvrđuju predloženom stjecatelju primitak obavijesti iz stavka 1. ili dodatnih informacija iz stavka 3.</p> <p>Nadležna tijela imaju na raspolaganju najviše 60 radnih dana od dana pismene potvrde primitka obavijesti i svih dokumenata koje zahtijeva država članica, a koje je potrebno priložiti obavijesti na temelju popisa iz članka 23. stavka 4. („razdoblje procjene”) za provedbu procjene iz članka 23. stavka 1 („procjena”).</p> <p>Nadležna tijela obavješćuju predloženog stjecatelja o datumu isteka razdoblja procjene u vrijeme potvrde primitka.</p> <p>3. Nadležna tijela mogu za vrijeme razdoblja procjene, ako je to potrebno, no najkasnije 50-og radnog dana razdoblja procjene, zahtijevati dodatne informacije koje</p>	<p>Članak 8.</p> <p>Članak 26. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Hrvatska narodna banka izdat će u roku od dva radna dana od dana zaprimanja zahtjeva za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela (u daljnjem tekstu: zahtjev) podnositelju zahtjeva pisanu potvrdu o zaprimanju zahtjeva. Hrvatska narodna banka u potvrdi će utvrditi je li zahtjev uredan. Hrvatska narodna banka pri izdavanju potvrde o zaprimanju urednog zahtjeva obavijestit će podnositelja zahtjeva o danu isteka roka za provođenje postupka odlučivanja. Hrvatska narodna banka obavijestiti će Europsku središnju banku o zaprimanju</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 24., 27.</p>
---	--	----------------------------	---

su potrebne za dovršetak takve procjene. Taj se zahtjev podnosi u pisanom obliku te se u njemu pobliže navode dodatne informacije koje su potrebne.

Razdoblje procjene prekida se u razdoblju od dana kada nadležna tijela zatraže informacije do primitka odgovora predloženog stjecatelja na taj zahtjev. Taj prekid ne smije biti dulji od 20 radnih dana. Nadležna tijela mogu prema svojem nahođenju postaviti daljnje zahtjeve za dopunu ili pojašnjenje informacija, ali se razdoblje procjene zbog toga ne prekida.

4. Nadležna tijela mogu produžiti prekid iz drugog podstavka stavka 3. do najviše 30 radnih dana ako je predloženi stjecatelj iz treće zemlje ili je reguliran u trećoj zemlji ili je fizička odnosno pravna osoba koja ne podliježe nadzoru prema ovoj Direktivi ili direktivama 2009/65/EZ, 2009/138/EZ ili 2004/39/EZ.

5. Ako se nadležna tijela odluče usprotiviti predloženom stjecanju, ona moraju u roku od dva radna dana od završetka procjene, a prije isteka razdoblja procjene, obavijestiti predloženog stjecatelja pisanim putem i navesti razloge za takvu odluku. Poštujući nacionalno pravo, prikladnu izjavu o razlozima za takvu odluku moguće je objaviti javnosti na zahtjev predloženog stjecatelja. To ne sprečava državu članicu da dopusti nadležnom tijelu objavljivanje takvih informacija ako predloženi stjecatelj ne podnese takav zahtjev.

6. Ako se nadležna tijela pisanim putem ne usprotive predloženom stjecanju unutar razdoblja procjene, smatra se da je stjecanje odobreno.

7. Nadležna tijela mogu odrediti najdulje razdoblje za dovršenje predloženog stjecanja i produžiti ga prema potrebi.

8. Države članice ne smiju propisivati zahtjeve za obavješćivanje nadležnih tijela o izravnim i neizravnim stjecanjima prava glasa ili kapitala, kao ni zahtjeve za odobravanje takvih stjecanja koji su stroži od onih navedenih u ovoj Direktivi.

zahtjeva za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela u roku od najviše pet radnih dana od dana zaprimanja zahtjeva.

(2) Ako zahtjev nije uredan, Hrvatska narodna banka pozvat će podnositelja zahtjeva da zahtjev nadopuni u primjerenom roku. Hrvatska narodna banka u roku od dva radna dana od dana zaprimanja nadopunjenog zahtjeva postupit će u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(3) Urednim zahtjevom iz stavka 1. ovoga članka smatra se zahtjev kojem je priložena dokumentacija propisana podzakonskim propisom koji je donesen na temelju

<p>9. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi se uspostavili zajednički postupci, oblici i predlošci za proces savjetovanja između relevantnih nadležnih tijela, kao što je navedeno u članku 24.</p> <p>EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 31. prosinca 2015.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p>	<p>članka 28. stavka 5. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Hrvatska narodna banka provest će u roku od 60 radnih dana od dana podnošenja urednog zahtjeva postupak odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela (u daljnjem tekstu: postupak odlučivanja).</p> <p>(5) Hrvatska narodna banka će najkasnije u roku od 15 radnih dana prije isteka roka iz stavka 4. ovoga članka dostaviti Europskoj središnjoj banci nacrt odluke o zahtjevu i zatražiti uputu. Hrvatska narodna banka o zahtjevu iz članka 24. stavak 4. ovoga Zakona odlučuje u skladu s uputom Europske središnje banke.</p> <p>(6) Nakon donošenja odluke o zahtjevu Hrvatska narodna</p>		
---	--	--	--

banka o tome će u roku od dva radna dana, a unutar roka iz stavka 4. ovoga članka, podноситelju zahtjeva otpremiti rješenje. Hrvatska narodna banka objavit će na zahtjev podnositelja zahtjeva za izdavanje suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela, a čiji je zahtjev za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela odbila, odgovarajuće priopćenje i navesti razloge odbijanja.

(7) Ako Hrvatska narodna banka ne odluči o zahtjevu u roku iz stavka 4. ovoga članka, smatra se da je izdala prethodnu suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela.

(8) Ako je Hrvatska narodna banka zaprimila dva ili više zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela u istoj kreditnoj

	<p>instituciji, odnosit će se prema svim namjeravanim stjecateljima na nediskriminirajući način.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 7.</p> <p>U članku 24. stavku 5. riječi: „12 mjeseci“ zamjenjuju se riječima „tri mjeseca“.</p> <p>Stavak 6. mijenja se i glasi:</p> <p>„(6) Ako osoba koja je dobila prethodnu suglasnost neće dovršiti stjecanje kvalificiranog udjela u roku iz stavka 5. ovoga članka, može najkasnije 15 dana prije isteka toga roka Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje toga roka koji se može produljiti za najviše tri mjeseca.“</p>		
--	--	--	--

	<p>Iza stavka 22. dodaje se stavak 23. koji glasi:</p> <p>„(23) U slučaju iz članka 11.a ovog Zakona, kada Europska središnja banka izvršava svoje supervizorske ovlasti i zadatke, Hrvatska narodna banka surađuje s Europskom središnjom bankom u postupku odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti za stjecanje ili povećanje kvalificiranog udjela kreditne institucije.“.</p>		
<p>Članak 23.</p> <p>Kriteriji procjene</p> <p>1. Da bi osigurala dobro i razborito upravljanje kreditnom institucijom u kojoj je predloženo stjecanje te uzimajući u obzir vjerojatan utjecaj predloženog stjecatelja na kreditnu instituciju, nadležna tijela pri procjeni obavijesti iz članka 22. stavka 1. i informacija iz članka 22. stavka 3. procjenjuju primjerenost predloženog stjecatelja i financijsku sigurnost predloženog stjecanja prema sljedećim kriterijima:</p> <p>(a) ugled predloženog stjecatelja;</p> <p>(b) ugled, znanje, vještine i iskustvo, kako je navedeno u članku 91. stavku 1. svakog člana upravljačkog tijela i svakog člana višeg rukovodstva koji će upravljati poslovanjem kreditne institucije nakon predloženog stjecanja;</p>	<p>Članak 8.</p> <p>Članak 26. mijenja se i glasi:</p> <p>"...</p> <p>(8) Ako je Hrvatska narodna banka zaprimila dva ili više zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela u istoj kreditnoj instituciji, odnosit će se</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 25., 28., 29.</p>

<p>(c) financijsko stanje predloženog stjecatelja, posebno s obzirom na vrstu poslova koji se obavljaju i planiranih poslova u kreditnoj instituciji u kojoj se predlaže stjecanje;</p> <p>(d) hoće li kreditna institucija biti sposobna ispunjavati i nastaviti ispunjavati bonitetne zahtjeve na temelju ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 i, kada je to primjenjivo, ostalog prava Unije, a posebno direktiva 2002/87/EZ i 2009/110/EZ, ima li grupa čiji će ona postati dio strukturu koja joj omogućuje provođenje učinkovitog nadzora, učinkovitu razmjenu informacija između nadležnih tijela i utvrđivanje raspodjele odgovornosti između nadležnih tijela;</p> <p>(e) postoje li u vezi s predloženim stjecanjem opravdani razlozi za sumnju da se pranje novca ili financiranje terorizma u smislu članka 1. Direktive 2005/60/EZ, (21) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma obavlja ili da je obavljeno odnosno da je bilo pokušaja ili da bi predloženo stjecanje moglo povećati rizik da do toga dođe.</p> <p>2. Nadležna se tijela mogu usprotiviti predloženom stjecanju samo ako za to postoje opravdani razlozi na temelju kriterija navedenih u stavku 1. ili ako su informacije koje je dostavio predloženi stjecatelj nepotpune.</p> <p>3. Države članice ne smiju uvesti nikakve prethodne uvjete u vezi s razinom udjela koji je potrebno steći niti smiju dopustiti svojim nadležnim tijelima da predloženo stjecanje procjenjuju s osnova gospodarskih potreba tržišta.</p> <p>4. Države članice objavljuju popis u kojemu se pobliže navode informacije koje su potrebne za provođenje procjene i koje se moraju dostaviti nadležnim tijelima u vrijeme obavješćivanja iz članka 22. stavka 1. Tražene informacije su razmjerne i prilagođene karakteru predloženog stjecatelja i predloženog stjecanja. Države članice ne smiju zahtijevati informacije koje nisu relevantne za bonitetnu procjenu.</p> <p>5. Bez obzira na članak 22. stavke 2., 3. i 4., ako je nadležno tijelo obaviješteno o dva ili više prijedloga za stjecanje ili za povećanje kvalificiranih udjela u istoj kreditnoj instituciji, ono prema predloženim stjecateljima postupa nediskriminacijski.</p>	<p>prema svim namjeravanim stjecateljima na nediskriminirajući način.“.</p>		
---	---	--	--

Članak 24.

Suradnja između nadležnih tijela

1. Relevantna nadležna tijela međusobno se savjetuju pri provođenju procjene ako je predloženi stjecatelj jedno od sljedećeg:

- (a) kreditna institucija, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo ili društvo za upravljanje u smislu članka 2. stavka 1. točke (b) Direktive 2009/65/EZ („društvo za upravljanje subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire” („društvo za upravljanje UCITS-om”)) koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici ili u drugom sektoru od onog u kojem se stjecanje predlaže;
- (b) matično društvo kreditne institucije, društva za osiguranje, društva za reosiguranje, investicijskog društva ili društva za upravljanje UCITS-om koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici ili u drugom sektoru od onog u kojem se stjecanje predlaže;
- (c) fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo ili društvo za upravljanje UCITS-om koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici ili u drugom sektoru od onog u kojem se stjecanje predlaže.

2. Nadležna tijela, bez nepotrebnog odgađanja, dostavljaju jedna drugima informacije koje su nužne ili relevantne za procjenu. U tom smislu, nadležna tijela priopćavaju jedna drugima sve relevantne informacije na zahtjev, a na svoju vlastitu inicijativu priopćavaju sve nužne informacije. Odluka nadležnog tijela koje je izdalo odobrenje za rad kreditnoj instituciji u kojoj se predlaže stjecanje sadržava sva mišljenja ili ograde koje je iznijelo nadležno tijelo odgovorno za predloženog stjecatelja.

<p>Članak 25.</p> <p>Obavijest u slučaju prodaje</p> <p>Države članice zahtijevaju od svake fizičke ili pravne osobe koja je donijela odluku o otuđivanju, izravnom ili neizravnom, kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji da unaprijed obavijesti nadležna tijela pisanim putem i navede veličinu dotičnog udjela. Ta osoba isto tako obavješćuje nadležna tijela ako je donijela odluku o smanjenju svojeg kvalificiranog udjela prema kojoj bi njezin udio u pravima glasa ili kapitalu pao ispod 20 %, 30 % ili 50 % ili bi kreditna institucija prestala biti njezino društvo kći. Države članice nisu obvezne primjenjivati prag od 30 % ako, u skladu s člankom 9. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2004/109/EZ, primjenjuju prag jedne trećine.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Obveze obavješćivanja i kazne</p> <p>1. Kreditne institucije obavješćuju nadležna tijela o svakom stjecanju ili o otuđivanju nakon što saznaju da su zbog stjecanja ili otuđivanja udjela u njihovu kapitalu udjeli premašili pragove ili pali ispod pragova navedenih u članku 22. stavku 1. i članku 25.</p> <p>Kreditne institucije čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu barem jednom godišnje obavješćuju nadležna tijela o imenima dioničara i članovima koji posjeduju kvalificirane udjele te o veličini tih udjela, što je na primjer vidljivo iz informacija dobivenih na godišnjoj glavnoj skupštini dioničara i članova ili što proizlazi iz usklađivanja s propisima koji se odnose na društva čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu.</p> <p>2. Ako je vjerojatno da će utjecaj koji imaju osobe iz članka 22. stavka 1. biti štetan za razborito i dobro upravljanje institucijom, države članice zahtijevaju da nadležna tijela poduzmu odgovarajuće mjere kako bi okončala takvu situaciju. Te se mjere mogu sastojati od sudske zabrane, kazni prema člancima od 65. do 72. protiv članova</p>			

<p>upravljačkog tijela i rukovoditelja ili privremene suspenzije prava glasa koja proizlaze iz dionica koje imaju dioničari ili članovi relevantne kreditne institucije.</p> <p>Slične mjere primjenjuju se na fizičke ili pravne osobe koje ne ispunjavaju obveze dostavljanja prethodnih informacija kao što je propisano člankom 22. stavkom 1. i prema člancima od 65. do 72.</p> <p>Ako je udio stečen unatoč protivljenju nadležnih tijela, države članice, bez obzira na druge kazne koje će biti donesene, određuju privremenu suspenziju odgovarajućih prava glasa ili ništavnost glasovanja odnosno mogućnost njegova poništavanja.</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Kriteriji za kvalificirane udjele</p> <p>Pri utvrđivanju činjenice jesu li ispunjeni kriteriji za kvalificirane udjele iz članaka 22., 25. i 26., uzimaju se u obzir prava glasa iz članaka 9., 10. i 11. Direktive 2004/109/EZ, kao i uvjeti koji se odnose na njihovo zbrajanje propisani člankom 12. stavcima 4. i 5. te Direktive.</p> <p>Pri utvrđivanju činjenice jesu li ispunjeni kriteriji za kvalificirane udjele iz članka 26., države članice ne uzimaju u obzir prava glasa ili dionice koje su institucije mogle steći pružanjem usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa iz točke 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, ako se ta prava, s jedne strane, ne ostvaruju ili ne koriste na neki drugi način za interveniranje u upravljanje izdavatelja, te ako se, s druge strane, otuđe u roku godine dana od stjecanja.</p>			

<p>GLAVA IV.</p> <p>INICIJALNI KAPITAL INVESTICIJSKIH DRUŠTAVA</p> <p>Članak 28.</p> <p>Inicijalni kapital investicijskih društava</p> <p>1. Inicijalni kapital investicijskih društava obuhvaća samo jednu ili više stavki navedenih u točkama od (a) do (e) članka 26. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.</p> <p>2. Sva investicijska društva osim onih iz članka 29. imaju inicijalni kapital od 730 000 eura.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Inicijalni kapital određenih vrsta investicijskih društava</p> <p>1. Investicijsko društvo koje ne trguje nikakvim financijskim instrumentima za vlastiti račun niti je pružatelj usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa, ali koje drži novac ili vrijednosne papire klijenata i koje nudi jednu ili više sljedećih usluga, ima inicijalni kapital u iznosu od 125 000 eura:</p> <p>(a) prijam i prijenos naloga ulagatelja za financijske instrumente;</p> <p>(b) izvršenje naloga ulagatelja za financijske instrumente;</p> <p>(c) upravljanje pojedinačnim portfeljima ulaganja u financijske instrumente.</p> <p>2. Nadležna tijela mogu dopustiti investicijskom društvu koje izvršava naloge ulagatelja za financijske instrumente da takve instrumente drži za vlastiti račun ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) takve pozicije nastaju samo kao rezultat neuspjeha društva da točno izvrši nalog ulagatelja;</p>			

<p>(b) ukupna tržišna vrijednost svih takvih pozicija može iznositi najviše 15 % inicijalnog kapitala društva;</p> <p>(c) društvo ispunjava zahtjeve propisane u člancima od 92. do 95. i u dijelu četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(d) navedene pozicije su slučajne i privremene prirode i strogo ograničene na vrijeme potrebno za izvršavanje predmetne transakcije.</p> <p>3. Države članice mogu smanjiti iznos iz stavka 1. na 50 000 eura ako društvo nema odobrenje za držanje novca ili vrijednosnih papira klijenata, za trgovanje za vlastiti račun ili za pružanje usluga provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa.</p> <p>4. Držanje pozicija iz knjige pozicija kojima se ne trguje u financijskim instrumentima u svrhu ulaganja regulatornog kapitala ne smatra se trgovanjem za vlastiti račun s obzirom na usluge navedene u stavku 1. ili za potrebe stavka 3.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Inicijalni kapital lokalnih pravnih osoba</p> <p>Lokalne pravne osobe imaju inicijalni kapital od 50 000 eura ako uživaju slobodu poslovnog nastana ili pružanja usluga iz članka 31. i 32. Direktive 2004/39/EZ.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Pokriće za društva koja nemaju odobrenje za držanje novca ili vrijednosnih papira klijenata</p> <p>1. Pokriće društava iz točke (2) podtočke (c) članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ima jedan od sljedećih oblika:</p> <p>(a) inicijalni kapital u iznosu od 50 000 eura;</p>			

<p>(b)osiguranje od profesionalne odgovornosti koje pokriva cijeli teritorij Unije ili neko drugo slično jamstvo za odgovornost koja proizlazi iz profesionalnog nemara, u iznosu od najmanje 1 000 000 eura za svaki odštetni zahtjev, odnosno ukupno 1 500 000 eura godišnje za sve odštetne zahtjeve;</p> <p>(c)kombinacija inicijalnog kapitala i osiguranja od profesionalne odgovornosti u obliku čija je posljedica razina pokrića jednaka onoj iz točke (a) ili (b).</p> <p>Komisija povremeno preispituje iznose iz prvog podstavka.</p> <p>2. Ako je društvo iz točke (2) podtočke (c) članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 također registrirano u skladu s Direktivom 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju u osiguranju (22), ono ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 3. te Direktive i ima pokriće u jednom od sljedećih oblika:</p> <p>(a) inicijalni kapital u iznosu od 25 000 eura;</p> <p>(b)osiguranje od profesionalne odgovornosti koje pokriva cijeli teritorij Unije ili neko drugo slično jamstvo za odgovornost koja proizlazi iz profesionalnog nemara, u iznosu od najmanje 500 000 eura za svaki odštetni zahtjev, odnosno ukupno 750 000 eura godišnje za sve odštetne zahtjeve;</p> <p>(c)kombinacija inicijalnog kapitala i osiguranja od profesionalne odgovornosti u obliku koji ima za posljedicu razinu pokrića jednaku onoj iz točke (a) ili (b).</p>			
<p>Članak 32.</p> <p>Nastavak priznavanja odredbi</p> <p>1. Odstupajući od članka 28. stavka 2., članka 29. stavaka 1. i 3. i članka 30., države članice mogu zadržati odobrenja za rad investicijskih društava i društava koja su obuhvaćena člankom 30., a koja su bila na snazi prije ili na dan 31. prosinca 1995., čiji je regulatorni kapital manji od iznosa inicijalnog kapitala propisanog za njih u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30.</p> <p>Regulatorni kapital takvih investicijskih društava ili društava ne smije pasti ispod najviše referentne razine izračunate nakon 23. ožujka 1993. Ta referentna razina jest prosječna dnevna razina regulatornog kapitala izračunata tijekom šestomjesečnog</p>			

razdoblja koje prethodi datumu izračuna. Ona se izračunava svakih šest mjeseci za odgovarajuće prethodno razdoblje.

2. Ako kontrolu nad investicijskim društvom ili društvom obuhvaćenim stavkom 1. preuzima fizička ili pravna osoba koja nije ona koja ga je kontrolirala prije ili na dan 31. prosinca 1995., regulatorni kapital tog investicijskog društva ili društva mora doseći minimalnu razinu propisanu za njega u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30., osim u slučaju prvog prijenosa na osnovi nasljedstva nakon 31. prosinca 1995., uz suglasnost nadležnih tijela, i za razdoblje od najviše 10 godina od datuma tog prijenosa.

3. U slučaju spajanja odnosno pripajanja dvaju ili više investicijskih društava ili društava obuhvaćenih člankom 30., regulatorni kapital društva koje nastaje spajanjem odnosno pripajanjem ne mora dosegnuti razinu propisanu u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30. Ipak, tijekom bilo kojeg razdoblja kada razina propisana u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30. nije dosegnuta, regulatorni kapital društva koje nastaje spajanjem odnosno pripajanjem ne smije pasti ispod ukupnog regulatornog kapitala spojenih društava u trenutku spajanja odnosno pripajanja.

4. Regulatorni kapital investicijskih društava i društava obuhvaćenih člankom 30. ne smije pasti ispod razina propisanih u članku 28. stavku 2., članku 29. stavku 1. ili 3. odnosno članku 30. i u stavcima 1. i 3. ovog članka.

5. Ako nadležna tijela smatraju da je za osiguranje solventnosti tih investicijskih društava i društava potrebno ispuniti zahtjeve navedene u stavku 4., stavci 1., 2. i 3. ne primjenjuju se.

<p>GLAVA V.</p> <p>ODREDBE KOJE SE ODOSE NA SLOBODU POSLOVNOG NASTANA I SLOBODU PRUŽANJA USLUGA</p> <p>POGLAVLJE 1.</p> <p>Opća načela</p> <p>Članak 33.</p> <p>Kreditne institucije</p> <p>Države članice propisuju da bilo koja kreditna institucija kojoj je izdano odobrenje za rad i koju nadziru nadležna tijela druge države članice može obavljati djelatnosti navedene u Prilogu I. na njihovom području u skladu s člankom 35., člankom 36., stavicima 1., 2. i 3., člankom 39. stavicima 1. i 2. te člancima od 40. do 46., osnivanjem podružnice ili pružanjem usluga, pod uvjetom da su te djelatnosti obuhvaćene odobrenjem za rad.</p>			
<p>Članak 34.</p> <p>Financijske institucije</p> <p>1. Države članice propisuju da djelatnosti navedene u Prilogu I. na njihovom području, u skladu s člankom 35., člankom 36. stavicima 1., 2. i 3., člankom 39. stavicima 1. i 2. te člancima od 40. do 46., osnivanjem podružnice ili pružanjem usluga, može obavljati bilo koja financijska institucija iz druge države članice, bez obzira na to je li društvo kći kreditne institucije ili društvo kći u zajedničkom vlasništvu dviju ili više kreditnih institucija, a čiji akt o osnivanju ili statut dozvoljavaju obavljanje tih djelatnosti te koja zadovoljava svaki od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) matičnom društvu ili društvima izdano je odobrenje za rad kao kreditnim institucijama u državi članici prema čijem je zakonu regulirana financijska institucija;</p>			

- (b) dotične djelatnosti stvarno se obavljaju na području iste države članice;
- (c) matično društvo ili društva drže 90 % ili više prava glasa koja proizlaze iz udjela u kapitalu financijske institucije;
- (d) matično društvo ili društva ispunjavaju zahtjeve nadležnih tijela u vezi s razboritim upravljanjem financijskom institucijom te, uz suglasnost relevantnih nadležnih tijela matične države članice, izjavljuju da solidarno jamče za obveze koje je preuzela financijska institucija;
- (e) financijska institucija je stvarno uključena, a posebno što se tiče dotičnih djelatnosti, u nadzor na konsolidiranoj osnovi nad matičnim društvom, odnosno nad svakim od matičnih društava, u skladu s glavom VII. poglavljem 3. ove Direktive i dijelom prvim, glavom II., poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, posebno u svrhu kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. te Uredbe, za kontrolu velikih izloženosti iz dijela četvrtog te Uredbe i u svrhu ograničavanja udjela iz članaka 89. i 90. te Uredbe.

Nadležna tijela matične države članice provjeravaju usklađenost s uvjetima navedenim u prvom podstavku te financijskoj instituciji dostavljaju potvrdu o usklađenosti koja je dio obavijesti navedene u člancima 35. i 39.

2. Ako financijska institucija navedena u prvom podstavku stavka 1. prestane ispunjavati bilo koji propisani uvjet, nadležna tijela matične države članice o tome obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina, a na djelatnosti koje obavlja ta financijska institucija u državi članici domaćinu počinje se primjenjivati pravo države članice domaćina.

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se na odgovarajući način na društva kćeri financijske institucije iz prvog podstavka stavka 1.

POGLAVLJE 2.

Pravo poslovnog nastana kreditne institucije

Članak 35.

Zahtjev u vezi s obavješćivanjem i interakcija između nadležnih tijela

1. Kreditna institucija koja želi osnovati podružnicu na području druge države članice obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice.

2. Države članice zahtijevaju da svaka kreditna institucija koja želi osnovati podružnicu u drugoj državi članici dostavi sve sljedeće informacije u obavijesti navedenoj u stavku 1.:

- (a) državu članicu na čijem području planira osnovati podružnicu;
- (b) program poslovanja u kojem se navode, inter alia, vrste predviđenih poslova i organizacijska struktura podružnice;
- (c) adresa u državi članici domaćinu na kojoj je moguće dobiti dokumente;
- (d) imena osoba odgovornih za upravljanje podružnicom.

3. Ako nadležna tijela matične države članice nemaju razloga za sumnju u adekvatnost upravne strukture ili u financijski položaj kreditne institucije, uzimajući u obzir predviđene djelatnosti, ona u roku od tri mjeseca od primitka informacija navedenih u stavku 2. priopćavaju te informacije nadležnim tijelima države članice domaćina te o tomu obavješćuju kreditnu instituciju.

Nadležna tijela matične države članice također priopćavaju iznos i sastav regulatornoga kapitala i iznos kapitalnih zahtjeva kreditne institucije prema članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Odstupajući od drugog podstavka, u slučaju iz članka 34., nadležna tijela matične države članice priopćavaju iznos i sastav regulatornoga kapitala financijske institucije i ukupne iznose izloženosti riziku, izračunate u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, kreditne institucije koja je njezino matično društvo.

<p>4. Ako nadležna tijela matične države članice odbiju priopćiti informacije navedene u stavku 2. nadležnim tijelima države članice domaćina, ona moraju obrazložiti svoje odbijanje dotičnoj kreditnoj instituciji u roku od tri mjeseca od primitka svih informacija.</p> <p>U slučaju odbijanja ili ako nadležna tijela ne odgovore, dotična institucija ima pravo uložiti žalbu na sudovima u matičnoj državi članici.</p> <p>5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije koje se priopćavaju u skladu s ovim člankom.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>6. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za uspostavu standardnih obrazaca, predložaka i postupaka za takvo obavješćivanje.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>7. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 5. i 6. do 1. siječnja 2014.</p>			
<p>Članak 36.</p> <p>Početak obavljanja djelatnosti</p> <p>1. Prije nego što podružnica kreditne institucije počne obavljati svoje djelatnosti, nadležna tijela države članice domaćina, u roku od dva mjeseca od primitka informacija navedenih u članku 35., pripremaju nadzor nad kreditnom institucijom u skladu s poglavljem 4. i, ako je to potrebno, navode uvjete pod kojima se, s ciljem općeg dobra, te djelatnosti obavljaju u državi članici domaćinu.</p>			

<p>2. Po primitku priopćenja od nadležnih tijela države članice domaćina ili, u slučaju isteka razdoblja navedenog u stavku 1., bez primitka bilo kakvog priopćenja, podružnicu je moguće osnovati i ona može početi obavljati svoje djelatnosti.</p> <p>3. U slučaju promjene neke od informacija priopćenih u skladu s točkom (b), (c) ili (d) članka 35. stavka 2., kreditna institucija daje pisanu obavijest o dotičnoj promjeni nadležnim tijelima matične države članice i države članice domaćina, barem mjesec dana prije izvršavanja te promjene kako bi omogućila nadležnim tijelima matične države članice da nakon obavijesti donesu odluku u skladu s člankom 35., a nadležnim tijelima države članice domaćina da donesu odluku o uvjetima za promjenu u skladu sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>4. Za podružnice koje su počele s obavljanjem svojih djelatnosti prije 1. siječnja 1993., u skladu s odredbama na snazi u njihovim državama članicama domaćinima, smatra se da su za njih vrijedili postupci propisani člankom 35. i stavcima 1. i 2. ovog članka. Od 1. siječnja 1993. na njih se primjenjuje stavak 3. ovog članka te članci 33. i 52. i poglavlje 4.</p> <p>5. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije koje se priopćavaju u skladu s ovim člankom.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>6. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za uspostavu standardnih obrazaca, predložaka i postupaka za takvo obavješćivanje.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>7. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 5. i 6. do 1. siječnja 2014.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 37.</p> <p>Informacije o odbijanju</p> <p>Države članice dužne su obavijestiti Komisiju i EBA-u o broju i vrsti slučajeva u kojima je došlo do odbijanja u skladu s člankom 35. i člankom 36. stavkom 3.</p>			
<p>Članak 38.</p> <p>Agregiranje podružnica</p> <p>Poslovne jedinice, bez obzira na njihov broj, koje u istoj državi članici osnuje kreditna institucija sa sjedištem u drugoj državi članici smatraju se jednom podružnicom.</p>			
<p>POGLAVLJE 3.</p> <p>Ostvarenje slobode pružanja usluga</p> <p>Članak 39.</p> <p>Postupak obavješćivanja</p> <p>1. Svaka kreditna institucija koja želi ostvarivati pravo na slobodu pružanja usluga obavljanjem svojih djelatnosti na području druge države članice prvi put obavješćuje nadležna tijela matične države članice o djelatnostima s popisa iz Priloga I. ovoj Direktivi koje namjerava obavljati.</p> <p>2. Nadležna tijela matične države članice u roku od mjesec dana od primitka obavijesti iz stavka 1. šalju tu obavijest nadležnim tijelima države članice domaćina.</p>			

<p>3. Ovaj članak ne utječe na prava koja su stekle kreditne institucije koje su pružale usluge prije 1. siječnja 1993.</p> <p>4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije koje se priopćavaju u skladu s ovim člankom.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda za uspostavu standardnih obrazaca, predložaka i postupaka za takvo obavješćivanje.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>6. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 4. i 5. do 1. siječnja 2014.</p>			
<p>POGLAVLJE 4.</p> <p>Ovlasti nadležnih tijela države članice domaćina</p> <p>Članak 40.</p> <p>Izvještajni zahtjevi</p> <p>Nadležna tijela država članica domaćina mogu zahtijevati da ih sve kreditne institucije koje imaju podružnice na njihovom području moraju periodično izvještavati o svojim djelatnostima u tim državama članicama domaćinima.</p> <p>Takva se izvješća zahtijevaju samo za informativne ili statističke potrebe, u svrhu primjene članka 51. stavka 1. ili za potrebe nadzora u skladu s ovim poglavljem. Na njih se primjenjuju zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.</p>			

<p>Nadležna tijela država članica domaćina mogu posebno tražiti informacije od kreditnih institucija iz prvog podstavka koje bi tim nadležnim tijelima omogućile da procijene je li podružnica značajna u skladu s člankom 51. stavkom 1.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Mjere koje poduzimaju nadležna tijela matične države članice u vezi s djelatnostima koje se obavljaju u državi članici domaćinu</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina koja na temelju informacija primljenih od nadležnih tijela matične države članice u skladu s člankom 50. utvrde da kreditna institucija koja ima podružnicu ili pruža usluge na njezinom području ispunjava jedan od sljedećih uvjeta u vezi s djelatnostima koje se obavljaju u toj državi članici domaćinu, obavješćuju nadležna tijela matične države članice:</p> <p>(a) kreditna institucija nije usklađena s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva ili s Uredbom (EU) br. 575/2013;</p> <p>(b) postoji značajan rizik da kreditna institucija neće biti usklađena s nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva ili s Uredbom (EU) br. 575/2013.</p> <p>Nadležna tijela matične države članice bez odgađanja poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da dotična kreditna institucija otkloni svoju neusklađenost ili poduzimaju mjere za sprečavanje rizika neusklađenosti. Nadležna tijela matične države članice bez odgađanja priopćavaju te mjere nadležnim tijelima države članice domaćina.</p> <p>2. Nadležna tijela države članice domaćina koja smatraju da nadležna tijela matične države članice nisu ispunila svoje obveze ili da neće ispuniti svoje obveze u skladu s drugim podstavkom stavka 1., mogu se obratiti EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Ako EBA djeluje u skladu s tim člankom, ona donosi odluku prema članku 19. stavku 3. te</p>			

<p>Uredbe u roku od 24 sata. EBA također može, na vlastitu inicijativu, pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.</p>			
<p>Članak 42.</p> <p>Obrazloženje i priopćavanje</p> <p>Svaka mjera koja je poduzeta u skladu s člankom 41. stavkom 1., člankom 43. odnosno člankom 44., a koja uključuje kaznu ili ograničenje ostvarenja slobode pružanja usluga mora biti primjereno obrazložena i priopćena dotičnoj kreditnoj instituciji.</p>			
<p>Članak 43.</p> <p>Preventivne mjere</p> <p>1. Prije pokretanja postupka iz članka 41., nadležna tijela države članice domaćina, u izvanrednim situacijama, a prije donošenja mjera od strane nadležnih tijela matične države članice ili mjera restrukturiranja iz članka 3. Direktive 2001/24/EZ mogu poduzeti bilo koje preventivne mjere potrebne za zaštitu od financijske nestabilnosti koja bi ozbiljno ugrozila zajedničke interese deponenata, ulagatelja i klijenata u državi članici domaćinu.</p> <p>2. Preventivne mjere iz stavka 1. razmjerne su svojoj svrsi, a to je zaštita od financijske nestabilnosti koja bi ozbiljno ugrozila zajedničke interese deponenata, ulagatelja i klijenata u državi članici domaćinu. Te preventivne mjere mogu uključivati privremenu obustavu plaćanja. One ne smiju dovesti do davanja prednosti</p>			

<p>vjerovnicima kreditne institucije u državi članici domaćinu u odnosu na vjerovnike u drugim državama članicama.</p> <p>3. Preventivne mjere iz stavka 1. prestaju važiti kada upravna ili pravosudna tijela matične države članice poduzmu mjere restrukturiranja u skladu s člankom 3. Direktive 2001/24/EZ.</p> <p>4. Nadležna tijela države članice domaćina ukidaju preventivne mjere kada smatraju da su te mjere postale zastarjele prema članku 41., osim ako te mjere prestaju važiti u skladu sa stavkom 3.</p> <p>5. Komisiju, EBA-u i nadležna tijela drugih relevantnih država članica bez nepotrebnog odgađanja obavješćuje se o preventivnim mjerama poduzetima u skladu sa stavkom 1.</p> <p>Nadležna tijela matične države članice ili bilo koje druge države članice pod utjecajem preventivnih mjera koja ulože prigovor na mjere koje su poduzela nadležna tijela države članice domaćina, mogu se obratiti EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Ako EBA djeluje u skladu s tim člankom, ona donosi odluku prema članku 19. stavku 3. te Uredbe u roku od 24 sata. EBA također može, na vlastitu inicijativu, pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.</p>			
<p>Članak 44.</p> <p>Ovlasti država članica domaćina</p> <p>Države članice domaćini mogu, neovisno o člancima 40. i 41., provesti ovlasti koje su im dodijeljene prema ovoj Direktivi za poduzimanje odgovarajućih mjera za sprečavanje ili kažnjavanje kršenja pravila počinjenih na njihovim područjima, a koje su donijele u skladu s ovom Direktivom ili s ciljem općeg dobra. To uključuje</p>			

<p>mogućnost da spriječe kreditne institucije koje su počinile povredu da započnu daljnje transakcije na njihovom području.</p>			
<p>Članak 45.</p> <p>Mjere nakon oduzimanja odobrenja za rad</p> <p>Nadležna tijela matične države članice bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina o oduzimanju odobrenja za rad. Nadležna tijela države članice domaćina poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi spriječila da dotična kreditna institucija započne daljnje transakcije na njihovom području te kako bi zaštitila interese deponenata.</p>			
<p>Članak 46.</p> <p>Oglašavanje</p> <p>Ništa u ovom poglavlju ne sprečava kreditne institucije koje imaju mjesto uprave u drugim državama članicama da oglašavaju svoje usluge preko svih raspoloživih sredstava priopćavanja u državi članici domaćinu, uz primjenu svih pravila koja reguliraju oblik i sadržaj takvog oglašavanja i koja su donesena s ciljem općeg dobra.</p>			

<p>GLAVA VI.</p> <p>ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA</p> <p>Članak 47.</p> <p>Obavješćivanje o podružnicama iz trećih zemalja i uvjeti pristupa za kreditne institucije koje imaju takve podružnice</p> <p>1. Države članice na podružnice kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji, a koje počinju obavljati ili obavljaju svoju djelatnost, ne primjenjuju odredbe koje dovode do povoljnijeg tretmana od onog koji imaju kreditne institucije koje imaju mjesto uprave u Uniji.</p> <p>2. Nadležna tijela obavješćuju Komisiju, EBA-u i Europski odbor za bankarstvo uspostavljen Odlukom Komisije 2004/10/EZ_(23) o svim odobrenjima za rad za podružnice koja su izdana kreditnim institucijama koje imaju sjedište u trećoj zemlji.</p> <p>3. Unija može, putem sporazuma zaključenih s jednom trećom zemljom ili više njih, dogovoriti primjenu odredbi koje osiguravaju podružnicama kreditnih institucija koje imaju sjedište u trećoj zemlji jednak tretman na cijelom području Unije.</p>			
<p>Članak 48.</p> <p>Suradnja s nadzornim tijelima trećih zemalja u vezi s nadzorom na konsolidiranoj osnovi</p> <p>1. Komisija može Vijeću dostavljati prijedloge, na zahtjev države članice ili na svoju vlastitu inicijativu, za pregovore o sporazumima s jednom trećom zemljom ili više njih, o načinima obavljanja nadzora na konsolidiranoj osnovi nad:</p> <p>(a) institucijama čija matična društva imaju svoja mjesta uprave u trećim zemljama;</p> <p>(b) institucijama koje se nalaze u trećim zemljama, čija matična društva, bez obzira na to jesu li to institucije, financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi, imaju svoje mjesto uprave u Uniji.</p>			

<p>2. Sporazumi navedeni u stavku 1. posebno nastoje osigurati sve sljedeće uvjete:</p> <p>(a) da nadležna tijela država članica mogu dobiti informacije potrebne za nadzor, na temelju konsolidiranog financijskog položaja, institucija, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga koji se nalaze u Uniji i imaju društva kćeri koja su institucije ili financijske institucije u trećoj zemlji ili imaju sudjelujuće udjele u takvim institucijama;</p> <p>(b) da nadzorna tijela trećih zemalja mogu dobiti informacije potrebne za nadzor nad matičnim društvima čija se mjesta uprave nalaze na njihovom području i imaju društva kćeri koja su institucije ili financijske institucije u jednoj državi članici ili više njih ili imaju sudjelujuće udjele u takvim institucijama;</p> <p>(c) da EBA može od nadležnih tijela država članica dobiti informacije koje su ona primila od nacionalnih nadležnih tijela trećih zemalja u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje članak 218. UFEU-a, Komisija, uz pomoć Europskog odbora za bankarstvo, ispituje ishod pregovora navedenih u stavku 1. i nastalu situaciju.</p> <p>4. EBA pomaže Komisiji za potrebe ovog članka u skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p>			
<p>GLAVA VII.</p> <p>BONITETNI NADZOR</p> <p>POGLAVLJE 1.</p> <p>Načela bonitetnog nadzora</p> <p>Odjeljak I.</p> <p>Nadležnost i dužnosti matične države članice i države članice domaćina</p>			

<p>Članak 49.</p> <p>Nadležnost nadležnih tijela matične države članice i države članice domaćina</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Za bonitetni nadzor nad institucijom, uključujući djelatnosti koje obavlja u skladu s člancima 33. i 34., odgovorna su nadležna tijela matične države članice, ne dovodeći u pitanje one odredbe ove Direktive koje dodjeljuju odgovornost nadležnim tijelima države članice domaćina. 2. Stavak 1. ne sprečava nadzor na konsolidiranoj osnovi. 3. Mjere koje poduzima država članica domaćin ne smiju dopuštati diskriminirajući ili ograničavajući tretman koji se temelji na činjenici da je institucija dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici. 			
<p>Članak 50.</p> <p>Suradnja u nadzoru</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nadležna tijela dotičnih država članica blisko surađuju kako bi nadzirala djelatnosti institucija koje posluju, posebno preko podružnica, u jednoj državi članici ili više njih u kojima se ne nalazi njihovo mjesto uprave. Ona međusobno dostavljaju sve informacije koje se odnose na upravljanje i vlasništvo nad takvim institucijama, a koje bi mogle olakšati njihov nadzor i ispitivanje uvjeta za izdavanje njihovih odobrenja za rad te sve informacije koje bi mogle olakšati praćenje institucija, posebno s obzirom na likvidnost, solventnost, osiguranje depozita, ograničavanje velikih izloženosti, ostale čimbenike koji bi mogli utjecati na sistemski rizik koji institucija predstavlja, administrativne i računovodstvene postupke i mehanizme unutarnje kontrole. 2. Nadležna tijela matične države članice odmah dostavljaju nadležnim tijelima država članica domaćina sve informacije i nalaze koji se odnose na nadzor nad likvidnošću u skladu s dijelom šestim Uredbe (EU) br. 575/2013 i glavom VII. poglavljem 3. ove Direktive, o djelatnostima koje institucija obavlja preko svojih 			

podružnica ako su te informacije i nalazi relevantni za zaštitu deponenata ili ulagatelja u državi članici domaćinu.

3. Nadležna tijela matične države članice odmah obavješćuju nadležna tijela svih država članica domaćina ako se pojave likvidnosne poteškoće ili ako se razumno može očekivati da će se one pojaviti. Te informacije također uključuju pojedinosti o planiranju i provedbi plana oporavka te o svim mjerama bonitetnog nadzora koje su poduzete u tom kontekstu.

4. Nadležna tijela matične države članice na zahtjev nadležnih tijela države članice domaćina priopćavaju i objašnjavaju način na koji su uzete u obzir informacije i nalazi koje su dostavila nadležna tijela države članice domaćina. Ako, nakon priopćavanja informacija i nalaza, nadležna tijela države članice domaćina smatraju da nadležna tijela matične države članice nisu poduzela odgovarajuće mjere, nadležna tijela države članice domaćina mogu, nakon što o tome obavijeste nadležna tijela matične države članice i EBA-u, poduzeti odgovarajuće mjere za sprečavanje daljnjih kršenja i radi zaštite interesa deponenata, ulagatelja i ostalih osoba kojima se pružaju usluge ili zaštite stabilnosti financijskog sustava.

Nadležna tijela matične države članice koja se ne slažu s mjerama koje su poduzela nadležna tijela države članice domaćina, mogu se obratiti EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Ako EBA djeluje u skladu s tim člankom, ona donosi odluku u roku od mjesec dana.

5. Nadležna tijela mogu se obratiti EBA-i kada je zahtjev za suradnju, posebno za razmjenu informacija, bio odbijen ili nije bio obrađen u razumnom roku. Ne dovodeći u pitanje članak 258. UFEU-a, EBA može u takvim slučajevima djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene prema članku 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA također može, na vlastitu inicijativu, pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma o razmjeni informacija prema ovom članku u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.

<p>6. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju informacije iz ovog članka.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>7. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi se uspostavili standardni obrasci, predlošci i postupci povezani sa zahtjevima u vezi s razmjenom informacija koji će vjerojatno olakšati praćenje institucija.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>8. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 6. i 7. do 1. siječnja 2014.</p>			
<p>Članak 51.</p> <p>Značajne podružnice</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zahtijevati od konsolidirajućeg nadzornog tijela, kada se primjenjuje članak 112. stavak 1., ili od nadležnih tijela matične države članice da se kao značajna odredi podružnica institucije koja nije investicijsko društvo na koje se primjenjuje članak 95. Uredbe (EU) br. 575/2013.</p> <p>Taj zahtjev sadržava razloge zbog kojih se ta podružnica smatra značajnom, posebno uzimajući u obzir sljedeće:</p> <p>(a) je li tržišni udio podružnice u smislu depozita u državi članici domaćinu veći od 2 %;</p> <p>(b) vjerojatan učinak prekida ili prestanka rada institucije na likvidnost sustava te na sustave plaćanja, poravnanja i namire u državi članici domaćinu;</p> <p>(c) veličinu i važnost podružnice u smislu broja klijenata u kontekstu bankovnog i financijskog sustava u državi članici domaćinu.</p>			

Nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina te, kada se primjenjuje članak 112. stavak 1., konsolidirajuće nadzorno tijelo čine sve što je u njihovoj moći kako bi došli do zajedničke odluke o određivanju podružnice kao značajne.

Ako se u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva iz prvog podstavka ne donese zajednička odluka, nadležna tijela države članice domaćina donose svoju vlastitu odluku o tome je li podružnica značajna u roku od iduća dva mjeseca. Pri donošenju svoje odluke nadležna tijela države članice domaćina uzimaju u obzir sva mišljenja i ograde konsolidirajućeg nadzornog tijela ili nadležnih tijela matične države članice.

Odluke iz trećeg i četvrtog podstavka navode se u dokumentu koji sadržava potpuno obrazloženje i dostavljaju dotičnim nadležnim tijelima, a priznaju se kao obvezujuće i primjenjuju ih nadležna tijela u dotičnim državama članicama.

Određivanje podružnice kao značajne ne utječe na prava i obveze nadležnih tijela prema ovoj Direktivi.

2. Nadležna tijela matične države članice priopćavaju nadležnim tijelima države članice domaćina u kojoj značajna podružnica ima poslovni nastan informacije iz članka 117. stavka 1. točaka (c) i (d) te obavljaju zadaće iz članka 112. stavka 1. točke (c) u suradnji s nadležnim tijelima države članice domaćina.

Ako nadležno tijelo matične države članice sazna za izvanrednu situaciju iz članka 114. stavka 1., ono bez odgađanja upozorava tijela iz članka 58. stavka 4. i članka 59. stavka 1.

Nadležna tijela matične države članice priopćavaju nadležnim tijelima države članice domaćina u kojoj značajne podružnice imaju poslovni nastan rezultate procjene rizika institucija s takvim podružnicama iz članka 97. i, ako je to primjenjivo, članka 113. stavka 2. Ona također priopćavaju odluke iz članaka 104. i 105. ako su te procjene i odluke relevantne za te podružnice.

Nadležna tijela matičnih država članica savjetuju se s nadležnim tijelima država članica domaćina u kojima značajne podružnice imaju sjedište o operativnim mjerama koje se zahtijevaju prema članku 86. stavku 11. ako je to relevantno za likvidnosne rizike u valuti države članice domaćina.

Ako se nadležna tijela matične države članice nisu savjetovala s nadležnim tijelima države članice domaćina ili ako, nakon tog savjetovanja, nadležna tijela države članice domaćina smatraju da operativne mjere koje se zahtijevaju prema članku 86. stavku 11. nisu adekvatne, nadležna tijela države članice domaćina mogu se obratiti EBA-i u vezi s tim predmetom i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

3. Ako se ne primjenjuje članak 116., nadležna tijela koja nadziru instituciju sa značajnim podružnicama u drugim državama članicama osnivaju kolegij nadzornih tijela i predsjedaju njime kako bi se omogućila suradnja prema stavku 2. ovog članka i članku 50. Osnivanje i funkcioniranje kolegija temelji se na pisanim sporazumima, koje, nakon savjetovanja s dotičnim nadležnim tijelima, određuje nadležno tijelo matične države članice. Nadležno tijelo matične države članice odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastancima ili u radu kolegija.

Odluka nadležnog tijela matične države članice uzima u obzir relevantnost nadzorne djelatnosti koju planiraju ili usklađuju ta tijela, a posebno mogući utjecaj na stabilnost financijskog sustava u dotičnim državama članicama iz članka 7. i obveze iz stavka 2. ovog članka.

Nadležno tijelo matične države članice u potpunosti i unaprijed obavješćuje sve članove kolegija o organizaciji takvih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o poslovima koje treba razmotriti. Nadležno tijelo matične države članice također u potpunosti i pravodobno obavješćuje sve članove kolegija o mjerama donesenima na tim sastancima ili o provedenim mjerama.

4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju opći uvjeti za funkcioniranje kolegija nadzornih tijela.

<p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi se odredilo operativno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>6. EBA dostavlja Komisiji nacrt tehničkih standarda navedenih u stavcima 4. i 5. do 31. prosinca 2015.</p>			
<p>Članak 52.</p> <p>Izravna provjera i inspekcija podružnica s poslovnim nastanom u drugoj državi članici</p> <p>1. Ako institucija koja je dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici obavlja svoje djelatnosti preko podružnice, države članice domaćini osiguravaju da nadležna tijela matične države članice ili osobe koje su imenovala za tu svrhu mogu obavljati izravne provjere informacija navedenih u članku 50. i inspekcije tih podružnica, nakon što su prethodno obavijestila nadležna tijela države članice domaćina.</p> <p>2. Nadležna tijela matične države članice mogu također, u svrhu inspekcije podružnica, primijeniti druge postupke navedene u članku 118.</p> <p>3. Nadležna tijela države članice domaćina ovlaštena su da na pojedinačnoj osnovi obavljaju izravne provjere i inspekcije djelatnosti koje obavljaju podružnice institucija na njezinom području i da od podružnice zahtijevaju informacije o njezinim djelatnostima kao i za potrebe nadzora ako smatraju da su te informacije relevantne za stabilnost financijskog sustava u državi članici domaćinu. Prije obavljanja tih provjera i inspekcija, nadležna tijela države članice domaćina savjetuju se s nadležnim tijelima matične države članice. Nakon provjera i inspekcija nadležna tijela države članice domaćina priopćavaju nadležnim tijelima matične države članice</p>			

<p>informacije do kojih su došla i nalaze koji su relevantni za procjenu rizika institucije ili za stabilnost financijskog sustava u državi članici domaćinu. Nadležna tijela matične države članice s dužnom pozornosti uzimaju u obzir te informacije i nalaze pri utvrđivanju svojeg plana nadzora iz članka 99. isto tako uzimajući u obzir stabilnost financijskog sustava u državi članici domaćinu.</p> <p>4. Izravne provjere i inspekcije podružnica provode se u skladu s pravom države članice u kojoj se obavljaju.</p>			
<p>Odjeljak II.</p> <p>Razmjena informacija i poslovna tajna</p> <p>Članak 53.</p> <p>Poslovna tajna</p> <p>1. Države članice osiguravaju da sve osobe koje rade ili su radile za nadležna tijela, kao i revizori ili stručnjaci koji djeluju u ime nadležnih tijela, podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne.</p> <p>Povjerljive informacije koje te osobe, revizori ili stručnjaci saznaju u obavljanju svojih dužnosti smiju se priopćiti samo u sažetom ili skupnom obliku tako da nije moguće prepoznati pojedinu kreditnu instituciju, ne dovodeći u pitanje slučajeve koji su obuhvaćeni kaznenim pravom.</p> <p>Unatoč tomu, ako je nad kreditnom institucijom otvoren stečaj ili se provodi prisilna likvidacija, povjerljive informacije koje se ne odnose na treće strane uključene u pokušaj spašavanja te kreditne institucije smiju se priopćiti u građanskom ili trgovačkom postupku.</p> <p>2. Stavak 1. ne sprečava nadležna tijela da međusobno razmjenjuju informacije ili da informacije dostavljaju ESRB-u, EBA-i ili europskom nadzornom tijelu (Europskom nadzornom tijelu za vrijednosne papire i tržišta kapitala, ESMA) koje je osnovano</p>			

<p>Uredbom (EU) 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (24), u skladu s ovom Direktivom, Uredbom (EU) br. 575/2013, s drugim direktivama koje se primjenjuju na kreditne institucije te u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) 1092/2010, člancima 31., 35. i 36. Uredbe (EU) br. 1093/2010. i člancima 31. i 36. Uredbe (EU) br. 1095/2010. Na te se informacije primjenjuje stavak 1.</p> <p>3. Stavak 1. ne sprečava nadležna tijela da objavljuju rezultate testiranja otpornosti na stres koji su provedeni u skladu s člankom 100. ove Direktive ili člankom 32. Uredbe (EU) br. 1093/2010. i da rezultate testiranja otpornosti na stres dostavljaju EBA-i kako bi EBA objavila rezultate testiranja otpornosti na stres provedenih na razini cijelog EU-a.</p>			
<p>Članak 54.</p> <p>Upotreba povjerljivih informacija</p> <p>Nadležna tijela koja saznaju povjerljive informacije u skladu s člankom 53. mogu se njima koristiti samo tijekom izvršavanja svojih dužnosti, i to samo u sljedeće svrhe:</p> <p>(a) radi provjere jesu li zadovoljeni uvjeti koji reguliraju pristup djelatnosti kreditnih institucije te radi olakšavanja praćenja, na nekonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi, obavljanja tih djelatnosti, posebno s obzirom na praćenje likvidnosti, solventnosti, velikih izloženosti te administrativnih i računovodstvenih postupaka i mehanizama unutarnje kontrole;</p> <p>(b) radi izricanja kazni;</p> <p>(c) u žalbama protiv odluka nadležnog tijela, uključujući sudske postupke u skladu s člankom 72.;</p> <p>(d) u sudskim postupcima koji su pokrenuti u skladu s posebnim odredbama koje su predviđene pravom Unije u području kreditnih institucija.</p>			

<p>Članak 55.</p> <p>Sporazumi o suradnji</p> <p>U skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 1093/2010 države članice i EBA mogu sklapati sporazume o suradnji kojima se određuje razmjena informacija s nadležnim tijelima trećih zemalja ili s tijelima trećih zemalja u skladu s člankom 56. i člankom 57. stavkom 1. ove Direktive samo ako se za priopćene informacije jamči da su ispunjeni zahtjevi u vezi s čuvanjem poslovne tajne koji su barem istovjetni zahtjevima iz članka 53. stavka 1. ove Direktive. Takva razmjena informacija obavlja se u svrhu izvršavanja nadzornih zadaća tih tijela.</p> <p>Informacije koje potječu iz druge države članice smiju se priopćiti samo uz izričitu suglasnost tijela koja su te informacije priopćila te, prema potrebi, samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost.</p>			
<p>Članak 56.</p> <p>Razmjena informacija između tijela</p> <p>Članak 53. stavak 1. i članak 54. ne sprečavaju razmjenu informacija između nadležnih tijela unutar države članice, između nadležnih tijela u različitim državama članicama ili između nadležnih tijela i sljedećih tijela pri obavljanju njihovih nadzornih funkcija:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) tijela kojima je povjerena javna dužnost nadzora nad drugim subjektima financijskog sektora i tijela odgovornih za nadzor nad financijskim tržištima; (b) tijela zaduženih za održavanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama primjenom makrobonitetnih pravila; (c) tijela zaduženih za restrukturiranje ili tijela kojima je cilj zaštita stabilnosti financijskog sustava; (d) ugovornih ili institucionalnih sustava zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013; (e) tijela uključenih u likvidaciju i stečaj institucija i u ostale slične postupke; 			

<p>(f) osoba odgovornih za provođenje zakonskih revizija financijskih izvještaja institucija, društava za osiguranje i financijskih institucija.</p> <p>Članak 53. stavak 1. i članak 55. ne sprečavaju da se tijelima koja upravljaju sustavima za osiguranje depozita i sustavima za zaštitu ulagatelja priopće informacije koje su im potrebne za izvršavanje njihovih funkcija.</p> <p>Na primljene informacije u svakom slučaju primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.</p>			
<p>Članak 57.</p> <p>Razmjena informacija s nadzornim tijelima</p> <p>1. Neovisno o člancima 53., 54. i 55., države članice mogu odobriti razmjenu informacija između nadležnih tijela i tijela odgovornih za nadzor nad:</p> <p>(a) tijelima uključenima u likvidaciju i stečaj institucija i u ostale slične postupke;</p> <p>(b) ugovornim ili institucionalnim sustavima zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(c) osobama zaduženima za provođenje zakonskih revizija financijskih izvještaja institucija, društava za osiguranje i financijskih institucija.</p> <p>2. U slučajevima iz stavka 1., države članice zahtijevaju da su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) informacije se razmjenjuju za potrebe obavljanja zadaća iz stavka 1.;</p> <p>(b) na primljene informacije primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.;</p> <p>(c) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su te informacije priopćila i, prema potrebi, samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost.</p>			

3. Neovisno o člancima 53., 54. i 55., države članice mogu, s ciljem jačanja stabilnosti i cjelovitosti financijskog sustava, odobriti razmjenu informacija između nadležnih tijela i tijela koja su u skladu sa zakonom odgovorna za otkrivanje i istraživanje kršenja prava trgovačkih društava.

U takvim slučajevima, države članice zahtijevaju da su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:

- (a) informacije se razmjenjuju za potrebe otkrivanja i istraživanja kršenja prava trgovačkih društava;
- (b) na primljene informacije primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.;
- (c) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su te informacije priopćila i, prema potrebi, samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost.

4. Ako tijela navedena u stavku 1. izvršavaju svoje zadaće otkrivanja ili istraživanja uz pomoć osoba koje su zbog svoje specifične osposobljenosti imenovane za tu svrhu, a koje nisu zaposlene u javnom sektoru, država članica može na te osobe proširiti mogućnost razmjene informacija iz prvog podstavka stavka 3. prema uvjetima iz drugog podstavka stavka 3.

5. Države članice EBA-i priopćavaju imena tijela koja mogu primati informacije u skladu s ovim člankom.

6. Kako bi se proveo stavak 4., tijela iz stavka 3., priopćavaju nadležnim tijelima koja su informacije priopćila, imena i detaljne podatke o odgovornostima osoba kojima se šalju te informacije.

Članak 58.

Prijenos informacija koje se odnose na monetarni aspekt, aspekt osiguranja depozita, sistemski aspekt i aspekt platnog prometa

1. Ništa u ovom poglavlju ne sprečava nadležno tijelo da prenosi informacije sljedećim subjektima, u svrhu ispunjavanja njihovih zadaća:

- (a) središnjim bankama ESSB-a i ostalim tijelima sa sličnom funkcijom u njihovu svojstvu monetarnih vlasti kada su informacije relevantne za izvršavanje njihovih zakonom propisanih zadaća, uključujući vođenje monetarne politike i povezano osiguranje likvidnosti, nadzor nad sustavima plaćanja, poravnanja i namire i očuvanje stabilnosti financijskog sustava;
- (b) ugovornim ili institucionalnim sustavima zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (c) prema potrebi, drugim tijelima javne vlasti odgovornim za nadzor nad platnim sustavima;
- (d) ESRB-u, europskom nadzornom tijelu (Europskom nadzornom tijelu za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje („EIOPA”), koje je osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (25) i ESMA-om, ako su te informacije relevantne za ispunjavanje njihovih zakonom propisanih zadaća prema uredbama (EU) br. 1092/2010, (EU) br. 1094/2010 ili (EU) br. 1095/2010.

Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi uklonile prepreke koje sprečavaju nadležna tijela da prenose informacije u skladu s prvim podstavkom.

2. Ništa u ovom poglavlju ne sprečava tijela iz prvog podstavka da priopćavaju nadležnim tijelima informacije koje im mogu biti potrebne za potrebe članka 54.

3. Na informacije primljene u skladu sa stavcima 1. i 2. primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.

4. Ako se pojavi izvanredna situacija, kao što je navedeno u članku 114. stavku 1., države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna tijela bez

<p>odgađanja priopće informacije središnjim bankama ESSB-a, ako su te informacije relevantne za obavljanje njihovih zakonom propisanih zadaća, uključujući provođenje monetarne politike i povezano osiguranje likvidnosti, nadzor nad sustavima plaćanja, poravnanja i namire i za očuvanje stabilnosti financijskog sustava te ESRB-u, ako su te informacije relevantne za obavljanje njegovih zakonom propisanih zadaća.</p>			
<p>Članak 59.</p> <p>Prijenos informacija drugim subjektima</p> <p>1. Neovisno o članku 53. stavku 1. i članku 54., države članice mogu, na temelju odredbi predviđenih nacionalnim pravom, odobriti priopćavanje određenih informacija drugim odjelima središnje državne uprave odgovornima za pravo kojim se regulira nadzor nad institucijama, financijskim institucijama i društvima za osiguranje, kao i inspektorima koji djeluju u ime tih odjela.</p> <p>Međutim, takve informacije smiju se priopćiti samo ako je to potrebno zbog bonitetnog nadzora te sprečavanja propasti institucija i sanacije posrnutih institucija. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. ovog članka, na osobe koje imaju pristup informacijama primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.</p> <p>U izvanrednim situacijama iz članka 114. stavka 1. države članice dopuštaju nadležnim tijelima da priopće informacije koje su relevantne za odjele iz prvog podstavka ovog stavka u svim dotičnim državama članicama.</p> <p>2. Države članice mogu odobriti priopćavanje određenih informacija povezanih s bonitetnim nadzorom nad institucijama parlamentarnim istražnim odborima u njihovoj državi članici, revizorskim sudovima u njihovoj državi članici i ostalim subjektima zaduženima za istragu u njihovoj državi članici, u sljedećim okolnostima:</p>			

<p>(a) takvi subjekti imaju točno utvrđen mandat prema nacionalnom pravu za istraživanje ili ispitivanje djelovanja tijela odgovornih za nadzor nad institucijama ili za zakone koji reguliraju taj nadzor;</p> <p>(b) informacije su potrebne isključivo za izvršavanje mandata iz točke (a);</p> <p>(c) na osobe koje imaju pristup informacijama primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.;</p> <p>(d) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se priopćiti bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su te informacije priopćila te samo u svrhe za koje su ta tijela dala svoju suglasnost.</p> <p>Ako priopćavanje informacija koje se odnose na bonitetni nadzor uključuje obradu osobnih podataka, pri svakoj obradi subjekti iz prvog podstavka moraju poštovati mjerodavna nacionalna prava kojima se prenosi Direktiva 95/46/EZ.</p>			
<p>Članak 60.</p> <p>Objava informacija dobivenih izravnim provjerama i inspekcijama</p> <p>Države članice osiguravaju da se informacije primljene prema članku 52. stavku 3., članku 53. stavku 2. i članku 56., kao i informacije dobivene izravnim provjerom ili inspekcijom navedenom u članku 52. stavcima 1. i 2., ne priopćavaju u slučajevima iz članka 59., osim uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su priopćila informacije ili nadležnih tijela države članice u kojoj je provedena ta izravna provjera ili inspekcija.</p>			
<p>Članak 61.</p> <p>Priopćavanje informacija koje se odnose na usluge poravnanja i namire</p> <p>1. Ništa u ovom poglavlju ne sprečava nadležna tijela država članica da informacije navedene u člancima 53., 54. i 55. priopće klirinškim kućama ili drugim sličnim tijelima koja su prema nacionalnom pravu priznata za pružanje usluga poravnanja ili namire za jedno od njihovih nacionalnih tržišta, ako ta nadzorna tijela smatraju da je neophodno priopćiti te informacije kako bi se osiguralo ispravno funkcioniranje tih</p>			

<p>tijela s obzirom na status neispunjavanja obveza ili potencijalni status neispunjavanja obveza sudionika na tržištu. Na primljene informacije primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.</p> <p>2. Međutim, države članice osiguravaju da se informacije primljene prema članku 53. stavku 2. ne priopćavaju u okolnostima navedenima u stavku 1. bez izričite suglasnosti nadležnih tijela koja su ih priopćile.</p>			
<p>Članak 62.</p> <p>Obrada osobnih podataka</p> <p>Obrada osobnih podataka za potrebe ove Direktive obavlja se u skladu s Direktivom 95/46/EZ i, prema potrebi, Uredbom (EZ) br. 45/2001.</p>	<p>Članak 48.</p> <p>Članak 213. mijenja se i glasi:</p> <p>„Na obradu osobnih podataka primjenjuju se propisi kojima je uređena zaštita osobnih podataka.“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Odjeljak III.</p> <p>Dužnosti osoba odgovornih za pravnu kontrolu godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja</p> <p>Članak 63.</p> <p>Dužnosti osoba odgovornih za pravnu kontrolu godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da svaka osoba koja je dobila odobrenje u skladu s Direktivom 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih</p>	<p>Članak 45.</p> <p>U članku 172. stavku 1. točki 2. riječi: „stavaka 1. i 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 1.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 172.</p>

<p>izvještaja (26), a koja u instituciji obavlja zadaće opisane u članku 51. Direktive Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava (27), članku 37. Direktive Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. o konsolidiranim financijskim izvještajima (28), ili članku 73. Direktive 2009/65/EZ, odnosno neke druge zakonom propisane zadaće, bude dužna odmah izvijestiti nadležna tijela o svakoj činjenici ili odluci koja se odnosi na tu instituciju za koju je ta osoba saznala dok je obavljala te zadaće, a koja bi mogla:</p> <p>(a) predstavljati značajno kršenje zakona ili drugih propisa koji određuju uvjete za izdavanje odobrenja za rad ili koji posebno reguliraju obavljanje djelatnosti institucija;</p> <p>(b) utjecati na kontinuirano funkcioniranje institucija;</p> <p>(c) dovesti do odbijanja potvrđivanja financijskih izvještaja ili do izražavanja ograde.</p> <p>Države članice osiguravaju barem da osoba iz prvog podstavka također ima dužnost izvijestiti o bilo kojoj činjenici ili odluci za koju sazna za vrijeme obavljanja zadaća opisanog u prvom podstavku u društvu koje je na temelju odnosa kontrole usko povezano s institucijom u kojoj ta osoba obavlja tu zadaću.</p> <p>2. Priopćavanje u dobroj vjeri nadležnim tijelima, od strane osoba ovlaštenih u smislu Direktive 2006/43/EEZ, svih činjenica ili odluka iz stavka 1. ne predstavlja kršenje bilo kojih ograničenja priopćavanja informacija, koja su određena ugovorom ili bilo kojom zakonskom ili drugom odredbom te ne podrazumijeva bilo kakvu odgovornost tih osoba. Te se informacije istodobno priopćavaju upravljačkom tijelu institucije, osim ako ne postoje utemeljeni razlozi protiv tog priopćavanja.</p>			
--	--	--	--

<p>Odjeljak IV.</p> <p>Nadzorne ovlasti, ovlasti izricanja kazni i pravo na žalbu</p> <p>Članak 64.</p> <p>Nadzorne ovlasti i ovlasti izricanja kazni</p> <p>1. Nadležnim tijelima daju se sve nadzorne ovlasti da interveniraju u poslovanje institucija koje su im potrebne za izvršavanje njihove funkcije, uključujući posebno pravo da oduzmu odobrenje za rad u skladu s člankom 18., ovlasti koje su potrebne u skladu s člankom 102. i ovlasti navedene u člancima 104. i 105.</p> <p>2. Nadležna tijela izvršavaju svoje nadzorne ovlasti i svoje ovlasti izricanja kazni u skladu s ovom Direktivom i nacionalnim pravom na jedan od sljedećih načina:</p> <p>(a) izravno;</p> <p>(b) u suradnji s drugim tijelima;</p> <p>(c) pod njihovom odgovornošću, prijenosom ovlasti na ta tijela;</p> <p>(d) podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.</p>			
<p>Članak 65.</p> <p>Administrativne kazne i druge administrativne mjere</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje nadzorne ovlasti nadležnih tijela iz članka 64. i pravo država članica da propišu i izreknu kazne prema kaznenom pravu, države članice propisuju pravila koja se odnose na administrativne kazne i druge administrativne mjere u odnosu na kršenja nacionalnih odredbi kojima se prenose ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013 i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe. Kada države članice odluče da neće propisati pravila za administrativne kazne za povrede na koje se primjenjuje nacionalno kazneno pravo, Komisiji priopćavaju relevantne odredbe kaznenog prava. Administrativne kazne i druge administrativne mjere moraju biti učinkovite, razmjerne i odvrćajuće.</p>	<p>Članak 70.</p> <p>Naslov iznad članka 360. mijenja se i glasi: <i>„Povrede kreditnih institucija“.</i></p> <p>U članku 360. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 151., 153., 178., 179., 184., 186., 217., 360., 363.</p>

<p>2. Kada se obveze iz stavka 1. primjenjuju na institucije, financijske holdinge i mješovite financijske holdinge, države članice osiguravaju da se u slučaju kršenja nacionalnih odredbi kojima se ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013 prenose u nacionalno pravo, kazne mogu primijeniti na članove upravljačkog tijela i na druge fizičke osobe koje su prema nacionalnom pravu odgovorne za to kršenje, pod uvjetima koji su propisani nacionalnim pravom.</p> <p>3. Nadležnim tijelima daju se sve ovlasti za prikupljanje informacija i istražne ovlasti koje su im potrebne za izvršavanje njihovih funkcija. Ne dovodeći u pitanje druge relevantne odredbe propisane ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 te ovlasti uključuju:</p> <p>(a)ovlast da od sljedećih fizičkih ili pravnih osoba zahtijevaju dostavljanje svih informacija koje su potrebne za obavljanje zadaća nadležnih tijela, uključujući informacije koje se za potrebe nadzora i s njima povezane statističke potrebe dostavljaju u redovitim vremenskim razmacima i u određenim formatima:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. institucija s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; ii. financijskih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; iii.mješovitih financijskih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; iv. mješovitih holdinga s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici; v. osoba koje pripadaju subjektima iz podtočaka od i. do iv.; vi.trećim osobama kojima su subjekti iz podtočaka od i. do iv. eksternalizirali operativne funkcije ili aktivnosti; <p>(b)ovlast da provedu sve potrebne istrage bilo koje osobe iz točke (a) podtočaka od i. do vi. koje imaju poslovni nastan ili se nalaze u dotičnoj državi članici kada je to potrebno za obavljanje zadaća nadležnih tijela, uključujući:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. pravo da zahtijevaju dostavljanje dokumenata; ii.pregled knjiga i evidencije osoba iz točke (a) podtočaka od i. do vi. i uzimanje preslika ili izvadaka iz tih knjiga i evidencije; iii.dobivanje pisanih ili usmenih objašnjenja od bilo koje osobe iz točke (a) podtočaka od i. do vi. ili njezinih predstavnika odnosno zaposlenika; i 	<p>„(1) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se kreditna institucija:“.</p> <p>Točka 15. mijenja se i glasi:</p> <p>„15) ako ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno članku 100. ovoga Zakona ili ako odredi odnos između varijabilnoga i fiksnog dijela ukupnih primitaka suprotno članku 100.a ovoga Zakona ili ako upotrijebi instrumente za dodjelu varijabilnih primitaka suprotno članku 100.b ovoga Zakona“.</p>		
--	---	--	--

<p>iv.obavljanje razgovora s bilo kojom drugom osobom koja pristane na razgovor za potrebe prikupljanja informacija koje se odnose na predmet istrage;</p> <p>(c)ovlast, u skladu s uvjetima navedenima u pravu Unije, obavljanja svih potrebnih inspekcija u poslovnim prostorijama pravnih osoba iz točke (a) podtočaka od i. do vi. i svih drugih društava uključenih u nadzor na konsolidiranoj osnovi kada je nadležno tijelo konsolidirajuće nadzorno tijelo, ako o tome prethodno obavijeste dotična nadležna tijela. Ako je prema nacionalnom pravu za inspekciju potrebno odobrenje pravosudnog tijela, za to se odobrenje podnosi zahtjev.</p>	<p>Iza točke 42. dodaje se točka 42.a koja glasi:</p> <p>„42a) ako ne poduzme mjere iz članka 144.a ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom aktu donesenom na temelju članka 144.a ovoga Zakona“.</p> <p>Na kraju točke 86. veznik: „i“ briše se.</p> <p>Iza točke 86. dodaje se točka 86.a koja glasi:</p> <p>„86.a) ako ne razmjenjuje informacije u skladu s člankom 321. stavcima 3. do 8. ovoga Zakona“</p>		
--	---	--	--

	<p>Iza točke 87. briše se točka i dodaju se točke 88., 89. i 90. koje glase:</p> <p>„88) ako postupi protivno pravnim aktima koje je donijela Europska središnja banka na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013 a koji se izravno primjenjuju u Republici Hrvatskoj temeljem članka 11.a stavka 2. ovoga Zakona i</p> <p>89) ako postupi protivno rješenju Hrvatske narodne banke koje je Hrvatska narodna banka u bliskoj suradnji donijela u skladu s uputama, općim smjernicama, zahtjevima ili mjerama Europske središnje banke i</p> <p>90) ako je izloženost viša od dopuštene izloženosti propisane</p>		
--	--	--	--

	<p>člankom 145a ovoga Zakona.“.</p> <p>Stavci 2. do 5. mijenjaju se i glase:</p> <p>„(2) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave kreditne institucije.</p> <p>(3) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se kreditna institucija ako protivno članku 39. stavku 1. ovoga Zakona imenuje člana uprave bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke ili protivno članku 40. stavku 1. ovoga Zakona imenuje</p>		
--	--	--	--

	<p>predsjednika uprave bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke.</p> <p>(4) Za povrede iz stavka 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz nadzornog odbora kreditne institucije.</p> <p>(5) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 30.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice zastupa osnivača kreditnu instituciju.“.</p> <p>Stavci 6., 7., 8. i 9. brišu se.</p>		
--	---	--	--

Članak 71.

Naslov iznad članka
361. mijenja se i glasi:
*„Ostale povrede
kreditnih institucija“.*

U članku 361. stavku 1.
uvodna rečenica
mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom
kaznom u visini do
dvostrukog iznosa
ostvarene dobiti ili
izbjegnuto gubitka ili
u iznosu do 10%
ukupnog prihoda
kaznit će se kreditna
institucija.“

Točke 19. do 28. brišu
se.

	<p>Dosadašnje točke 29. do 39. postaju točke 19. do 29.</p> <p>Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:</p> <p>„(2) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave ili nadzornog odbora kreditne institucije.</p> <p>(3) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice zastupa osnivača kreditnu instituciju.“.</p>		
--	---	--	--

Stavci 4., 5. i 6. brišu se.

Članak 73.

Naslov iznad članka 362. mijenja se i glasi:
„Povrede *štednih*
banaka“.

U članku 362. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se štedna banka.“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se i

odgovorna osoba iz
uprave štedne banke.“.

Članak 74.

Naslov iznad članka
363. mijenja se i glasi:
*„Ostale povrede
uprave i nadzornog
odбора“.*

U članku 363. stavku 1.
uvodna rečenica
mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom
kaznom u iznosu do
20.000,00 kaznit će se
član uprave kreditne
institucije.“.

U stavku 2. uvodna
rečenica mijenja se i
glasi:

„(2) Novčanom
kaznom u iznosu do
20.000,00 kaznit će se

član nadzornog odbora
kreditne institucije“.

Članak 77.

Naslov iznad članka
365. mijenja se i glasi:
*„Povrede članica
grupe kreditnih
institucija“.*

U članku 365. stavku 1.
uvodna rečenica
mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom
kaznom u visini do
dvostrukog iznosa
ostvarene dobiti ili
izbjegnutog gubitka ili
u iznosu do 10%
ukupnog prihoda
kaznit će se:“.

Stavak 2. mijenja se i
glasi:

	<p>„(2) Za povredu iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave pravne osobe.“.</p>		
<p>Članak 66.</p> <p>Administrativne kazne i druge administrativne mjere za kršenje zahtjeva koji se odnose na odobrenje za rad i zahtjeva za stjecanje kvalificiranih udjela</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su njihovim zakonima i drugim propisima određene administrativne kazne i druge administrativne mjere barem u vezi s:</p> <p>(a)obavljanjem poslova primanja depozita ili ostalih povratnih sredstava od javnosti od strane društava koja nisu kreditne institucije, što je kršenje članka 9.;</p> <p>(b)početkom obavljanja djelatnosti kao kreditne institucije bez dobivanja odobrenja za rad, što je kršenje članka 9.;</p> <p>(c)izravnim ili neizravnim stjecanjem kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji ili daljnjim izravnim ili neizravnim povećanjem takvoga kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji, zbog čega bi udio prava glasa ili kapitala dosegnuo ili premašio pragove iz članka 22. stavka 1. ili bi time kreditna institucija postala društvo kći, bez pisane obavijesti nadležnim tijelima kreditne institucije u kojoj oni nastoje steći ili povećati kvalificirani udio tijekom razdoblja procjene ili protiv suprotstavljanja nadležnih tijela, što je kršenje članka 22. stavka 1.;</p> <p>(d)izravnim ili neizravnim otuđivanjem kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji ili smanjenjem kvalificiranog udjela tako da bi udio prava glasa ili kapitala pao ispod pragova iz članka 25. ili bi time kreditna institucija prestala biti društvo kći, bez pisane obavijesti nadležnim tijelima.</p>	<p>Članak 75.</p> <p>Naslov iznad članka 364. i članak 364. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Povrede drugih osoba</i></p> <p>Članak 364.</p> <p>(1) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako stekne dionice kreditne institucije na način</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 30., 33., 215.</p>

2. Države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. administrativne kazne i druge administrativne mjere koje je moguće primijeniti uključuju najmanje sljedeće:

- (a) javnu izjavu u kojoj je navedena odgovorna fizička osoba, institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding i vrsta povrede;
- (b) nalog kojim se od odgovorne fizičke ili pravne osobe zahtijeva da prekine postupanje i da više ne ponavlja takvo postupanje;
- (c) u slučaju pravnih osoba, administrativne novčane kazne do 10 % ukupnoga godišnjeg neto prihoda društva u prethodnoj poslovnoj godini, uključujući bruto prihod koji se sastoji od kamatnih i srodnih prihoda, prihoda od dionica i ostalih vrijednosnih papira s varijabilnim i fiksnim prihodom i prihoda od naknada i provizija u skladu s člankom 316. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (d) u slučaju fizičkih osoba, administrativne novčane kazne u iznosu do 5 000 000 eura ili u državama članicama čija valuta nije euro, odgovarajuća vrijednost u nacionalnoj valuti na dan 17. srpnja 2013.;
- (e) administrativne novčane kazne u visini do dvostrukog iznosa koristi ostvarene kršenjem, ako je takvu korist moguće utvrditi;
- (f) privremenu suspenziju prava glasa dioničara koji se smatraju odgovornima za kršenje iz stavka 1.

Kada je društvo iz točke (c) prvog podstavka društvo kći matičnog društva, relevantni bruto prihod proizlazi iz konsolidiranog financijskog izvještaja krajnjeg matičnog društva u prethodnoj poslovnoj godini.

suprotan odredbi članka 24. stavaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona ili ako ne postupi po nalogu Hrvatske narodne banke iz članka 30. stavaka 1. ili 2. ovoga Zakona.

(2) Za povredu iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.

(3) Novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako stekne dionice kreditne institucije na način suprotan odredbi članka 24. stavaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona ili ako ne postupi po nalogu Hrvatske narodne banke iz

	<p>članka 30. stavaka 1. ili 2. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavaka 15. ili 17. ovoga Zakona.</p> <p>(5) Za povredu iz stavka 4. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.</p> <p>(6) Novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24.</p>		
--	--	--	--

	<p>stavaka 15. ili 17. ovoga Zakona.</p> <p>(7) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavka 7. ovoga Zakona.</p> <p>(8) Za povredu iz stavka 7. ovoga članka novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.</p> <p>(9) Novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24.</p>		
--	---	--	--

	<p>stavka 7. ovoga Zakona.</p> <p>(10) Novčanom kaznom do 3% ukupnog prihoda kaznit će se imatelj kvalificiranog udjela koji je pravna osoba ako Hrvatsku narodnu banku ne obavijesti, ili ne obavijesti u roku iz članka 24. stavka 11. ovoga Zakona, o postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva u kojem sudjeluje ili o svakoj drugoj statusnoj promjeni.</p> <p>(11) Za povredu iz stavka 10. ovoga članka novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.</p>		
--	---	--	--

(12) Novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se imatelj kvalificiranog udjela koji je fizička osoba ako Hrvatsku narodnu banku ne obavijesti, ili ne obavijesti u roku iz članka 24. stavka 11. ovoga Zakona o postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva u kojem sudjeluje ili o svakoj drugoj statusnoj promjeni.

(13) Novčanom kaznom do 10% ukupnog prihoda kaznit će se pravna osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona ako ne postupi po zahtjevu koji joj je Hrvatska narodna banka postavila u vezi s člankom 179. stavak 3. ovoga Zakona.

	<p>(14) Za povredu iz stavka 13. ovoga članka novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe.</p> <p>(15) Novčanom kaznom do 50.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona ako ne postupi po zahtjevu koji joj je Hrvatska narodna banka postavila u vezi s člankom 179. stavak 3. ovoga Zakona.“.</p>		
<p>Članak 67.</p> <p>Ostale odredbe</p> <p>1. Ovaj se članak primjenjuje u svim sljedećim okolnostima:</p> <p>(a)instituciji je izdano odobrenje za rad na temelju lažnih izjava ili na neki drugi nepravilan način;</p> <p>(b)institucija, nakon što je saznala da su zbog stjecanja ili otuđivanja udjela u njezinom kapitalu, udjeli premašili pragove ili pali ispod pragova navedenih u članku 22. stavku 1. i članku 25., nije izvijestila nadležna tijela o tim stjecanjima ili otuđivanjima, što je kršenje prvog podstavka članka 26. stavka 1.;</p>	<p>Članak 25.</p> <p>Članak 69. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Hrvatska narodna banka ocijenit će je li ispunjen neki od sljedećih razloga za ukidanje odobrenja za rad:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 151., 224., 360., 364.</p>

<p>(c) institucija koja kotira na uređenom tržištu, kao što je navedeno u popisu koji će objavljivati ESMA u skladu s člankom 47. Direktive 2004/39/EZ, ne izvještava, barem jednom godišnje, nadležna tijela o imenima dioničara i članova koji posjeduju kvalificirane udjele te o veličini tih udjela, što je kršenje drugog podstavka članka 26. stavka 1. ove Direktive;</p> <p>(d) institucija nema uspostavljene sustave upravljanja koje zahtijevaju nadležna tijela u skladu s nacionalnim odredbama kojima se prenosi članak 74.;</p> <p>(e) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na obvezu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva, navedenima u članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 99. stavka 1. te Uredbe;</p> <p>(f) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na podatke iz članka 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije;</p> <p>(g) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na veliku izloženost ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 394. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(h) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na likvidnost ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 415. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(i) institucija ne izvještava nadležna tijela o informacijama koje se odnose na omjer financijske poluge ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 430. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(j) institucija u više navrata ili kontinuirano nema na raspolaganju likvidnu imovinu, što je kršenje članka 412. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(k) institucija ima izloženost koja premašuje ograničenja propisana člankom 395. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(l) institucija je izložena kreditnom riziku pozicije sekuritizacije, a ne zadovoljava uvjete propisane člankom 405. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(m) institucija ne objavljuje informacije ili dostavlja nepotpune odnosno netočne informacije, što je kršenje članka 431. stavaka 1., 2. i 3. ili članka 451. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(n) institucija vrši isplate imateljima instrumenata uključenih u regulatorni kapital institucije, što je kršenje članka 141. ove Direktive ili u slučajevima kada članak</p>	<p>1) ako kreditna institucija ne počne poslovati unutar 12 mjeseci od izdavanja odobrenja</p> <p>2) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci u pisanom obliku dostavi obavijest da više ne namjerava pružati bankovne i/ili financijske usluge za koje je izdano odobrenje</p> <p>3) ako kreditna institucija samostalno prestane pružati bankovne usluge duže od šest mjeseci.</p> <p>4) ako kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve iz dijela trećeg, četvrtog i šestog Uredbe (EU) br. 575/2013, ili zahtjeve vezane uz visinu regulatornog kapitala koje je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna</p>		
--	--	--	--

<p>28., 51. ili 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 zabranjuju takvu isplatu imateljima instrumenata uključenih u regulatorni kapital;</p> <p>(o)institucija je proglašena krivom za ozbiljno kršenje nacionalnih odredbi donesenih na temelju Direktive 2005/60/EZ;</p> <p>(p)institucija omogućava jednoj osobi ili više njih koje ne ispunjavaju zahtjeve iz članka 91. da postanu ili ostanu članovi upravljačkog tijela.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. administrativne kazne i druge administrativne mjere koje je moguće primijeniti uključuju najmanje sljedeće:</p> <p>(a)javnu izjavu u kojoj je navedena odgovorna fizička osoba, institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding i vrsta povrede;</p> <p>(b)nalog kojim se od odgovorne fizičke ili pravne osobe zahtijeva da prekine postupanje i da više ne ponavlja takvo postupanje;</p> <p>(c)u slučaju institucije, oduzimanje odobrenja za rad institucije u skladu s člankom 18.;</p> <p>(d)u skladu s člankom 65. stavkom 2., privremenu zabranu obavljanja funkcija u institucijama za člana upravljačkog tijela institucije ili drugu fizičku osobu koja se smatra odgovornom;</p> <p>(e)u slučaju pravnih osoba, administrativne novčane kazne do 10 % ukupnoga godišnjeg neto prihoda društva u prethodnoj poslovnoj godini, uključujući bruto prihod koji se sastoji od kamatnih i srodnih prihoda, prihoda od dionica i ostalih vrijednosnih papira s varijabilnim i fiksnim prihodom i prihoda od naknada i provizija u skladu s člankom 316. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(f)u slučaju fizičkih osoba, administrativne novčane kazne u iznosu do 5 000 000 eura ili u državama članicama čija valuta nije euro, odgovarajuća vrijednost u nacionalnoj valuti na dan 17. srpnja 2013.;</p> <p>(g)administrativne novčane kazne u visini do dvostrukog iznosa dobiti ostvarene kršenjem odnosno gubitaka izbjegnutih kršenjem, ako ih je moguće utvrditi.</p> <p>Kada je društvo iz točke (e) prvog podstavka društvo kći matičnog društva, relevantni bruto prihod jednak je bruto prihodu koji proizlazi iz konsolidiranog financijskog izvještaja krajnjeg matičnog društva u prethodnoj poslovnoj godini.</p>	<p>banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga Zakona, ili posebne zahtjeve vezane uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona</p> <p>5) ako se ne može očekivati da će nastaviti ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima te posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu koja joj je povjerena, osobito što se tiče isplate depozita</p> <p>6) ako kreditna institucija ne ispunjava uvjete vezane uz interni kapital i ostale uvjete za poslovanje u skladu s propisima o upravljanju rizicima</p> <p>7) ako kreditna institucija u razdoblju od tri godine više puta prekrši dužnost pravodobnog i pravilnog izvješćivanja</p>		
--	--	--	--

	<p>Hrvatske narodne banke</p> <p>8) ako kreditna institucija na bilo koji način onemogućuje obavljanje supervizije svojeg poslovanja</p> <p>9) ako kreditna institucija ne izvršava supervizorske mjere koje je Hrvatska narodna banka naložila svojim rješenjem</p> <p>10) ako postoji razlog za ukidanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela iz članka 32. ovoga Zakona</p> <p>11) ako kreditna institucija ne ispunjava obveze koje se odnose na osiguranje depozita u skladu sa zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita</p> <p>12) ako kreditna institucija ne ispunjava tehničke, organizacijske,</p>		
--	--	--	--

	<p>kadrovske ili ostale uvjete za pružanje bankovnih usluga</p> <p>13) ako kreditna institucija nije postupila u skladu s člankom 151. stavkom 2. točkom 5. i stavkom 3. točkom 2. ovoga Zakona</p> <p>14) ako kreditna institucija nema uspostavljene sustave upravljanja na način uređen člankom 101. ovoga Zakona i podzakonskim propisima donesenima na temelju ovoga Zakona</p> <p>15) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o ispunjavanju obveza vezanih uz stope kapitala u skladu s člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje</p>		
--	---	--	--

	<p>protivno članku 99. stavku 1. te Uredbe</p> <p>16) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke u skladu s člankom 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni</p> <p>17) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o velikim izloženostima ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 394. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>18) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o likvidnosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 415.</p>		
--	--	--	--

	<p>stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>19) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o omjeru financijske poluge ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 430. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>20) ako kreditna institucija ponovljeno ili kontinuirano ne ispunjava zahtjeve vezane uz likvidnu imovinu, što je postupanje protivno članku 412. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>21) ako kreditna institucija postupa protivno odredbi o ograničenju izloženosti iz članka 395. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>22) ako je kreditna institucija izložena</p>		
--	--	--	--

	<p>kreditnom riziku pozicije sekuritizacije, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 405. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>23) ako kreditna institucija ne objavljuje informacije ili su objavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 431. stavcima 1., 2. i 3. ili članku 451. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013</p> <p>24) ako kreditna institucija isplaćuje sredstva imateljima instrumenata koji su uključeni u izračun regulatornog kapitala protivno članku 140. ovoga Zakona ili u slučajevima kada u skladu s člancima 28., 51. ili 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 nije dopuštena takva isplata</p> <p>25) ako je kreditna institucija pravomoćno proglašena krivom</p>		
--	--	--	--

	<p>zbog težeg kršenja odredbi zakona kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma</p> <p>26) ako kreditna institucija prestane ispunjavati uvjete na temelju kojih je dobila odobrenje za rad ili</p> <p>27) ako u slučaju provedene obnove postupka utvrdi da je rješenje doneseno na temelju neistinitih ili netočnih podataka ili izjava bitnih za donošenje tog rješenja.</p> <p>(2) Hrvatska narodna banka pripremit će nacrt odluke o ukidanju odobrenja za rad i dostaviti ga Europskoj središnjoj banci te zatražiti uputu ako ocijeni da je ispunjen neki od razloga za ukidanje odobrenja za rad iz stavka 1. ovoga članka i da ne postoje stečajni razlozi iz članka 266. ovoga</p>		
--	---	--	--

	<p>Zakona a ispunjen je neki od sljedećih razloga:</p> <p>nisu ispunjeni uvjeti za donošenje odluke o podnošenju prijedloga za otvaranje postupka sanacije ili</p> <p>Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odbila je prijedlog Hrvatske narodne banke za otvaranje postupka sanacije ili</p> <p>Jedinstveni sanacijski odbor nije donio odluku o otvaranju postupka sanacije kreditne institucije ili</p> <p>nastupio je slučaj iz članka 18. stavaka 8. Uredbe (EU) br. 806/2014.</p> <p>Hrvatska narodna banka odlučuje o ukidanju odobrenja za rad u skladu s uputom</p>		
--	---	--	--

	<p>Europske središnje banke.</p> <p>(3) U izreci rješenja iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka navest će da će se izreka rješenja javno objaviti.</p> <p>(4) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ne može ukinuti rješenje kojim je dano odobrenje za rad kreditnoj instituciji od trenutka kada je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka ili Jedinostveni sanacijski odbor donio odluku o otvaranju postupka sanacije do trenutka donošenja odluke o okončanju postupka sanacije.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 70.</p> <p>Naslov iznad članka 360. mijenja se i glasi:</p>		
--	---	--	--

	<p>„Povrede kreditnih institucija“.</p> <p>U članku 360. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se kreditna institucija:“.</p> <p>Točka 15. mijenja se i glasi:</p> <p>„15) ako ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno članku 100. ovoga Zakona ili ako odredi odnos između varijabilnoga i fiksnog dijela ukupnih primitaka suprotno</p>		
--	--	--	--

	<p>članku 100.a ovoga Zakona ili ako upotrijebi instrumente za dodjelu varijabilnih primitaka suprotno članku 100.b ovoga Zakona“.</p> <p>Iza točke 42. dodaje se točka 42.a koja glasi:</p> <p>„42a) ako ne poduzme mjere iz članka 144.a ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom aktu donesenom na temelju članka 144.a ovoga Zakona“.</p> <p>Na kraju točke 86. veznik: „i“ briše se.</p> <p>Iza točke 86. dodaje se točka 86.a koja glasi:</p>		
--	---	--	--

	<p>„86.a) ako ne razmjenjuje informacije u skladu s člankom 321. stavcima 3. do 8. ovoga Zakona“</p> <p>Iza točke 87. briše se točka i dodaju se točke 88., 89. i 90. koje glase:</p> <p>„88) ako postupi protivno pravnim aktima koje je donijela Europska središnja banka na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013 a koji se izravno primjenjuju u Republici Hrvatskoj temeljem članka 11.a stavka 2. ovoga Zakona i</p> <p>89) ako postupi protivno rješenju Hrvatske narodne banke koje je Hrvatska narodna banka u bliskoj suradnji donijela u skladu s</p>		
--	--	--	--

	<p>uputama, općim smjernicama, zahtjevima ili mjerama Europske središnje banke i</p> <p>90) ako je izloženost viša od dopuštene izloženosti propisane člankom 145a ovoga Zakona.“.</p> <p>Stavci 2. do 5. mijenjaju se i glase:</p> <p>„(2) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave kreditne institucije.</p> <p>(3) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se kreditna</p>		
--	---	--	--

	<p>institucija ako protivno članku 39. stavku 1. ovoga Zakona imenuje člana uprave bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke ili protivno članku 40. stavku 1. ovoga Zakona imenuje predsjednika uprave bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke.</p> <p>(4) Za povrede iz stavka 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 100.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz nadzornog odbora kreditne institucije.</p> <p>(5) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 30.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice</p>		
--	--	--	--

	<p>zastupa osnivača kreditnu instituciju.“.</p> <p>Stavci 6., 7., 8. i 9. brišu se.</p> <p>Članak 71.</p> <p>Naslov iznad članka 361. mijenja se i glasi: <i>„Ostale povrede kreditnih institucija“.</i></p> <p>U članku 361. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u visini do dvostrukog iznosa ostvarene dobiti ili izbjegnutog gubitka ili u iznosu do 10% ukupnog prihoda</p>		
--	---	--	--

	<p>kaznit će se kreditna institucija:“</p> <p>Točke 19. do 28. brišu se.</p> <p>Dosadašnje točke 29. do 39. postaju točke 19. do 29.</p> <p>Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:</p> <p>„(2) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave ili nadzornog odbora kreditne institucije.</p> <p>(3) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se i</p>		
--	--	--	--

	<p>odgovorna osoba ovlaštena da u poslovanju podružnice zastupa osnivača kreditnu instituciju.“.</p> <p>Stavci 4., 5. i 6. brišu se.</p> <p>Članak 73.</p> <p>Naslov iznad članka 362. mijenja se i glasi: <i>„Povrede štednih banaka“.</i></p> <p>U članku 362. stavku 1. uvodna rečenica mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu do 10% ukupnog prihoda kaznit će se štedna banka:“.</p>		
--	--	--	--

	<p>Stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Za povrede iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave štedne banke.“.</p>		
<p>Članak 68.</p> <p>Objavljivanje administrativnih kazni</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela na svojoj službenoj internetskoj stranici bez nepotrebnog odgađanja objavljuju barem sve administrativne kazne protiv kojih ne postoji pravo žalbe i koje su izrečene za kršenje nacionalnih odredbi kojima se prenosi ova Direktiva ili Uredba (EU) br. 575/2013, uključujući informacije o vrsti i karakteru kršenja i o identitetu fizičkih ili pravnih osoba kojima su izrečene kazne, nakon što je ta osoba obaviještena o tim kaznama.</p> <p>Ako države članice dopuštaju objavljivanje kazni protiv kojih postoji pravo žalbe, nadležna tijela bez nepotrebnog odgađanja također objavljuju na svojoj službenoj internetskoj stranici informacije o statusu i o ishodu žalbe.</p> <p>2. Nadležna tijela kazne objavljuju anonimno i u skladu s nacionalnim pravom u svim sljedećim okolnostima:</p> <p>(a) ako je kazna izrečena fizičkoj osobi i ako se nakon obvezne prethodne procjene smatra da objavljivanje osobnih podataka nije razmjerno;</p> <p>(b) ako bi objavljivanje ugrozilo stabilnost financijskih tržišta ili istražni kazneni postupak u tijeku;</p>	<p>Članak 50.</p> <p>U članku 215. iza stavka 4. dodaju se novi stavci 5. i 6. koji glase:</p> <p>„(5) Hrvatska narodna banka na svojim internetskim stranicama objavljuje odluke o svakoj izrečenoj upravnoj sankciji kreditnim institucijama i odgovornim osobama kreditnih institucija a koje su donesene u postupku izricanja upravne sankcije. Odluke se objavljuju bez odgode, a nakon što je osoba na koju se</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 215.</p>

<p>(c) kada bi objavljivanje za uključene institucije ili fizičke osobe prouzročilo nerazmjernu štetu, ako ju je moguće utvrditi.</p> <p>Druga je mogućnost da se, kada je vjerojatno da će okolnosti iz prvog podstavka nestati u razumnom razdoblju, objavljivanje iz stavka 1. odgodi za to razdoblje.</p> <p>3. Nadležna tijela osiguravaju da informacije koje se objavljuju prema stavku 1. ili 2. ostanu na njihovoj službenoj internetskoj stranici najmanje pet godina. Osobni podaci ostaju na službenoj internetskoj stranici samo koliko je potrebno u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka.</p> <p>4. Do 18. srpnja 2015. EBA Komisiji podnosi izvješće o objavljivanju kazni koje su države članice izrekle anonimno u skladu sa stavkom 2., posebno kada je u tom smislu bilo značajnih razlika između država članica. Osim toga, EBA Komisiji podnosi izvješće o svim značajnim razlikama u trajanju objava kazni prema nacionalnom pravu.</p>	<p>sankcija odnosi o tome obaviještena.</p> <p>(6) Ako je protiv rješenja kojim je izrečena upravna sankcija podnesena tužba, Hrvatska narodna banka će bez odgode objaviti svaku informaciju o podnesenim pravnim lijekovima i tijeku postupka.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 7. i 8.</p> <p>U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. uvodna rečenica mijenja se i glasi:</p> <p>„(9) Odluke o izrečenim kaznama i upravnim sankcijama kreditnim institucijama i odgovornim osobama kreditnih institucija, Hrvatska narodna banka objavit će na anonimizirani način u sljedećim slučajevima:“.</p>		
--	---	--	--

	<p>Dosadašnji stavak 8. koji postaje stavak 10. mijenja se i glasi:</p> <p>„(10) Objave iz stavaka 4., 5., 6. i 9. ovoga članka ostaju na internetskim stranicama najmanje pet godina.“.</p>		
<p>Članak 69.</p> <p>Razmjena informacija o kaznama i vođenje središnje baze podataka u EBA-i</p> <p>1. U skladu sa zahtjevima koji se odnose na čuvanje poslovne tajne iz članka 53. stavka 1., nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim administrativnim kaznama, uključujući sve trajne zabrane koje su izrečene prema člancima 65., 66. i 67. te žalbe u vezi s tim kaznama i ishode žalbi. EBA vodi središnju bazu podataka o administrativnim kaznama o kojima je obaviještena samo za potrebe razmjene informacija između nadležnih tijela. Ta je baza podataka dostupna samo nadležnim tijelima i ažurira se na osnovi informacija koje nadležna tijela dostavljaju.</p> <p>2. Nadležno tijelo koje za potrebe članka 13. stavka 1., članka 16. stavka 3., članka 91. stavka 1. i članka 121. procjenjuje dobar ugled provjerava bazu podataka EBA-e o administrativnim kaznama. U slučaju promjene statusa ili uspješne žalbe EBA na zahtjev nadležnih tijela briše ili ažurira relevantne unose u bazi podataka.</p> <p>3. Nadležna tijela u skladu sa svojim nacionalnim pravom provjeravaju postoji li u kaznenoj evidenciji zabilježena relevantna presuda za dotičnu osobu. Za te se potrebe informacije razmjenjuju u skladu s Odlukom 2009/316/PUP i Okvirnom odlukom 2009/315/PUP, kako su primijenjene u nacionalnom pravu.</p>			

<p>4. EBA održava internetsku stranicu s poveznicama na objavljene administrativne kazne prema članku 68. svakog nadležnog tijela, a na njoj se vidjeti razdoblje za koje svaka država članica objavljuje administrativne kazne.</p>			
<p>Članak 70.</p> <p>Učinkovita primjena kazni i provođenje ovlasti nadležnih tijela da izriču kazne</p> <p>Države članice osiguravaju da pri određivanju vrste administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera i razine administrativnih novčanih kazni, nadležna tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) težinu i trajanje kršenja; (b) stupanj odgovornosti fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje; (c) financijsku snagu fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje, koja je na primjer vidljiva iz ukupnog prihoda pravne osobe ili godišnjeg dohotka fizičke osobe; (d) važnost stečene dobiti ili izbjegnutoga gubitka fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje, ako ih je moguće utvrditi; (e) gubitke koje su zbog kršenja imale treće osobe, ako ih je moguće utvrditi; (f) razinu suradnje s nadležnim tijelom fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje; (g) prethodna kršenja fizičke ili pravne osobe koja je odgovorna za kršenje; (h) sve moguće sistemske posljedice kršenja. 			

Članak 71.

Izvještavanje o kršenjima

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela uspostave učinkovite i pouzdane mehanizme za poticanje izvještavanja nadležnih tijela o potencijalnim ili stvarnim kršenjima nacionalnih odredbi kojima se prenose ova Direktiva i Uredba (EU) br. 575/2013.

2. Mehanizmi navedeni u stavku 1. uključuju najmanje sljedeće:

- (a) posebne postupke za primitak izvješća o kršenjima i njihovo daljnje praćenje;
- (b) odgovarajuću zaštitu za zaposlenike institucija koji prijave kršenje u instituciji barem od odmazde, diskriminacije ili drugih vrsta nepravdnog postupanja;
- (c) zaštitu osobnih podataka koji se odnose i na osobe koje prijave kršenje i na fizičke osobe koje su navodno odgovorne za kršenje, u skladu s Direktivom 95/46/EZ;
- (d) jasna pravila kojima se u svim slučajevima osigurava povjerljivost u odnosu na osobu koja prijavljuje kršenja počinjena u instituciji, osim ako je objavljivanje obvezno prema nacionalnom pravu radi daljnjih istraga ili naknadnih sudskih postupaka.

3. Države članice zahtijevaju da institucije uspostave odgovarajuće postupke u skladu s kojima njihovi zaposlenici mogu preko posebnoga, neovisnoga i autonomnoga kanala interno prijaviti kršenje.

Taj kanal se može također osigurati i preko dogovora sa socijalnim partnerima. Pritom se primjenjuje jednaka zaštita kao ona navedena u točkama (b), (c) i (d) stavka 2.

<p>Članak 72.</p> <p>Pravo žalbe</p> <p>Države članice osiguravaju da za odluke i mjere poduzete u provođenju zakona i drugih propisa donesenih u skladu s ovom Direktivom ili Uredbom (EU) br. 575/2013 vrijedi pravo žalbe. Države članice također osiguravaju da se pravo žalbe primjenjuje ako odluka nije donesena u roku od šest mjeseci od podnošenja zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad koji sadržava sve informacije koje se zahtijevaju prema nacionalnim odredbama kojima se prenosi ova Direktiva.</p>			
<p>POGLAVLJE 2.</p> <p>Procesi preispitivanja</p> <p>Odjeljak I.</p> <p>Proces procjene adekvatnosti internoga kapitala</p> <p>Članak 73.</p> <p>Interni kapital</p> <p>Institucije moraju imati uspostavljene dobre, učinkovite i cjelovite strategije i procese za kontinuiranu procjenu i održavanje iznosa, vrsta i raspodjele internoga kapitala koje smatraju adekvatnima za pokrivanje vrste i razine rizika kojima su izložene ili kojima bi mogle biti izložene.</p> <p>Te strategije i procesi podliježu redovitom internom preispitivanju kako bi se osiguralo da su oni i dalje cjeloviti i razmjerni vrsti, opsegu i složenosti poslova određene institucije.</p>			

Odjeljak II.

Sustavi, procesi i mehanizmi institucija

Pododjeljak 1.

Opća načela

Članak 74.

Interno upravljanje i planovi oporavka i sanacije

1. Institucije imaju robusne sustave upravljanja, koji uključuju jasnu organizacijsku strukturu s dobro definiranim, transparentnim i dosljednim linijama odgovornosti, učinkovitim procesima za utvrđivanje, upravljanje, praćenje rizika i izvješćivanje o rizicima kojima jesu ili bi mogle biti izložene, odgovarajuće mehanizme unutarnje kontrole, uključujući dobre administrativne i računovodstvene postupke te politiku i praksu primitaka, koje su dosljedne i promiču dobro i učinkovito upravljanje rizicima.
2. Sustavi, procesi i mehanizmi iz stavka 1. cjeloviti su i razmjerni vrsti, opsegu i složenosti rizika svojstvenih poslovnom modelu i djelatnostima institucije. Tehnički kriteriji utvrđeni u člancima od 76. do 95. uzimaju se u obzir.
3. EBA izdaje smjernice o sustavima, procesima i mehanizmima iz stavka 1. u skladu sa stavkom 2.
4. Nadležna tijela osiguravaju da su za poboljšanje financijskog položaja institucije, a nakon njegova značajnog pogoršanja, uspostavljeni planovi oporavka i planovi sanacije. U skladu s načelom razmjernosti, zahtjevi da institucija sastavi, održava i ažurira planove oporavka i zahtjevi da sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, pripremi sanacijske planove, mogu se smanjiti ako, nakon savjetovanja s nacionalnim makrobonitetnim tijelom, nadležna tijela smatraju da propast određene institucije, imajući na umu, inter alia, njezinu veličinu, njezin poslovni model, njezinu povezanost s drugim institucijama ili financijski sustav u

<p>cjelini, neće imati negativan učinak na financijska tržišta, druge institucije ili uvjete financiranja.</p> <p>Institucije blisko surađuju sa sanacijskim tijelima i osiguravaju im sve informacije potrebne za pripremu i izradu nacрта održivih sanacijskih planova u kojima su navedene mogućnosti za urednu sanaciju institucija u slučaju propasti, u skladu s načelom razmjernosti.</p> <p>U skladu s člankom 25. Uredbe (EU) br. 1093/2010, EBA ima pravo sudjelovati u sastavljanju i usklađivanju učinkovitih i dosljednih planova oporavka i sanacije te im doprinosi.</p> <p>U skladu s tim, EBA-u se obavješćuje i ona ima pravo sudjelovati na sastancima koji se odnose na sastavljanje i usklađivanje planova oporavka i sanacije. EBA-u se unaprijed u potpunosti obavješćuje o organizaciji tih sastanaka ili djelatnosti, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje se razmatraju.</p>			
<p>Članak 75.</p> <p>Nadzor nad politikom primitaka</p> <p>1. Nadležna tijela prikupljaju informacije priopćene u skladu s kriterijima za objavljivanje utvrđenima u točkama (g), (h) i (i) članka 450. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i upotrebljava ih za određivanje referentnih trendova i praksi primitaka. Nadležna tijela dostavljaju EBA-i te informacije.</p> <p>2. EBA izdaje smjernice o dobroj praksi primitaka koje su u skladu s načelima navedenima u člancima od 92. do 95. Smjernice uzimaju u obzir načela o dobroj politici primitaka, navedena u Preporuci Komisije 2009/384/EZ od 30. travnja 2009. o politici primitaka u sektoru financijskih usluga (29).</p>			

<p>ESMA blisko surađuje s EBA-om u sastavljanju smjernica o politici primitaka za kategorije zaposlenika uključene u pružanje investicijskih usluga i aktivnosti u smislu točke 2. članka 4. stavka 1. Direktive 2004/39/EZ.</p> <p>EBA upotrebljava informacije primljene od nadležnih tijela u skladu sa stavkom 1. za određivanje referentnih trendova i praksi primitaka na razini Unije.</p> <p>3. Nadležna tijela prikupljaju informacije o broju fizičkih osoba u pojedinoj instituciji čija primanja u financijskoj godini iznose 1 milijun eura ili više, koji su u platnim razredima koji iznose 1 milijun eura, uključujući njihove poslovne odgovornosti, relevantno poslovno područje i glavne elemente plaće, bonusa, dugoročnih nagrada i mirovinskih doprinosa. Te se informacije prosljeđuju EBA-i, a ona ih objavljuje na agregiranoj osnovi za matičnu državu članicu, u zajedničkom izvještajnom formatu. EBA može razraditi smjernice kako bi olakšala provedbu ovog stavka i osigurala dosljednost prikupljenih informacija.</p>			
<p>Pododjeljak 2.</p> <p>Tehnički kriteriji koji se odnose na organizaciju i tretman rizika</p> <p>Članak 76.</p> <p>Tretman rizika</p> <p>1. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo odobrava i redovito preispituje strategije i politike za preuzimanje, upravljanje, praćenje i smanjenje rizika kojima je institucija izložena ili bi mogla biti izložena, uključujući i rizike povezane s makroekonomskim okruženjem u kojem institucija posluje s obzirom na stanje poslovnog ciklusa.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo posveti dovoljno vremena razmatranju pitanja rizika. Upravljačko tijelo aktivno je uključeno u upravljanje svim značajnim rizicima koji se uređuju ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 kao i u vrednovanje imovine, upotrebu vanjskih kreditnih rejtinga i internih modela</p>			

koji se odnose na te rizike i za te potrebe osigurava odgovarajuće resurse. Institucija uspostavlja linije izvještavanja upravljačkom tijelu kako bi se obuhvatili svi značajni rizici i politike upravljanja rizicima te njihove promjene.

3. Države članice osiguravaju da institucije koje su značajne u smislu svoje veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti svojih poslova osnuju odbor za rizike koji se sastoji od članova upravljačkog tijela koji nemaju nikakve izvršne funkcije u toj instituciji. Članovi odbora za rizike moraju imati odgovarajuće znanje, vještine i stručnost kako bi u potpunosti razumjeli i pratili strategiju rizika i sklonost preuzimanju rizika institucije.

Odbor za rizike savjetuje upravljačko tijelo o cjelokupnoj trenutačnoj i budućoj sklonosti preuzimanja rizika i o strategiji te pomaže upravljačkom tijelu u nadziranju provedbe te strategije od strane višeg rukovodstva. Upravljačko tijelo zadržava sveukupnu odgovornost za rizike.

Odbor za rizike preispituje uzimaju li se, cijenama obveza i imovine koje se nude klijentima, u potpunosti u obzir poslovni model i strategija rizika institucije. Kada cijene ne odražavaju rizike na odgovarajući način u skladu s poslovnim modelom i strategijom rizika, odbor za rizike predstavlja upravljačkom tijelu plan za poboljšanje.

Nadležna tijela mogu dopustiti instituciji koja se ne smatra značajnom u smislu prvog podstavka da odbor za rizike udruži s odborom za reviziju iz članka 41. Direktive 2006/43/EZ. Članovi udruženog odbora moraju imati znanje, vještine i stručnost koji su potrebni za odbor za rizike i odbor za reviziju.

4. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji i odbor za rizike, ako je osnovan, imaju odgovarajući pristup informacijama o profilu rizičnosti institucije te, ako je to potrebno i primjereno, funkciji upravljanja rizicima i savjetima vanjskih stručnjaka.

Upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji i odbor za rizike, ako je osnovan, određuju vrstu, količinu, format i učestalost informacija o rizicima koje primaju. Kako bi pomogao uspostavi dobrih politika i praksi primitaka, ali ne dovodeći u pitanje zadaće odbora za primitke, odbor za rizike ispituje uzimaju li poticaji predviđeni

<p>sustavom primitaka u obzir rizik, kapital, likvidnost i vjerojatnost te vremenski raspored zarada.</p> <p>5. U skladu sa zahtjevom koji se odnosi na razmjernost utvrđenom u članku 7. stavku 2. Direktive Komisije 2006/73/EZ (30), države članice osiguravaju da institucije imaju funkciju upravljanja rizicima neovisnu o operativnim funkcijama, koja ima dostatnu nadležnost, uporište, resurse i pristup upravljačkom tijelu.</p> <p>Države članice osiguravaju da funkcija upravljanja rizikom osigurava da su svi značajni rizici utvrđeni, izmjereni i da se o njima izvješćuje na odgovarajući način. One osiguravaju da je funkcija upravljanja rizicima aktivno uključena u izradu strategije rizika institucije i u sve značajne odluke o upravljanju rizicima te da je u mogućnosti dati potpuni pregled cijelog opsega rizika institucije.</p> <p>Kada je to potrebno, države članice osiguravaju da funkcija upravljanja rizicima može izravno izvještavati upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji, neovisno o višem rukovodstvu, i da može postavljati pitanja i upozoriti to tijelo, kada je to primjereno, u slučaju specifičnih kretanja u području rizika koja utječu ili bi mogla utjecati na instituciju, ne dovodeći u pitanje odgovornosti upravljačkog tijela u nadzornoj i/ili upravljačkoj funkciji u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013.</p> <p>Voditelj funkcije upravljanja rizicima mora biti neovisan viši rukovoditelj koji je jasno odgovoran za funkciju upravljanja rizicima. Ako vrsta, opseg i složenost poslova institucije ne opravdavaju posebno imenovanje osobe, tu funkciju može preuzeti druga osoba na višem položaju u instituciji, pod uvjetom da ne postoji sukob interesa.</p> <p>Voditelj funkcije upravljanja rizicima ne smije biti smijenjen bez prethodne suglasnosti upravljačkog tijela u nadzornoj funkciji te, prema potrebi, ima izravan pristup upravljačkom tijelu u nadzornoj funkciji.</p> <p>Primjena ove Direktive ne dovodi u pitanje primjenu Direktive 2006/73/EZ na investicijska društva.</p>			
--	--	--	--

Članak 77.

Interni pristupi za izračun kapitalnih zahtjeva

1. Nadležna tijela potiču institucije koje su značajne u smislu njihove veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti njihovih poslova da razviju unutarnju sposobnost za procjenu kreditnog rizika i povećaju upotrebu pristupa zasnovanog na internim rejting-sustavima za izračun kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik, ako su njihove izloženosti značajne u apsolutnom smislu te ako istodobno imaju velik broj značajnih drugih ugovornih strana. Ovaj članak ne dovodi u pitanje ispunjavanje kriterija utvrđenih u dijelu trećem, glavi I., poglavlju 3., odjeljku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost poslova institucija, nadležna tijela prate da se institucije pri procjeni kreditne sposobnosti subjekta ili financijskog instrumenta ne oslanjaju isključivo ili mehanički na vanjske kreditne rejtinge.

3. Uzimajući u obzir njihovu veličinu, internu organizaciju i vrstu, opseg i složenost njihovih poslova, nadležna tijela potiču institucije da razviju unutarnju sposobnost za procjenu specifičnog rizika i povećaju upotrebu internih modela za izračun kapitalnih zahtjeva za specifični rizik dužničkih instrumenata u knjizi trgovanja, zajedno s internim modelima za izračun kapitalnih zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik, ako su njihove izloženosti specifičnom riziku značajne u apsolutnom smislu te ako imaju velik broj značajnih pozicija u dužničkim instrumentima različitih izdavatelja.

Ovaj članak ne dovodi u pitanje ispunjavanje kriterija utvrđenih u dijelu trećem, glavi IV., poglavlju 5., odjeljcima od 1. do 5. Uredbe (EU) br. 575/2013.

4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda za daljnje definiranje pojma „izloženosti specifičnom riziku koje su značajne u apsolutnom smislu” kao što je navedeno u prvom podstavku stavka 3. i pragova za velik broj značajnih drugih ugovornih strana i pozicija u dužničkim instrumentima različitih izdavatelja.

<p>EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p>			
<p>Članak 78.</p> <p>Nadzorna ocjena internih pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva u odnosu na referentne vrijednosti</p> <p>1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije kojima je odobrena upotreba internih pristupa za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom ili kapitalnih zahtjeva, osim za operativni rizik, izvješćuju o rezultatima izračuna svojih internih pristupa za svoje izloženosti ili pozicije koje su uključene u referentne portfelje. Institucije dostavljaju rezultate svojih izračuna zajedno s obrazloženjem metodologija upotrijebljenih pri izračunu nadležnim tijelima u odgovarajućim vremenskim razmacima, a najmanje jednom godišnje.</p> <p>2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije EBA-i i nadležnim tijelima dostavljaju rezultate izračuna iz stavka 1. u skladu s predloškom koji je EBA sastavila u skladu sa stavkom 8. Kada nadležna tijela odluče oblikovati posebne portfelje, savjetuju se s EBA-om i osiguravaju da institucije izvješćuju o rezultatima izračuna odvojeno od rezultata izračuna za portfelje EBA-e.</p> <p>3. Na osnovi informacija koje su im institucije dostavile u skladu sa stavkom 1., nadležna tijela prate raspon iznosa izloženosti ponderiranih rizikom ili kapitalnih zahtjeva, prema potrebi, osim za operativni rizik, za izloženosti ili transakcije u referentnom portfelju, a koji proizlaze iz internih pristupa tih institucija. Najmanje jednom godišnje, nadležna tijela procjenjuju kvalitetu tih pristupa, pri čemu posebnu pozornost posvećuju:</p>			

- (a) onim pristupima koji pokazuju značajne razlike u kapitalnim zahtjevima za istu izloženost;
- (b) pristupima kod kojih postoji posebno velika ili mala različitost te onima kod kojih postoji značajno i sistemsko podcjenjivanje kapitalnih zahtjeva.

EBA izrađuje izvješće kako bi nadležnim tijelima pomogla u procjeni kvalitete internih pristupa na temelju informacija iz stavka 2.

4. Ako se neke institucije značajno razlikuju od većine usporedivih institucija ili ako je pristup vrlo neujednačen te zbog toga postoje velike razlike u rezultatima, nadležna tijela ispituju razloge za to te, ako se može jasno utvrditi da pristup institucije dovodi do podcjenjivanja kapitalnih zahtjeva, a to se ne može pripisati razlikama u odnosnim rizicima izloženosti ili pozicija, poduzimaju korektivne mjere.

5. Nadležna tijela osiguravaju da su njihove odluke o primjerenosti korektivnih mjera iz stavka 4. usklađene s načelom da takve mjere moraju podupirati ciljeve internog pristupa i:

- (a) da ne dovode do standardizacije ili upotrebe preferiranih metoda;
- (b) da ne stvaraju pogrešne poticaje; ili
- (c) da ne prouzročuju masovne reakcije.

6. EBA može izdati smjernice i preporuke u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ako to smatra potrebnim na temelju informacija i procjena iz stavaka 2. i 3. ovog članka kako bi poboljšala nadzorne prakse ili prakse institucija u vezi s internim pristupima.

7. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju:

- (a) postupci za razmjenu procjena napravljenih u skladu sa stavkom 3. između nadležnih tijela i EBA-e;
- (b) standardi za procjenu koju obavljaju nadležna tijela iz stavka 3.

EBA dostavlja Komisiji nacrt tih regulatornih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.

<p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>8. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju:</p> <p>(a) predložak, definicije i rješenja u području informacijske tehnologije koja se primjenjuju u Uniji za izvješćivanje iz stavka 2.;</p> <p>(b) referentni portfelj ili portfelje iz stavka 1.</p> <p>EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>9. Nakon savjetovanja s EBA-om, Komisija će do 1. travnja 2015. Europskom parlamentu i Vijeću dostaviti izvješće o funkcioniranju određivanja referentnih vrijednosti internih modela, koje uključuje područje primjene modela. Nakon izvješća, prema potrebi, uslijedit će prijedlog zakonodavnog akta.</p>			
<p>Članak 79.</p> <p>Kreditni rizik i rizik druge ugovorne strane</p> <p>Nadležna tijela osiguravaju sljedeće:</p> <p>(a) da se krediti odobravaju na temelju dobrih i jasno definiranih kriterija i da je proces za odobravanje, izmjene, obnavljanje i refinanciranje kredita jasno određen;</p> <p>(b) da institucije imaju interne metodologije koje im omogućuju procjenu kreditnog rizika izloženosti prema pojedinim dužnicima, vrijednosnim papirima ili sekuritizacijskim pozicijama, kao i kreditnog rizika na razini portfelja. Posebno, interne metodologije ne smiju se oslanjati isključivo ili mehanički na vanjske kreditne rejtinge. Kada se kapitalni zahtjevi temelje na rejtingu vanjske institucije za procjenu kreditnog rizika (VIPKR) ili na činjenici da izloženost nema rejting,</p>			

<p>institucije i dalje moraju uzeti u obzir druge relevantne informacije pri svojoj raspodjeli internoga kapitala;</p> <p>(c) da se kontinuirano upravljanje i praćenje različitih portfelja osjetljivih na kreditni rizik i izloženosti institucija, uključujući i prepoznavanje i upravljanje problematičnim kreditima te određivanje odgovarajućih ispravaka vrijednosti i rezerviranja, provodi putem učinkovitih sustava;</p> <p>(d) da je diversifikacija kreditnih portfelja usklađena s ciljnim tržištima i s općom kreditnom strategijom institucije.</p>			
<p>Članak 80.</p> <p>Rezidualni rizik</p> <p>Nadležna tijela osiguravaju, uključujući i putem pisanih politika i postupaka, razmatranje i kontrolu rizika koji nastaje ako se priznate tehnike smanjenja kreditnog rizika koje primjenjuju institucije pokažu manje učinkovitima od očekivanja.</p>			
<p>Članak 81.</p> <p>Koncentracijski rizik</p> <p>Nadležna tijela osiguravaju, uključujući i putem pisanih politika i postupaka, razmatranje i kontrolu koncentracijskog rizika koji proizlazi iz izloženosti prema svakoj drugoj ugovornoj strani, uključujući središnje druge ugovorne strane, grupe povezanih drugih ugovornih strana i druge ugovorne strane iz istoga gospodarskog sektora, iste geografske regije, iste djelatnosti ili povezane s istom robom, primjene tehnika smanjenja kreditnog rizika, uključujući posebno rizike povezane s velikim neizravnim kreditnim izloženostima kao što je jedan izdavatelj kolateralala.</p>			

<p>Članak 82.</p> <p>Sekuritizacijski rizik</p> <p>1. Nadležna tijela osiguravaju da se rizici koji proizlaze iz sekuritizacijskih transakcija u kojima su kreditne institucije ulagatelji, inicijatori ili sponzori, uključujući reputacijske rizike, koji nastaju u vezi sa složenim strukturama ili proizvodima, procjenjuju i razmatraju u skladu s odgovarajućim politikama i postupcima kako bi se osiguralo da se ekonomska bit transakcije u cijelosti odražava u procjeni rizika i odlukama uprave.</p> <p>2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije koje su inicijatori obnovljivih sekuritizacijskih transakcija koje uključuju odredbe o prijevremenoj isplati imaju planove likvidnosti za rješavanje posljedica planirane i prijevremene isplate.</p>			
<p>Članak 83.</p> <p>Tržišni rizik</p> <p>1. Nadležna tijela osiguravaju provedbu politika i procesa za utvrđivanje i mjerenje svih značajnih izvora i učinaka tržišnih rizika i upravljanje njima.</p> <p>2. Kada kratka pozicija dospijeva prije duge pozicije, nadležna tijela osiguravaju da institucije također poduzimaju mjere za zaštitu od rizika manjka likvidnosti.</p> <p>3. Interni kapital mora biti primjeren za značajne tržišne rizike na koje se ne primjenjuju kapitalni zahtjevi.</p> <p>Institucije koje su pri izračunu kapitalnih zahtjeva za pozicijski rizik, u skladu s dijelom trećim, glavom IV., poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 netirale svoje pozicije u jednom ili više vlasničkih instrumenata koji čine dionički indeks s jednom ili više pozicija u budućnosnici na dionički indeks ili u nekom drugom proizvodu koji se temelji na dioničkom indeksu, moraju imati odgovarajući interni kapital za pokriće gubitka na temelju rizika osnove zbog toga što se vrijednost budućnosnice ili drugog</p>			

<p>proizvoda ne kreće u potpunosti u skladu s vrijednošću sastavnih vlasničkih instrumenata. Institucije također moraju imati odgovarajući interni kapital kada imaju suprotne pozicije u budućnosnicama na dionički indeks koje nisu identične s obzirom na njihovo dospjeće ili njihov sastav ili oboje.</p> <p>Kada primjenjuju postupak iz članka 345. Uredbe (EU) br. 575/2013, institucije osiguravaju da imaju dovoljno internoga kapitala za rizik gubitka koji postoji u razdoblju od preuzimanja obveze do sljedećeg radnog dana.</p>			
<p>Članak 84.</p> <p>Kamatni rizik koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje</p> <p>Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode sustave za utvrđivanje i vrednovanje rizika koji proizlazi iz mogućih promjena u kamatnim stopama koje utječu na poslove institucija koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje i za upravljanje tim rizikom.</p>			
<p>Članak 85.</p> <p>Operativni rizik</p> <p>1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode politike i procese za vrednovanje izloženosti operativnom riziku i upravljanje njome, uključujući rizik modela, i za pokriće događaja male učestalosti s velikim gubicima. Institucije određuju što predstavlja operativni rizik u smislu tih politika i postupaka.</p> <p>2. Nadležna tijela osiguravaju da su izrađeni planovi postupanja u kriznim situacijama i planovi kontinuiteta poslovanja koji instituciji osiguravaju mogućnost neprekinutog poslovanja i ograničavanje gubitaka u slučaju ozbiljnog poremećaja poslovanja.</p>			

<p>Članak 86.</p> <p>Likvidnosni rizik</p> <p>1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije imaju robusne strategije, politike, procese i sustave za utvrđivanje, mjerenje i praćenje rizika likvidnosti te upravljanje tim rizikom tijekom odgovarajućeg razdoblja, uključujući unutarodnevno, kako bi se osiguralo da institucije održavaju odgovarajuće razine zaštitnih slojeva likvidnosti. Te strategije, politike, procesi i sustavi prilagođeni su poslovnim linijama, valutama, podružnicama i pravnim osobama te uključuju odgovarajuće mehanizme raspodjele troškova likvidnosti, koristi i rizika.</p> <p>2. Strategije, politike, procesi i sustavi iz stavka 1. razmjerni su složenosti, profilu rizičnosti, opsegu poslovanja institucije i toleranciji rizika koju određuje upravljačko tijelo te odražavaju važnost institucije u svakoj državi članici u kojoj ona posluje. Institucije obavješćuju sve relevantne poslovne linije o toleranciji rizika.</p> <p>3. Nadležna tijela osiguravaju da institucije, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost svojih poslova, imaju profile likvidnosnog rizika koji su usklađeni odnosno ne premašuju one koji se zahtijevaju za robustan sustav koji dobro funkcionira.</p> <p>Nadležna tijela prate kretanja u vezi s profilima likvidnosnog rizika, primjerice dizajn i opseg proizvoda, upravljanje rizičima, politike izvora financiranja te koncentracije izvora financiranja.</p>			

Nadležna tijela poduzimaju učinkovite mjere kada kretanja iz drugog podstavka mogu dovesti do nestabilnosti pojedine institucije ili sustava.

Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim mjerama koje su poduzete u skladu s trećim podstavkom.

EBA, prema potrebi, daje smjernice u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010.

4. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razviju metodologije za utvrđivanje, mjerenje i praćenje pozicija izvora financiranja i upravljanje njima. Te metodologije uključuju tekuće i planirane značajne novčane tokove koji proizlaze iz imovine, obveza, izvanbilančnih stavki, uključujući potencijalne obveze i mogući utjecaj reputacijskog rizika.

5. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razlikuju založenu i neopterećenu imovinu koja je na raspolaganju u svakom trenutku, posebno tijekom izvanrednih situacija. Ona također osiguravaju da institucije uzimaju u obzir pravnu osobu u kojoj se imovina nalazi, državu u kojoj je imovina zakonski upisana u registar ili je na računu, kao i prihvatljivost te imovine te prate način na koji imovina može biti pravodobno aktivirana.

6. Nadležna tijela osiguravaju da institucije također uzimaju u obzir postojeća pravna, regulatorna i operativna ograničenja za potencijalne prijenose likvidnosti i neopterećene imovine između subjekata, i unutar europskoga gospodarskoga prostora i izvan njega.

7. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razmotre različite alate za smanjenje likvidnosnog rizika, uključujući sustav ograničenja i zaštitnih slojeva likvidnosti, kako bi bile u mogućnosti izdržati velik broj različitih stresnih događaja te dovoljno diversificiranu strukturu izvora financiranja i pristup sredstvima izvora financiranja. Ti se sustavi redovito preispituju.

8. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razmotre alternativne scenarije za pozicije likvidnosti i instrumente za smanjenje rizika te da najmanje jednom godišnje preispitaju pretpostavke na kojima se temelje odluke o poziciji financiranja. U tu

svrhu alternativni scenariji posebno se odnose na izvanbilančne stavke i ostale potencijalne obveze, uključujući obveze sekuritizacijskih subjekata posebne namjene (SSPN) ili drugih subjekata posebne namjene, kao što se navodi u Uredbi, (EU) br. 575/2013 u odnosu na koje institucija djeluje kao sponzor ili pruža značajnu likvidnosnu potporu.

9. Nadležna tijela osiguravaju da institucije razmotre potencijalni učinak alternativnih scenarija za pojedinu instituciju, za cijelo tržište i učinak kombiniranih alternativnih scenarija. Uzimaju se u obzir različita razdoblja i različiti stupnjevi stresnih uvjeta.

10. Nadležna tijela osiguravaju da institucije prilagode svoje strategije, interne politike i ograničenja likvidnosnog rizika te sastave učinkovite planove postupanja u kriznim situacijama, uzimajući u obzir ishod alternativnih scenarija iz stavka 8.

11. Nadležna tijela osiguravaju da institucije imaju uspostavljene planove oporavka likvidnosti u kojima su navedene odgovarajuće strategije i primjerene provedbene mjere kako bi se riješio mogući manjak likvidnosti, uključujući i u odnosu na podružnice s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Nadležna tijela osiguravaju da institucije najmanje jednom godišnje testiraju te planove, da ih ažuriraju na temelju ishoda alternativnih scenarija iz stavka 8., da se o njima podnosi izvješće višem rukovodstvu na odobrenje, kako bi u skladu s tim mogle prilagoditi interne politike i postupke. Institucije unaprijed poduzimaju potrebne operativne mjere kako bi se osiguralo da se planovi za oporavak likvidnosti odmah provedu. Za kreditne institucije, takve operativne mjere obuhvaćaju držanje kolaterala koji je odmah raspoloživ za financiranje kod središnje banke. Kada je to potrebno, to uključuje držanje kolaterala u valuti druge države članice ili u valuti treće zemlje prema kojoj kreditna institucija ima izloženosti te, kada je to potrebno iz operativnih razloga, na području države članice domaćina ili treće zemlje prema čijoj je valuti izložena.

<p>Članak 87.</p> <p>Rizik prekomjerne financijske poluge</p> <p>1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije imaju uspostavljene politike i procese za utvrđivanje i praćenje rizika prekomjerne financijske poluge te upravljanje tim rizikom. Pokazatelji rizika prekomjerne financijske poluge uključuju omjer financijske poluge koji se određuje u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013 i neusklađenost između imovine i obveza.</p> <p>2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije s oprezom tretiraju rizik prekomjerne financijske poluge, uzimajući u obzir potencijalna povećanja rizika prekomjerne financijske poluge zbog smanjenja regulatornoga kapitala institucija zbog očekivanih ili realiziranih gubitaka, ovisno o važećim računovodstvenim pravilima. U tu svrhu institucije moraju moći podnijeti brojne različite stresne događaje u vezi s rizikom prekomjerne financijske poluge.</p>			
<p>Pododjeljak 3.</p> <p>Upravljanje</p> <p>Članak 88.</p> <p>Sustavi upravljanja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo definira i nadzire te je odgovorno za provedbu sustava upravljanja koji osiguravaju učinkovito i razborito upravljanje institucijom, uključujući razgraničavanje dužnosti u organizaciji i sprečavanje sukoba interesa.</p> <p>Ti sustavi moraju biti u skladu sa sljedećim načelima:</p> <p>(a) upravljačko tijelo mora biti u potpunosti odgovorno za instituciju i mora odobravati i nadzirati provedbu strateških ciljeva, strategije rizika i internog upravljanja institucije;</p>			

- (b) upravljačko tijelo mora osigurati integritet računovodstvenog sustava i sustava financijskog izvještavanja kao i financijske i operativne kontrole i usklađenost sa zakonom i relevantnim standardima;
- (c) upravljačko tijelo mora nadzirati postupak objave i priopćavanja informacija;
- (d) upravljačko tijelo mora biti odgovorno za pružanje učinkovitog nadzora nad višim rukovodstvom;
- (e) predsjednik upravljačkog tijela u nadzornoj funkciji u instituciji ne smije istodobno obnašati funkcije glavnog izvršnog direktora u istoj instituciji, osim ako to ne opravda institucija i ne odobre nadležna tijela.

Države članice osiguravaju da upravljačko tijelo prati i periodično procjenjuje učinkovitost sustava upravljanja institucijom te da poduzima odgovarajuće mjere za ispravljanje bilo kakvih nedostataka.

2. Države članice osiguravaju da institucije koje su značajne u smislu njihove veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti njihovih poslova, uspostave odbor za imenovanja koji se sastoji od članova upravljačkog tijela koji ne obavljaju nikakve izvršne funkcije u dotičnoj instituciji.

Odbor za imenovanja obavlja sljedeće zadaće:

- (a) određuje i preporučuje kandidate za popunjavanje slobodnih radnih mjesta u upravljačkom tijelu, koje odobrava upravljačko tijelo ili glavna skupština, ocjenjuje ravnotežu između znanja, vještina, raznolikosti i iskustva upravljačkog tijela i priprema opis uloga i kvalifikacija za određeno imenovanje te ocjenjuje očekivano potrebno vrijeme za obavljanje funkcije.

Nadalje, odbor za imenovanja odlučuje o ciljanoj zastupljenosti spola koji je premalo zastupljen u upravljačkom tijelu i priprema politiku o načinu povećavanja broja premalo zastupljenog spola u upravljačkom tijelu kako bi se postigla ciljano zastupljenost. Ciljana zastupljenost, politika i njezina provedba javno se objavljuju u skladu s člankom 435. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 575/2013;

- (b) periodično, a barem jednom godišnje, ocjenjuje strukturu, veličinu, sastav i uspješnost upravljačkog tijela te daje preporuke upravljačkom tijelu vezane uz bilo kakve promjene;

<p>(c)periodično, a barem jednom godišnje, ocjenjuje znanje, vještine i iskustvo pojedinih članova upravljačkog tijela i upravljačkog tijela kao cjeline te o tome izvješćuje upravljačko tijelo;</p> <p>(d)periodično provjerava politike upravljačkog tijela za odabir i imenovanje višeg rukovodstva i daje preporuke upravljačkom tijelu.</p> <p>U izvršavanju svojih dužnosti odbor za imenovanja, u mjeri u kojoj je to moguće i na kontinuiranoj osnovi, vodi računa o potrebi osiguravanja izbjegavanja dominacije pojedinca ili male grupe pojedinaca pri odlučivanju upravljačkog tijela na način koji je štetan za interese institucije kao cjeline.</p> <p>Odbor za imenovanja može se koristiti bilo kojim oblicima resursa koje smatra prikladnim, uključujući vanjsko savjetovanje, te za to prima odgovarajuća financijska sredstva.</p> <p>Ako, prema nacionalnom pravu, upravljačko tijelo nema nikakvu nadležnost u postupku odabira i imenovanja svojih članova, ovaj se stavak ne primjenjuje.</p>			
<p>Članak 89.</p> <p>Izvješćivanje po državama</p> <p>1. Od 1. siječnja 2015. države članice zahtijevaju od svih institucija da jednom godišnje objave sljedeće informacije na konsolidiranoj osnovi za financijsku godinu, i to po državi članici i po trećoj zemlji u kojoj one imaju poslovni nastan:</p> <p>(a) naziv (nazive), vrstu djelatnosti i geografski položaj;</p> <p>(b) promet;</p> <p>(c) broj zaposlenika na osnovi ekvivalenta punom radnom vremenu;</p> <p>(d) dobit ili gubitak prije oporezivanja;</p> <p>(e) porez na dobit ili gubitak;</p> <p>(f) primljene javne subvencije.</p>			

2. Neovisno o stavku 1., države članice zahtijevaju od institucija da prva objava informacija iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) bude 1. srpnja 2014.

3. Do 1. srpnja 2014. sve globalne sistemski važne institucije koje su dobile odobrenje za rad u Uniji te koje su kao takve međunarodno utvrđene, dostavljaju Komisiji informacije iz stavka 1. točaka (d), (e) i (f) na povjerljivoj osnovi. Komisija, nakon savjetovanja s EBA-om, EIOPA-om i ESMA-om, ovisno o slučaju, provodi opću procjenu mogućih negativnih gospodarskih posljedica javne objave tih informacija kao i utjecaja na konkurentnost, ulaganja i raspoloživost kredita te stabilnost financijskog sustava. Komisija podnosi svoje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću do 31. prosinca 2014.

U slučaju da se u izvješću Komisije utvrde značajni negativni učinci, Komisija razmatra sastavljanje odgovarajućeg prijedloga zakonodavnog akta o izmjeni obveze objave iz stavka 1. i Komisija može, u skladu s točkom (h) članka 145., odlučiti o odgodi tih obveza. Komisija provjerava potrebu produživanja odgode jednom godišnje.

4. Revizija informacija iz stavka 1. provodi se u skladu s Direktivom 2006/43/EZ i te se informacije objavljuju, kada je to moguće, kao prilog godišnjim financijskim izvještajima ili, kada je to primjenjivo, konsolidiranim financijskim izvještajima dotične institucije.

5. Ako budući zakonodavni akti Unije propišu opširnije obveze objave od obveza objave propisanih ovim člankom, ovaj se članak prestaje primjenjivati i u skladu s time briše se.

<p>Članak 90.</p> <p>Javna objava povrata na imovinu</p> <p>Institucije objavljuju u svojim godišnjim izvješćima, u okviru glavnih pokazatelja, svoj povrat na imovinu, izračunan kao neto dobit podijeljena s ukupnom bilancom.</p>			
<p>Članak 91.</p> <p>Upravljačko tijelo</p> <p>1. Članovi upravljačkog tijela imaju u svakom trenutku dovoljno dobar ugled i posjeduju dostatno znanje, vještine i iskustvo za obavljanje svojih dužnosti. Sastav upravljačkog tijela u cjelini odražava odgovarajuće širok raspon iskustava. Članovi upravljačkog tijela posebno udovoljavaju zahtjevima iz stavaka od 2. do 8.</p> <p>2. Svi članovi upravljačkog tijela posvećuju dovoljno vremena obavljanju svojih funkcija u instituciji.</p> <p>3. Broj direktorskih pozicija koje istodobno može imati član upravljačkog tijela uzima u obzir pojedinačne okolnosti i vrstu, opseg i složenost poslova institucije. Osim ako predstavljaju državu članicu, članovi upravljačkog tijela institucije koja je značajna u smislu veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti djelatnosti, od 1. srpnja 2014. ne smiju istodobno obnašati više od jedne od sljedećih kombinacija direktorskih pozicija:</p> <p>(a) jedna pozicija izvršnog direktora i dvije pozicije neizvršnog direktora; (b) četiri pozicije neizvršnog direktora.</p> <p>4. Sljedeće direktorske pozicije računaju se kao jedna direktorska pozicija za potrebe stavka 3.:</p>	<p>Članak 13.</p> <p>U članku 38. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Član uprave kreditne institucije može biti osoba koja, u svakom trenutku, ispunjava sljedeće uvjete:</p> <p>1) koja ima dobar ugled, poštenje i savjesnost</p> <p>2) koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za vođenje poslova kreditne institucije, a koja zajedno s ostalim članovima uprave ispunjava zahtjeve iz</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 35., 37., 214.</p>

<p>(a) pozicije izvršnog ili neizvršnog direktora unutar iste grupe; (b) pozicije izvršnog ili neizvršnog direktora u:</p> <p>i. institucijama koje su članovi istog institucionalnog sustava zaštite, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013; ili ii. društvima (uključujući nefinancijske subjekte) u kojima institucija ima kvalificirani udio.</p> <p>5. Direktorske pozicije u organizacijama koje nemaju pretežno komercijalne ciljeve ne uzimaju se u obzir za potrebe stavka 3.</p> <p>6. Nadležna tijela mogu dati odobrenje članovima upravljačkog tijela da obnašaju jednu dodatnu poziciju neizvršnog direktora. Nadležna tijela o takvim odobrenjima redovito obavješćuju EBA-u.</p> <p>7. Upravljačko tijelo posjeduje adekvatno zajedničko znanje, vještine i iskustvo kako bi bilo u mogućnosti razumjeti djelatnosti i glavne rizike institucije.</p> <p>8. Svaki član upravljačkog tijela djeluje iskreno, pošteno i neovisno kako bi mogao učinkovito procjenjivati i propitivati odluke višeg rukovodstva kada je to potrebno te kako bi mogao učinkovito nadzirati i pratiti upravljačko odlučivanje.</p> <p>9. Institucije posvećuju primjerene ljudske i financijske resurse za uvođenje i osposobljavanje članova upravljačkog tijela.</p> <p>10. Države članice ili nadležna tijela zahtijevaju od institucija i njihovih odbora za imenovanja da pri odabiru članova upravljačkog tijela odrede širok raspon kvaliteta i kompetencija te da u tu svrhu uspostave politiku za promicanje raznolikosti upravljačkog tijela.</p> <p>11. Nadležna tijela prikupljaju informacije objavljene u skladu s člankom 435. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i upotrebljavaju ih za utvrđivanje referentnih praksi vezanih uz raznolikost. Nadležna tijela pružaju te informacije</p>	<p>članka 35. stavka 2. ovoga Zakona</p> <p>3) koja je sposobna iskazati neovisno mišljenje, odnosno kod koje ne postoji sukob interesa kojim se ne može upravljati na način koji osigurava neovisnost mišljenja</p> <p>4) koja ispunjava uvjete za člana uprave prema odredbama zakona kojim se uređuju trgovačka društva i</p> <p>5) koja može posvetiti dovoljno vremena ispunjavanju obveza iz svoje nadležnosti.“.</p> <p>Članak 17.</p> <p>U članku 45. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Član nadzornog odbora kreditne institucije može biti osoba koja, u svakom trenutku, ispunjava sljedeće uvjete:</p>		
---	---	--	--

<p>EBA-i. EBA se koristi tim informacijama za utvrđivanje referentnih praksi vezanih uz raznolikost na razini Unije.</p> <p>12. EBA izdaje smjernice o sljedećem:</p> <p>(a) pojmu dovoljnog vremena koje član upravljačkog tijela posvećuje obavljanju svojih funkcija, s obzirom na pojedinačne okolnosti i vrstu, opseg i složenost poslova institucije;</p> <p>(b) pojmu adekvatnih zajedničkih znanja, vještina i iskustva upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 7.;</p> <p>(c) pojmovima iskrenosti, poštenja i neovisnosti člana upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 8.;</p> <p>(d) pojmu primjerenih ljudskih i financijskih resursa namijenjenih uvođenju i osposobljavanju članova upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 9.;</p> <p>(e) pojmu raznolikosti koju treba uzeti u obzir pri odabiru članova upravljačkog tijela kako je navedeno u stavku 10.</p> <p>EBA izdaje te smjernice do 31. prosinca 2015.</p> <p>13. Ovaj članak ne dovodi u pitanje odredbe o zastupljenosti zaposlenika u upravljačkom tijelu propisane nacionalnim pravom.</p>	<p>1) koja ima dobar ugled, poštenje i savjesnost</p> <p>2) koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti, a koja zajedno s ostalim članovima nadzornog odbora ispunjava zahtjeve iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona</p> <p>3) koja je sposobna iskazati neovisno mišljenje, odnosno kod koje ne postoji sukob interesa kojim se ne može upravljati na način koji osigurava neovisnost mišljenja</p> <p>4) koja može posvetiti dovoljno vremena ispunjavanju obveza iz svoje nadležnosti i</p> <p>5) koja može biti član nadzornog odbora prema odredbama</p>		
--	--	--	--

	Zakona o trgovačkim društvima.“.		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Odluka o procjeni primjerenosti predsjednika uprave, člana uprave, člana nadzornog odbora i nositelja ključne funkcije u kreditnoj instituciji (NN 93/18) članak/članci 10.
<p>Članak 92.</p> <p>Politike primitaka</p> <p>1. Nadležna tijela osiguravaju primjenu stavka 2. ovog članka i članaka 93., 94. i 95. za institucije na razini grupe, matičnog društva i društva kćeri, uključujući one koje su osnovane u off-shore financijskim centrima.</p> <p>2. Nadležna tijela osiguravaju da, pri utvrđivanju i primjeni politika ukupnih primitaka, uključujući plaće i diskrecijske mirovinske pogodnosti, za kategorije zaposlenika koje uključuju više rukovodstvo, osobe koje preuzimaju rizik, zaposlenike koji obavljaju poslove u kontrolnim funkcijama, te sve zaposlenike čiji ukupni primici ih svrstavaju u isti razred primitaka kao i više rukovodstvo i osobe koje preuzimaju rizik, čije profesionalne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucija, institucije poštuju sljedeća načela, na način i u opsegu koji je</p>			

<p>primjeren njihovoj veličini, internoj organizaciji te vrsti, opsegu i složenosti poslova institucija:</p> <p>(a) politika primitaka usklađena je i promiče dobro i učinkovito upravljanje rizikom, te ne potiče preuzimanje rizika koje prelazi razinu prihvatljivog rizika za instituciju;</p> <p>(b) politika primitaka usklađena je s poslovnom strategijom, ciljevima, vrijednostima i dugoročnim interesima institucije te uključuje mjere za sprečavanje sukoba interesa;</p> <p>(c) upravljačko tijelo institucije u okviru nadzorne funkcije, donosi i periodično provjerava opća načela politike primitaka te je odgovorno za nadzor njezine provedbe;</p> <p>(d) provođenje politike primitaka barem jednom godišnje podliježe središnjoj i neovisnoj internoj provjeri usklađenosti s politikama i postupcima vezanim uz primitke, koje donosi upravljačko tijelo u okviru nadzorne funkcije;</p> <p>(e) zaposlenici koji obavljaju poslove u kontrolnim funkcijama neovisni su o poslovnim jedinicama koje nadziru, imaju odgovarajuće ovlasti te imaju primitke koji uzimaju u obzir postignute ciljeve povezane s njihovim funkcijama, neovisno o uspješnosti poslovnih područja koja kontroliraju;</p> <p>(f) primitke viših službenika u funkciji upravljanja rizicima i funkciji praćenja usklađenosti izravno nadzire odbor za primitke iz članka 95. ili, ako takav odbor nije osnovan, upravljačko tijelo u okviru nadzorne funkcije;</p> <p>(g) politika primitaka, uzimajući u obzir nacionalne kriterije za određivanje plaća, jasno razlikuje kriterije za određivanje:</p> <p>i. osnovnih fiksnih primitaka koji bi trebali prvenstveno odražavati relevantno profesionalno iskustvo i organizacijsku odgovornost navedene u opisu radnog mjesta zaposlenika kao dio uvjeta zapošljavanja; i</p> <p>ii. varijabilnih primitaka koji bi trebali odražavati održivu i riziku prilagođenu uspješnost kao i uspješnost koja prelazi okvire uspješnosti potrebne za ispunjavanje opisa radnog mjesta zaposlenika kao dijela uvjeta zapošljavanja.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 93.</p> <p>Institucije koje ostvaruju korist od državnih intervencija</p> <p>U slučaju institucija koje ostvaruju korist od iznimnih državnih intervencija, uz načela navedena u članku 92. stavku 2., primjenjuju se i sljedeća načela:</p> <p>(a) varijabilni primici strogo su ograničeni na postotak neto prihoda, ako nisu u skladu s održavanjem dobre kapitalne osnove i pravodobnim prestankom upotrebe državne potpore;</p> <p>(b) relevantna nadležna tijela zahtijevaju od institucija da primitke restrukturiraju na način koji je u skladu s dobrim upravljanjem rizicima i dugoročnim rastom, uključujući, ako je to primjereno, određivanje ograničenja za primitke članova upravljačkog tijela institucije;</p> <p>(c) varijabilni primici ne isplaćuju se članovima upravljačkog tijela institucije, osim ako je to opravdano.</p>			
<p>Članak 94.</p> <p>Varijabilni dijelovi primitaka</p> <p>1. Na varijabilne dijelove primitaka, uz načela navedena u članku 92. stavku 2. i pod istim uvjetima kao i za ta načela, primjenjuju se sljedeća načela:</p> <p>(a) ako primici ovise o uspješnosti, ukupan iznos primitaka temelji se na kombinaciji ocjene uspješnosti pojedinca i dotične poslovne jedinice i ukupnih rezultata institucije, a kada se ocjenjuje uspješnost pojedinca, uzimaju se u obzir financijski i nefinancijski kriteriji;</p> <p>(b) ocjena uspješnosti postavljena je u višegodišnji okvir, kako bi se osiguralo da se postupak ocjenjivanja temelji na dugoročnoj uspješnosti te da se stvarno plaćanje dijelova primitaka zasnovanih na uspješnosti raspodjeljuje tijekom razdoblja koje uzima u obzir osnovni poslovni ciklus kreditne institucije i njezine poslovne rizike;</p> <p>(c) ukupni varijabilni primici ne ograničavaju sposobnost institucije da ojača svoju kapitalnu osnovu;</p>	<p>Članak 31.</p> <p>Iza članka 100. dodaju se članci 100.a i 100.b s naslovima iznad njih koji glase:</p> <p><i>„Odnos između varijabilnoga i fiksnog dijela ukupnih primitaka</i></p> <p>Članak 100.a</p> <p>(1) Kreditna institucija dužna je odnos između varijabilnoga i fiksnog</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(d)zajamčeni varijabilni primici nisu usklađeni s dobrim upravljanjem rizicima ili načelom plaćanja prema postignutim rezultatima i ne smiju biti dio mogućih planova primitaka;</p> <p>(e)zajamčeni varijabilni primici iznimni su, te se isplaćuju samo pri zapošljavanju novih zaposlenika i kada institucija ima dobru i čvrstu kapitalnu osnovu, i ograničeni su na prvu godinu rada;</p> <p>(f)fikсни i varijabilni dijelovi ukupnih primitaka adekvatno su uravnoteženi, a fikсни dio predstavlja dovoljno visok udio u ukupnim primicima, tako da omogućuje provođenje u potpunosti fleksibilne politike varijabilnih dijelova primitaka, uključujući mogućnost neisplaćivanja varijabilnog dijela primitaka;</p> <p>(g)institucije određuju odgovarajuće omjere između fiksnog i varijabilnog dijela ukupnih primitaka, pri čemu se primjenjuju sljedeća načela:</p> <p>i.varijabilni dio ne smije prelaziti 100 % fiksnog dijela ukupnih primitaka pojedinca. Države članice mogu odrediti niži maksimalni postotak;</p> <p>ii.države članice mogu dopustiti dioničarima ili vlasnicima ili članovima institucije da odobre višu maksimalnu razinu omjera između fiksnih i varijabilnih dijelova primitaka pod uvjetom da ukupna razina varijabilnog dijela ne prelazi 200 % fiksnog dijela ukupnih primitaka pojedinca. Države članice mogu odrediti niži maksimalni postotak.</p> <p>Svako odobrenje višeg omjera u skladu s prvim podstavkom ove točke provodi se u skladu sa sljedećim postupkom:</p> <ul style="list-style-type: none"> —dioničari ili vlasnici ili članovi institucije djeluju na temelju detaljne preporuke institucije u kojoj se navode razlozi i opseg traženog odobrenja, kao i broj zaposlenika na koje se to odnosi, njihove funkcije i očekivani utjecaj na zahtjev za održavanje dobre kapitalne osnove, —dioničari ili vlasnici ili članovi institucije odlučuju većinom od najmanje 66 %, pod uvjetom da je zastupljeno najmanje 50 % dionica ili istovjetnih vlasničkih prava ili, ako to nije slučaj, odlučuju većinom od 75 % zastupljenih vlasničkih prava, —institucija obavješćuje sve dioničare ili vlasnike ili članove institucije da će tražiti odobrenje u skladu s prvim podstavkom ove točke, uz pružanje prihvatljivog roka za to, 	<p>dijela ukupnih primitaka pojedinog radnika odrediti na način da iznos varijabilnog dijela ne prelazi iznos fiksnog dijela ukupnih primitaka.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kreditna institucija može odrediti iznos varijabilnog dijela ukupnih primitaka do visine dvostrukog iznosa fiksnog dijela ukupnih primitaka pojedinog radnika ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:</p> <p>1) glavna skupština kreditne institucije donijela je, na temelju obrazloženog prijedloga uprave, odluku kojom utvrđuje: iznos varijabilnih primitaka, broj radnika na koje se ta odluka odnosi i njihove funkcije te očekivani</p>		
---	---	--	--

<p>—institucija bez odgode obavješćuje nadležno tijelo o preporuci svojim dioničarima ili vlasnicima ili članovima, kao i o predloženom višem maksimalnom omjeru i razlozima za to i treba biti sposobna dokazati nadležnom tijelu da se predloženi viši omjer ne kosi s obvezama institucije iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, vodeći računa posebno o obvezama institucije vezanim uz regulatorni kapital,</p> <p>—institucija bez odgode obavješćuje nadležno tijelo o odlukama koje su donijeli njezini dioničari ili vlasnici ili članovi, kao i o svakom odobrenom višem maksimalnom omjeru u skladu s prvim podstavkom ove točke, a nadležna tijela upotrebljavaju primljene informacije za utvrđivanje referentnih praksi institucija u tom smislu. Nadležna tijela pružaju EBA-i te informacije, a EBA ih objavljuje na agregiranoj osnovi za matičnu državu članicu pomoću zajedničkog izvještajnog formata. EBA može izraditi smjernice kako bi olakšala provedbu ove alineje i kako bi osigurala dosljednost prikupljenih informacija,</p> <p>—zaposlenici na koje se izravno odnose više maksimalne razine varijabilnih primitaka iz ove točke, ne smiju se, kada je to primjenjivo, koristiti bilo izravno ili neizravno, glasačkim pravima, koja imaju kao dioničari ili vlasnici ili članovi institucije;</p> <p>iii.države članice mogu dopustiti institucijama primjenu diskontne stope iz drugog podstavka ove točke na najviše 25 % ukupnih varijabilnih primitaka pod uvjetom da se njegova isplata izvršava u instrumentima koji su odgođeni na razdoblje od najmanje pet godina. Države članice mogu odrediti niži maksimalni postotak.</p> <p>EBA do 31. ožujka 2014. priprema i objavljuje smjernice o primjenjivoj zamišljenoj diskontnoj stopi, uzimajući u obzir sve relevantne faktore uključujući stopu inflacije i rizik, što uključuje trajanje odgode. U smjernicama EBA-e o diskontnoj stopi posebno se razmatra način poticanja upotrebe instrumenata koji su odgođeni na razdoblje od najmanje pet godina;</p> <p>(h)plaćanja koja se odnose na prijevremeni raskid ugovora odražavaju uspješnost postignutu u određenom razdoblju, te ne nagrađuju neuspjeh ili povredu dužnosti;</p>	<p>utjecaj koji će ta odluka imati na održavanje adekvatne razine kapitala</p> <p>2) odluka iz točke 1. ovoga stavka donesena je glasovima koji predstavljaju najmanje tri četvrtine temeljnoga kapitala zastupljenoga na glavnoj skupštini pri donošenju odluke</p> <p>3) radnici za koje se traži viši odnos varijabilnih i fiksnih primitaka nisu sudjelovali u glasovanju o odluci iz točke 1. ovoga stavka</p> <p>4) kreditna institucija prethodno je obavijestila sve dioničare o tome da će se na glavnoj skupštini odlučivati o višem odnosu varijabilnih i fiksnih primitaka</p> <p>5) kreditna institucija je najkasnije pet radnih dana prije održavanja glavne skupštine</p>		
---	---	--	--

<p>(i) paketi primitaka povezani s kompenzacijom ili odštetom iz ugovora iz prethodnih zaposlenja moraju biti usklađeni s dugoročnim interesima institucije, uključujući mjere zadržavanja, odgode, ocjene uspješnosti i povrata primitaka;</p> <p>(j) mjerenje uspješnosti, kao osnove za izračun varijabilnih dijelova primitaka ili skupa varijabilnih dijelova primitaka, uključuje prilagodbu za sve vrste trenutačnih i budućih rizika, te uzima u obzir troškove potrebnoga kapitala i potrebne likvidnosti;</p> <p>(k) raspoređivanje varijabilnih dijelova primitaka u instituciji također uzima u obzir sve vrste trenutačnih i budućih rizika;</p> <p>(l) značajan dio, i u svakom slučaju barem 50 % svakog varijabilnog primitka, sastoji se, ravnomjerno, od:</p> <p>i. dionica ili istovjetnih vlasničkih udjela, ovisno o pravnoj strukturi dotične institucije, ili od instrumenata povezanih s dionicama ili istovjetnih negotovinskih instrumenata, u slučaju institucije koja ne kotira na burzi;</p> <p>ii. ako je moguće, drugih instrumenata u smislu članka 52. ili članka 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili drugih instrumenata koji se mogu u potpunosti konvertirati u instrumente redovnoga osnovnoga kapitala ili čija se vrijednost može smanjiti, koji u svakom slučaju adekvatno odražavaju kreditnu kvalitetu institucije kao društva koje trajno posluje i primjereni su za primjenu za potrebe varijabilnih primitaka.</p> <p>Na instrumente navedene u ovoj točki primjenjuje se odgovarajuća politika zadržavanja, čija je svrha uskladiti poticaje s dugoročnim interesima institucije. Države članice ili njihova nadležna tijela mogu prema potrebi ograničiti vrste i oblike tih instrumenata ili zabraniti određene instrumente. Ova se točka primjenjuje i na dio varijabilnog dijela primitka koji je odgođen, u skladu s točkom (m), i na dio varijabilnog dijela primitka koji nije odgođen;</p> <p>(m) značajni dio, u svakom slučaju najmanje 40 % varijabilnog dijela primitaka odgađa se za razdoblje koje nije kraće od 3 do 5 godina, te se na odgovarajući način usklađuje s vrstom poslovanja, rizicima poslovanja i poslovima dotičnog zaposlenika.</p> <p>Dinamika stjecanja primitaka koji se odgađaju ne smije biti brža od stjecanja na proporcionalnoj osnovi. Ako je iznos varijabilnog dijela primitaka izrazito visok,</p>	<p>obavijestila Hrvatsku narodnu banku o tome da će se glavnoj skupštini predložiti donošenje odluke o višem odnosu varijabilnih i fiksnih primitaka, pri čemu je:</p> <p>a) naznačila traženi odnos varijabilnih i fiksnih primitaka</p> <p>b) obrazložila takav odnos i</p> <p>c) dokazala da traženi odnos neće negativno utjecati na ispunjavanje obveza kreditne institucije propisanih Uredbom (EU) br. 575/2013, ovim Zakonom i podzakonskim propisima donesenima na osnovi ovoga Zakona, a posebno na održavanje adekvatnosti regulatornoga kapitala.</p>		
--	---	--	--

<p>odgađa se plaćanje barem 60 % iznosa. Trajanje odgode određuje se u skladu s poslovnim ciklusom, vrstom poslovanja, rizicima poslovanja i poslovima dotičnog zaposlenika;</p> <p>(n) varijabilni primici, uključujući odgođeni dio, isplaćuju se ili se stječu samo ako su održivi s obzirom na financijsko stanje institucije u cjelini, te ako su opravdani s obzirom na uspješnost institucije, poslovne jedinice i pojedinca na kojeg se to odnosi.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje opća načela nacionalnog ugovornog i radnog prava, ukupni varijabilni primici općenito trebaju biti znatno smanjeni ako dođe do slabije ili negativne financijske uspješnosti institucije, pri čemu se uzimaju u obzir i tekući primici i smanjenje isplata iznosa koji su prethodno zarađeni, uključujući one na osnovi dogovora o malusu ili povratu primitaka.</p> <p>Do 100 % ukupnih varijabilnih primitaka podliježe dogovorima o malusu ili povratu primitaka. Institucije određuju posebne kriterije za primjenu malusa i povrata primitaka. Ti kriteriji posebno se odnose na sljedeće situacije:</p> <p>i. zaposlenik je sudjelovao u ponašanju ili bio odgovoran za ponašanje koje je dovelo do značajnih gubitaka za instituciju;</p> <p>ii. zaposlenik nije ispunio standarde prikladnosti i primjerenosti;</p> <p>(o) politika mirovina u skladu je s poslovnom strategijom, ciljevima, vrijednostima i dugoročnim interesima institucije.</p> <p>Ako zaposlenik napusti instituciju prije mirovine, institucija zadržava diskrecijske mirovinske pogodnosti u razdoblju od pet godina u obliku instrumenata iz točke (l). Ako zaposlenik ostvari uvjete za mirovinu, diskrecijske mirovinske pogodnosti isplaćuju se zaposleniku u obliku instrumenata iz točke (l), uz uvjet petogodišnjeg razdoblja zadržavanja;</p> <p>(p) zaposlenici se obvezuju da neće upotrebljavati strategije osobne zaštite od rizika ili osiguranje vezano uz primitke i odgovornost, koji narušavaju učinke usklađenosti s rizikom, ugrađene u njihove primitke;</p> <p>(q) varijabilni primici ne isplaćuju se pomoću načina ili metoda koje pogoduju neusklađenosti s ovom Direktivom ili Uredbom (EU) br. 575/2013.</p>	<p>(3) Kreditna institucija dužna je u roku od pet radnih dana od dana održane glavne skupštine obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o donesenoj odluci glavne skupštine o:</p> <p>1) odobrenom višem odnosu varijabilnih i fiksnih primitaka, uključujući naznaku višeg odnosa i</p> <p>2) odobrenim različitim višim odnosima varijabilnih i fiksnih primitaka, ako primjenjuje različite više odnose za različite poslovne jedinice, kontrolne i ostale funkcije te različite kategorije identificiranih radnika, uključujući naznaku različitih viših odnosa.</p> <p>(4) Kreditna institucija dužna je u roku iz stavka 3. ovoga članka</p>		
---	--	--	--

2. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda vezan uz utvrđivanje kategorija instrumenata koji ispunjavaju uvjete iz točke (1) podtočke ii. stavka 1. i vezan uz kvalitativne i primjerene kvantitativne kriterije za utvrđivanje onih kategorija zaposlenika čije profesionalne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profil rizičnosti institucije iz članka 92. stavka 2.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. ožujka 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci sljedeće informacije:

1) broj radnika (kraj posljednje financijske godine)

2) broj identificiranih radnika (rezultat posljednjeg utvrđivanja)

3) ukupnu bilancu (kraj posljednje financijske godine)

4) odluku glavne skupštine kreditne institucije

5) odnos koji je odredila i

6) ako su odobreni različiti odnosi unutar kreditne institucije, poslovna područja i odobrene postotke te maksimalno odobreni odnos.

*Ograničenja u odnosu
na vrstu i oblike
instrumenata u kojima
varijabilni primici
mogu biti dodijeljeni*

Članak 100.b

Kreditna institucija može upotrijebiti instrumente za dodjelu varijabilnih primitaka u obliku redovnih dionica kreditne institucije koja je izravno ili neizravno nadređena kreditnoj instituciji ili u obliku instrumenata povezanih s redovnim dionicama kreditne institucije koja je izravno ili neizravno nadređena kreditnoj instituciji te koji imaju ugovornu odredbu kojom se najveća moguća vrijednost instrumenta ograničuje na onu vrijednost koja je vrijedila na dan dodjele primitaka,

	samo ako upravljanje kapitalom na razini grupe kreditnih institucija u kojoj je kreditna institucija članica onemogućuje ili znatno otežava upotrebu instrumenata koje je izdala sama kreditna institucija.“.		
<p>Članak 95.</p> <p>Odbor za primitke</p> <p>1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije koje su značajne u smislu veličine, interne organizacije i vrste, opsega i složenosti poslova osnuju odbor za primitke. Odbor za primitke uspostavlja se na način koji mu omogućuje donošenje stručne i neovisne prosudbe o politikama i praksama vezanim uz primitke i poticajima za upravljanje rizicima, kapitalom i likvidnošću.</p> <p>2. Nadležna tijela osiguravaju da odbor za primitke bude odgovoran za pripremanje odluka o primicima, uključujući one koje utječu na rizik i upravljanje rizicima dotične institucije i koje donosi upravljačko tijelo. Predsjednik i članovi odbora za primitke članovi su upravljačkog tijela koji nemaju nikakve izvršne funkcije u dotičnoj instituciji. Ako je prema nacionalnom pravu u upravljačkom tijelu predviđena zastupljenost zaposlenika, odbor za primitke uključuje jednog ili više predstavnika zaposlenika. Pri pripremanju takvih odluka odbor za primitke uzima u obzir dugoročne interese dioničara, ulagatelja i ostalih zainteresiranih strana u instituciji kao i javni interes.</p>			

<p>Članak 96.</p> <p>Održavanje internetske stranice o korporativnom upravljanju i primicima</p> <p>Institucije koje održavaju internetsku stranicu na toj stranici objašnjavaju na koji su način usklađene sa zahtjevima iz članka od 88. do 95.</p>			
<p>Odjeljak III.</p> <p>Postupak nadzorne provjere i ocjene</p> <p>Članak 97.</p> <p>Nadzorna provjera i ocjena</p> <p>1. Uzimajući u obzir tehničke kriterije iz članka 98., nadležna tijela provjeravaju sustave, strategije, procese i mehanizme koje provode institucije kako bi se uskladile s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 te ocjenjuju:</p> <p>(a) rizike kojima su institucije izložene ili kojima bi mogle biti izložene;</p> <p>(b) rizike koje institucija predstavlja za financijski sustav, uzimajući u obzir utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika prema članku 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili preporuke ESRB-a, ako je to primjereno; i</p> <p>(c) rizike koji se otkrivaju testiranjem otpornosti na stres, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost poslova institucije.</p> <p>2. Opseg provjere i ocjene iz stavka 1. obuhvaća sve zahtjeve iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013.</p> <p>3. Na temelju provjere i ocjene iz stavka 1. nadležna tijela određuju osiguravaju li sustavi, strategije, procesi i mehanizmi koje provode institucije te regulatorni kapital i likvidnost koje one drže, dobro upravljanje i pokrivanje njihovih rizika.</p>			

<p>4. Nadležna tijela određuju učestalost i intenzitet provjere i ocjene iz stavka 1., uzimajući u obzir veličinu, sistemsku važnost, vrstu, opseg i složenost poslova dotične institucije kao i načelo proporcionalnosti. Provjera i ocjena ažuriraju se barem jednom godišnje u slučaju institucija obuhvaćenih planom nadzora iz članka 99. stavka 2.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da u slučaju kada se provjerom pokaže da institucija može predstavljati sistemski rizik u skladu s člankom 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010, nadležna tijela obavješćuju EBA-u bez odgode o rezultatima provjere.</p>			
<p>Članak 98.</p> <p>Tehnički kriteriji za nadzornu provjeru i ocjenu</p> <p>1. Osim kreditnog, tržišnog i operativnog rizika, provjera i ocjena koje obavljaju nadležna tijela na temelju članka 97. obuhvaćaju barem:</p> <p>(a) rezultate testiranja otpornosti na stres koje provode institucije koje primjenjuju pristup zasnovan na internim rejting-sustavima u skladu s člankom 177. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(b) izloženost prema koncentracijskom riziku i upravljanje tim rizikom od strane institucija, uključujući njihovu usklađenost sa zahtjevima određenim u dijelu četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013 i članku 81. ove Direktive;</p> <p>(c) robusnost, prikladnost i način primjene politika i postupaka koje institucije provode za upravljanje rezidualnim rizikom povezanim s upotrebom priznatih tehnika smanjenja kreditnog rizika;</p> <p>(d) opseg u kojem je regulatorni kapital koji institucija drži adekvatan s aspekta imovine koju je institucija sekuritizirala, imajući na umu ekonomski sadržaj transakcije, kao i stupanj ostvarenog prijenosa rizika;</p> <p>(e) izloženost likvidnosnom riziku te mjerenje tog rizika i upravljanje tim rizikom od strane institucija, uključujući izradu analiza različitih scenarija, upravljanje instrumentima za smanjenje rizika (posebno razinom, sastavom i kvalitetom zaštitnog sloja likvidnosti) te učinkovite planove za nepredvidive okolnosti;</p>			

- (f) utjecaj učinaka diversifikacije i način na koji su ti učinci uključeni u sustav mjerenja rizika;
- (g) rezultate testiranja otpornosti na stres koje provode institucije koje upotrebljavaju interni model za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik u skladu s dijelom trećim glavom IV. poglavljem 5. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (h) geografski položaj izloženosti institucija;
- (i) model poslovanja institucije;
- (j) procjenu sistemskog rizika, u skladu s kriterijima iz članka 97.
2. Za potrebe točke (e) stavka 1., nadležna tijela redovito provode sveobuhvatnu ocjenu ukupnog upravljanja likvidnosnim rizikom od strane institucija i promiču razvoj dobrih internih metodologija. Pri provođenju tih provjera nadležna tijela uzimaju u obzir ulogu institucija na financijskim tržištima. Nadležna tijela u jednoj državi članici s dužnom pozornosti razmatraju mogući učinak svojih odluka na stabilnost financijskog sustava u svim drugim relevantnim državama članicama.
3. Nadležna tijela prate je li institucija pružila implicitnu potporu sekuritizaciji. Ako se utvrdi da je institucija pružila implicitnu potporu više od jedanput, nadležno tijelo poduzima odgovarajuće mjere, koje odražavaju povećana očekivanja da će institucija pružati daljnju potporu svojoj sekuritizaciji zbog čega neće uspjeti ostvariti značajan prijenos rizika.
4. Za potrebe utvrđivanja koje se obavlja na temelju članka 97. stavka 3. ove Direktive, nadležna tijela razmatraju omogućuju li ispravci vrijednosti za pozicije ili portfelje u knjizi trgovanja, kako je navedeno u članku 105. Uredbe (EU) br. 575/2013, instituciji da u kratkom razdoblju proda svoje pozicije ili ih zaštiti od rizika bez ostvarivanja značajnih gubitaka u uobičajenim tržišnim uvjetima.
5. Provjera i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju izloženost institucija kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji ne čine trgovanje. Mjere se traže barem u slučaju institucija čija ekonomska vrijednost padne za više od 20 % njihovog regulatornog kapitala, zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa od 200 baznih bodova ili promjene definirane smjernicama EBA-e.

<p>6. Provjera i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju izloženost institucija riziku prekomjerne financijske poluge, koji se odražava u pokazateljima prekomjerne financijske poluge, uključujući omjer financijske poluge, određen u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013. Pri utvrđivanju adekvatnosti omjera financijske poluge institucija, kao i sustava, strategija, procesa i mehanizama koje su provele institucije u svrhu upravljanja rizikom prekomjerne financijske poluge, nadležna tijela uzimaju u obzir model poslovanja tih institucija.</p> <p>7. Provjera i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju sustave upravljanja institucija, njihovu korporativnu kulturu i vrijednosti i sposobnost članova upravljačkog tijela da izvršavaju svoje dužnosti. Pri provođenju te provjere i ocjene nadležna tijela moraju imati pristup barem dnevnom redu i popratnoj dokumentaciji sa sastanaka upravljačkog tijela i njegovih odbora te rezultatima internih ili eksternih ocjena uspješnosti upravljačkog tijela.</p>			
<p>Članak 99.</p> <p>Plan nadzora</p> <p>1. Nadležna tijela barem jednom godišnje donose plan nadzora za institucije koje nadziru. Taj plan uzima u obzir postupak nadzorne provjere i ocjene u skladu s člankom 97. On sadrži sljedeće elemente:</p> <p>(a) naznaku načina na koji nadležna tijela namjeravaju obavljati svoje zadaće i raspodijeliti svoje resurse;</p> <p>(b) identifikaciju institucija za koje se planira da će biti podvrgnute pojačanom nadzoru i mjere poduzete za takav nadzor, kao što je navedeno u stavku 3.;</p> <p>(c) plan inspekcija u prostorijama kojima se koristi institucija, uključujući njezine podružnice i društva kćeri koja su osnovana u drugim državama članicama, u skladu s člancima 52., 119. i 122.</p> <p>2. Planovi nadzora uključuju sljedeće institucije:</p>			

<p>(a) institucije za koje rezultati testiranja otpornosti na stres, iz točaka (a) i (g) članka 98. stavka 1. i članka 100. ili ishod postupka nadzorne provjere i ocjene iz članka 97. upućuju na značajne rizike za njihovo postojeće financijsko stanje ili upućuju na kršenje nacionalnih odredbi kojima se prenosi ova Direktiva i Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(b) institucije koje predstavljaju sistemski rizik za financijski sustav;</p> <p>(c) sve druge institucije za koje nadležna tijela to smatraju potrebnim.</p> <p>3. Kada se to smatra prikladnim prema članku 97., poduzimaju se posebno sljedeće mjere:</p> <p>(a) povećanje broja ili učestalosti izravnih kontrola institucije;</p> <p>(b) stalna prisutnost nadležnog tijela u instituciji;</p> <p>(c) dodatno ili učestalije izvješćivanje od strane institucije;</p> <p>(d) dodatne ili učestalije provjere operativnih, strateških ili poslovnih planova institucije;</p> <p>(e) tematske kontrole za praćenje specifičnih rizika za koje je vjerojatno da će se ostvariti.</p> <p>4. Donošenje plana nadzora od strane nadležnog tijela matične države članice ne sprečava nadležna tijela države članice domaćina u izvršavanju pojedinačnih izravnih provjera i inspekcija djelatnosti podružnica institucija na njihovom teritoriju u skladu s člankom 52. stavkom 3.</p>			
<p>Članak 100.</p> <p>Nadzorno testiranje otpornosti na stres</p> <p>1. Nadležna tijela prema potrebi, ali najmanje jednom godišnje provode nadzorna testiranja otpornosti na stres za institucije koje nadziru, kako bi se olakšao postupak provjere i ocjene u skladu s člankom 97.</p>			

<p>2. EBA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kako bi se osiguralo da nadležna tijela koriste zajedničke metodologije pri provođenju godišnjih nadzornih testiranja otpornosti na stres.</p>			
<p>Članak 101.</p> <p>Kontinuirana provjera odobrenja za upotrebu internih pristupa</p> <p>1. Nadležna tijela redovito, a barem svake 3 godine provjeravaju usklađenost institucija sa zahtjevima vezanima uz pristupe koji zahtijevaju odobrenje nadležnih tijela prije primjene tih pristupa pri izračunu kapitalnih zahtjeva u skladu s dijelom trećim Uredbe (EU) br. 575/2013. Ona posebno uzimaju u obzir promjene u poslovanju institucije i primjenu tih pristupa na nove proizvode. U slučaju kada se utvrde značajni nedostaci u obuhvatu rizika internih pristupa institucije, nadležna tijela osiguravaju ispravljanje tih nedostataka ili poduzimaju potrebne mjere za smanjenje njihovih posljedica, što uključuje i određivanje viših multiplikacijskih faktora ili određivanje dodatnih kapitalnih zahtjeva ili poduzimanje drugih primjerenih i učinkovitih mjera.</p> <p>2. Nadležna tijela posebno provjeravaju i ocjenjuju primjenjuje li institucija dobro razvijene i ažurne tehnike i prakse za te pristupe.</p> <p>3. Ako za interni model za izračun tržišnih rizika brojna prekoračenja iz članka 366. Uredbe (EU) br. 575/2013 upućuju na to da model nije ili više nije dovoljno točan, nadležna tijela oduzimaju odobrenje za upotrebu internog modela ili nalažu odgovarajuće mjere kojima se osigurava hitno poboljšanje modela.</p> <p>4. Ako je instituciji odobrena primjena pristupa koji zahtijeva odobrenje nadležnih tijela prije upotrebe tog pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva u skladu s dijelom trećim Uredbe (EU) br. 575/2013, ali ona više ne ispunjava zahtjeve za primjenu tog pristupa, nadležna tijela zahtijevaju od institucije da ili dokaže nadležnim tijelima da</p>			

<p>je utjecaj neusklađenosti beznačajan, kada je to primjenjivo u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 ili da predstavi plan za pravodobnu ponovnu uspostavu usklađenosti sa zahtjevima, i odredi rok za njegovu provedbu. Nadležna tijela zahtijevaju poboljšanje tog plana, ako nije vjerojatno da će on dovesti do potpune usklađenosti ili ako je rok neodgovarajući. Ako nije vjerojatno da će institucija biti sposobna ponovno uspostaviti usklađenost u odgovarajućem roku i, kada je to primjenjivo, nije uspjela dokazati da je utjecaj neusklađenosti beznačajan, odobrenje za upotrebu tog pristupa oduzima se ili se ograničava na usklađena područja ili na ona područja u kojima je moguće postići usklađenost unutar odgovarajućeg roka.</p> <p>5. Kako bi promicala dosljednu kakvoću internih pristupa u Uniji, EBA analizira interne pristupe u institucijama, kao i dosljednu provedbu definicije nastanka statusa neispunjavanja obveza, te način na koji te institucije postupaju sa sličnim rizicima ili izloženostima.</p> <p>6. EBA sastavlja smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, koje sadržavaju referentna mjerila na temelju te analize.</p> <p>7. Nadležna tijela uzimaju u obzir tu analizu i ta referentna mjerila za provjeru odobrenja koja daju institucijama za upotrebu internih pristupa.</p>			
<p>Odjeljak IV.</p> <p>Nadzorne mjere i nadzorne ovlasti</p> <p>Članak 102.</p> <p>Nadzorne mjere</p> <p>1. Nadležna tijela zahtijevaju od institucije da u ranoj fazi poduzme potrebne mjere za rješavanje relevantnih problema u sljedećim okolnostima:</p> <p>(a)institucija ne ispunjava zahtjeve iz ove Direktive ili iz Uredbe (EU) br. 575/2013;</p>			

<p>(b)nadležna tijela imaju dokaze da će institucija vjerojatno prekršiti zahtjeve iz ove Direktive ili iz Uredbe (EU) br. 575/2013 u sljedećih 12 mjeseci.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1., ovlasti nadležnog tijela uključuju i ovlasti iz članka 104.</p>			
<p>Članak 103.</p> <p>Primjena nadzornih mjera na institucije sličnih profila rizičnosti</p> <p>1. Kada nadležna tijela utvrde, u skladu s člankom 97., da institucije sličnih profila rizičnosti, poput sličnih modela poslovanja ili geografskog položaja izloženosti, jesu ili bi mogle biti izložene sličnim rizicima ili predstavljati slične rizike za financijski sustav, ona mogu primijeniti postupak nadzorne provjere i ocjene iz članka 97. na te institucije na sličan ili jednak način. U tu svrhu države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju potrebne pravne ovlasti kako bi mogle tim institucijama na sličan ili jednak način odrediti zahtjeve u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013, uključujući posebno izvršavanje nadzorne ovlasti u skladu s člancima 104., 105. i 106.</p> <p>Vrste institucija iz prvog podstavka moguće je posebno utvrditi u skladu s kriterijima iz članka 98. stavka 1. točke (j).</p> <p>2. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svakoj primjeni stavka 1. EBA prati nadzorne prakse i izdaje smjernice radi određivanja načina ocjenjivanja sličnih rizika i osiguravanja dosljedne primjene stavka 1. u cijeloj Uniji. Te se smjernice donose u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p>			

<p>Članak 104.</p> <p>Nadzorne ovlasti</p> <p>1. Za potrebe članka 97., članka 98. stavka 4., članka 101. stavka 4. i članaka 102. i 103. i primjene Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela imaju barem sljedeće ovlasti:</p> <p>(a) zahtijevati od institucija da imaju veći regulatorni kapital od zahtijevanog u skladu s poglavljem 4. ove glave i Uredbom (EU) br. 575/2013 u vezi s elementima rizika i rizicima koji nisu obuhvaćeni člankom 1. te Uredbe;</p> <p>(b) zahtijevati jačanje sustava, procesa, mehanizama i strategija provedenih u skladu s člancima 73. i 74.;</p> <p>(c) zahtijevati od institucija da predstave plan za ponovnu uspostavu usklađenosti s nadzornim zahtjevima u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 i odrede rok za njegovu provedbu, uključujući poboljšanja tog plana vezana uz opseg i rok;</p> <p>(d) zahtijevati od institucija primjenu posebne politike rezerviranja ili tretmana imovine u pogledu kapitalnih zahtjeva;</p> <p>(e) ograničiti poslove, poslovanje ili mrežu institucija ili zahtijevati napuštanje djelatnosti koje predstavljaju pretjerane rizike za stabilnost institucije;</p> <p>(f) zahtijevati smanjenje rizika koji proizlaze iz djelatnosti, proizvoda i sustava institucija;</p> <p>(g) zahtijevati od institucija da ograniče varijabilne primitke na postotak neto prihoda kada ti primitci nisu u skladu s održavanjem dobre kapitalne osnove;</p> <p>(h) zahtijevati od institucija da upotrijebe neto dobit za jačanje regulatornog kapitala;</p> <p>(i) ograničiti ili zabraniti institucijama plaćanje raspodjela ili kamata dioničarima, članovima ili imateljima instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ako zabrana ne predstavlja nastanak statusa neispunjavanja obveza institucije;</p> <p>(j) odrediti dodatne ili učestalije izvještajne zahtjeve, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala i likvidnosti;</p> <p>(k) odrediti posebne zahtjeve za likvidnost, kao i ograničenja ročnih neusklađenosti između imovine i obveza;</p> <p>(l) zahtijevati dodatne objave.</p>	<p>Članak 54.</p> <p>U članku 224. stavku 1. točka 29. mijenja se i glasi:</p> <p>„29) naložiti jačanje sustava, procesa, mehanizama i strategija provedenih u skladu s člancima 101. i 113. ovoga Zakona.“</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 224., 228.</p>
--	--	----------------------------	---

<p>2. Nadležna tijela određuju dodatne kapitalne zahtjeve iz stavka 1. točke (a) barem kada:</p> <p>(a) institucija ne ispunjava zahtjeve iz članka 73. i 74. ove Direktive ili članka 393. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(b) rizici ili elementi rizika nisu obuhvaćeni kapitalnim zahtjevima iz poglavlja 4. ove glave ili iz Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(c) nije vjerojatno da će se samo primjenom drugih administrativnih mjera postići dostatno poboljšanje sustava, procesa, mehanizama i strategija u odgovarajućem roku;</p> <p>(d) provjera iz članka 98. stavka 4. ili članka 101. stavka 4. pokaže da će neusklađenost sa zahtjevima za primjenu dotičnog pristupa vjerojatno dovesti do neadekvatnih kapitalnih zahtjeva;</p> <p>(e) vjerojatno je da će rizici biti podcijenjeni unatoč usklađenosti s primjenjivim zahtjevima iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013; ili</p> <p>(f) institucija obavijesti nadležno tijelo u skladu s člankom 377. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 575/2013 da rezultati testiranja otpornosti na stres iz tog članka značajno premašuju njezine kapitalne zahtjeve za portfelj namijenjen trgovanju korelacijama.</p> <p>3. Za potrebe određivanja primjerene razine regulatornog kapitala na temelju provjere i ocjene provedene u skladu s odjeljkom III., nadležna tijela ocjenjuju potrebu određivanja dodatnih kapitalnih zahtjeva kojima se premašuju ostali kapitalni zahtjevi radi obuhvaćanja rizika kojima institucija jest ili bi mogla biti izložena, uzimajući u obzir sljedeće:</p> <p>(a) kvantitativne i kvalitativne aspekte postupka ocjenjivanja institucije iz članka 73.;</p> <p>(b) sustave, procese i mehanizme institucije iz članka 74.;</p> <p>(c) ishod provjere i ocjene koje se provode u skladu s člankom 97. ili 101.;</p> <p>(d) ocjenu sistemskog rizika.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 105.</p> <p>Posebni zahtjevi za likvidnost</p> <p>Za potrebe određivanja primjerene razine zahtjeva za likvidnost na temelju provjere i ocjene provedene u skladu s odjeljkom III., nadležna tijela ocjenjuju potrebu određivanja posebnog zahtjeva za likvidnost radi obuhvaćanja likvidnosnih rizika kojima institucija jest ili bi mogla biti izložena, uzimajući u obzir sljedeće:</p> <p>(a) model poslovanja institucije;</p> <p>(b) sustave, procese i mehanizme institucije iz odjeljka II. te posebno iz članka 86.;</p> <p>(c) ishod provjere i ocjene koje se provode u skladu s člankom 97.;</p> <p>(d) sistemski likvidnosni rizik koji prijete integritetu financijskih tržišta dotične države članice.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 67., nadležna tijela posebno razmatraju potrebu primjene administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera, uključujući bonitetne naknade čija se razina u širim okvirima odnosi na razlike između stvarne likvidnosne pozicije institucije i likvidnosnih zahtjeva i zahtjeva za stabilnim izvorima financiranja uspostavljenih na nacionalnoj razini i na razini Unije.</p>			
<p>Članak 106.</p> <p>Posebni zahtjevi za objavljivanje</p> <p>1. Države članice ovlašćuju nadležna tijela da od institucija zahtijevaju:</p> <p>(a) objavljivanje informacija iz dijela osmog Uredbe (EU) br. 575/2013 više od jednom godišnje i određivanje rokova za objavljivanje;</p> <p>(b) korištenje posebnih medija i mjesta za objavljivanje, osim financijskih izvještaja.</p> <p>2. Države članice ovlašćuju nadležna tijela da od matičnih društava zahtijevaju da objavljuju jednom godišnje, bilo u cijelosti ili upućivanjem na istovjetne informacije, opis svoje pravne strukture te strukture upravljanja i organizacijske strukture grupe</p>			

<p>institucija u skladu s člankom 14. stavkom 3., člankom 74. stavkom 1. i člankom 109. stavkom 2.</p>			
<p>Članak 107.</p> <p>Dosljednost nadzorne provjere i ocjene i nadzornih mjera</p> <p>1. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o:</p> <p>(a) funkcioniranju svojeg postupka nadzorne provjere i ocjene iz članka 97.;</p> <p>(b) metodologiji na kojoj se temelje odluke iz članka 98., 100., 101., 102., 104. i 105. o postupku iz točke (a).</p> <p>EBA procjenjuje informacije koje pružaju nadležna tijela u svrhu osiguranja dosljednosti u postupku nadzorne provjere i ocjene. Ona može tražiti dodatne informacije od nadležnih tijela radi izvršavanja svoje procjene, na proporcionalnoj osnovi u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>2. EBA jednom godišnje izvješćuje Europski parlament i Vijeće o stupnju konvergencije u primjeni ovog poglavlja među državama članicama.</p> <p>Kako bi se povećao stupanj te konvergencije, EBA provodi stručne preglede u skladu s člankom 30. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>3. EBA izdaje smjernice nadležnim tijelima u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 radi daljnjeg utvrđivanja, na način koji je primjeren veličini, strukturi i internoj organizaciji institucija i vrsti, opsegu i složenosti poslova institucija, zajedničkih postupaka i metodologija za postupak nadzorne provjere i ocjene iz stavka 1. ovog članka i iz članka 97. i za ocjenu organizacije i postupanja s rizicima iz</p>			

<p>članaka od 76. do 87., posebno povezanih s koncentracijskim rizikom u skladu s člankom 81.</p>			
<p>Odjeljak V.</p> <p>Razina primjene</p> <p>Članak 108.</p> <p>Postupak procjene adekvatnosti internog kapitala</p> <p>1. Nadležna tijela zahtijevaju od svake institucije koja nije društvo kći u državi članici u kojoj je dobila odobrenje za rad i u kojoj se nad njom provodi nadzor, niti je matično društvo, te od svake institucije koja nije uključena u konsolidaciju u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 575/2013, da ispuní obveze iz članka 73. ove Direktive na pojedinačnoj osnovi.</p> <p>Nadležna tijela mogu izuzeti od primjene zahtjeve iz članka 73. ove Direktive vezane uz kreditnu instituciju u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) br. 575/2013.</p> <p>Kada nadležna tijela izuzmu od primjene kapitalne zahtjeve na konsolidiranoj osnovi iz članka 15. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjevi iz članka 73. ove Direktive primjenjuju se na pojedinačnoj osnovi.</p> <p>2. Nadležna tijela zahtijevaju od matičnih institucija u državi članici, u opsegu i na način propisan u dijelu prvom, glavi II. poglavlju 2. odjeljcima 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, da ispunjavaju obveze propisane člankom 73. ove Direktive na konsolidiranoj osnovi.</p>			

<p>3. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija koje su pod kontrolom matičnog financijskog holdinga ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u državi članici, u opsegu i na način propisan u dijelu prvom, glavi II. poglavlju 2. odjeljcima 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, da ispunjavaju obveze utvrđene člankom 73. ove Direktive, na temelju konsolidiranog položaja tog financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga.</p> <p>Ako je više od jedne institucije pod kontrolom matičnog financijskog holdinga ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u državi članici, prvi podstavak primjenjuje se samo na instituciju na koju se primjenjuje nadzor na konsolidiranoj osnovi, u skladu s člankom 111.</p> <p>4. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija kćeri da primjenjuju zahtjeve iz članka 73. na potkonsolidiranoj osnovi, ako te institucije, ili matično društvo, ako je ono financijski holding ili mješoviti financijski holding, imaju kao društvo kćer u trećoj zemlji instituciju ili financijsku instituciju ili društvo za upravljanje imovinom, kako je definirano u članku 2. stavku 5. Direktive 2002/87/EZ, ili ako imaju sudjelujući udio u takvom društvu.</p>			
<p>Članak 109.</p> <p>Sustavi, procesi i mehanizmi institucija</p> <p>1. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija da ispunjavaju obveze propisane u odjeljku II. ovog poglavlja na pojedinačnoj osnovi, osim ako se nadležna tijela koriste odstupanjem iz članka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013.</p> <p>2. Nadležna tijela zahtijevaju od matičnih društava i društava kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva da ispunjavaju obveze propisane u odjeljku II. ovog poglavlja na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, kako bi se osiguralo da su njihovi sustavi, procesi i mehanizmi koji se zahtijevaju u skladu s odjeljkom II. ovog poglavlja dosljedni i dobro integrirani, te da je moguće dobiti sve podatke i informacije relevantne u svrhu nadzora. Ona posebno osiguravaju da matična društva i društva kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva provode te sustave, procese i</p>			

<p>mehanizme u svojim društvima kćerima koja ne podliježu ovoj Direktivi. Ti sustavi, procesi i mehanizmi također su dosljedni i dobro integrirani i ta društva kćeri moraju biti sposobna pružiti podatke i informacije relevantne za nadzor.</p> <p>3. Obveze koje proizlaze iz odjeljka II. ovog poglavlja, a koje se odnose na društva kćeri na koja se ne primjenjuje ova Direktiva, ne primjenjuju se ako matična institucija iz EU-a ili institucije pod kontrolom matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a mogu dokazati nadležnim tijelima da je primjena odjeljka II. nezakonita prema zakonima treće zemlje u kojoj je dotično društvo kći ima poslovni nastan.</p>			
<p>Članak 110.</p> <p>Provjera i ocjena te nadzorne mjere</p> <p>1. Nadležna tijela primjenjuju postupak provjere i ocjene iz odjeljka III. ovog poglavlja i nadzorne mjere iz odjeljka IV. ovog poglavlja, u skladu s razinom primjene zahtjeva iz Uredbe (EU) br. 575/2013, navedenih u dijelu prvom, glavi II. te Uredbe.</p> <p>2. Kada nadležna tijela izuzmu od primjene kapitalne zahtjeve na konsolidiranoj osnovi, kako je navedeno u članku 15. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjevi iz članka 97. ove Direktive primjenjuju se na nadzor nad investicijskim društvima na pojedinačnoj osnovi.</p>			
<p>POGLAVLJE 3.</p> <p>Nadzor na konsolidiranoj osnovi</p> <p>Odjeljak I.</p> <p>Načela za provođenje nadzora na konsolidiranoj osnovi</p>			

Članak 111.

Određivanje konsolidirajućeg nadzornog tijela

1. Ako je matično društvo matična institucija u državi članici ili matična institucija iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provode nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad.
2. Ako je matično društvo institucije matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding u državi članici ili matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provode nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad.
3. Ako institucije, koje su dobile odobrenje za rad u dvije ili više država članica, imaju kao svoje matično društvo isti matični financijski holding, isti matični mješoviti financijski holding u državi članici, isti matični financijski holding iz EU-a ili isti matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provode nadležna tijela institucije koja je dobila odobrenje za rad u državi članici u kojoj je osnovan financijski holding ili mješoviti financijski holding.

Ako nadređena društva institucija koje su dobile odobrenje za rad u dvije ili više država članica obuhvaćaju više od jednog financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga s mjestom uprave u različitim državama članicama, a kreditna institucija postoji u svakoj od tih država, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo kreditne institucije s najvećim bilančnim iznosom.

4. Ako više od jedne institucije koje su dobile odobrenje za rad u Uniji, ima kao svoje matično društvo isti financijski holding ili mješoviti financijski holding, a ni jedna od tih institucija nema odobrenje za rad u državi članici u kojoj je taj financijski holding ili mješoviti financijski holding osnovan, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad instituciji s najvećim bilančnim iznosom, koja se smatra, za potrebe ove Direktive, institucijom koja je pod kontrolom matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a.

<p>5. U posebnim slučajevima nadležna tijela mogu, na temelju zajedničkog sporazuma, izuzeti od primjene kriterije navedene u stavcima 3. i 4., ako bi njihova primjena bila neprimjerena, uzimajući u obzir institucije i relativni značaj njihovih djelatnosti u različitim državama, te mogu imenovati drugo nadležno tijelo za provedbu nadzora na konsolidiranoj osnovi. U takvim slučajevima, prije nego što donesu odluku, nadležna tijela daju priliku matičnoj instituciji iz EU-a, matičnom financijskom holdingu iz EU-a, matičnom mješovitom financijskom holdingu iz EU-a ili instituciji s najvećim bilančnim iznosom, ovisno o slučaju, da iskaže svoje mišljenje o toj odluci.</p> <p>6. Nadležna tijela obavješćuju Komisiju i EBA-u o svakom sporazumu u okviru stavka 5.</p>			
<p>Članak 112.</p> <p>Usklađivanje nadzornih aktivnosti od strane konsolidirajućeg nadzornog tijela</p> <p>1. Osim obveza određenih ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013, konsolidirajuće nadzorno tijelo obavlja sljedeće zadaće:</p> <p>(a) usklađivanje prikupljanja i distribucije relevantnih ili bitnih informacija u okviru redovnog poslovanja i u izvanrednim situacijama;</p> <p>(b) planiranje i usklađivanje nadzornih aktivnosti u redovnom poslovanju i s obzirom na aktivnosti iz glave VII., poglavlja 3., u suradnji s uključenim nadležnim tijelima;</p> <p>(c) planiranje i usklađivanje nadzornih aktivnosti u suradnji s uključenim nadležnim tijelima, i ako je to potrebno sa središnjim bankama ESSB-a, u pripremi za ili za vrijeme izvanrednih situacija, kao i kod nepovoljnih kretanja u institucijama ili na financijskim tržištima, koristeći, ako je to moguće, postojeće komunikacijske kanale za olakšavanje upravljanja krizom.</p> <p>2. Ako konsolidirajuće nadzorno tijelo ne obavi zadaće iz stavka 1. ili ako nadležna tijela ne surađuju s konsolidirajućim nadzornim tijelom u mjeri koja je potrebna za</p>			

<p>obavljanje zadaća iz stavka 1., svako relevantno nadležno tijelo može se obratiti EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>EBA može također pomagati nadležnim tijelima u slučaju neslaganja povezanog s usklađivanjem nadzornih aktivnosti u skladu s ovim člankom na vlastitu inicijativu u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.</p> <p>3. Planiranje i usklađivanje nadzornih aktivnosti iz stavka 1. točke (c) ovog članka uključuje iznimne mjere iz članka 117. stavka 1. točke (d) i članka 117. stavka 4. točke (b), pripremu zajedničkih procjena, provedbu planova za nepredvidive okolnosti i komuniciranje s javnošću.</p>			
<p>Članak 113.</p> <p>Zajedničke odluke o bonitetnim zahtjevima za određenu instituciju</p> <p>1. Konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a u državi članici, čine sve što je u njihovoj moći kako bi donijeli zajedničku odluku:</p> <p>(a) primjeni članka 73. i 97. u svrhu određivanja adekvatnosti konsolidirane razine regulatornog kapitala grupe institucija s obzirom na njezin financijski položaj i profil rizičnosti, kao i zahtijevanu razinu regulatornog kapitala za primjenu članka 104. stavka 1. točke (a), na svaki subjekt iz grupe institucija, kao i na konsolidiranoj osnovi;</p> <p>(b) mjerama za rješavanje svih značajnih pitanja i značajnih nalaza vezanih uz nadzor nad likvidnošću, kao i uz adekvatnost organizacije i postupanja s rizicima, kao što to zahtijeva članak 86., te u vezi s potrebom za zahtjevima za likvidnost za određenu instituciju u skladu s člankom 105. ove Direktive.</p> <p>2. Zajedničke odluke iz stavka 1. donose se:</p>			

(a) za potrebe stavka 1. točke (a), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo drugim relevantnim nadležnim tijelima dostavi izvješće koje sadrži procjenu rizika grupe institucija u skladu s člancima 73. i 97. i člankom 104. stavkom 1. točkom (a);

(b) za potrebe stavka 1. točke (b), u roku od mjesec dana nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavi izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika grupe institucija, u skladu s člancima 86. i 105.

U zajedničkim odlukama s dužnom pozornosti se također razmatra procjena rizika društava kćeri, koju provode relevantna nadležna tijela u skladu s člancima 73. i 97.

Zajedničke odluke iznose se i u potpunosti se obrazlažu u dokumentima koje konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja matičnoj instituciji iz EU-a. U slučaju neslaganja, konsolidirajuće nadzorno tijelo se savjetuje s EBA-om, na zahtjev bilo kojeg relevantnog nadležnog tijela. Konsolidirajuće nadzorno tijelo može se savjetovati s EBA-om na vlastitu inicijativu.

3. Ako se ne donese takva zajednička odluka među nadležnim tijelima u rokovima iz stavka 2., odluku o primjeni članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. donosi na konsolidiranoj osnovi konsolidirajuće nadzorno tijelo, nakon pomnog razmatranja procjene rizika društava kćeri koju su provela relevantna nadležna tijela. Ako se na kraju razdoblja iz stavka 2. bilo koje od relevantnih nadležnih tijela obratilo EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, konsolidirajuće nadzorno tijelo odgađa svoju odluku i čeka odluku koju donosi EBA u skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe, te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. smatraju se razdobljem usuglašavanja u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA donosi svoju odluku u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka razdoblja od četiri mjeseca ili mjesec dana, ovisno o slučaju, ili nakon što je donesena zajednička odluka.

Odluku o primjeni članaka 73., 86., i 97., članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. donose relevantna nadležna tijela odgovorna za nadzor društava nad kćerima matične kreditne institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a na pojedinačnoj ili na potkonsolidiranoj osnovi nakon pomnog razmatranja mišljenja i ograda koje je iskazalo konsolidirajuće

nadzorno tijelo. Ako se na kraju razdoblja iz stavka 2. bilo koje od relevantnih nadležnih tijela obratilo EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, nadležna tijela odgađaju svoju odluku i čekaju odluku koju EBA donosi u skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe, te donose svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. smatraju se razdobljem usuglašavanja u smislu te Uredbe. EBA donosi svoju odluku u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka razdoblja od četiri mjeseca ili mjesec dana, ovisno o slučaju ili nakon što je donesena zajednička odluka.

Odluke se iznose i u potpunosti obrazlažu u dokumentu, te uzimaju u obzir procjenu rizika, mišljenja i ograde ostalih nadležnih tijela, iskazane tijekom razdoblja iz stavka 2. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja dokument svim relevantnim nadležnim tijelima i matičnoj instituciji iz EU-a.

Ako je od EBA-e zatražen savjet, sva nadležna tijela uzimaju u obzir njezin savjet i obrazlažu sva značajna odstupanja od njega.

4. Nadležna tijela u relevantnim državama članicama priznaju kao konačne i primjenjuju zajedničke odluke iz stavka 1. i odluke koje donose nadležna tijela ako nije donesena zajednička odluka iz stavka 3.

Zajedničke odluke iz stavka 1. i sve odluke donesene ako nije donesena zajednička odluka u skladu sa stavkom 3., ažuriraju se jednom godišnje ili, u iznimnim slučajevima, ako nadležno tijelo odgovorno za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a, podnese pisani i u potpunosti obrazložen zahtjev konsolidirajućem nadzornom tijelu da ažurira odluku o primjeni članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. U tom drugom slučaju, ažuriranje se može provoditi na bilateralnoj osnovi između konsolidirajućeg nadzornog tijela i nadležnog tijela koje je podnijelo zahtjev.

5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se osiguravaju jedinstveni uvjeti za primjenu postupka za donošenje zajedničke odluke iz ovog

<p>članka, s obzirom na primjenu članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a) i članka 105. radi olakšavanja donošenja zajedničkih odluka.</p> <p>EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 1. srpnja 2014.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p>			
<p>Članak 114.</p> <p>Zahtjevi za informacije u izvanrednim situacijama</p> <p>1. Ako nastupi izvanredna situacija, uključujući situaciju opisanu u članku 18. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili situaciju nepovoljnih kretanja na tržištima, koja potencijalno ugrožava likvidnost tržišta i stabilnost financijskog sustava u nekoj od država članica u kojoj su subjekti iz grupe dobili odobrenje za rad ili u kojoj značajne podružnice iz članka 51. imaju poslovni nastan, konsolidirajuće nadzorno tijelo, u skladu s poglavljem 1. odjeljkom 2., te ovisno o slučaju, u skladu s člancima 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ, upozorava što je prije moguće EBA-u i tijela iz članka 58. stavka 4. i članka 59., te priopćava sve informacije koje su im potrebne u obavljanju njihovih zadaća. Te se obveze primjenjuju na sva nadležna tijela.</p> <p>Ako središnja banka ESSB-a postane svjesna situacije opisane u prvom podstavku, ona upozorava što je prije moguće nadležna tijela iz članka 112. i EBA-u.</p> <p>Ako je to moguće, nadležno tijelo i tijelo iz članka 58. stavka 4. upotrebljavaju postojeće komunikacijske kanale.</p> <p>2. Kada je konsolidirajućem nadzornom tijelu potrebna informacija koja je već dostavljena drugom nadležnom tijelu, ono stupa u kontakt s tim tijelom kada je to moguće, kako bi se spriječilo dvostruko izvješćivanje različitih tijela uključenih u nadzor.</p>			

<p>Članak 115.</p> <p>Sporazumi o usklađivanju i suradnji</p> <p>1. Kako bi se olakšao i uspostavio učinkoviti nadzor, konsolidirajuće nadzorno tijelo i ostala nadležna tijela moraju imati pisane sporazume o usklađivanju i suradnji.</p> <p>Prema tim sporazumima moguće je povjeriti dodatne zadaće konsolidirajućem nadzornom tijelu, te se njima mogu odrediti postupci za postupak odlučivanja i za suradnju s drugim nadležnim tijelima.</p> <p>2. Nadležna tijela odgovorna za izdavanje odobrenja za rad društvu kćeri matičnog društva koje je institucija mogu, na temelju bilateralnog sporazuma, u skladu s člankom 28. Uredbe (EU) br. 1093/2010, prenijeti svoju odgovornost za nadzor na nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad i obavljaju nadzor nad matičnim društvima, tako da ona preuzimaju odgovornost za nadzor nad društvima kćerima u skladu s ovom Direktivom. EBA-u se obavješćuje o postojanju i sadržaju takvih sporazuma. Ona te informacije prosljeđuje nadležnim tijelima drugih država članica i Europskom odboru za bankarstvo.</p>			
<p>Članak 116.</p> <p>Kolegiji nadzornih tijela</p> <p>1. Konsolidirajuće nadzorno tijelo osniva kolegije nadzornih tijela radi lakšeg izvršavanja zadaća iz članaka 112. i 113. i članka 114. stavka 1. i, u skladu sa zahtjevima koji se odnose na povjerljivost iz stavka 2. ovog članka i pravom Unije, osigurava primjereno usklađivanje i suradnju, gdje je to potrebno, s relevantnim nadzornim tijelima treće zemlje.</p> <p>EBA doprinosi promicanju i praćenju učinkovitog, uspješnog i dosljednog funkcioniranja kolegija nadzornih tijela iz ovog članka, u skladu s člankom 21.</p>			

Uredbe (EU) br. 1093/2010. U tom smislu, EBA prema potrebi sudjeluje u kolegijima i u tu se svrhu smatra nadležnim tijelom.

Kolegiji nadzornih tijela osiguravaju okvir za konsolidirajuće nadzorno tijelo, EBA-u i ostala relevantna nadležna tijela za izvršavanje sljedećih zadaća:

- (a) međusobnu razmjenu informacija i razmjenu informacija s EBA-om u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010;
- (b) dogovor o dobrovoljnom povjeravanju zadaća i dobrovoljnom prenošenju odgovornosti, gdje je to potrebno;
- (c) utvrđivanje planova nadzora iz članka 99., na temelju procjene rizika grupe u skladu s člankom 97.;
- (d) jačanje učinkovitosti nadzora uklanjanjem nepotrebnog udvostručivanja nadzornih zahtjeva, što se odnosi i na zahtjeve za informacije iz članka 114. i članka 117. stavka 3.;
- (e) dosljednu primjenu bonitetnih zahtjeva iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 u svim subjektima unutar grupe institucija, ne dovodeći u pitanje mogućnosti i diskrecijska prava predviđena pravom Unije;
- (f) primjenu članka 112. stavka 1. točke (c) uzimajući u obzir rad ostalih foruma koji se mogu osnovati u tom području.

2. Nadležna tijela koja sudjeluju u kolegijima nadzornih tijela i EBA blisko surađuju. Zahtjevi koji se odnose na povjerljivost iz poglavlja 1. odjeljka 2. ove Direktive i članaka 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ, ne sprečavaju nadležna tijela u razmjeni povjerljivih informacija unutar kolegija nadzornih tijela. Osnivanje i funkcioniranje kolegija nadzornih tijela ne smije utjecati na prava i odgovornosti nadležnih tijela koje proizlaze iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Osnivanje i funkcioniranje kolegija temelji se na pisanim sporazumima iz članka 115., koje, nakon savjetovanja s relevantnim nadležnim tijelima, određuje konsolidirajuće nadzorno tijelo.

4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju opći uvjeti za funkcioniranje kolegija nadzornih tijela.

<p>EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. prosinca 2014.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje operativno funkcioniranje kolegija nadzornih tijela.</p> <p>EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 31. prosinca 2014.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>6. U kolegijima nadzornih tijela mogu sudjelovati nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a i nadležna tijela države članice domaćina u kojoj značajne podružnice iz članka 51. imaju poslovni nastan, središnje banke ESSB-a, prema potrebi, i nadzorna tijela trećih zemalja, ovisno o slučaju te uz primjenu zahtjeva koji se odnose na povjerljivost, a koji su prema mišljenju svih nadležnih tijela istovjetni zahtjevima iz poglavlja 1., odjeljka II. ove Direktive i, ako je to primjenjivo, iz članaka 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ.</p> <p>7. Konsolidirajuće nadzorno tijelo predsjedava sastancima kolegija i odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastanku ili u određenoj aktivnosti kolegija. Konsolidirajuće nadzorno tijelo u potpunosti obavješćuje sve članove kolegija, unaprijed, o organizaciji takvih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje treba razmotriti. Konsolidirajuće nadzorno tijelo također u potpunosti i pravodobno obavješćuje sve članove kolegija o radnjama poduzetima na tim sastancima ili o provedenim mjerama.</p> <p>8. Odluka konsolidirajućeg nadzornog tijela uzima u obzir relevantnost nadzorne aktivnosti koju planiraju ili usklađuju za ta tijela, a posebno mogući utjecaj na</p>			
---	--	--	--

<p>stabilnost financijskog sustava u dotičnim državama članicama iz članka 7. i obveze iz članka 51. stavka 2.</p> <p>9. Konsolidirajuće nadzorno tijelo, primjenjujući zahtjeve koji se odnose na povjerljivost iz poglavlja 1. odjeljka II. ove Direktive, te ovisno o slučaju, iz članaka 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ obavješćuje EBA-u o aktivnostima kolegija nadzornih tijela, uključujući i u izvanrednim situacijama, te priopćava EBA-i sve informacije koje su posebno važne za potrebe nadzorne konvergencije.</p> <p>U slučaju neslaganja između nadležnih tijela o funkcioniranju kolegija nadzornih tijela, svako relevantno nadležno tijelo može se obratiti EBA-i i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p> <p>EBA može također pomoći nadležnim tijelima u slučaju neslaganja o funkcioniranju kolegija nadzornih tijela prema ovom članku na vlastitu inicijativu u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.</p>			
<p>Članak 117.</p> <p>Obveze vezane uz suradnju</p> <p>1. Nadležna tijela međusobno blisko surađuju. Ona dostavljaju jedna drugima sve informacije koje su bitne ili relevantne za izvršavanje nadzornih zadaća drugih tijela, prema ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013. U tom smislu, nadležna tijela na zahtjev priopćavaju sve relevantne informacije, a na vlastitu inicijativu priopćavaju sve bitne informacije.</p> <p>Nadležna tijela surađuju s EBA-om za potrebe ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010.</p> <p>Nadležna tijela dostavljaju EBA-i sve informacije koje su joj potrebne za obavljanje njezinih dužnosti u okviru ove Direktive, Uredbe (EU) br. 575/2013 i Uredbe (EU) br. 1093/2010, u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p>			

Informacije iz prvog podstavka smatraju se bitnima ako bi mogle značajno utjecati na procjenu financijskog stanja institucije ili financijske institucije u drugoj državi članici.

Posebno, konsolidirajuća nadzorna tijela matičnih institucija iz EU-a i institucija koje su pod kontrolom matičnih financijskih holdinga iz EU-a ili matičnih mješovitih financijskih holdinga iz EU-a dostavljaju nadležnim tijelima u drugim državama članicama koja nadziru društva kćeri tih matičnih društava sve relevantne informacije. Pri utvrđivanju opsega relevantnih informacija uzima se u obzir važnost tih društava kćeri unutar financijskog sustava u tim državama članicama.

Bitne informacije iz prvog podstavka posebno uključuju sljedeće stavke:

- (a) utvrđivanje pravne strukture grupe, te upravljačke i organizacijske strukture grupe, uključujući sve regulirane subjekte, neregulirane subjekte, neregulirana društva kćeri i značajne podružnice koje pripadaju grupi, matična društava, u skladu s člankom 14. stavkom 3., člankom 74. stavkom 1. i člankom 109. stavkom 2., kao i nadležnih tijela reguliranih subjekata iz grupe;
- (b) postupke za prikupljanje informacija od institucija u grupi te provjeru tih informacija;
- (c) nepovoljna kretanja u institucijama ili u ostalim subjektima iz grupe, koja bi mogla ozbiljno utjecati na institucije; te
- (d) značajne kazne i iznimne mjere koje poduzimaju nadležna tijela u skladu s ovom Direktivom, uključujući određivanje posebnoga kapitalnog zahtjeva prema članku 104., te određivanje eventualnih ograničenja za primjenu naprednog pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva prema članku 312. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Nadležna tijela mogu se obratiti EBA-i u slučaju bilo koje od sljedećih situacija:

- (a) ako nadležna tijela nisu priopćila bitne informacije;
- (b) ako je zahtjev za suradnju, posebno za razmjenu relevantnih informacija, bio odbijen ili nije bio obrađen u razumnom roku.

Ne dovodeći u pitanje članak 258. UFEU-a, EBA može djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene prema članku 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

EBA može također na vlastitu inicijativu pomoći nadležnim tijelima u razvoju dosljednih praksi suradnje u skladu s drugim podstavkom članka 19. stavka 1. te Uredbe.

3. Nadležna tijela odgovorna za nadzor nad institucijama koje su pod kontrolom matične institucije iz EU stupaju u kontakt, kada je to moguće, s konsolidirajućim nadzornim tijelom, kada im je potrebna informacija koja se odnosi na provedbu pristupa i metodologija navedenih u ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013, koja je možda već dostupna konsolidirajućem nadzornom tijelu.

4. Relevantna nadležna tijela prije donošenja odluke međusobno se savjetuju s obzirom na sljedeća pitanja, ako je ta odluka značajna za nadzorne zadaće drugih nadležnih tijela:

- (a) promjene u dioničarskoj, organizacijskoj ili upravljačkoj strukturi kreditnih institucija u grupi, koje zahtijevaju odobrenje ili dopuštenje nadležnih tijela; i
- (b) značajne kazne ili iznimne mjere koje poduzimaju nadležna tijela, uključujući određivanje posebnih kapitalnih zahtjeva prema članku 104., te određivanje bilo kakvih ograničenja za primjenu naprednih pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva prema članku 312. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Za potrebe točke (b), uvijek se treba savjetovati s konsolidirajućim nadzornim tijelom.

Međutim, nadležno tijelo može odlučiti da se neće savjetovati s drugim nadležnim tijelima u hitnim slučajevima, ili ako bi takvo savjetovanje moglo ugroziti učinkovitost njegovih odluka. U takvim slučajevima, nadležno tijelo bez odgovora obavješćuje druga nadležna tijela nakon donošenja odluke.

<p>Članak 118.</p> <p>Provjera informacija koje se odnose na subjekte u drugim državama članicama</p> <p>Ako, pri primjeni ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela jedne države članice žele u posebnim slučajevima provjeriti informacije koje se odnose na instituciju, financijski holding, mješoviti financijski holding, financijsku instituciju, društvo za pomoćne usluge, mješoviti holding, društvo kćer iz članka 125. ili društvo kćer iz članka 119. stavka 3., a koji se nalaze u drugoj državi članici, ona traže od nadležnih tijela te druge države članice da provedu tu provjeru. Tijela koja prime takav zahtjev djeluju, u okviru svoje nadležnosti, ili tako da sama provedu provjeru ili da dozvole tijelima koja su podnijela zahtjev da provedu provjeru, ili da dozvole revizoru ili stručnjaku da provede provjeru. Nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev može, ako to želi, sudjelovati u provjeri ako samo ne obavlja tu provjeru.</p>			
<p>Odjeljak II.</p> <p>Financijski holdinzi, mješoviti financijski holdinzi i mješoviti holdinzi</p> <p>Članak 119.</p> <p>Uključivanje holdinga u nadzor na konsolidiranoj osnovi</p> <p>1. Države članice donose sve potrebne mjere, kada je to potrebno, za uključivanje financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga u nadzor na konsolidiranoj osnovi.</p> <p>2. Kada društvo kći koje je institucija nije uključeno u nadzor na konsolidiranoj osnovi prema jednom od slučajeva iz članka 19. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna tijela države članice u kojoj se nalazi to društvo kći mogu tražiti od matičnog društva informacije koje mogu olakšati njihov nadzor nad tim društvom kćeri.</p> <p>3. Države članice omogućavaju da njihova nadležna tijela koja su odgovorna za provođenje nadzora na konsolidiranoj osnovi mogu zatražiti od društava kćeri</p>			

<p>institucije, financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga, koja nisu uključena u nadzor na konsolidiranoj osnovi, informacije iz članka 122. U tom slučaju, primjenjuju se postupci za prosljeđivanje i provjeru informacija propisani u tom članku.</p>			
<p>Članak 120.</p> <p>Nadzor nad mješovitim financijskim holdinzima</p> <p>1. Ako se na mješoviti financijski holding primjenjuju istovjetne odredbe prema ovoj Direktivi i prema Direktivi 2002/87/EZ, posebno u smislu nadzora zasnovanog na procjeni rizika, konsolidirajuće nadzorno tijelo može, nakon savjetovanja s drugim nadležnim tijelima odgovornima za nadzor nad društvima kćerima, na taj mješoviti financijski holding primjenjivati samo Direktivu 2002/87/EZ.</p> <p>2. Ako se na mješoviti financijski holding primjenjuju istovjetne odredbe prema ovoj Direktivi i prema Direktivi 2009/138/EZ, posebno u smislu nadzora zasnovanog na procjeni rizika, konsolidirajuće nadzorno tijelo može, uz suglasnost nadzornog tijela grupe u sektoru osiguranja, na taj mješoviti financijski holding primjenjivati samo odredbe ove Direktive koje se odnose na najznačajniji financijski sektor, kao što je definirano u članku 3. stavku 2. Direktive 2002/87/EZ.</p> <p>3. Konsolidirajuće nadzorno tijelo izvješćuje EBA-u i EIOPA-u o odlukama donesenima u skladu sa stavicima 1. i 2.</p> <p>4. EBA, EIOPA i ESMA sastavljaju preko Zajedničkog odbora iz članka 54. Uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010, smjernice koje imaju za cilj konvergenciju nadzornih praksi, te, u roku od tri godine od donošenja tih smjernica, sastavljaju nacrt regulatornih tehničkih standarda s istim ciljem.</p>			

<p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010.</p>			
<p>Članak 121.</p> <p>Kvalifikacije direktora</p> <p>Države članice zahtijevaju od članova upravljačkog tijela financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga da imaju dovoljno dobar ugled i posjeduju dostatno znanje, vještine i iskustvo kako je navedeno u članku 91. stavku 1. za obavljanje svojih dužnosti, vodeći računa o specifičnoj ulozi financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga.</p>			
<p>Članak 122.</p> <p>Zahtjevi za informacije i inspekcije</p> <p>1. Do daljnjeg usklađivanja metoda konsolidacije, države članice propisuju da, ako je mješoviti holding matično društvo jedne ili više institucija, nadležna tijela odgovorna za izdavanje odobrenja za rad i nadzor nad tim institucijama zahtijevaju, pristupanjem mješovitom holdingu i njegovim društvima kćerima izravno ili preko društava kćeri koja su institucije, od njih da podnose sve informacije koje bi mogle biti relevantne za potrebe nadzora nad tim društvima kćerima.</p> <p>2. Države članice propisuju da njihova nadležna tijela mogu provoditi, sama ili pomoću vanjskih inspektora, izravnu provjeru, kako bi se provjerile informacije primljene od mješovitih holdinga i njihovih društava kćeri. Ako je mješoviti holding ili jedno od njegovih društava kćeri društvo za osiguranje, također je moguće provoditi postupak propisan člankom 125. Ako se mješoviti holding ili jedno od</p>			

<p>njegovih društava kćeri nalazi u državi članici, osim u onoj u kojoj se nalazi društvo kći koje je institucija, izravna provjera informacija provodi se u skladu s postupkom iz članka 118.</p>			
<p>Članak 123.</p> <p>Nadzor</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje dio četvrti Uredbe (EU) br. 575/2013, države članice propisuju da, ako je matično društvo jedne ili više institucija mješoviti holding, nadležna tijela odgovorna za nadzor nad tim institucijama provode opći nadzor nad transakcijama između institucije i mješovitog holdinga i njegovih društava kćeri.</p> <p>2. Nadležna tijela zahtijevaju od institucija da imaju adekvatne postupke upravljanja rizicima i mehanizme unutarnje kontrole, uključujući dobre postupke vezane uz izvještavanje i računovodstvo radi odgovarajućeg utvrđivanja, mjerenja, praćenja i kontrole transakcija s njihovim matičnim mješovitim holdingom i njegovim društvima kćerima. Nadležna tijela zahtijevaju da institucija izvješćuje o svim značajnim transakcijama s tim subjektima, osim one iz članka 394. Uredbe (EU) br. 575/2013. Ti postupci i značajne transakcije podliježu ispitivanju nadležnih tijela.</p>			
<p>Članak 124.</p> <p>Razmjena informacija</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da ne postoje zakonske prepreke koje bi društvima uključenima u opseg nadzora na konsolidiranoj osnovi, mješovitim holdinzima i njihovim društvima kćerima, ili društvima kćerima</p>			

<p>iz članka 119. stavka 3., sprečavala razmjenu informacija koje bi bile relevantne za potrebe nadzora, u skladu s člankom 110. i poglavljem 3.</p> <p>2. Ako se matično društvo i neko od njegovih društava kćeri koje je institucija, nalaze u različitim državama članicama, nadležna tijela svih država članica priopćuju jedna drugima sve relevantne informacije koje mogu omogućavati ili olakšavati provedbu nadzora na konsolidiranoj osnovi.</p> <p>Ako nadležna tijela država članica u kojima se nalazi matično društvo sama ne provode nadzor na konsolidiranoj osnovi, u skladu s člankom 111., nadležna tijela odgovorna za provođenje takvog nadzora mogu ih pozvati da zatraže od matičnog društva sve informacije koje bi bile relevantne za potrebe nadzora na konsolidiranoj osnovi, te da ih proslijede tim tijelima.</p> <p>3. Države članice odobravaju razmjenu informacija iz stavka 2. među svojim nadležnim tijelima, uz pretpostavku da, u slučaju finansijskih holdinga, mješovitih finansijskih holdinga, finansijskih institucija ili društava za pomoćne usluge, prikupljanje ili posjedovanje informacija ne podrazumijeva da se od nadležnih tijela zahtijeva da imaju nadzornu ulogu u odnosu na te institucije ili na društva koja posluju samostalno.</p> <p>Isto tako, države članice odobravaju svojim nadležnim tijelima razmjenu informacija, navedenih u članku 122., pod pretpostavkom da prikupljanje ili posjedovanje informacija ne podrazumijeva da nadležna tijela imaju nadzornu ulogu u odnosu na mješoviti holding i ona njegova društva kćeri koja nisu kreditne institucije, ili na društva kćeri iz članka 119. stavka 3.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 125.</p> <p>Suradnja</p> <p>1. Ako institucija, financijski holding, mješoviti financijski holding ili mješoviti holding kontrolira jedno ili više društava kćeri koja su društva za osiguranje ili druga društva koja pružaju investicijske usluge, te koja podliježu izdavanju odobrenja za rad, nadležna tijela i tijela kojima je povjerena javna zadaća nadzora nad društvima za osiguranje ili tih drugih društava koja pružaju investicijske usluge, blisko surađuju. Ne dovodeći u pitanje njihove odnosne odgovornosti, ta tijela dostavljaju jedna drugima informacije za koje je vjerojatno da će pojednostaviti njihovu zadaću i omogućiti nadzor nad djelatnosti i cjelokupnim financijskim položajem društava nad kojima obavljaju nadzor.</p> <p>2. Za informacije koje su primljene u okviru nadzora na konsolidiranoj osnovi, a posebno za svaku razmjenu informacija među nadležnim tijelima koja je predviđena ovom Direktivom, vrijedi obveza čuvanja poslovne tajne koja je barem istovjetna onoj iz članka 53. stavka 1. ove Direktive za kreditne institucije ili iz Direktive 2004/39/EZ za investicijska društva.</p> <p>3. Nadležna tijela odgovorna za nadzor na konsolidiranoj osnovi sastavljaju popise financijskih holdinga ili mješovitih financijskih holdinga iz članka 11. Uredbe (EU) br. 575/2013. Ti se popisi priopćavaju nadležnim tijelima drugih država članica, EBA-i i Komisiji.</p>			
<p>Članak 126.</p> <p>Kazne</p> <p>U skladu s poglavljem 1. odjeljkom IV. ove glave, države članice osiguravaju mogućnost da se financijskim holdinzima, mješovitim financijskim holdinzima i mješovitim holdinzima, ili njihovim stvarnim rukovoditeljima, koji krše zakone i</p>			

<p>druge propise za prijenos ovog poglavlja, odrede administrativne kazne ili druge administrativne mjere za uklanjanje utvrđenih povreda ili uzroka takvih povreda.</p>			
<p>Članak 127.</p> <p>Procjena istovjetnosti nadzora na konsolidiranoj osnovi trećih zemalja</p> <p>1. Ako institucija čije je matično društvo institucija, financijski holding ili mješoviti financijski holding čije je mjesto uprave u trećoj zemlji ne podliježe nadzoru na konsolidiranoj osnovi prema članku 111., nadležna tijela procjenjuju podliježe li institucija nadzoru na konsolidiranoj osnovi nadzornog tijela iz treće zemlje, koji je istovjetan onome koji je uređen načelima iz ove Direktive i zahtjevima iz dijela prvog, glave II. poglavlja 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.</p> <p>Procjenu obavlja nadležno tijelo koje bi bilo odgovorno za nadzor na konsolidiranoj osnovi kada bi se primjenjivao stavak 3., na zahtjev matičnog društva ili bilo kojeg reguliranog subjekta koji je dobio odobrenje za rad u Uniji, ili na vlastitu inicijativu. To nadležno tijelo savjetuje se s drugim uključenim nadležnim tijelima.</p> <p>2. Komisija može zatražiti od Europskog odbora za bankarstvo da donese opću smjernicu o tome je li vjerojatno da će se sustavom nadzora na konsolidiranoj osnovi nadzornih tijela u trećim zemljama ostvariti ciljevi nadzora na konsolidiranoj osnovi, kao što je definirano u ovom poglavlju, s obzirom na institucije čije matično društvo ima mjesto uprave u trećoj zemlji. Europski odbor za bankarstvo provodi provjeru takve eventualne smjernice i uzima u obzir sve promjene u sustavu nadzora na konsolidiranoj osnovi koji primjenjuju takva nadležna tijela. EBA pomaže Komisiji i Europskom odboru za bankarstvo u obavljanju tih zadaća, kao i u procjeni potrebe ažuriranja te smjernice.</p>			

<p>Nadležno tijelo koje obavlja procjenu iz prvog podstavka stavka 1. uzima u obzir svaku takvu smjernicu. U tu svrhu, nadležno se tijelo savjetuje s EBA-om prije donošenja odluke.</p> <p>3. Ako takav istovjetni nadzor ne postoji, države članice primjenjuju na instituciju ovu Direktivu i Uredbu (EU) br. 575/2013 mutatis mutandis ili dozvoljavaju svojim nadležnim tijelima da primjenjuju druge odgovarajuće nadzorne tehnike kojima se postižu ciljevi nadzora nad institucijama na konsolidiranoj osnovi.</p> <p>Nakon savjetovanja s drugim uključenim nadležnim tijelima, s tim nadzornim tehnikama mora se složiti nadležno tijelo koje bi bilo odgovorno za nadzor na konsolidiranoj osnovi.</p> <p>Nadležna tijela mogu posebno zahtijevati osnivanje financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji ima mjesto uprave u Uniji te primjenjivati odredbe o nadzoru na konsolidiranoj osnovi na konsolidirani položaj tog financijskog holdinga ili na konsolidirani položaj institucija tog mješovitog financijskog holdinga.</p> <p>Nadzorne tehnike utvrđuju se na način kojim se postižu ciljevi nadzora na konsolidiranoj osnovi, kao što je definirano u ovom poglavlju, te se one priopćuju drugim uključenim nadležnim tijelima, EBA-i i Komisiji.</p>			
<p>POGLAVLJE 4.</p> <p>Zaštitni slojevi kapitala</p> <p>Odjeljak I.</p> <p>Zaštitni slojevi</p> <p>Članak 128.</p> <p>Definicije pojmova</p>			

Za potrebe ovog poglavlja, primjenjuju se sljedeće definicije pojmova:

- (1) „zaštitni sloj za očuvanje kapitala” znači regulatorni kapital koji institucija mora održavati u skladu s člankom 129.;
- (2) „protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju” znači regulatorni kapital koji institucija mora održavati u skladu s člankom 130.;
- (3) „zaštitni sloj za GSV instituciju” znači regulatorni kapital koji se treba održavati u skladu s člankom 131. stavkom 4.;
- (4) „zaštitni sloj za OSV instituciju” znači regulatorni kapital čije se održavanje može zahtijevati u skladu s člankom 131. stavkom 5.;
- (5) „zaštitni sloj za sistemski rizik” znači regulatorni kapital koji se zahtijeva ili se može zahtijevati da institucije drže u skladu s člankom 133.;
- (6) „zahtjev za kombinirani zaštitni sloj” znači redovni osnovni kapital koji je potreban za ispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj za očuvanje kapitala, uvećan za zaštitne slojeve ovisno o tome što je primjenjivo:
 - (a) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju;
 - (b) zaštitni sloj za GSV instituciju;
 - (c) zaštitni sloj za OSV instituciju;
 - (d) zaštitni sloj za sistemski rizik;
- (7) „stopa protucikličkog zaštitnog sloja” znači stopa koju institucije moraju primjenjivati da bi izračunale protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za svoju instituciju, a određuje se u skladu s člankom 136., člankom 137. ili ju određuje relevantno tijelo iz treće zemlje, ovisno o slučaju;
- (8) „domaća institucija” znači institucija koja je u državi članici za koju je određeno imenovano tijelo odgovorno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja dobila odobrenje za rad;
- (9) „smjernica za zaštitni sloj” znači referentna stopa zaštitnog sloja kapitala izračunatu u skladu s člankom 135. stavkom 1.

Ovo se poglavlje ne primjenjuje na investicijska društva koja nemaju odobrenje za pružanje investicijskih usluga navedena u točkama 3. i 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ.

Članak 129.

Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala

1. Države članice zahtijevaju od institucija da, osim redovnoga osnovnoga kapitala koji se održava radi ispunjavanja kapitalnog zahtjeva određenog člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, održavaju zaštitni sloj za očuvanje kapitala u obliku redovnoga osnovnoga kapitala u iznosu od 2,5 % njihovog ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe na pojedinačnoj i na konsolidiranoj osnovi, kao što se primjenjuje u skladu s dijelom prvim, glave II. te Uredbe.

2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva iz zahtjeva iz tog stavka ako to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice.

Odluka o primjeni takvog izuzeća treba biti u potpunosti obrazložena i sadržavati objašnjenje o tome zašto to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koja se izuzimaju.

Države članice koje odluče primijeniti takvo izuzeće o tome obavješćuju Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna tijela država članica kojih se to tiče.

3. Za potrebe stavka 2., država članica imenuje tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo.

4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih ili srednjih društava u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzetnika, malih i srednjih poduzetnika [\(31\)](#).

5. Institucije se ne smiju koristiti redovnim osnovnim kapitalom koji se održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovog članka za ispunjavanje bilo kojih od zahtjeva određenih člankom 104.

<p>6. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev iz stavka 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3.</p>			
<p>Članak 130.</p> <p>Zahtjev za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju</p> <p>1. Države članice zahtijevaju od institucija da održavaju protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju koji je istovjetan njihovom ukupnom iznosu izloženosti, izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, pomnoženom s ponderiranim prosjekom stopa protucikličkog zaštitnog sloja izračunatim u skladu s člankom 140. ove Direktive na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, kako se primjenjuje u skladu s dijelom prvim, glavom II. te Uredbe.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva iz zahtjeva iz tog stavka ako se tim izuzećem ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice.</p> <p>Odluka o primjeni takvog izuzeća treba biti u potpunosti obrazložena i sadržavati objašnjenje o tome zašto to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koje se izuzimaju.</p> <p>Države članice koje odluče primijeniti takvo izuzeće o tome obavješćuju Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna tijela država članica kojih se to tiče.</p>			

<p>3. Za potrebe stavka 2., država članica imenuje tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo.</p> <p>4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih i srednjih društava u skladu s Preporukom 2003/361/EZ.</p> <p>5. Institucije ispunjavaju zahtjev određen stavkom 1. redovnim osnovnim kapitalom, koji se nastavlja na redovni osnovni kapital koji se drži radi ispunjavanja kapitalnog zahtjeva određenog člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, na zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala prema članku 129. ove Direktive i bilo koji zahtjev određen člankom 104. ove Direktive.</p> <p>6. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev iz stavka 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3.</p>			
<p>Članak 131.</p> <p>Globalne i ostale sistemski važne institucije</p> <p>1. Države članice imenuju tijelo odgovorno za utvrđivanje, na konsolidiranoj osnovi, globalnih sistemski važnih institucija (GSV institucije) i na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi, ovisno o slučaju, ostalih sistemski važnih institucija (OSV institucije) kojima je izdano odobrenje za rad u njihovim državama. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo. Države članice mogu imenovati više od jednog tijela. GSV institucije su matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija. GSV institucije nisu institucije koje su društva kćeri matične institucije iz EU-a, matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a. OSV institucije mogu biti ili matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija.</p> <p>2. Metodologija za utvrđivanje GSV institucija temelji se na sljedećim kategorijama:</p> <p>(a) veličina grupe;</p>	<p>Članak 39.</p> <p>U članku 137. stavak 4. mijenja se i glasi:</p> <p>„(4) Hrvatska narodna banka odredit će stopu zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju u visini od 0% do 2% ukupnog iznosa izloženosti riziku, na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj ili pojedinačnoj osnovi, uzimajući u obzir uvjete za utvrđivanje OSV kreditne institucije. Taj zaštitni</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 135., 136., 137., 138., 139.</p>

<p>(b) povezanost grupe s financijskim sustavom;</p> <p>(c) zamjenjivost usluga ili financijske infrastrukture koju osigurava grupa;</p> <p>(d) složenost grupe;</p> <p>(e) prekogranična aktivnost grupe, uključujući prekograničnu aktivnost između država članica i između određene države članice i treće zemlje.</p> <p>Svakoj kategoriji dodjeljuje se jednak ponder i svaka od njih sastoji se od mjerljivih pokazatelja.</p> <p>Tom se metodologijom osigurava ukupna ocjena za svaki ocijenjeni subjekt iz stavka 1., čime se omogućava utvrđivanje GSV institucija i njihovo svrstavanje u potkategorije kako je opisano u stavku 9.</p> <p>3. OSV institucije utvrđuju se u skladu sa stavkom 1. Sistemska važnost ocjenjuje se na temelju barem jednog od sljedećih kriterija:</p> <p>(a) veličina;</p> <p>(b) značaj za gospodarstvo Unije ili relevantne države članice;</p> <p>(c) značaj prekogranične aktivnosti;</p> <p>(d) povezanost institucije ili grupe s financijskim sustavom.</p> <p>EBA, nakon savjetovanja s ESRB-om, do 1. siječnja 2015. objavljuje smjernice o kriterijima za određivanje uvjeta za primjenu ovog stavka vezano uz ocjenu OSV institucija. Te smjernice uzimaju u obzir međunarodne okvire za domaće sistemske važne institucije te posebnosti Unije i država.</p> <p>4. Svaka GSV institucija održava, na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj za GSV instituciju koji odgovara potkategoriji u koju je GSV institucija svrstana. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnoga osnovnoga kapitala i nastavlja se na njega.</p> <p>5. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo može zahtijevati od svih OSV institucija, na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi ili pojedinačnoj osnovi, ovisno o slučaju, da održavaju zaštitni sloj za OSV instituciju u visini od 2 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU)</p>	<p>sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala. U slučaju iz članka 11.a ovog Zakona, Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati makrobonitetne zadatke. U tom slučaju Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije.“.</p>		
--	--	--	--

br. 575/2013, vodeći računa o kriterijima za utvrđivanje OSV institucija. Taj zaštitni sloj sastoji se i nastavlja se na redovni osnovni kapital.

6. Kada zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za OSV instituciju, nadležno tijelo ili imenovano tijelo poštuje sljedeće:

- (a) zaštitni sloj za OSV instituciju ne smije dovesti do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Unije kao cjeline stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta;
- (b) nadležno tijelo ili imenovano tijelo najmanje jednom godišnje provjerava zaštitni sloj za OSV instituciju.

7. Prije prvog ili prije ponovnog određivanja zaštitnog sloja za OSV instituciju, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna i imenovana tijela država članica kojih se to tiče mjesec dana prije objave odluke iz stavka 5. U toj se obavijesti detaljno navodi:

- (a) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za OSV instituciju vjerojatno biti učinkovit i razmjeran za ublažavanje rizika;
- (b) ocjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za OSV instituciju na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici;
- (c) stopu zaštitnog sloja za OSV instituciju koju država članica želi odrediti.

8. Ne dovodeći u pitanje članak 133. i stavak 5. ovog članka, kada je OSV institucija društvo kći GSV institucije ili OSV institucije koja ja matična institucija iz EU-a i na koju se odnosi primjena kapitalnih zahtjeva za zaštitni sloj za OSV instituciju na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj koji se primjenjuje na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj razini za OSV instituciju ne smije biti veći od sljedećih vrijednosti:

- (a) 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013; i
- (b) stope zaštitnog sloja za GSV instituciju ili stope zaštitnog sloja za OSV instituciju koja se primjenjuje na grupu na konsolidiranoj razini.

9. Treba postojati barem pet potkategorija GSV institucija. Najniža granica i granice između svake pojedine potkategorije utvrđuju se na temelju ocjena dobivenih metodologijom za utvrđivanje GSV institucija. Granične ocjene između susjednih potkategorija trebaju biti jasno definirane i poštovati načelo stalnog linearnog povećanja sistemskog značaja, između svake potkategorije, što dovodi do linearnog povećanja zahtjeva za dodatnim redovnim osnovnim kapitalom, uz iznimku najviše potkategorije. Za potrebe ovog stavka, sistemski značaj jest očekivani učinak poteškoća u poslovanju GSV institucije na globalno financijsko tržište. Najnižoj potkategoriji dodjeljuje se zaštitni sloj za GSV instituciju u visini od 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, a zaštitni sloj koji se dodjeljuje svakoj potkategoriji uvećava se za 0,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 do četvrte potkategorije i uključujući tu potkategoriju. Na najvišu potkategoriju zaštitnog sloja za GSV instituciju primjenjuje se zaštitni sloj od 3,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

10. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 9., nadležno tijelo ili imenovano tijelo može, u provođenju dobrog prosuđivanja nadzornog tijela:

- (a) prerasporediti GSV instituciju iz niže potkategorije u višu potkategoriju;
- (b) rasporediti subjekt iz stavka 1. čija je ukupna ocjena niža od granične ocjene najniže potkategorije u tu potkategoriju ili u višu potkategoriju, te ga na taj način odrediti kao GSV instituciju.

11. Kada nadležno tijelo ili imenovano tijelo donese odluku u skladu sa stavkom 10. točkom (b), ono o tome obavješćuje EBA-u te navodi razloge na kojoj se ona temelji.

12. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo dostavlja Komisiji, ESRB-u i EBA-i nazive GSV institucija i OSV institucija i navodi potkategorije u koje su svrstane GSV institucije te javno objavljuju njihove nazive. Nadležna tijela ili imenovana tijela javno objavljuju potkategorije u koje su svrstane GSV institucije.

Nadležno tijelo ili imenovano tijelo jednom godišnje provjerava utvrđivanje GSV i OSV institucija i svrstavanje GSV institucija u potkategorije i o rezultatu obavješćuje dotičnu sistemski važnu instituciju, Komisiju, ESRB, i EBA-u te objavljuje ažurirani popis utvrđenih sistemski važnih institucija i potkategorija u koje su svrstane sve utvrđene GSV institucije.

13. Sistemski važne institucije ne smiju upotrebljavati redovni osnovni kapital koji se drži za ispunjavanje zahtjeva iz stavaka 4. i 5. za ispunjavanje bilo kojih od zahtjeva određenih člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 i člancima 129. i 130. ove Direktive i bilo kojih od zahtjeva određenih člancima 102. i 104. ove Direktive.

14. Kada grupa, na konsolidiranoj osnovi, podliježe sljedećem, u svakom se slučaju primjenjuje viši zaštitni sloj:

- (a) zaštitni sloj za GSV instituciju i zaštitni sloj za OSV instituciju;
- (b) zaštitni sloj za GSV instituciju, zaštitni sloj za OSV instituciju i zaštitni sloj za sistemski rizik u skladu s člankom 133.

Kada institucija podliježe, na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi, zahtjevu za zaštitni sloj za OSV instituciju i zahtjevu za zaštitni sloj za sistemski rizik u skladu s člankom 133., primjenjuje se onaj koji je viši.

15. Neovisno o stavku 14., kada se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u državi članici koja određuje taj zaštitni sloj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika te države članice, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan te države članice, taj zaštitni sloj za sistemski rizik dodaje se zaštitnom sloju za OSV instituciju ili zaštitnom sloju za GSV instituciju koji se primjenjuje u skladu s ovim člankom.

16. Kada se primjenjuje stavak 14. i kada je institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija, na pojedinačnoj osnovi, podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja sljedećih iznosa: zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog

<p>zaštitnog sloja kapitala i većeg od iznosa zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na nju.</p> <p>17. Kada se primjenjuje stavak 15. i kada je institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija, na pojedinačnoj osnovi, podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i zbroja zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na nju.</p> <p>18. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju, za potrebe ovog članka, metodologije u skladu s kojima nadležno tijelo ili imenovano tijelo utvrđuje matičnu instituciju iz EU-a ili matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a kao GSV instituciju i utvrđivanja metodologije za definiranje potkategorija i svrstavanja GSV institucija u potkategorije na temelju njihovog sistemskog značaja, uzimajući u obzir sve međunarodno dogovorene standarde.</p> <p>EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 30. lipnja 2014.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog i drugog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p>			
<p>Članak 132.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću do 31. prosinca 2015. izvješće na temelju međunarodnih kretanja i mišljenja EBA-e o mogućnosti proširenja okvira za GSV institucije na dodatne vrste sistemski važnih institucija u Uniji, prema potrebi uz prijedlog zakonodavnog akta.</p> <p>2. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću, nakon savjetovanja s ESRB-om i EBA-om, izvješće o potrebi izmjene odredbi koje se odnose na GSV institucije</p>			

<p>iz članka 131., prema potrebi uz prijedlog zakonodavnog akta. Svaki takav prijedlog uzima u obzir međunarodne regulatorne promjene i u njemu se provjerava, prema potrebi, postupak raspoređivanja za instituciju specifičnih zaštitnih slojeva za OSV instituciju unutar grupe, uzimajući u obzir sve moguće neprimjerene utjecaje na provedbu strukturne podjele u državama članicama.</p>			
<p>Članak 133.</p> <p>Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik</p> <p>1. Svaka država članica može uvesti zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnoga osnovnoga kapitala za financijski sektor ili jednu ili više podskupina tog sektora, s ciljem sprečavanja i ublažavanja dugoročnih necikličkih sistemskih ili makrobonitetnih rizika koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013, i to u smislu rizika poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i gospodarstvo u određenoj državi članici.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1., država članica imenuje tijelo odgovorno za određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik i utvrđivanje skupina institucija na koje se on primjenjuje. To tijelo je nadležno tijelo ili imenovano tijelo.</p> <p>3. Za potrebe stavka 1., od institucija se može zahtijevati da održavaju, uz redovni osnovni kapital koji održavaju za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva određenih člankom 92. Uredbe (EU) 575/2013, zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnoga osnovnoga kapitala od najmanje 1 % na temelju izloženosti na koje se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje u skladu sa stavkom 8. ovog članka, na pojedinačnoj, konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, ovisno o slučaju u skladu s dijelom prvim, glavom II. te Uredbe. Relevantno nadležno ili imenovano tijelo može zahtijevati od institucija da održavaju zaštitni sloj za sistemski rizik na pojedinačnoj i na konsolidiranoj razini.</p> <p>4. Institucije se ne smiju koristiti redovnim osnovnim kapitalom koji se održava za ispunjavanje zahtjeva iz stavka 3. za ispunjavanje bilo kojih od zahtjeva određenih</p>	<p>Članak 38.</p> <p>U članku 129. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za određivanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za kreditne institucije prema članku 133. stavku 2. Direktive 2013/36/EU i priznavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik za kreditne institucije prema članku 134. stavku 1. Direktive 2013/36/EU. U slučaju iz članka 11.a ovog Zakona, Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom bankom izvršavati makrobonitetne</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 97., 129., 130., 131., 132., 133., 139., 382.</p>

člankom 92. Uredbe (EU) 575/2013 i člancima 129. i 130. ove Direktive i bilo kojih od zahtjeva određenih člancima 102. i 104. ove Direktive. Kada grupa koja je utvrđena kao sistemski važna institucija koja podliježe zaštitnom sloju za GSV instituciju ili zaštitnom sloju za OSV instituciju na konsolidiranoj osnovi u skladu s člankom 131. također podliježe zaštitnom sloju za sistemski rizik na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovim člankom, primjenjuje se onaj zaštitni sloj koji je viši. Kada institucija, na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi, podliježe zaštitnom sloju za OSV instituciju u skladu s člankom 131. i zaštitnom sloju za sistemski rizik u skladu s ovim člankom, primjenjuje se onaj koji je viši.

5. Neovisno o stavku 4., kada se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u državi članici koja propisuje taj zaštitni sloj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika te države članice, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan te države članice, taj zaštitni sloj za sistemski rizik dodaje se zaštitnom sloju za OSV instituciju ili zaštitnom sloju za GSV instituciju koji se primjenjuje u skladu s člankom 131.

6. Kada se primjenjuje stavak 4. i institucija je dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija podliježe, na pojedinačnoj osnovi, zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i većeg od zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik koji se na nju primjenjuje na pojedinačnoj osnovi.

7. Kada se primjenjuje stavak 5. i institucija je dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne smije tumačiti kao da ta institucija podliježe, na pojedinačnoj osnovi, zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i zbroja zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik, koji se na nju primjenjuje na pojedinačnoj osnovi.

8. Zaštitni sloj za sistemski rizik može se primijeniti na izloženosti u državi članici koja propisuje taj zaštitni sloj i može se također primijeniti na izloženosti u trećim

zadatke. U tom slučaju Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.“.

zemljama. Zaštitni sloj za sistemski rizik može se također primijeniti na izloženosti u ostalim državama članicama u skladu sa stavcima 15. i 18.

9. Zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje se na sve institucije ili na jednu ili više podskupina tih institucija za koje su tijela dotične države članice nadležna u skladu s ovom Direktivom i utvrđuje se postupnim ili ubrzanim stupnjevima prilagodbe od 0,5 postotnih bodova. Moguće je uvesti različite zahtjeve za različite podskupine sektora.

10. Kada se zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik, nadležno tijelo ili imenovano tijelo vodi računa o sljedećem:

- (a) zaštitni sloj za sistemski rizik ne smije dovesti do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Unije kao cjeline, stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta;
- (b) nadležno tijelo ili imenovano tijelo provjerava zaštitni sloj za sistemski rizik najmanje svake druge godine.

11. Prije prvog određivanja ili prije ponovnog određivanja stope zaštitnog sloja za sistemski rizik od do 3 %, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna i imenovana tijela država članica kojih se to tiče mjesec dana prije objavljivanja odluke iz stavka 16. Ako se zaštitni sloj primjenjuje na izloženosti u trećim zemljama, nadležno tijelo ili imenovano tijelo također obavješćuje nadzorna tijela tih trećih zemalja. U toj se obavijesti detaljno navodi:

- (a) sistemski ili makrobonitetni rizik u državi članici;
- (b) razlozi zbog kojih veličina sistemskih ili makrobonitetnih rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava na nacionalnoj razini, te opravdava stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik;
- (c) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za sistemski rizik vjerojatno biti učinkovit i razmjeran za ublažavanje rizika;
- (d) ocjena vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za sistemski rizik na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici;
- (e) obrazloženje razloga zbog kojih ni jedna od postojećih mjera iz ove Direktive ili Uredbe (EU) br. 575/2013, isključujući članke 458. i 459. te Uredbe, same ili

<p>zajedno, neće biti dovoljne za rješavanje pitanja utvrđenih makrobonitetnih ili sistemskih rizika, uzimajući u obzir relativnu učinkovitost tih mjera;</p> <p>(f) stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koju država članica želi uvesti.</p> <p>12. Prije prvog određivanja ili prije ponovnog određivanja stope zaštitnog sloja za sistemski rizik u iznosu većem od 3 %, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i nadležna i imenovana tijela država članica kojih se to tiče. Ako se zaštitni sloj primjenjuje na izloženosti u trećim zemljama, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje i nadzorna tijela tih trećih zemalja. U toj se obavijesti detaljno navodi:</p> <p>(a) sistemski ili makrobonitetni rizik u državi članici;</p> <p>(b) razlozi zbog kojih veličina sistemskih ili makrobonitetnih rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava na nacionalnoj razini te opravdava stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik;</p> <p>(c) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za sistemski rizik vjerojatno biti učinkovit i razmjernan za ublažavanje rizika;</p> <p>(d) ocjena vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za sistemski rizik na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici;</p> <p>(e) obrazloženje razloga zbog kojih ni jedna od postojećih mjera iz ove Direktive ili Uredbe (EU) br. 575/2013, isključujući članke 458. i 459. te Uredbe, same ili zajedno, neće biti dovoljne za rješavanje pitanja utvrđenih makrobonitetnih ili sistemskih rizika, uzimajući u obzir relativnu učinkovitost tih mjera;</p> <p>(f) stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koju država članica želi uvesti.</p> <p>13. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo može od 1. siječnja 2015. odrediti ili ponovno odrediti stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koja se primjenjuje na izloženosti u toj državi članici i koju može također primijeniti na izloženosti u trećim zemljama u visini do 5 % i može se koristiti postupcima utvrđenima u stavku 11. Pri određivanju ili ponovnom određivanju zaštitnog sloja za sistemski rizik u visini od iznad 5 %, slijede postupci navedeni u stavku 12.</p> <p>14. Kada se stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik utvrđuje u visini između 3 % i 5 % u skladu sa stavkom 13., nadležno tijelo ili imenovano tijelo države članice koja</p>			
---	--	--	--

određuje taj zaštitni sloj uvijek o tome obavješćuje Komisiju i čeka mišljenje Komisije prije donošenja predmetnih mjera.

Kada je mišljenje Komisije negativno, nadležno tijelo ili imenovano tijelo države članice koja određuje taj zaštitni sloj poštuje to mišljenje ili navodi razloge za nepoštivanje tog mišljenja.

Kada je jedna podskupina financijskog sektora društvo kći čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje tijela te države članice, Komisiju i ESRB. U roku od mjesec dana od obavijesti, Komisija i ESRB izdaju preporuku o mjerama poduzetima u skladu s ovim stavkom. Kada se tijela ne slažu kao i u slučaju negativne preporuke Komisije i ESRB-a, nadležno tijelo ili imenovano tijelo mogu se obratiti EBA-i i tražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Odluka o određivanju zaštitnog sloja za te izloženosti obustavlja se dok EBA ne donese odluku.

15. U roku od mjesec dana od obavijesti iz stavka 12., ESRB dostavlja Komisiji mišljenje o primjerenosti zaštitnog sloja za sistemski rizik. EBA može također dostaviti Komisiji svoje mišljenje o zaštitnom sloju u skladu s člankom 34. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

U roku od dva mjeseca od obavijesti, Komisija, uzimajući u obzir ocjenu ESRB-a i EBA-e, ovisno o slučaju, te ako se uvjeri da zaštitni sloj za sistemski rizik ne dovodi do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili njegove dijelove ili na financijski sustav Unije kao cjeline, stvarajući zapreku ispravnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, donosi provedbeni akti kojim ovlašćuje nadležno tijelo ili imenovano tijelo za donošenje predložene mjere.

16. Svako nadležno tijelo ili imenovano tijelo najavljuje određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik objavom na odgovarajućoj internetskoj stranici. Ta najava sadrži barem sljedeće informacije:

- (a) stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik;
- (b) institucije na koje se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje;
- (c) obrazloženje za zaštitni sloj za sistemski rizik;

<p>(d) datum od kojega institucije moraju primijeniti određivanje ili ponovno određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik; i</p> <p>(e) nazive zemalja kada se izloženosti u tim zemljama priznaju u zaštitnom sloju za sistemski rizik.</p> <p>Ako bi objavljivanje iz točke (c) moglo ugroziti stabilnost financijskog sustava, informacije iz točke (c) ne uključuju se u najavi.</p> <p>17. Institucija koja u potpunosti ne ispuni zahtjev iz stavka 1. ovog članka podliježe ograničenjima raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3.</p> <p>Kada primjena tih ograničenja raspodjele dovede do nezadovoljavajućeg poboljšanja u redovnom osnovnom kapitalu institucije u svjetlu relevantnog sistemskog rizika, nadležna tijela mogu poduzeti dodatne mjere u skladu s člankom 64.</p> <p>18. Nakon obavijesti u skladu sa stavkom 11., države članice mogu primijeniti zaštitni sloj na sve izloženosti. Kada nadležno tijelo ili imenovano tijelo odluči da zaštitni sloj iznosi do 3 % na temelju izloženosti u drugim državama članicama, zaštitni sloj za sve izloženosti u Uniji određuje se u istom iznosu.</p>			
<p>Članak 134.</p> <p>Priznavanje stope zaštitnog sloja za sistemski rizik</p> <p>1. Ostale države članice mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koja je određena u skladu s člankom 133. i mogu primjenjivati tu stopu zaštitnog sloja kapitala na domaće institucije za izloženosti u državi članici koja određuje tu stopu zaštitnog sloja kapitala.</p> <p>2. Države članice koje priznaju stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik za domaće institucije o tome obavješćuju Komisiju ESRB, EBA-u i državu članicu koja određuje tu stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik.</p>			

<p>3. Pri odlučivanju o priznavanju stope zaštitnog sloja za sistemski rizik, država članica uzima u obzir informacije koje joj je dostavila država članica koja određuje tu stopu zaštitnog sloja u skladu s člankom 133. stavcima 11., 12. ili 13.</p> <p>4. Država članica koja određuje stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik u skladu s člankom 133. može tražiti od ESRB-a izdavanje preporuke u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010 jednoj ili više država članica koje mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik.</p>			
<p>Odjeljak II.</p> <p>Određivanje i izračunavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala</p> <p>Članak 135.</p> <p>Smjernice ESRB-a za određivanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja</p> <p>1. ESRB može dati smjernice, putem preporuka, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010, tijelima koja su imenovale države članice prema članku 136. stavku 1. za određivanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja, uključujući sljedeće:</p> <p>(a) načela za usmjeravanje imenovanih tijela pri donošenju procjene u vezi s odgovarajućom stopom protucikličkog zaštitnog sloja, za osiguravanje da tijela odrede dobar pristup za relevantne makroekonomske cikluse i za promicanje dobrog i dosljednog odlučivanja diljem država članica;</p> <p>(b) opću smjernicu za:</p> <p>i. mjerenje i izračun odstupanja omjera kredita i bruto domaćeg proizvoda (BDP) od dugoročnih trendova;</p> <p>ii. izračun smjernica za zaštitni sloj, koje se zahtijevaju prema članku 136. stavku 2.;</p> <p>(c) smjernicu za varijable koje upućuju na kumuliranje sistemskog rizika povezanog s razdobljima prekomjernoga kreditnog rasta u financijskom sustavu, posebno na relevantni omjer kredita i BDP-a i njegovog odstupanja od dugoročnog trenda, te</p>			

<p>za ostale relevantne čimbenike, uključujući tretman ekonomskih kretanja unutar pojedinačnih sektora gospodarstva koji mogu utjecati na odluke imenovanih tijela o odgovarajućoj stopi protucikličkog zaštitnog sloja prema članku 136.;</p> <p>(d) smjernica za varijable, uključujući kvalitativne kriterije koje upućuju na to da je zaštitni sloj potrebno održavati, smanjiti ili u potpunosti ukinuti.</p> <p>2. Kada izdaje preporuku u skladu sa stavkom 1., ESRB uzima u obzir razlike između država članica, a posebno specifične karakteristike država članica s malim i otvorenim gospodarstvima.</p> <p>3. Kada je izdao preporuku u skladu sa stavkom 1., ESRB je redovito provjerava i, prema potrebi, ažurira u svjetlu iskustva u određivanju zaštitnog sloja u skladu s ovom Direktivom ili kretanjima u međunarodno dogovorenim praksama.</p>			
<p>Članak 136.</p> <p>Određivanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja</p> <p>1. Svaka država članica imenuje tijelo javne vlasti („imenovano tijelo”) koje je odgovorno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za tu državu članicu.</p> <p>2. Svako imenovano tijelo za svako tromjesečje izračunava smjernicu za zaštitni sloj, kao referenciju kojom se vodi pri donošenju procjene o određivanju stope protucikličkog zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 3. Smjernica za zaštitni sloj odražava, na smislen način, kreditni ciklus i rizike koji proizlaze iz prekomjernoga kreditnog rasta u državi članici te uzima u obzir specifične karakteristike nacionalnoga gospodarstva. Smjernica za zaštitni sloj temelji se na odstupanju omjera kredita i BDP-a od njegovog dugoročnog trenda, uzimajući u obzir, između ostalog:</p> <p>(a) pokazatelj rasta razine kredita unutar te države i, posebno, pokazatelj promjena u omjeru kredita odobrenih u toj državi članici i BDP-a;</p> <p>(b) sve važeće smjernice koje donosi ESRB u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkom (b).</p>	<p>Članak 37.</p> <p>U članku 119. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Hrvatska narodna banke je imenovano tijelo za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za područje Republike Hrvatske odnosno imenovano tijelo za potrebe članka 136. stavka 1. Direktive 2013/36/EU. U slučaju iz članka 11.a ovog Zakona, Hrvatska narodna banka će s Europskom središnjom</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kreditnim institucijama (NN 159/13, 19/15, 102/15, 15/18) članak/članci 119., 120., 121., 122., 123.</p>

<p>3. Svako imenovano tijelo ocjenjuje i određuje odgovarajuću stopu protucikličkog zaštitnog sloja za svoju državu članicu na tromjesečnoj osnovi te pri tome uzima u obzir:</p> <p>(a) smjernicu za zaštitni sloj izračunatu u skladu sa stavkom 2.;</p> <p>(b) sve važeće smjernice koje donosi ESRB u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkama (a), (c) i (d) i sve preporuke koje izdaje ESRB o određivanju stope zaštitnog sloja;</p> <p>(c) ostale varijable koje imenovano tijelo smatra relevantnima za rješavanje pitanja cikličkog sistemskog rizika.</p> <p>4. Stopa protucikličkog zaštitnog sloja, izražena kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 institucija koje imaju kreditne izloženosti u toj državi članici, iznosi između 0 % i 2,5 %, pri čemu se kalibrira u stupnjevima od 0,25 postotnih bodova ili višekratnicima od 0,25 postotna boda. Kada je to opravdano na temelju razmatranja iz točke 3., imenovano tijelo može odrediti stopu protucikličkog zaštitnog sloja višu od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 za potrebe iz članka 140. stavka 2. ove Direktive.</p> <p>5. Kada imenovano tijelo prvi put odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja veću od nule, ili ako nakon toga imenovano tijelo poveća tada važeću stopu protucikličkog zaštitnog sloja, ono također mora odrediti datum od kojeg institucije moraju primjenjivati taj povećani zaštitni sloj za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju. Taj datum ne smije biti kasniji od 12 mjeseci od datuma na koji je najavljeno povećanje zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 7. Ako je taj datum kraći od 12 mjeseci od najave povećanja zaštitnog sloja, taj kraći rok za primjenu mora biti opravdan izvanrednim okolnostima.</p> <p>6. Ako imenovano tijelo smanji postojeću stopu protucikličkog zaštitnog sloja, bez obzira na to je li ona smanjena na nulu ili ne, ono također odlučuje o okvirnom razdoblju za vrijeme kojeg se ne očekuje povećanje zaštitnog sloja. Međutim, to okvirno razdoblje ne obvezuje imenovano tijelo.</p>	<p>bankom izvršavati makrobonitetne zadatke. U tome slučaju Hrvatska narodna banka će postupiti u skladu s uputom Europske središnje banke u odnosu na određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja.“.</p>		
--	--	--	--

<p>7. Svako imenovano tijelo najavljuje tromjesečno određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja objavom na svojim internetskim stranicama. Ta najava uključuje barem sljedeće informacije:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja; (b) relevantni omjer kredita i BDP-a i njegovo odstupanje od dugoročnog trenda; (c) smjernicu za zaštitni sloj izračunatu u skladu sa stavkom 2.; (d) obrazloženje za tu stopu zaštitnog sloja kapitala; (e) ako je stopa zaštitnog sloja povećana, datum od kojeg institucije moraju primjenjivati tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju; (f) ako datum naveden u točki (e) nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci od datuma najave iz ovog stavka, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju taj kraći rok za primjenu; (g) ako je stopa zaštitnog sloja smanjena, okvirno razdoblje za vrijeme kojeg se ne očekuje povećanje stope zaštitnog sloja kapitala, zajedno s obrazloženjem tog razdoblja. <p>Imenovana tijela poduzimaju sve razumne mjere za usklađivanje vremenskog okvira ove najave.</p> <p>Imenovana tijela obavješćuju ESRB o svakom tromjesečnom određivanju stope protucikličkog zaštitnog sloja i o informacijama navedenima u točkama od (a) do (g). ESRB na svojim internetskim stranicama objavljuje sve tako priopćene stope zaštitnog sloja kapitala i povezane informacije.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 137.</p> <p>Priznavanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja koje premašuju 2,5 %</p> <p>1. Kada imenovano tijelo, u skladu s člankom 136. stavkom 4., ili relevantno tijelo iz treće zemlje, odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatom u skladu s člankom, 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013, druga imenovana tijela mogu priznati tu stopu zaštitnog sloja za domaće institucije za izračun njihovih protucikličkih slojeva kapitala specifičnih za instituciju.</p> <p>2. Kada imenovano tijelo u skladu sa stavkom 1. ovog članka prizna stopu zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, ono najavljuje takvo priznavanje objavom na svojim internetskim stranicama. Ta najava uključuje barem sljedeće informacije:</p> <p>(a) primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja;</p> <p>(b) državu članicu ili treće zemlje na koje se ona primjenjuje;</p> <p>(c) ako je stopa zaštitnog sloja povećana, datum od kojeg institucije koje su dobile odobrenje za rad u državi članici imenovanog tijela moraju primjenjivati tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju;</p> <p>(d) ako datum naveden u točki (c) nastupa u roku koji je manji od 12 mjeseci od datuma najave u skladu s ovim stavkom, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju taj kraći rok za primjenu.</p>			
<p>Članak 138.</p> <p>Preporuka ESRB-a u vezi sa stopom protucikličkog zaštitnog sloja trećih zemalja</p> <p>ESRB može, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010, izdavati preporuku imenovanim tijelima o odgovarajućoj stopi protucikličkog zaštitnog sloja za izloženosti prema toj trećoj zemlji, kada:</p>			

<p>(a)relevantno tijelo treće zemlje nije odredilo ni objavilo stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju („relevantno tijelo treće zemlje”) prema kojoj jedna ili više institucija Unije ima kreditne izloženosti;</p> <p>(b)ESRB smatra da stopa protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo i objavilo relevantno tijelo treće zemlje za treću zemlju, nije dovoljna za odgovarajuću zaštitu institucija Unije od rizika prekomjernoga kreditnog rasta u toj državi ili je imenovano tijelo obavijestilo ESRB kako smatra da ta stopa zaštitnog sloja nije dovoljna za tu svrhu.</p>			
<p>Članak 139.</p> <p>Odluka imenovanih tijela o stopama protucikličkog zaštitnog sloja u trećim državama</p> <p>1. Ovaj se članak primjenjuje bez obzira na to je li ESRB izdao preporuku imenovanim tijelima kao što se navodi u članku 138.</p> <p>2. U okolnostima navedenima u točki (a) članka 138., imenovana tijela mogu odrediti stopu protucikličkog zaštitnog sloja koju moraju primjenjivati domaće institucije za potrebe izračuna njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju.</p> <p>3. Ako je stopu protucikličkog zaštitnog sloja odredilo i objavilo relevantno nadležno tijelo iz treće zemlje za treću zemlju, imenovano tijelo može odrediti različitu stopu zaštitnog sloja za tu treću zemlju za potrebe izračuna od strane domaćih institucija njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju, ako opravdano smatraju da stopa zaštitnog sloja koju je odredilo relevantno tijelo iz treće zemlje nije dovoljna za odgovarajuću zaštitu tih institucija od rizika prekomjernog rasta kredita u toj državi.</p> <p>Pri provođenju ovlaṣti iz prvog podstavka, imenovano tijelo ne smije određivati stopu protucikličkog zaštitnog sloja ispod razine koju je odredilo relevantno tijelo iz treće zemlje, osim ako ta stopa zaštitnog sloja premašuje 2,5 %, iskazano kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 institucija koje imaju kreditne izloženosti u toj trećoj zemlji.</p>			

<p>Za postizanje usklađenosti pri određivanju zaštitnog sloja za treće zemlje, ESRB može dati preporuke za to određivanje.</p> <p>4. Kada imenovano tijelo određuje stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu sa stavcima 2. ili 3., čime se povećava postojeća primjenjiva stopa protucikličkog zaštitnog sloja, imenovano tijelo određuje datum od kojeg domaće institucije moraju primijeniti tu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna njihovog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju. Taj datum ne smije biti kasniji od 12 mjeseci nakon datuma na koji je najavljena stopa zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 5. Ako taj datum nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci od najave određivanja stope, taj kraći rok za primjenu opravdava se izvanrednim okolnostima.</p> <p>5. Imenovana tijela objavljuju svako određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu sa stavcima 2. ili 3. na svojim internetskim stranicama, pri čemu uključuju sljedeće podatke:</p> <p>(a) stopu protucikličkog zaštitnog sloja i treću zemlju na koju se ona primjenjuje;</p> <p>(b) obrazloženje za tu stopu zaštitnog sloja;</p> <p>(c) ako je stopa zaštitnog sloja prvi put određena iznad nule ili je povećana, datum od kojeg institucije moraju primjenjivati tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna njihove stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifične za instituciju;</p> <p>(d) ako datum naveden u točki (c) nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci od datuma objavljivanja određivanja stope u skladu s ovim stavkom, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju takav kraći rok za primjenu.</p>			
<p>Članak 140.</p> <p>Izračun stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnih za instituciju</p> <p>1. Stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifična za instituciju sastoji se od ponderiranog prosjeka stopa protucikličkog zaštitnog sloja koje se primjenjuju u državama u kojima se nalaze relevantne kreditne izloženosti institucije ili se primjenjuju za potrebe ovog članka na temelju članka 139. stavka 2. ili 3.</p>			

Države članice za izračun ponderiranog prosjeka iz prvog podstavka od institucija zahtijevaju, da na svaku primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja primijene svoje ukupne kapitalne zahtjeve za kreditni rizik u skladu s dijelom trećim, glavama II. i IV. Uredbe (EU) br. 575/2013, za relevantne kreditne izloženosti na određenom području, podijeljene s ukupnim kapitalnim zahtjevima za kreditni rizik koji se odnosi na sve relevantne kreditne izloženosti institucije.

2. Ako, u skladu s člankom 136. stavkom 4., imenovano tijelo odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja koja premašuje 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, države članice osiguravaju da se primjenjuju sljedeće stope zaštitnog sloja na relevantne kreditne izloženosti u državi članici tog imenovanog tijela („država članica A”) u svrhu izračuna zahtijevanog prema stavku 1., i, prema potrebi, u svrhu izračuna elementa konsolidiranoga kapitala koji se odnosi na relevantnu instituciju:

- (a) domaće institucije primjenjuju stopu zaštitnog sloja kapitala koja je veća od 2,5 % iznosa ukupne izloženosti riziku;
- (b) institucije koje su dobile odobrenje za rad u drugoj državi članici primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad ne priznaje stopu zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % u skladu s člankom 137. stavkom 1.;
- (c) institucije koje su dobile odobrenje za rad u drugoj državi članici primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo imenovano tijelo države članice A ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad priznaje tu stopu zaštitnog sloja u skladu s člankom 137.

3. Ako stopa protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo relevantno tijelo treće zemlje za treću zemlju premašuje 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, države članice osiguravaju da se sljedeće stope zaštitnog sloja primjenjuju na relevantne kreditne izloženosti u toj trećoj zemlji u svrhu izračuna iz stavka 1., i, prema potrebi, u svrhu izračuna elementa konsolidiranoga kapitala koji se odnosi na dotičnu instituciju:

<p>(a) institucije primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad ne priznaje stopu zaštitnog sloja koja je veća od 2,5 % u skladu s člankom 137. stavkom 1.;</p> <p>(b) institucije primjenjuju stopu protucikličkog zaštitnog sloja koju je odredilo relevantno tijelo treće zemlje ako imenovano tijelo u državi članici u kojoj su one dobile odobrenje za rad priznaje tu stopu zaštitnog sloja u skladu s člankom 137.</p> <p>4. Relevantne kreditne izloženosti obuhvaćaju sve one kategorije izloženosti, osim onih iz točaka od (a) do (f) članka 112. Uredbe (EU) br. 575/2013, na koje se primjenjuju:</p> <p>(a) kapitalni zahtjevi za kreditni rizik prema dijelu trećem, glavi II. te Uredbe;</p> <p>(b) ako se izloženost drži u knjizi trgovanja, kapitalni zahtjevi za specifični rizik iz dijela trećeg, glave IV. poglavlja 2. te Uredbe ili dodatni rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik iz dijela trećeg, glave IV. poglavlja 5. te Uredbe;</p> <p>(c) ako je izloženost sekuritizacija, kapitalni zahtjevi iz dijela trećeg, glave II. poglavlja 5. te Uredbe.</p> <p>5. Institucije utvrđuju geografski položaj relevantne kreditne izloženosti u skladu s regulatornim tehničkim standardima, donesenima u skladu sa stavkom 7.</p> <p>6. Za potrebe izračuna koji se zahtijeva u skladu sa stavkom 1.:</p> <p>(a) stopa protucikličkog zaštitnog sloja za državu članicu primjenjuje se od datuma navedenog u informacijama koje se objavljuju u skladu s člankom 136. stavkom 7. točkom (e) ili člankom 137. stavkom 2. točkom (c), ako je učinak te odluke povećanje stope zaštitnog sloja;</p> <p>(b) uz primjenu točke (c), stopa protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju primjenjuje se 12 mjeseci nakon što je relevantno tijelo treće zemlje objavilo najavu o promjeni stope zaštitnog sloja, bez obzira na to zahtijeva li to tijelo od institucija koje posluju u toj trećoj zemlji primjenu te promjene u kraćem roku, ako je učinak te odluke povećanje stope zaštitnog sloja;</p>			
--	--	--	--

<p>(c) ako imenovano tijelo države članice u kojoj institucija posluje odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu s člankom 139. stavcima 2. ili 3. ili prizna je stopu protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju u skladu s člankom 137., ta se stopa zaštitnog sloja primjenjuje od datuma navedenog u informacijama objavljenima u skladu s člankom 139. stavkom 5. točkom (c) ili člankom 137. stavkom 2. točkom (c), ako je učinak te odluke povećanje stope zaštitnog sloja;</p> <p>(d) stopa protucikličkog zaštitnog sloja primjenjuje se odmah, ako je učinak te odluke smanjenje stope zaštitnog sloja.</p> <p>Za potrebe točke (b) promjena stope protucikličkog zaštitnog sloja za treću zemlju smatra se najavljenom na datum njezine objave od strane relevantnog tijela treće zemlje, u skladu s važećim nacionalnim propisima.</p> <p>7. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje metoda za utvrđivanje geografskog smještaja relevantnih kreditnih izloženosti iz stavka 5.</p> <p>EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p>			
<p>Odjeljak III.</p> <p>Mjere za očuvanje kapitala</p> <p>Članak 141.</p> <p>Ograničenja raspodjele</p> <p>1. Države članice zabranjuju svim institucijama koje ispunjavaju zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj raspodjelu dobiti u vezi s redovnim osnovnim kapitalom, ako</p>			

<p>bi to smanjilo redovni osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.</p> <p>2. Države članice zahtijevaju od institucija koje ne ispunjavaju zahtjev za kombinirani zaštitni sloj da izračunavaju najveći raspodjeljivi iznos (NRI) u skladu sa stavkom 4. i da nadležno tijelo obavješćuju o tom NRI-ju.</p> <p>Ako se primjenjuje prvi podstavak, države članice zabranjuju svakoj takvoj instituciji poduzimanje bilo koje od sljedećih aktivnosti prije nego što je izračunala NRI:</p> <p>(a) raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom;</p> <p>(b) stvaranje obveze isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatu varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj;</p> <p>(c) provođenje plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.</p> <p>3. Ako institucija ne ispuni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ili ga premaši, države članice joj zabranjuju raspodjelu iznosa većeg od NRI-ja, izračunatog u skladu sa stavkom 4., putem neke od aktivnosti iz točaka (a), (b) i (c) stavka 2.</p> <p>4. Države članice zahtijevaju od institucija da izračunavaju NRI množenjem zbroja izračunatog u skladu sa stavkom 5., faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. NRI se umanjuje za svaku aktivnost iz točaka (a), (b) ili (c) drugog podstavka stavka 2.</p> <p>5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od:</p> <p>(a) dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, koja je nastala nakon posljednje odluke o raspodjeli dobiti ili neke od mjera iz točaka (a), (b) ili (c) drugog podstavka stavka 2. ovog članka;</p> <p>i</p> <p>(b) dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU)</p>			
--	--	--	--

<p>br. 575/2013, koja je ostvarena nakon posljednje odluke o raspodjeli dobiti ili neke od mjera iz točaka (a), (b) ili (c) drugog podstavka stavka 2. ovog članka;</p> <p>umanjeno za</p> <p>(c) iznose koji bi se plaćali na osnovi poreza, ako bi se stavke iz podtočaka (a) i (b) ovog stavka zadržale.</p> <p>6. Faktor se određuje na sljedeći način:</p> <p>(a) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u prvi (odnosno najniži) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0;</p> <p>(b) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u drugi kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,2;</p> <p>(c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u treći kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,4;</p> <p>(d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe, spada u četvrti (odnosno najviši) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,6.</p> <p>Donje i gornje granice svakog kvartila distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunavaju se na sljedeći način:</p>			
--	--	--	--

pri čemu „Qn” označuje redni broj odnosnog kvartila distribucije.

7. Ograničenja koja su određena ovim člankom primjenjuju se samo na plaćanja koja dovode do smanjenja redovnog osnovnog kapitala ili smanjenja dobiti te ako obustava plaćanja ili neprovođenje plaćanja ne predstavljaju nastanak statusa neispunjavanja obveza ili uvjeta za postupak u skladu s relevantnim propisima koji uređuju insolventnost stečajnog postupka u skladu s relevantnim propisima kojima se uređuje insolventnost, a koji se primjenjuju na instituciju.

8. Ako institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, a namjerava raspodijeliti neku od svoje raspoložive dobiti ili poduzeti neku od aktivnosti iz točaka (a), (b) i (c) drugog podstavka stavka 2., ona o tome obavješćuje nadležno tijelo i dostavlja sljedeće informacije:

(a) iznos kapitala koji održava institucija, podijeljen na:

- i. redovni osnovni kapital;
- ii. dodatni osnovni kapital;
- iii. dopunski kapital;

(b) iznos dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine i dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine;

(c) iznos NRI-ja izračunan u skladu sa stavkom 4.;

(d) iznos raspoložive dobiti koju namjerava rasporediti na sljedeće:

- i. isplatu dividendi;
- ii. otkup dionica;
- iii. plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala;
- iv. isplatu varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti, bilo stvaranjem nove obveze plaćanja ili plaćanjem u skladu s obvezom plaćanja

<p>koja je nastala u vrijeme kada institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.</p> <p>9. Institucije održavaju sustave kojima osiguravaju točan izračun iznosa dobiti raspoložive za raspodjelu i NRI-ja te moraju moći dokazati tu točnost na zahtjev nadležnog tijela.</p> <p>10. Za potrebe stavaka 1. i 2., raspodjela vezana uz redovni osnovni kapital uključuje sljedeće:</p> <p>(a) isplatu dividendi u gotovini;</p> <p>(b) raspodjelu u cijelosti ili djelomično plaćenih bonusnih dionica ili drugih instrumenata kapitala iz članka 26. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(c) otkup ili kupnju vlastitih dionica ili drugih instrumenata kapitala iz članka 26. stavka 1. točke (a) te Uredbe od strane institucije;</p> <p>(d) vraćanje iznosa uplaćenih u vezi s instrumentima kapitala iz članka 26. stavka 1. točke (a) te Uredbe;</p> <p>(e) raspodjelu stavki iz točaka od (b) do (e) članka 26. stavka 1. te Uredbe.</p>			
<p>Članak 142.</p> <p>Plan za očuvanje kapitala</p> <p>1. Ako institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, ona izrađuje plan za očuvanje kapitala i dostavlja ga nadležnom tijelu najkasnije u roku od 5 radnih dana nakon što je ustanovila da neće uspjeti ispuniti taj zahtjev, osim ako nadležno tijelo ne odobri produžetak tog roka na 10 dana.</p> <p>Nadležna tijela izdaju takvo odobrenje samo u pojedinačnim slučajevima na temelju određene situacije pojedine kreditne institucije i uzimajući u obzir opseg i složenost poslova institucije.</p> <p>2. Plan za očuvanje kapitala sadrži sljedeće:</p> <p>(a) procjene prihoda i rashoda i projekciju bilance;</p> <p>(b) mjere za povećanje stopa kapitala institucije;</p>			

<p>(c)plan i okvir za povećanje regulatornog kapitala kako bi se u cijelosti ispunio zahtjev za kombinirani zaštitni sloj;</p> <p>(d)sve druge informacije koje nadležno tijelo smatra potrebnima za provođenje ocjene koja se zahtijeva u skladu sa stavkom 3.</p> <p>3. Nadležno tijelo ocjenjuje plan za očuvanje kapitala te odobrava plan samo ako smatra da je vrlo vjerojatno da će se provođenjem plana očuvati ili prikupiti dovoljno kapitala koji bi instituciji omogućio ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj u roku koji nadležno tijelo smatra primjerenim.</p> <p>4. Ako nadležno tijelo ne odobri plan za očuvanje kapitala u skladu sa stavkom 3., ono poduzima jednu ili obje sljedeće mjere:</p> <p>(a)zahtijeva od institucije da poveća regulatorni kapital do određenih razina u određenim rokovima;</p> <p>(b)provodi svoje ovlasti u skladu s člankom 102. kako bi odredilo stroža ograničenja raspodjele od onih koja se zahtijevaju u skladu s člankom 141.</p>			
<p>GLAVA VIII.</p> <p>OBJAVA NADLEŽNIH TIJELA</p> <p>Članak 143.</p> <p>Opći zahtjevi vezani uz objavu</p> <p>1. Nadležna tijela objavljuju sljedeće informacije:</p> <p>(a)tekstove zakona i drugih propisa te općih smjernica koje se donose u njihovim državama članicama u području bonitetne regulative;</p> <p>(b)način uporabe mogućnosti i diskrecijskih prava koja su dostupna prema pravu Unije;</p> <p>(c)opće kriterije i metodologije kojima se koriste u provjeri i ocjeni iz članka 97.;</p> <p>(d)ne dovodeći u pitanje odredbe iz glave VII. poglavlja 1. odjeljka II. ove Direktive i članaka 54. i 58. Direktive 2004/39/EZ, agregirane statističke podatke o ključnim aspektima provedbe bonitetnog okvira u svakoj državi članici, uključujući broj i</p>			

<p>vrstu nadzornih mjera koje su poduzete u skladu s člankom 102. stavkom 1. točkom (a), i administrativnih kazni određenih u skladu s člankom 65.</p> <p>2. Informacije koje se objavljuju u skladu sa stavkom 1. dostatne su za omogućavanje smislene usporedbe pristupa koje donose nadležna tijela različitih država članica. Podaci se objavljuju u zajedničkom formatu i redovito se ažuriraju. Objavljivanja su dostupna na jedinstvenoj elektroničkoj lokaciji.</p> <p>3. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje format, struktura, popis sadržaja i datum godišnjeg objavljivanja podataka navedenih u stavku 1.</p> <p>EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.</p>			
<p>Članak 144.</p> <p>Posebni zahtjevi vezani uz objavu</p> <p>1. Za potrebe dijela petog Uredbe (EU) 575/2013, nadležna tijela objavljuju sljedeće informacije:</p> <p>(a) opće kriterije i metodologije donesene radi provjere usklađenosti s člancima od 405. do 409. Uredbe (EU) br. 575/2013;</p> <p>(b) ne dovodeći u pitanje odredbe propisane glavom VII. poglavljem 1. odjeljkom II., sažeti opis ishoda nadzorne provjere i opis mjera koje se određuju u slučaju neusklađenosti s člancima od 405. do 409. Uredbe (EU) br. 575/2013, koja se utvrđuje na godišnjoj osnovi.</p> <p>2. Nadležno tijelo države članice koje se koristi diskrecijskim pravom iz članka 7. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 objavljuje sljedeće informacije:</p>			

<p>(a) kriterije koje primjenjuje za utvrđivanje postoje li tekuće ili predviđene značajne praktične ili pravne prepreke za brzi prijenos regulatornog kapitala ili za otplatu obveza;</p> <p>(b) broj matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i broj onih koje imaju društva kćeri u trećoj zemlji;</p> <p>(c) na agregiranoj osnovi za državu članicu:</p> <p>i. ukupan iznos regulatornog kapitala na konsolidiranoj osnovi matične institucije u državi članici, koja ostvaruje korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, a koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji;</p> <p>ii. postotak ukupnog regulatornog kapitala na konsolidiranoj osnovi matičnih institucija u državi članici, koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. te Uredbe, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji;</p> <p>iii. postotak ukupnog regulatornog kapitala, koji se zahtijeva prema članku 92. te Uredbe na konsolidiranoj osnovi matičnih institucija u državi članici, koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. te Uredbe, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji.</p> <p>3. Nadležno tijelo koje se koristi diskrecijskim pravom iz članka 9. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 objavljuje sve sljedeće podatke:</p> <p>(a) kriterije koje primjenjuje za utvrđivanje postoje li tekuće ili predviđene značajne praktične ili pravne prepreke za brzi prijenos regulatornog kapitala ili za otplatu obveza;</p> <p>(b) broj matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i broj takvih matičnih društava koja imaju društva kćeri u trećoj zemlji;</p> <p>(c) na agregiranoj osnovi za državu članicu:</p>			
---	--	--	--

<p>i.ukupan iznos regulatornog kapitala matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji;</p> <p>ii.postotak ukupnog regulatornog kapitala matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava utvrđenog u članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji;</p> <p>iii.postotak ukupnog regulatornog kapitala zahtijevanog prema članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 matičnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava utvrđenog u članku 9. stavku 1. te Uredbe, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji.</p>			
<p>GLAVA IX.</p> <p>DELEGIRANI I PROVEDBENI AKTI</p> <p>Članak 145.</p> <p>Delegirani akti</p> <p>Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 148. u vezi sa sljedećim:</p> <p>(a)pojašnjenjem definicija iz članka 3. i članka 128. kako bi se osigurala jedinstvena primjena ove Direktive;</p> <p>(b)pojašnjenjem definicija iz članka 3. i članka 128. kako bi se pri primjeni ove Direktive u obzir uzela kretanja na financijskim tržištima;</p> <p>(c)usklađivanjem terminologije i oblikovanjem definicija iz članka 3., u skladu s naknadnim pravnim aktima o institucijama i povezanim pitanjima;</p> <p>(d)usklađivanjem iznosa iz članka 31. stavka 1. radi uzimanja u obzir promjena u europskom indeksu potrošačkih cijena koje objavljuje Eurostat u skladu i istodobno s usklađenjima koja se provode prema članku 4. stavku 7. Direktive 2002/92/EZ;</p> <p>(e)proširenjem sadržaja popisa iz članaka 33. i 34. i navedenog u Prilogu I. ili prilagodbom terminologije koja se koristi u tom popisu kako bi se uzela u obzir kretanja na financijskim tržištima;</p>			

<p>(f) utvrđivanjem područja u kojima nadležna tijela razmjenjuju informacije, kao što je navedeno u članku 50.;</p> <p>(g) usklađivanjem odredbi iz članaka od 76. do 88. i članka 98., kako bi se uzela u obzir kretanja na financijskim tržištima (posebno novi financijski proizvodi), ili promjenama računovodstvenih standarda ili zahtjeva, koje uzimaju u obzir pravo Unije, ili s obzirom na konvergenciju nadzornih praksi;</p> <p>(h) odgodom obveza objave u skladu s drugim podstavkom članka 89. stavka 3., kada se izvješćem Komisije koje je podneseno u skladu s prvim podstavkom tog stavka utvrđuju značajni negativni utjecaji;</p> <p>(i) usklađivanjem kriterija iz članka 23. stavka 1., kako bi se uzela u obzir buduća kretanja i osigurala jedinstvena primjena ove Direktive.</p>			
<p>Članak 146.</p> <p>Provedbeni akti</p> <p>Sljedeće mjere donose se kao provedbeni akti, u skladu s postupkom pregleda iz članka 147. stavka 2.:</p> <p>(a) tehničke prilagodbe popisa iz članka 2.;</p> <p>(b) izmjena iznosa inicijalnog kapitala, propisanog u članku 12. i glavi IV., kako bi se uzela u obzir kretanja u gospodarskom i monetarnom području.</p>			
<p>Članak 147.</p> <p>Europski odbor za bankarstvo</p> <p>1. U donošenju provedbenih akata Komisiji pomaže Europski odbor za bankarstvo. Navedeni odbor je odbor u smislu članka 3. stavka 2. Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.</p>			

<p>Članak 148.</p> <p>Delegiranje</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ovlašt za donošenje delegiranih akata prenosi se na Komisiju uz primjenu uvjeta propisanih u ovom članku. 2. Ovlašt iz članka 145. prenosi se na neodređeno razdoblje od 17. srpnja 2013. 3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati prijenos ovlašt iz članka 145. S odlukom o opozivu prestaje važiati prijenos ovlašt naveden u toj odluci. Odluka proizvodi pravni učinak sljedećeg dana od dana objave odluke u Službenom listu Europske unije ili na neki kasniji datum koji je tamo naveden. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi. 4. Čim donese delegirani akt, Komisija o tome istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće. 5. Delegirani akt koji je donesen u skladu s člankom 145. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne iznesu prigovor u roku od tri mjeseca od obavijesti o tom aktu Europskom parlamentu i Vijeću o tom aktu ili ako, prije isteka tog roka, i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće iznositi prigovor. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća, taj se rok produljuje za tri mjeseca. 			
<p>Članak 149.</p> <p>Prigovor na regulatorne tehničke standarde</p> <p>Kada Komisija donese regulatorni tehnički standard u skladu s ovom Direktivom koji je jednak nacrtu regulatornog tehničkog standarda koji je dostavila EBA, Europski parlament i Vijeće mogu dati prigovor na taj regulatorni tehnički standard u roku od mjesec dana od datuma obavijesti. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća taj se rok produljuje za mjesec dana. Odstupajući od drugog podstavka članka 13. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010, rok u kojem Europski parlament ili Vijeće mogu dati</p>			

<p>prigovor na taj regulatorni tehnički standard može se, prema potrebi, produžiti za daljnjih mjesec dana.</p>			
<p>GLAVA X.</p> <p>IZMJENE DIREKTIVE 2002/87/EZ</p> <p>Članak 150.</p> <p>Izmjene Direktive 2002/87/EZ</p> <p>Članak 21.a Direktive 2002/87/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) u stavku 2. točka (a) se briše;</p> <p>(b)stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(3) Kako bi se osigurala dosljedna primjena metoda izračuna navedenih u Prilogu I., dijelu II. ove Direktive, u vezi s člankom 49. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i člankom 228. stavkom 1. Direktive 2009/138/EZ, no ne dovodeći u pitanje članak 6. stavak 4. ove Direktive, europska nadzorna tijela, preko Zajedničkog odbora, sastavljaju nacrt regulatornih tehničkih standarda s obzirom na članak 6. stavak 2. ove Direktive.</p> <p>ESA dostavlja Komisiji nacrt regulatornih tehničkih standarda najkasnije pet mjeseci prije datuma primjene iz članka 309. stavka 1. Direktive 2009/138/EZ.</p> <p>Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010, odnosno Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.”</p>			

<p>GLAVA XI.</p> <p>PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>POGLAVLJE 1.</p> <p>Prijelazne odredbe o nadzoru nad institucijama koje se koriste pravom na slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga</p> <p>Članak 151.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Odredbe iz ovog poglavlja primjenjuju se umjesto članaka 40., 41., 43., 49., 50. i 51. do datuma početka primjene zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost u skladu s delegiranim aktom donesenim u skladu s člankom 460. Uredbe (EU) br. 575/2013.</p> <p>2. Kako bi se osiguralo da postupno uvođenje nadzornih mjera za likvidnost bude u potpunosti usklađeno sa sastavljanjem jedinstvenih pravila za likvidnost, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 145., kojima se datum iz stavka 1. odgađa za najviše dvije godine, ako u Uniji nisu uvedena jedinstvena pravila za likvidnost, jer međunarodni standardi za nadzor nad likvidnošću još nisu dogovoreni na datum iz stavka 1. ovog članka.</p>			
<p>Članak 152.</p> <p>Izvještajni zahtjevi</p> <p>Države članice domaćini mogu u statističke svrhe zahtijevati da sve kreditne institucije koje imaju podružnice na njihovu području periodično izvješćuju nadležna tijela tih država članica domaćina o svojim djelatnostima u tim državama članicama domaćinima.</p> <p>Pri ispunjavanju odgovornosti koje su im određene u članku 156. ove Direktive, države članice domaćini mogu zahtijevati da podružnice kreditnih institucija iz drugih</p>			

<p>država članica dostavljaju iste informacije kao i one koje one u tu svrhu zahtijevaju od nacionalnih kreditnih institucija.</p>			
<p>Članak 153.</p> <p>Mjere koje poduzimaju nadležna tijela iz matične države članice s obzirom na djelatnosti koje se obavljaju u državi članici domaćinu</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ako nadležna tijela države članice domaćina utvrde da kreditna institucija koja ima podružnicu ili pruža usluge na njezinu području nije usklađena s propisima donesenima u toj državi u skladu s ovom Direktivom, a koje se odnose na ovlasti nadležnih tijela države članice domaćina, ta tijela zahtijevaju od dotične kreditne institucije da ispravi tu neusklađenost. 2. Ako dotična kreditna institucija ne poduzme potrebne mjere, nadležna tijela države članice domaćina o tome obavješćuju nadležna tijela matične države članice. 3. Nadležna tijela matične države članice, što je prije moguće, poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da dotična kreditna institucija ispravi tu neusklađenost. Karakter tih mjera priopćava se nadležnim tijelima države članice domaćina. 4. Ako unatoč mjerama koje je poduzela matična država članica ili ako se te mjere pokažu neadekvatnima ili ako te mjere nisu raspoložive u dotičnoj državi članici, kreditna institucija nastavi kršiti pravne norme iz stavka 1., koje su na snazi u državi članici domaćinu, ta država može, nakon što je obavijestila nadležna tijela matične države članice, poduzeti odgovarajuće mjere kako bi spriječila ili kaznila daljnje nepravilnosti te, ako je to potrebno, onemogućila toj kreditnoj instituciji da započne nove transakcije na njezinu području. Države članice osiguravaju da je na njihovu 			

<p>području moguće uručenje pravnih akata potrebnih za provođenje tih mjera protiv kreditne institucije.</p>			
<p>Članak 154.</p> <p>Mjere opreza</p> <p>Prije poduzimanja mjera u skladu s postupkom predviđenim u članku 153. nadležna tijela države članice domaćina mogu u izvanrednim situacijama poduzeti bilo koje mjere opreza potrebne za zaštitu interesa štediša, ulagatelja i ostalih osoba kojima se pružaju usluge. Komisiju i nadležna tijela drugih relevantnih država članica obavješćuje se o takvim mjerama što je prije moguće.</p> <p>Komisija može, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima dotičnih država članica, odlučiti da dotična država članica mora izmijeniti ili ukinuti te mjere.</p>			
<p>Članak 155.</p> <p>Odgovornost</p> <p>1. Za bonitetni nadzor nad institucijom, uključujući djelatnosti koje ona obavlja u skladu s člancima 33. i 34., odgovorna su nadležna tijela matične države članice, ne dovodeći u pitanje one odredbe ove Direktive koje dodjeljuju odgovornost nadležnim tijelima države članice domaćina.</p> <p>2. Stavak 1. ne sprečava nadzor na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovom Direktivom.</p>			

<p>3. Nadležna tijela u jednoj državi članici, u obavljanju svojih općih dužnosti, s dužnom pažnjom razmatraju mogući utjecaj svojih odluka na stabilnost financijskog sustava u svim drugim relevantnim državama članicama, a posebno u izvanrednim situacijama, na temelju informacija dostupnih u danom trenutku.</p>			
<p>Članak 156.</p> <p>Nadzor nad likvidnošću</p> <p>Države članice domaćini do daljnjeg usklađivanja ostaju odgovorne u suradnji s nadležnim tijelima matične države članice za nadzor nad likvidnošću podružnica kreditnih institucija.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje mjere potrebne za jačanje Europskog monetarnog sustava, države članice domaćini zadržavaju potpunu odgovornost za mjere koje proizlaze iz provedbe njihove monetarne politike.</p> <p>Te mjere ne smiju omogućavati diskriminacijsko ili ograničavajuće postupanje koje se temelji na činjenici da je kreditna institucija dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici.</p>			
<p>Članak 157.</p> <p>Suradnja u nadzoru</p> <p>Nadležna tijela dotičnih država članica blisko surađuju kako bi nadzirala djelatnosti institucija koje posluju, posebno preko podružnica, u jednoj državi članici ili više njih u kojima se ne nalazi njihovo mjesto uprave. Ona međusobno dostavljaju sve informacije koje se odnose na upravljanje i vlasništvo nad takvim institucijama, a koje bi mogle olakšati njihov nadzor i ispitivanje uvjeta za izdavanje njihovih odobrenja za rad te sve informacije koje bi mogle olakšati praćenje tih institucija,</p>			

<p>posebno s obzirom na likvidnost, solventnost, osiguranje depozita, ograničavanje velikih izloženosti, administrativne i računovodstvene postupke i mehanizme unutarnje kontrole.</p>			
<p>Članak 158.</p> <p>Značajne podružnice</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zahtijevati od konsolidirajućeg nadzornog tijela, ako se primjenjuje članak 112. stavak 1., ili od nadležnih tijela matične države članice da se podružnica institucije koja nije investicijsko društvo na koju se primjenjuje članak 95. Uredbe (EU) br. 575/2013 odredi kao značajna.</p> <p>2. U tom se zahtjevu navode razlozi zbog kojih se ta podružnica smatra značajnom, posebno uzimajući u obzir sljedeće:</p> <p>(a) premašuje li tržišni udio podružnice što se tiče depozita u državi članici domaćinu 2 %;</p> <p>(b) vjerojatan učinak obustave ili prekida rada institucije na sistemsku likvidnost i na sustave plaćanja, kliringa i namire u državi članici domaćinu;</p> <p>(c) veličinu i značaj podružnice u smislu broja klijenata u kontekstu bankovnog ili financijskog sustava države članice domaćina.</p> <p>Nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina te konsolidirajuće nadzorno tijelo, ako se primjenjuje članak 112. stavak 1., čine sve što je u njihovoj moći kako bi došli do zajedničke odluke o određivanju podružnice kao značajne.</p> <p>Ako se u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva iz prvog podstavka ne donese zajednička odluka, nadležna tijela države članice domaćina donose vlastitu odluku u dodatnom razdoblju od dva mjeseca o tome je li podružnica značajna. Pri donošenju</p>			

svoje odluke nadležna tijela države članice domaćina uzimaju u obzir sva mišljenja i ograde konsolidirajućeg nadzornog tijela ili nadležnih tijela matične države članice.

Odluke iz drugog i trećeg podstavka navode se u dokumentu koji sadrži sve razloge za tu odluku i prosljeđuju se dotičnim nadležnim tijelima, te ih nadležna tijela u dotičnim državama članicama smatraju konačnima i primjenjuju ih.

Određivanje podružnice kao značajne ne utječe na prava i obveze nadležnih tijela prema ovoj Direktivi.

3. Nadležna tijela matične države članice priopćuju nadležnim tijelima države članice domaćina u kojoj značajna podružnica ima poslovni nastan informacije iz članka 117. stavka 1. točaka (c) i (d) te provode zadaće iz članka 112. stavka 1. točke (c) u suradnji s nadležnim tijelima države članice domaćina.

4. Ako nadležno tijelo matične države članice sazna za izvanrednu situaciju kao što je navedeno u članku 114. stavku 1., ono upozorava, što je prije moguće, tijela iz članka 58. stavka 4. i članka 59. stavka 1.

5. Ako se ne primjenjuje članak 116., nadležna tijela koja nadziru instituciju sa značajnim podružnicama u drugim državama članicama osnivaju i predsjedaju kolegijem nadzornih tijela kako bi se olakšalo donošenje zajedničke odluke o određivanju podružnice kao značajne u skladu sa stavkom 2. ovog članka i razmjena informacija u skladu s člankom 60. Osnivanje i funkcioniranje kolegija temelji se na pisanim sporazumima, koje, nakon savjetovanja s dotičnim nadležnim tijelima, određuje nadležno tijelo matične države članice. Nadležno tijelo matične države članice odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastancima ili u radu kolegija.

6. Odluka nadležnog tijela matične države članice uzima u obzir značaj nadzorne djelatnosti koju planiraju ili usklađuju za ta tijela, a posebno mogući utjecaj na stabilnost financijskog sustava u dotičnim državama članicama iz članka 155. stavka 3. i obveze iz stavka 2. ovog članka.

7. Nadležno tijelo matične države članice u potpunosti i unaprijed obavješćuje sve članove kolegija o organizaciji takvih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se

<p>raspravljati i o aktivnostima koje treba razmotriti. Nadležno tijelo matične države članice također u potpunosti i pravovremeno obavješćuje sve članove kolegija o radnjama poduzetima na tim sastancima ili o provedenim mjerama.</p>			
<p>Članak 159.</p> <p>Izravne provjere</p> <p>1. Države članice domaćini propisuju da, ako institucija koja je dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici obavlja svoju djelatnost preko podružnice, nadležna tijela matične države članice mogu, nakon što su prethodno obavijestila nadležna tijela države članice domaćina, sama ili preko posrednika, obavljati izravne provjere informacija iz članka 50.</p> <p>2. Nadležna tijela matične države članice mogu također, za potrebe takve izravne provjere podružnica, primijeniti druge postupke određene člankom 118.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne utječu na pravo nadležnih tijela država članica domaćina da provode, u ispunjavanju njihovih obveza prema ovoj Direktivi, izravne provjere podružnica koje imaju poslovni nastan na njihovu državnom području.</p>			
<p>POGLAVLJE 2.</p> <p>Prijelazne odredbe za zaštitne slojeve kapitala</p> <p>Članak 160.</p> <p>Prijelazne odredbe za zaštitne slojeve kapitala</p>			

<p>1. Ovim se člankom mijenjaju zahtjevi iz članaka 129. i 130. tijekom prijelaznog razdoblja od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2018.</p> <p>2. Za razdoblje od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2016.:</p> <p>(a) zaštitni sloj za očuvanje kapitala sastoji se od redovnog osnovnog kapitala u iznosu od 0,625 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013;</p> <p>(b) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju ne smije iznositi više od 0,625 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013.</p> <p>3. Za razdoblje od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2017.:</p> <p>(a) zaštitni sloj za očuvanje kapitala sastoji se od redovnog osnovnog kapitala u iznosu od 1,25 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013;</p> <p>(b) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju ne smije iznositi više od 1,25 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013.</p> <p>4. Za razdoblje od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018.:</p> <p>(a) zaštitni sloj za očuvanje kapitala sastoji se od redovnog osnovnog kapitala u iznosu od 1,875 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013;</p> <p>(b) protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju ne smije iznositi više od 1,875 % ukupnih iznosa izloženosti institucije ponderiranih rizikom izračunatih u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013.</p> <p>5. Zahtjev za plan za očuvanje kapitala i za ograničenje raspodjele iz članka 141. i članka 142. primjenjuje se tijekom prijelaznog razdoblja od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2018., ako institucije ne ispune zahtjev za kombinirani zaštitni sloj uzimajući u obzir zahtjeve iz stavaka od 2. do 4. ovog članka.</p>			
---	--	--	--

<p>6. Države članice mogu odrediti i kraće prijelazno razdoblje od onog navedenog u stavcima od 1. do 4. te time provesti zaštitni sloj za očuvanje kapitala i protuciklički zaštitni sloj kapitala od 31. prosinca 2013. Ako država članica propiše takvo kraće prijelazno razdoblje, o tome obavješćuje relevantne strane, uključujući Komisiju, ESRB, EBA-u i relevantne kolegije nadzornih tijela. Druge države članice mogu priznati takvo kraće prijelazno razdoblje. Kada druga država članica priznaje takvo kraće prijelazno razdoblje, ona o tome obavješćuje Komisiju, ESRB, EBA-u i relevantni kolegij nadzornih tijela</p> <p>7. Kada država članica propiše kraće prijelazno razdoblje za protuciklički zaštitni sloj kapitala, to kraće razdoblje primjenjuje se samo za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju od strane institucija koje su dobile odobrenje za rad u državi članici za koju je imenovano tijelo odgovorno.</p>			
<p>POGLAVLJE 3.</p> <p>Završne odredbe</p> <p>Članak 161.</p> <p>Preispitivanje i izvješćivanje</p> <p>1. Komisija periodično preispituje provedbu ove Direktive kako bi osigurala da njezina provedba ne dovodi do očigledne diskriminacije između institucija na temelju njihove pravne strukture ili vlasničkog modela.</p> <p>2. Do 30. lipnja 2016. Komisija u bliskoj suradnji s EBA-om podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta, o odredbama o primicima iz ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013, nakon njihove provjere, uzimajući u obzir međunarodna kretanja s posebnim osvrtom na:</p>			

(a) njihovu učinkovitost, provođenje i izvršavanje, uključujući identificiranje eventualnih praznina koje proizlaze iz primjene načela proporcionalnosti na te odredbe;

(b) utjecaj usklađenosti s načelom iz članka 94. stavka 1. točke (g) vezan uz:

- i. konkurentnost i financijsku stabilnost; i
- ii. zaposlenike koji efektivno i fizički rade u društvima kćerima s poslovnim nastanom izvan EGP-a matičnih institucija s poslovnim nastanom u EGP-u.

Tom provjerom razmatra se posebno potreba daljnje primjene načela iz članka 94. stavka 1. točke (g) na zaposlenike na koje se primjenjuje točka (b) podtočka ii. prvog podstavka.

3. Od 2014. EBA, u suradnji s EIOPA-om i ESMA-om, objavljuje dvogodišnje izvješće u kojem analizira opseg u kojem se pravo država članica poziva na vanjske kreditne rejtinge u regulatorne svrhe i korake koje su poduzele države članice za smanjenje tog pozivanja. U tim se izvješćima navodi kako nadležna tijela ispunjavaju svoje obveze u skladu s člankom 77. stavcima 1. i 3. i člankom 79. točkom (b). U tim se izvješćima također navodi stupanj nadzorne konvergencije u tom smislu.

4. Do 31. prosinca 2014. Komisija provjerava i izvješćuje o primjeni članaka 108. i 109. te dostavlja to izvješće, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta, Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Do 31. prosinca 2016. Komisija provjerava i izvješćuje o rezultatima ostvarenima u skladu s člankom 91. stavkom 11., kao i o primjerenosti praksi za usporedbu različitosti, uzimajući u obzir sva relevantna kretanja u Uniji i na međunarodnom planu te dostavlja to izvješće, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta, Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Do 31. prosinca 2015. Komisija se savjetuje s ESRB-om, EBA-om, EIOPA-om, ESMA-om i ostalim relevantnim stranama o učinkovitosti dogovora o razmjeni informacija u skladu s ovom Direktivom, i u normalnim okolnostima i u okolnostima stresa.

<p>7. Do 31. prosinca 2015. EBA provjerava i dostavlja Komisiji izvješće o primjeni ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 o suradnji Unije i država članica s trećim zemljama. U tom se izvješću utvrđuju sva područja u kojima je potrebno osigurati daljnji razvoj u vezi sa suradnjom i razmjenom informacija. EBA objavljuje to izvješće na svojim internetskim stranicama.</p> <p>8. Nakon dobivanja mandata od Komisije EBA ispituje jesu li društva koja pripadaju finansijskom sektoru, a koja se deklariraju kao društva koja obavljaju svoju djelatnost u skladu s islamskim bankarskim načelima, primjereno pokrivena ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013. Komisija provjerava izvješća koja priprema EBA te prema potrebi podnosi prijedlog zakonodavnog akta Europskom parlamentu i Vijeću.</p> <p>9. Do 1. srpnja 2014. EBA dostavlja Komisiji izvješće o upotrebi od strane kreditnih institucija i koristi za te institucije od dugoročnijih operacija refinanciranja središnjih banaka ESSB-a i sličnih mjera središnje banke za pomoć u financiranju. Na temelju tog izvješća i nakon savjetovanja s ESB-om, Komisija do 31. prosinca 2014. dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o upotrebi i koristima od navedenih operacija refinanciranja i mjera za pomoć u financiranju za kreditne institucije koje su dobile odobrenje za rad u Uniji, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta o upotrebi tih operacija refinanciranja i mjera za pomoć u financiranju.</p>			
<p>Članak 162.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Do 31. prosinca 2013. države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađenost s ovom Direktivom.</p> <p>Države članice primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2014.</p> <p>Države članice Komisiji i EBA-i dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog zakonodavstva koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Kada dokumenti koje države članice prilažu uz obavijest o mjerama za prijenos nisu dovoljni kako bi se u potpunosti ocijenila usklađenost odredaba za prijenos s</p>			

određenim odredbama ove Direktive, Komisija može, na zahtjev EBA-e radi obavljanja svojih zadaća u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010, ili na vlastitu inicijativu, zahtijevati od država članica da pruže detaljnije informacije o prijenosu i provedbi tih odredbi i ove Direktive.

2. Odstupajući od stavka 1., glava VII. poglavlje 4. primjenjuje se od 1. siječnja 2016.

3. Zakoni i drugi propisi potrebni za usklađivanje s člankom 94. stavkom 1. točkom (g) zahtijevaju od institucija primjenu tamo navedenih načela na primitke koji se dodjeljuju za pružene usluge ili uspješnost od 2014. nadalje, bilo na temelju ugovora sklopljenih prije ili nakon 1. siječnja 2014.

4. Kada države članice donesu odredbe iz stavaka 1. i 2., one će pri njihovoj službenoj objavi sadržavati uputu na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takva uputa. One će također sadržavati izjavu da se upute u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive koje ova Direktiva stavlja izvan snage tumače kao upute na ovu Direktivu. Države članice određuju način te upute i formulaciju te izjave.

5. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, članak 131. primjenjuje se od 1. siječnja 2016. Države članice provode članak 131. stavak 4. od 1. siječnja 2016. na sljedeći način:

(a) 25 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2016.;

(b) 50 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2017.;

(c) 75 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2018.;

(d) 100 % zaštitnog sloja za GSV instituciju, određenog u skladu s člankom 131. stavkom 4., u 2019.

6. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, članak 133. primjenjuje se od 1. siječnja 2014.

<p>Članak 163.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktive 2006/48/EZ i 2006/49/EZ stavljaju se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2014.</p> <p>Upute na direktive stavljene izvan snage tumače se kao upute na ovu Direktivu i Uredbu (EU) 575/2013 i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II. ovoj Direktivi i Priloga IV. Uredbi (EU) br. 575/2013.</p>			
<p>Članak 164.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>			

<p>Članak 165.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>			
<p>PRILOG I.</p> <p>POPIS DJELATNOSTI KOJE PODLIJEŽU MEĐUSOBNOM PRIZNAVANJU</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Primanje depozita i ostalih povratnih sredstava. 2. Kreditiranje, uključujući inter alia: potrošački kredit, ugovore o kreditu koji se odnose na nekretnine, otkup potraživanja s regresom ili bez njega, financiranje trgovačkih transakcija (uključujući izvozno financiranje na osnovi otkupa s diskontom i bez regresa dugoročnih nedospjelih potraživanja osiguranih financijskim instrumentima (engl. forfeiting)). 3. Financijski lizing. 4. Usluge platnog prometa koje su definirane u članku 4. stavku 3. Direktive 2007/64/EZ. 5. Izdavanje ostalih sredstava plaćanja i upravljanje njima (npr. putnički čekovi i bankovne mjenice), ako ta djelatnost nije obuhvaćena točkom 4. 6. Jamstva i preuzete obveze. 7. Trgovanje za vlastiti račun ili za račun klijenata: <ol style="list-style-type: none"> (a) instrumentima tržišta novca (čekovima, mjenicama, certifikatima o depozitu itd.); (b) deviznim sredstvima; (c) financijskim budućnosnicama i opcijama; (d) valutnim i kamatnim instrumentima; (e) prenosivim vrijednosnim papirima. 8. Sudjelovanje u izdavanju vrijednosnih papira i pružanje usluga povezanih sa spomenutim izdanjima. 			

<p>9. Savjetovanje društava u vezi sa strukturom kapitala, poslovnom strategijom i povezanim pitanjima te savjetovanje i usluge u vezi sa spajanjima odnosno pripajanjima i kupnjom društava.</p> <p>10. Posredovanje pri sklapanju poslova na novčanom tržištu.</p> <p>11. Upravljanje portfeljima i savjetovanje.</p> <p>12. Skrbništvo nad vrijednosnim papirima i upravljanje vrijednosnim papirima.</p> <p>13. Usluge vezane uz poslove kreditiranja.</p> <p>14. Usluge iznajmljivanja sefova.</p> <p>15. Izdavanje elektroničkog novca.</p> <p>Na usluge i djelatnosti iz odjeljaka A i B Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, kada se odnose na financijske instrumente iz odjeljka C Priloga I. spomenutoj Direktivi, primjenjuje se međusobno priznavanje u skladu s ovom Direktivom.</p>																																													
<p>PRILOG II.</p> <p>KORELACIJSKA TABLICA</p> <table border="0"> <tr> <td>Ova Direktiva</td> <td>Direktiva 2006/48/EZ</td> <td>Direktiva 2006/49/EZ</td> </tr> <tr> <td>Članak 1.</td> <td>Članak 1. stavak 1.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 2. stavak 1.</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 2. stavak 2.</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 2. stavak 3.</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 2. stavak 4.</td> <td>Članak 1. stavak 2.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 2. stavak 5.</td> <td>Članak 2.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 2. stavak 6.</td> <td>Članak 1. stavak 3.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 3.</td> <td>Članak 4.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 3. stavak 1. točka 53.</td> <td>Članak 4. točka 49.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 4. stavak 1.</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 4. stavak 2.</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 4. stavak 3.</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 4. stavak 4.</td> <td></td> <td></td> </tr> </table>	Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ	Članak 1.	Članak 1. stavak 1.		Članak 2. stavak 1.			Članak 2. stavak 2.			Članak 2. stavak 3.			Članak 2. stavak 4.	Članak 1. stavak 2.		Članak 2. stavak 5.	Članak 2.		Članak 2. stavak 6.	Članak 1. stavak 3.		Članak 3.	Članak 4.		Članak 3. stavak 1. točka 53.	Članak 4. točka 49.		Članak 4. stavak 1.			Članak 4. stavak 2.			Članak 4. stavak 3.			Članak 4. stavak 4.					
Ova Direktiva	Direktiva 2006/48/EZ	Direktiva 2006/49/EZ																																											
Članak 1.	Članak 1. stavak 1.																																												
Članak 2. stavak 1.																																													
Članak 2. stavak 2.																																													
Članak 2. stavak 3.																																													
Članak 2. stavak 4.	Članak 1. stavak 2.																																												
Članak 2. stavak 5.	Članak 2.																																												
Članak 2. stavak 6.	Članak 1. stavak 3.																																												
Članak 3.	Članak 4.																																												
Članak 3. stavak 1. točka 53.	Članak 4. točka 49.																																												
Članak 4. stavak 1.																																													
Članak 4. stavak 2.																																													
Članak 4. stavak 3.																																													
Članak 4. stavak 4.																																													

Članak 4. stavak 5.	Članak 35. stavak 1.			
Članak 4. stavak 6.				
Članak 4. stavak 7.				
Članak 4. stavak 8.				
Članak 5.	Članak 128.			
Članak 6.	Članak 42.b stavak 1.			
Članak 7.	Članak 40. stavak 3.			
Članak 8. stavak 1.	Članak 6. stavak 1.			
Članak 8. stavak 2.	Članak 6. stavak 2.			
Članak 8. stavak 3.	Članak 6. stavak 3.			
Članak 8. stavak 4.				
Članak 9.	Članak 5.			
Članak 10.	Članak 7.			
Članak 11.	Članak 8.			
Članak 12. stavak 1.	Članak 9. stavak 1. prvi podstavak			
Članak 12. stavak 2.	Članak 9. stavak 1. drugi podstavak			
Članak 12. stavak 3.	Članak 9. stavak 1. treći podstavak			
Članak 12. stavak 4.	Članak 9. stavak 2.			
Članak 13. stavak 1.	Članak 11. stavak 1.			
Članak 13. stavak 2.	Članak 11. stavak 2.			
Članak 14. stavak 1.	Članak 12. stavak 1.			
Članak 14. stavak 2.	Članak 12. stavak 2.			
Članak 14. stavak 3.	Članak 12. stavak 3.			
Članak 15.	Članak 13.			
Članak 16. stavak 1.	Članak 15. stavak 1.			
Članak 16. stavak 2.	Članak 15. stavak 2.			
Članak 16. stavak 3.	Članak 15. stavak 3.			
Članak 17.	Članak 16.			
Članak 18.	Članak 17. stavak 1.			
Članak 19.	Članak 18.			
Članak 20. stavak 1.	Članak 14.			
Članak 20. stavak 2.	Članak 14.			

Članak 20. stavak 3.			
Članak 20. stavak 5.	Članak 17. stavak 2.		
Članak 21.	Članak 3.		
Članak 22. stavak 1.	Članak 19. stavak 1.		
Članak 22. stavak 2.	Članak 19. stavak 2.		
Članak 22. stavak 3.	Članak 19. stavak 3.		
Članak 22. stavak 4.	Članak 19. stavak 4.		
Članak 22. stavak 5.	Članak 19. stavak 5.		
Članak 22. stavak 6.	Članak 19. stavak 6.		
Članak 22. stavak 7.	Članak 19. stavak 7.		
Članak 22. stavak 8.	Članak 19. stavak 8.		
Članak 22. stavak 9.	Članak 19. stavak 9.		
Članak 23. stavak 1.	Članak 19.a stavak 1.		
Članak 23. stavak 2.	Članak 19.a stavak 2.		
Članak 23. stavak 3.	Članak 19.a stavak 3.		
Članak 23. stavak 4.	Članak 19.a stavak 4.		
Članak 23. stavak 5.	Članak 19.a stavak 5.		
Članak 24. stavak 1.	Članak 19.b stavak 1.		
Članak 24. stavak 2.	Članak 19.b stavak 2.		
Članak 25.	Članak 20.		
Članak 26. stavak 1.	Članak 21. stavak 1.		
Članak 26. stavak 2.	Članak 21. stavak 2.		
Članak 27.	Članak 21. stavak 3.		
Članak 28. stavak 1.		Članak 4.	
Članak 28. stavak 2.		Članak 9.	
Članak 29. stavak 1.		Članak 5. stavak 1.	
Članak 29. stavak 2.		Članak 5. stavak 2.	
Članak 29. stavak 3.		Članak 5. stavak 3.	
Članak 29. stavak 4.		Članak 5. stavak 2.	
Članak 30.		Članak 6.	

Članak 31. stavak 1.		Članak 7.			
Članak 31. stavak 2.		Članak 8.			
Članak 32. stavak 1.		Članak 10. stavak 1.			
Članak 32. stavak 2.		Članak 10. stavak 2.			
Članak 32. stavak 3.		Članak 10. stavak 3.			
Članak 32. stavak 4.		Članak 10. stavak 4.			
Članak 32. stavak 5.		Članak 10. stavak 5.			
Članak 33.	Članak 23.				
Članak 34. stavak 1.	Članak 24. stavak 1.				
Članak 34. stavak 2.	Članak 24. stavak 2.				
Članak 34. stavak 3.	Članak 24. stavak 3.				
Članak 35. stavak 1.	Članak 25. stavak 1.				
Članak 35. stavak 2.	Članak 25. stavak 2.				
Članak 35. stavak 3.	Članak 25. stavak 3.				
Članak 35. stavak 4.	Članak 25. stavak 4.				
Članak 35. stavak 5.	Članak 25. stavak 5.				
Članak 35. stavak 6.	Članak 25. stavak 5.				
Članak 35. stavak 7.	Članak 25. stavak 5.				
Članak 36. stavak 1.	Članak 26. stavak 1.				
Članak 36. stavak 2.	Članak 26. stavak 2.				
Članak 36. stavak 3.	Članak 26. stavak 3.				
Članak 36. stavak 4.	Članak 26. stavak 4.				
Članak 36. stavak 5.	Članak 26. stavak 5.				
Članak 36. stavak 6.	Članak 26. stavak 5.				
Članak 36. stavak 7.	Članak 26. stavak 5.				
Članak 37.	Članak 36.				
Članak 38.	Članak 27.				
Članak 39. stavak 1.	Članak 28. stavak 1.				
Članak 39. stavak 2.	Članak 28. stavak 2.				

Članak 39. stavak 3.	Članak 28. stavak 3.			
Članak 39. stavak 4.	Članak 28. stavak 4.			
Članak 39. stavak 5.	Članak 28. stavak 4.			
Članak 39. stavak 6.	Članak 28. stavak 4.			
Članak 40. prvi stavak	Članak 29. prvi stavak			
Članak 40. drugi stavak				
Članak 40. treći stavak				
Članak 41. stavak 1.	Članak 30. stavci 1. i 2.			
Članak 41. stavak 2.				
Članak 42.	Članak 32.			
Članak 43. stavak 1.	Članak 33. prvi stavak			
Članak 43. stavak 2.				
Članak 43. stavak 3.				
Članak 43. stavak 4.				
Članak 43. stavak 5.				
Članak 44.	članci 31. i 34.			
Članak 45.	Članak 35.			
Članak 46.	Članak 37.			
Članak 47. stavak 1.	Članak 38. stavak 1.			
Članak 47. stavak 2.	Članak 38. stavak 2.			
Članak 47. stavak 3.	Članak 38. stavak 3.			
Članak 48. stavak 1.	Članak 39. stavak 1.			
Članak 48. stavak 2.	Članak 39. stavak 2.			
Članak 48. stavak 3.	Članak 39. stavak 3.			
Članak 48. stavak 4.	Članak 39. stavak 4.			
Članak 49. stavak 1.	Članak 40. stavak 1.			
Članak 49. stavak 2.	Članak 40. stavak 2.			
Članak 49. stavak 3.	Članak 41. treći stavak			
Članak 50. stavak 1.	Članak 42. prvi stavak			
Članak 50. stavak 2.				
Članak 50. stavak 3.				
Članak 50. stavak 4.				
Članak 50. stavak 5.	Članak 42. drugi stavak			
Članak 50. stavak 6.	Članak 42. treći i šesti stavak			

Članak 50. stavak 7	Članak 42. četvrti i sedmi stavak			
Članak 50. stavak 8.	Članak 42. peti stavak			
Članak 51. stavak 1.	Članak 42.a stavak 1.			
Članak 51. stavak 2.	Članak 42.a stavak 2.			
Članak 51. stavak 3.	Članak 42.a stavak 3.			
Članak 51. stavak 4.	Članak 42.a stavak 3.			
Članak 51. stavak 5.	Članak 42.a stavak 3.			
Članak 51. stavak 6.				
Članak 52. stavak 1.	Članak 43. stavak 1.			
Članak 52. stavak 2.	Članak 43. stavak 2.			
Članak 52. stavak 3.				
Članak 52. stavak 4.				
Članak 53. stavak 1.	Članak 44. stavak 1.			
Članak 53. stavak 2.	Članak 44. stavak 2.			
Članak 53. stavak 3.				
Članak 54.	Članak 45.			
Članak 55.	Članak 46.			
Članak 56.	Članak 47.			
Članak 57. stavak 1.	Članak 48. stavak 1. prvi podstavak			
Članak 57. stavak 2.	Članak 48. stavak 1. drugi podstavak			
Članak 57. stavak 3.	Članak 48. stavak 2. prvi i drugi podstavak			
Članak 57. stavak 4.	Članak 48. stavak 2. treći podstavak			
Članak 57. stavak 5.	Članak 48. stavak 2. peti podstavak			
Članak 57. stavak 6.	Članak 48. stavak 2. četvrti podstavak			
Članak 58.	Članak 49. prvi stavak			
Članak 58. stavak 2.	Članak 49. drugi stavak			
Članak 58. stavak 3.	Članak 49. četvrti stavak			
Članak 58. stavak 4.	Članak 49. peti stavak			
Članak 59. stavak 1.	Članak 50.			

Članak 59. stavak 2.			
Članak 60.	Članak 51.		
Članak 61. stavak 1.	Članak 52. prvi stavak		
Članak 61. stavak 2.	Članak 52. drugi stavak		
Članak 62.			
Članak 63. stavak 1.	Članak 53. stavak 1.		
Članak 63. stavak 2.	Članak 53. stavak 2.		
Članak 64.			
Članak 65.			
Članak 66.			
Članak 67.			
Članak 68.			
Članak 69.			
Članak 70.			
Članak 71.			
Članak 72.	Članak 55.		
Članak 73.	Članak 123.		
Članak 74. stavak 1.	Članak 22. stavak 1		
Članak 74. stavak 2.	Članak 22. stavak 2.		
Članak 74. stavak 3.	Članak 22. stavak 6.		
Članak 74. stavak 4.			
Članak 75. stavak 1.	Članak 22. stavak 3.		
Članak 75. stavak 2.	Članak 22. stavak 4.		
Članak 75. stavak 3.	Članak 22. stavak 5.		
Članak 76. stavak 1.	Prilog V. točka 2.		
Članak 76. stavak 2.			
Članak 76. stavak 3.			
Članak 76. stavak 4.			
Članak 76. stavak 5.			
Članak 77.			
Članak 78.			
Članak 79.	Prilog V. točke 3., 4. i 5.		
Članak 80.	Prilog V. točka 6.		
Članak 81.	Prilog V. točka 7.		

Članak 82. stavak 1.	Prilog V. točka 8.			
Članak 82. stavak 2.	Prilog V. točka 9.			
Članak 83. stavak 1.	Prilog V. točka 10.			
Članak 83. stavak 2.		Prilog IV. točka 5.		
Članak 83. stavak 3.		Prilog I. točke 38. i 41.		
Članak 84.	Prilog V. točka 11.			
Članak 85. stavak 1.	Prilog V. točka 12.			
Članak 85. stavak 2.	Prilog V. točka 13.			
Članak 86. stavak 1.	Prilog V. točka 14.			
Članak 86. stavak 2.	Prilog V. točka 14.a			
Članak 86. stavak 3.				
Članak 86. stavak 4.	Prilog V. točka 15.			
Članak 86. stavak 5.	Prilog V. točka 16.			
Članak 86. stavak 6.	Prilog V. točka 17.			
Članak 86. stavak 7.	Prilog V. točka 18.			
Članak 86. stavak 8.	Prilog V. točka 19.			
Članak 86. stavak 9.	Prilog V. točka 20.			
Članak 86. stavak 10.	Prilog V. točka 21.			
Članak 86. stavak 11.	Prilog V. točka 22.			
Članak 87.				
Članak 88. stavak 1.	Prilog V. točka 1.			
Članak 88. stavak 2.				
Članak 89.				
Članak 90.				
Članak 91.				
Članak 92. stavak 1.	Prilog V. točka 23. drugi stavak			
Članak 92. stavak 2., uvodna rečenica	Prilog V. točka 23. uvodna rečenica			
Članak 92. stavak 2. točka (a)	Prilog V. točka 23.(a)			
Članak 92. stavak 2. točka (b)	Prilog V. točka 23.(b)			
Članak 92. stavak 2. točka (c)	Prilog V. točka 23.(c)			
Članak 92. stavak 2. točka (d)	Prilog V. točka 23.(d)			
Članak 92. stavak 2. točka (e)	Prilog V. točka 23.(e)			

Članak 92. stavak 2. točka (f)	Prilog V. točka 23.(f)			
Članak 92. stavak 2. točka (g)				
Članak 93.	Prilog V. točka 23.(k)			
Članak 94. stavak 1. točka (a)	Prilog V. točka 23.(g)			
Članak 94. stavak 1. točka (b)	Prilog V. točka 23.(h)			
Članak 94. stavak 1. točka (c)	Prilog V. točka 23.(i)			
Članak 94. stavak 1. točka (d)				
Članak 94. stavak 1. točka (e)	Prilog V. točka 23.(j)			
Članak 94. stavak 1. točka (f)	Prilog V. točka 23.(l)			
Članak 94. stavak 1. točka (g)				
Članak 94. stavak 1. točka (h)	Prilog V. točka 23.(m)			
Članak 94. stavak 1. točka (i)				
Članak 94. stavak 1. točka (j)	Prilog V. točka 23.(n)			
Članak 94. stavak 1. točka (k)	Prilog V. točka 23.(n)			
Članak 94. stavak 1. točka (l)	Prilog V. točka 23.(o)			
Članak 94. stavak 1. točka (m)	Prilog V. točka 23.(p)			
Članak 94. stavak 1. točka (n)	Prilog V. točka 23.(q)			
Članak 94. stavak 1. točka (o)	Prilog V. točka 23.(r)			
Članak 94. stavak 1. točka (p)	Prilog V. točka 23.(s)			
Članak 94. stavak 1. točka (q)	Prilog V. točka 23.(t)			
Članak 94. stavak 2.	Prilog 150. stavak 3. točka (b)			
Članak 95.	Prilog V. točka 24.			
Članak 96.				
Članak 97. stavak 1.	Prilog 124. stavak 1.			
Članak 97. stavak 2.	Prilog 124. stavak 2.			
Članak 97. stavak 3.	Članak 124. stavak 3.			
Članak 97. stavak 4.	Članak 124. stavak 4.			
Članak 98. stavak 1.	Prilog XI. točka 1.			
Članak 98. stavak 2.	Prilog XI. točka 1.a			
Članak 98. stavak 3.	Prilog XI. točka 2.			
Članak 98. stavak 4.	Prilog XI. točka 3			
Članak 98. stavak 5.	Članak 124. stavak 5.			
Članak 98. stavak 6.				
Članak 98. stavak 7.				

Članak 99.			
Članak 100.			
Članak 101.			
Članak 102. stavak 1.	Članak 136. stavak 1.		
Članak 102. stavak 2.			
Članak 103.			
Članak 104.	Članak 136.		
Članak 105.			
Članak 106. stavak 1.	Članak 149.		
Članak 106. stavak 2.			
Članak 107.			
Članak 108. stavak 1. prvi podstavak	Članak 68. stavak 2.		
Članak 108. stavak 1. drugi podstavak	Članak 3.		
Članak 108. stavak 1. treći podstavak			
Članak 108. stavak 2.	Članak 71. stavak 1.		
Članak 108. stavak 3.	Članak 71. stavak 2.		
Članak 108. stavak 4.	Članak 73. stavak 2.		
Članak 109. stavak 1.	Članak 68. stavak 1.		
Članak 109. stavak 2.	Članak 73. stavak 3.		
Članak 109. stavak 3.			
Članak 110. stavak 1.	Članak 124. stavak 2.		
Članak 110. stavak 2.	Članak 23.		
Članak 111. stavak 1.	Članak 125. stavak 1.		
Članak 111. stavak 2.	Članak 125. stavak 2.	Članak 2.	
Članak 111. stavak 3.	Članak 126. stavak 1.		
Članak 111. stavak 4.	Članak 126. stavak 2.		
Članak 111. stavak 5.	Članak 126. stavak 3.		
Članak 111. stavak 6.	Članak 126. stavak 4.		
Članak 112. stavak 1.	Članak 129. stavak 1. prvi podstavak		

Članak 112. stavak 2.	Članak 129. stavak 1. drugi podstavak			
Članak 112. stavak 3.	Članak 129. stavak 1. treći podstavak			
Članak 113. stavak 1. točka (a)	Članak 129. stavak 3. prvi podstavak			
Članak 113. stavak 1. točka (b)				
Članak 113. stavak 2. točka (a) prvi podstavak	Članak 129. stavak 3. drugi podstavak			
Članak 113. stavak 2. točka (b) prvi podstavak				
Članak 113. stavak 2. drugi podstavak	Članak 129. stavak 3. drugi podstavak			
Članak 113. stavak 3. treći podstavak	Članak 129. stavak 3. treći podstavak			
Članak 113. stavak 3.	Članak 129. stavak 3. četvrti do sedmi podstavak			
Članak 113. stavak 4.	Članak 129. stavak 3. osmi i deveti podstavak			
Članak 113. stavak 5.	Članak 129. stavak 3. deseti i jedanaesti podstavak			
Članak 114.	Članak 130.			
Članak 115.	Članak 131.			
Članak 116. stavak 1.	Članak 131.a stavak 1. prvi, drugi i treći podstavak			
Članak 116. stavak 2.	Članak 131.a stavak 1. četvrti podstavak			
Članak 116. stavak 3.	Članak 131.a stavak 2. prvi podstavak			
Članak 116. stavak 4.	Članak 131.a stavak 2. drugi i treći podstavak			
Članak 116. stavak 5.	Članak 131.a stavak 2. četvrti i peti podstavak			

Članak 116. stavak 6.	Članak 131.a stavak 2. šesti podstavak			
Članak 116. stavak 7.	Članak 131.a stavak 2. sedmi podstavak			
Članak 116. stavak 8.	Članak 131.a stavak 2. osmi podstavak			
Članak 116. stavak 9.	Članak 131.a stavak 2. deveti podstavak			
Članak 117. stavak 1.	Članak 132. stavak 1. prvi do šesti podstavak			
Članak 117. stavak 2.	Članak 132. stavak 1. sedmi i osmi podstavak			
Članak 117. stavak 3.	Članak 132. stavak 2.			
Članak 117. stavak 4.	Članak 132. stavak 3.			
Članak 118.	Članak 141.			
Članak 119. stavak 1.	Članak 127. stavak 1.			
Članak 119. stavak 2.	Članak 127. stavak 2.			
Članak 119. stavak 3.	Članak 127. stavak 3.			
Članak 120.	Članak 72.a			
Članak 121.	Članak 135.			
Članak 122.	Članak 137.			
Članak 123. stavak 1.	Članak 138. stavak 1.			
Članak 123. stavak 2.	Članak 138. stavak 2. prvi podstavak			
Članak 124.	Članak 139.			
Članak 125.	Članak 140.	Članak 2.		
Članak 126.	Članak 142.			
Članak 127.	Članak 143.			
Članak 128.				
Članak 129.				
Članak 130.				
Članak 131.				
Članak 132.				
Članak 133.				

Članak 134.			
Članak 135.			
Članak 136.			
Članak 137.			
Članak 138.			
Članak 139.			
Članak 140.			
Članak 141.			
Članak 142.			
Članak 143.	Članak 144.		
Članak 144. stavak 1.	Članak 122.a stavak 9.		
Članak 144. stavak 2.	Članak 69. stavak 4.		
Članak 144. stavak 3.	Članak 70. stavak 4.		
Članak 145.	Članak 150. stavak 1.		
Članak 146.	Članak 150. stavak 1.a		
Članak 147. stavak 1.	Članak 151. stavak 1.		
Članak 147. stavak 2.	Članak 151. stavak 2.		
Članak 148. stavak 1.	Članak 151.a stavak 3.		
Članak 148. stavak 2.	Članak 151.a stavak 1.		
Članak 148. stavak 3.	Članak 151.b		
Članak 148. stavak 4.	Članak 151.a stavak 2.		
Članak 148. stavak 5.	Članak 151.c		
Članak 149.			
Članak 150.			
Članak 151.			
Članak 152.	Članak 29.		
Članak 153.	Članak 30.		
Članak 154.	Članak 33.		
Članak 155.	Članak 40.		
Članak 156.	Članak 41.		
Članak 157.	Članak 42.		
Članak 158.	Članak 42.a		
Članak 159.	Članak 43.		
Članak 160.			

Članak 161. stavak 1.	Članak 156. šesti stavak			
Članak 161. stavak 2.	Članak 156. četvrti stavak			
Članak 161. stavak 3.				
Članak 161. stavak 4.				
Članak 161. stavak 5.				
Članak 161. stavak 6.				
Članak 161. stavak 7.				
Članak 161. stavak 8.				
Članak 161. stavak 9.				
Članak 162. stavak 1.				
Članak 162. stavak 2.				
Članak 162. stavak 3.				
Članak 162. stavak 4.	Članak 157. stavak 1. treći podstavak			
Članak 162. stavak 5.				
Članak 162. stavak 6.				
Članak 163.	Članak 158.			
Članak 164.	Članak 159.			
Članak 165.	Članak 160.			
Prilog I.	Prilog I.			